

Này Nhóc, Em Là Vợ Anh

Contents

Này Nhóc, Em Là Vợ Anh	2
1. Chương Giới Thiệu Nhân Vật	2
2. Chương 1	3
3. Chương 2	4
4. Chương 3	4
5. Chương 4	5
6. Chương 5	6
7. Chương 6	6
8. Chương 7	7
9. Chương 8	8
10. Chương Chap 9	8
11. Chương Chap 10	10
12. Chương 11	11
13. Chương 12	12
14. Chương 13	13
15. Chương 14	14
16. Chương 15	14
17. Chương 16	15
18. Chương 17	16
19. Chương 18	17
20. Chương 19	18
21. Chương 20	19
22. Chương 21	20
23. Chương 22	21
24. Chương 23	22
25. Chương 24	22
26. Chương 25	23
27. Chương 26	23
28. Chương 27	24
29. Chương 28	25
30. Chương 29	26
31. Chương 30	29
32. Chương 31	32
33. Chương 32	36
34. Chương 33	39
35. Chương 34	41
36. Chương 35	43
37. Chương 36	48
38. Chương 37	51
39. Chương 38	54
40. Chương 39	57
41. Chương 40	60

42. Chương 41	63
43. Chương 42	65
44. Chương 43	67
45. Chương 44	70
46. Chương 45	73
47. Chương 46	76
48. Chương 47	79
49. Chương 48	81
50. Chương 49	85
51. Chương 50	87
52. Chương 51	88
53. Chương 52	91
54. Chương 53	95
55. Chương 54	99
56. Chương 55	103
57. Chương 56	105
58. Chương 57	108
59. Chương 58	110
60. Chương 59	112
61. Chương 60 Mãi Bên Nhau Nhé - End	114

Này Nhóc, Em Là Vợ Anh

Giới thiệu

giới thiệu nhân vật : • Hoàng Bảo Như : (nó) con gái cưng của tập đoàn đá quý JK lớn thứ 2 Châu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nay-nhoc-em-la-vo-anh>

1. Chương Giới Thiệu Nhân Vật

giới thiệu nhân vật :

• Hoàng Bảo Như : (nó) con gái cưng của tập đoàn đá quý JK lớn thứ 2 Châu á. Xinh như búp bê, đôi mắt to tròn đen láy, làn da trắng như tuyết không tì vết, môi hồng cánh hoa, tóm lại là xinh cực. Tính tình sáng nắng, chiều mưa, trưa ầm ứ, tối gió mùa, ngày mai lại bình thường. Ngang ngạch không chịu nghe lời ai, là tiểu quỷ ở nhà và là trùm quậy phá ở trường Sao Băng (bịa đấy, chẳng biết là có thật không nữa, đừng ném đá u đầu Heo nhá hí hí)

Châm ngôn sống:

° • đói là phải ăn...khát là phải uống • °

- Triệu Hải Minh (hắn) Cậu ấm họ Triệu, là người kế thừa tập đoàn thời trang F.W trong tương lai lớn ngang ngửa nhà nó luôn. Có gương mặt ” đập choai vỡ mặt “, nhìn như trai ” Hàn Cuốc ” , đi đến đâu gái ”bầu” đến đấy. Đào hoa, lãng nhãng, quen lúc sáng thì đến trưa con đấy bị hắn đá thẳng cẳng. Hắn nghỉ học từ lớp 10 và suốt ngày lêu lổng ở nhà chơi, bố mẹ bắt đến công ty thì nói vẫn còn bé chưa làm được. Nhưng phải nói là hắn học giỏi lắm nhá, sau này thế nào lại vào trường nó làm giáo viên để giám sát nó không cho nó quậy phá. còn một số nhân vật nữa thì mình sẽ giới thiệu sau ạ *cúi đầu*.

2. Chương 1

RẦM

__ BẢO NHƯ, EM DẬY NGAY CHO TÔI, ĐÂY LÀ LỚP HỌC CHỨ KHÔNG PHẢI CHỖ NGỦ CHO EM BIẾT CHƯA HAAAAAAAAAAAA. - tiếng thước đập mạnh xuống bàn kèm theo giọng nói ” lảnh lót ” vang động khắp trường học với tần số volume không hề nhỏ khiến cho cỏ cây hoa lá trao đảo xơ xác, ngôi trường như muốn rung chuyển bởi giọng ” hót ” của bà ta. Nó đang ngủ thì bị giọng hót đấy đánh thức, chân tay quơ qua quơ lại hết:

__ ỒI MẸ ƠI !!! ĐỘNG ĐẤT

__ động đất cái gì hả, em không tôn trọng tôi đúng không ?? Giờ học của tôi mà cũng cũng giám ngủ là sao - bà cô quát.

__ ủa là cô hử, cô xuống chỗ em làm gì, đi chỗ khác hộ cái - nó thản nhiên đáp mà không thèm để ý đến gương mặt của bà ta đỏ bừng vì tức giận.

__ em muốn tôi tức chết thì em mới vừa lòng phải không - cg

__ hử, em tưởng cô vẫn yêu đời lắm cơ mà bây giờ đã muốn chết rồi á... hức... hức... huhu cô đừng chết. - nó giả vờ ra nước mắt làm cả lớp cười ầm lên còn bà ta đã giận còn giận hơn

__ RA NGOÀI NHANH HHHHHHHHHHHH. - Bà cô hét.

__ yes madam hihhi. - nó nhanh nhẩu đáp rồi hùng dũng bước ra ngoài, đã thế còn quay lại mi gió với cả lớp làm bà ta sôi máu. Nhưng nó vẫn không quên mang theo bạn đồng hành của nó là 2 gói bim bim to đùng và cuốn truyện ” đồ rá ề mon ” (doraemon).

Ra ngoài nó liền ngồi vắt vẻo lên lan can đọc truyện ăn bim bim, bỗng nhiên nó ngoác cái mồm ra cười khanh khách khi đến đoạn Xuka bị ” tốc váy ”

__ hí hí hí... hớ hớ hớ... khặc khặc... ôi mẹ ơi mắc cười quá ha ha ha - nó cứ như vậy nó ngồi cười như con điên cho đến khi...

__ Bảo Như !!! Em im ngay cho tôiiiiiiiii -cg.

__ im đi cái đồ vô duyên, người ta đang bận mà còn phá đám - nó miệng thì nói, mắt vẫn dán vào quyển truyện, cái thái độ dửng dưng của nó làm bà ta tức muốn ói máu, bà ta liền sách cặp vùng vằng ra khỏi lớp

__ em được lắm, tôi xuống thông báo cho hiệu trưởng rồi mời bố mẹ em lên.. hừ.. hừ

__ dạ, cô cứ gọi thoải mái đi bố mẹ em bận lắm không lên được đâu.

__ em... - bà ta không cãi được tức tối bỏ đi luôn, bà ta đi khỏi thì cái lớp cũng thành cái chợm.

__ oaa, vui quá đi mày ơi, nhìn cái mặt bà ta trông mắc cười ghê mày ạ hí hí. - hs1.

__ Như ới, nhờ mày mà bọn tao được thoát khỏi bà ta đấy -hs2. Bla....bla....bla.. __ thôi xuống canteen đập phá đê -nó

__ ô kê,hahaha
__ canteen thắng tiến chúng mày ơi.

3. Chương 2

Tan học :

__—nhà nó—.

__ ủa dì Nga ơi nhà mình hôm nay có khách hả dì (dì Nga là người giúp việc nhà nó ạ).

__ ơ không, ông bà chủ hôm nay về -dì nga nói khẽ.

__ à,tưởng ai cơ hóa ra là pama về hở...ơ...CÁI GÌ ???PAMA VỀ HẢ,CHẾT CON RỒI DÌ ƠI -nó hét.

__ sao mà chết hả con yêu -mẹ nó nói với giọng ngọt như ” mía lùi ” làm nó nuốt nước bọt ừng ực vì nó biết khi mẹ nó mà nói với cái giọng này thì chắc chắn sẽ có chuyện không hay.

__ ơ...khô...không...có..gì...đ...đâu..mama -nó lắp bắp nói mà mồ hôi mẹ,mồ hôi con túa ra như tắm ướt hết lưng áo.

__ con yêu !!! Vào ăn cơm này con - bà Linh (mẹ nó ạ).

__ dạ...v...vâng -nó

__ con gái của papa dạo này đi học có ngoan không - ông Sơn (papa nó) nói cái giọng y hệt mẹ nó chỉ tiếc là nhìn nó bằng ánh mắt ” kẹo đồng ” thôi.

__ dạ papa ơi con ngoan lắm ạ -nó.

__ thật không -papa nó gần từng chữ làm nó rùng mình.

__ thật mà papa.

__ ơ hơ hơ,ngoan thế cơ à,thế sao hôm nay thầy hiện trường lại gọi ba mẹ lên là sao hử -papa nó.

__ ơ ba ơi mẹ ơi con sẽ hứa lần sau không tái phạm nữa,con đây vẫn còn non nớt trẻ dại....bla....bla....bla..
@%#%#%@\$

30p' sau.

__ rồi rồi,đẹp ngay tiết mục đấy đi,tha cho lần này đấy,tái phạm đừng trách- nghe vậy nó vui mừng nhảy cẫng lên không uống công 30p' năn nỉ muốn gây lười thì ba ma cũng đồng ý.

4. Chương 3

Ăn cơm xong thì nó vọt lẹ lên phòng và đi tắm. Tắm xong đang chuẩn bị ngủ thì chuông điện thoại nó reo lên :

” mẹ mua cho em xe máy,ngồi trên xe mô tô em ngoáy

Í o i ò

Làm sao xe đi nhanh nhất,để rằng em không hôn đất

Í ò í o

(Vâng đây chính là chuông dt của nó đây)

Nó hí hửng nghe máy vì biết con bạn nói khổ của nó.

__ bê lô -nó

__ mày ơi,tao có tin tốt,có muốn nghe không -nhỏ Mai

__ có gì hót -nó.
 __ tao về Việt Nam rồi mày ơi hihii - Mai.
 __ ờ,thì sao...HẢ,CÁI GÌ ??? MÀY VỀ BAO GIỜ ZÊ ZÊ -Nó hét
 __ mới về,mày qua nhà tao đi nhanh lên rồi đi mua chút đồ với tao,mai tao đi học cùng mày -Mai hí hửng.
 __ ô kê,nhưng về sớm sớm vào đây tao còn ngủ nữa - nó.
 __ biết rồi,qua luôn nhà tao cúp máy đây - nói rồi nhỏ cúp máy cái rụp làm nó không kịp ú ớ thêm câu nào.

5. Chương 4

Nhân vật mới :

Nguyễn Hồng Mai bạn thân của nó,con cưng của tập đoàn thời trang FS lớn thứ 4 châu á. Tính tình dễ thương hòa đồng là bạn thân của nó từ mẫu giáo.

KÍNH KOONGGGG.

__ A mày đến rồi hả,đi nhanh đi mày -Nhỏ.
 __ ừ,nhưng mày phải mua kem tao ăn nhá - nó
 __ vâng tao biết rồi,nói nhiều - nói rồi 2 đứa cười con BMW đi luôn.

__ a mày,mày thấy cái váy này đẹp không - nhỏ.
 __ bình thường,cái này đẹp hơn này -nó đưa cho nhỏ cái váy màu hồng tuy đơn giản nhưng trông dễ thương cực.
 __ ừ,cũng đẹp đấy mày,giờ đi ăn kem đi tao mua cũng nhiều rồi -nhỏ
 __ ừ ừ nhanh lên tao thèm lắm rồi hí hí -nó Do nó háo hức đi ăn quá mà không để ý đường mà cứ cầm đầu cầm cổ chạy nên tông phải một tên đẹp trai đang cặp eo 2 con vệt.
 __ ui za,đau quá -nó xoa chán xuýt xoa.
 __ ê sao không mày -nhỏ.
 __ hix hix mày ơi đầu tao u một cục rồi mày- nó meo máo. Còn cái người lúc nãy bị nó tông phải thì không bị làm sao cả,chỉ hơi nhức nhức ở ngực thôi vì cái đầu của nó đập vào ý mà (con này công nhận lùn thật)
 __ ê nhóc có sao không -anh ta hỏi bỗng 2 con vệt bên cạnh cứ léo nhéo bên tai
 __ anh Minh à,kệ nó đi - vệt 1
 __ đúng rồi đó anh,anh hỏi vậy là nó bắt anh bồi thường đó - con kia cũng hùa theo đàn luôn. Bỗng nó ngược cái mặt đang rưng rưng sắp khóc của nó lên làm hấn đơ...vì nó quá xinh đẹp,ngay lập tức hấn đuổi hai con vệt đi luôn
 __ biến đi - hấn nói rồi vút cho hai con nhỏ đấy cục tiền
 __ ơ sao vậy anh - nhỏ đó ổng ẹo.
 __ giờ không thích được chưa,CÚT- hấn nói xong thì hai con đó lập tức cong đuôi chạy mất dép không dám hó hé gì thêm.
 __ nhóc sao không -hấn lại hỏi.
 __ hức..hức..u đầu rồi -nó nước mắt cá sấu lưng tròng.

— ơ anh xin lỗi-hắn.

— xin lỗi là xong hả cái đồ chân dài -nó quát,lập tức gương mặt của nó không còn là thiên thần nữa mà là gương mặt của quỷ.

6. Chương 5

— hả.

— hả hả cái gì,và phải người ta rồi xin lỗi là xong hả,đau gần chết , u đầu rồi đây này - nó.

Nói rồi nó lôi con bạn đi luôn để lại đằng sau cái mặt của hắn ngơ ngơ nhìn ngu kinh khủng,cuối cùng hắn cũng tỉnh ra và chạy theo nó gọi ý ới

— nhóc ơi cho anh số điện thoại được không.

— cho để làm gì -nó.

— thì hôm nào anh em mình đi uống nước - hắn cười.

— tôi không khát nước -nó.

— thì mình đi ăn kem - hắn.

— nhà tôi có kem rồi-nó.

— ơ...vậy thì mình đi xem phim,nhé -hắn

— nhà tôi cũng có tivi làm sao phải đi đâu - nó nói với vẻ khó chịu.

— anh thích em rồi đấy -hắn hí hửng

— thích tôi vì nhà tôi có kem với tivi chứ gì - nó. Nghe xong câu trả lời của nó làm hắn dần cái mặt ra, còn nhỏ thì ôm bụng cười sặc sụa bái phục về tài ăn nói của nó.

— không phải vậy mà,anh thích em vì anh thấy em rất dễ thương -hắn

— thì kệ anh -nó nói rồi sỏ hắn ngã còn nó thì co chân chạy. Hắn bỗng nhiên nhếch môi lên cười rồi nghĩ ” chắc chắn anh sẽ gặp lại em,nhóc con ”

7. Chương 6

—trường sao băng——.

— mà ơ tao nghe thấy hôm nay trường mình có học sinh mới đó mà -hs1.

— ừ không biết là boy hay girl chúng mà ừ nhỉ-hs2.

— ôi cầu mong là một em thật xinh đẹp - hs3.

— không được, phải là một chàng hót boy mới đúng

* TÙNG....TÙNG....TÙNG*.

—lớp 10a7—

— các em,hôm nay lớp ta có học sinh mới,em vào đi. - từ ngoài cửa nhỏ nghênh ngang bước vào làm cho bọn nam sinh hét ầm ĩ,còn bọn con gái thì mặt méo sệch vì không phải là Boy.

— chào các bạn,mình là Nguyễn Hồng Mai học sinh mới mong được các bạn giúp đỡ - nói xong nhỏ nháy mắt một cái làm bọn con trai đỏ rầm rầm còn bọn con gái không nói gì chỉ trống tay vào cằm rồi nhìn lên bảng thôi,bỗng từ dưới lớp nó inh ầm lên.

— Mai ơi Mai ơi xuống đây ngồi với tao,tao tưởng mà học lớp khác cơ -nó.

__ lớp khác là lớp khác thế nào,mày học ở đây chẳng nhẽ tao lại không học cùng mày -nhỏ.

Bỗng nó đứng dậy thông báo với cả lớp.

__ chúng mày ơi đây là cái Mai bạn thân của tao mà tao hay kể ý, từ bây giờ nó sẽ là thành viên mới trong " Hội Quý" của lớp mình,nên tí nữa xuống canteen đập phá một chận cho sự ra mắt thành viên mới,chúng mày cứ ăn uống thỏa thích đi mọi chi phí nó sẽ trả hết

__ hú hú thật hả,thích quá -hs1.

__ nữa tao phải ăn no mới được, mấy khi được ăn chùa chúng mày nhỉ -hs 2

Bla....bla...bla.

* RẦM*

__ các em trật tự đi,có gì nữa xuống canteen mà giải quyết với nhau,nhưng hôm nay có bạn mới nên cô cho các em nghỉ tiết này để làm quen với nhau được không - cô Thanh ghen lớp nhỏ.

__ vâng ạ,cô giáo muôn năm.

__ được rồi,xuống đi-cg

__ cô ơi cô đi cùng bọn em cho vui cô ơi - Mai.

__ úi úi, tất nhiên là phải đi rồi - cg nói xong thì cả bọn cũng kéo nhau lũ lượt xuống canteen bào mòn ví tiền của nhỏ.

8. Chương 7

Các giờ học chôi qua cũng không có vì đặc biệt cả nên mình sẽ tua nhanh đến lúc về na

__ mày ơi tao đói quá,đi ăn gì đi - nó xoa bụng.

__ xì.... Mày thì lúc nào mà chẳng đói -nhỏ bĩu môi.

__ hứ,tao đói thì tao phải ăn thôi,tao mà bị lả ra đây là tao bắt mày khênh về đây - nó.

__ hừ,được rồi đi thì đi,tao bao mày trả nhá - nhỏ cười gian.

__ ặc,biết ngay mà - nói rồi 2 đứa đạp xe đi luôn (mọi người đừng thắc mắc vì sao chúng nó lại đi xe đạp nhá,vì trường này không cho đi oto hoặc xe máy nên phải đi xe đạp)

* kítítítítítít*..

.*rầm*

__ ui za,đau quá huhu -nó khóc. Trả là hai đứa đang đi nói chuyện tíu tít cười khanh khách mới nhau mà không thềm để ý đến người nên đã đâm sầm phải ai đó,nó được cố ngồi ăn vạ khóc tu tu luôn

__ ê,có sao không -người đấy hỏi

__ hức...dập mông rồi - nó mếu máo lấy tay xoa mông rồi đứng dậy nhìn lên người nó mới đâm phải thì thấy cái người này quen quen nhưng không nhớ đã gặp ở đâu rồi,người đấy nhìn thấy nó thì nhếch mép lên cười và nói.

__ chào nhóc,lại gặp nhau rồi (hắn đấy mn)

__ ai quen anh chứ - nó liếc xéo hắn

__ nhóc không nhớ hả,vừa tối qua anh va phải nhóc mà -hắn.

__ à,hóa ra là tên chân dài đáng ghét -nó lườm.

__ đáng ghét ????? - hắn liếc nó rồi bỗng thấy cái thẻ học sinh nó đeo lên cổ và nhếch mép cười.

__ Hoàng Bảo Như lớp 10a7 trường Sao Băng ???

__ nè đồ điên,ai cho anh đọc cả họ lẫn tên của tôi hả -nó.

__ thích được không- nói rồi hấn quay đi và buông cho nó một câu làm nó phải đau đầu suy nghĩ ” từ nay nhóc sẽ được gặp anh dài dài” và nở nụ cười nửa miệng và trong đầu đang lên một kế hoạch “đen tối ” (đen tối ở đây là đen tối,chứ không phải là đen tối đâu nhá hí hí mọi người hiểu không =hại não)

9. Chương 8

__ cái tên đấy đúng là điên mà,gặp hấn ta lần nào tao cũng bị đổ máu-nó gần gè.

__ thôi hạ hỏa mày ơi,chắc không phải gặp hấn nữa đâu mà lo-nhỏ.

__ ai mà biết được, vừa nãy hấn ta còn nói với tao là sẽ còn gặp nhau dài dài mà tao cũng chả hiểu gì cả -nó.

__ thôi bỏ đi,quan tâm làm cái gì ệt,đi ăn nhanh còn về,tao đói xanh ruột rồi này- nhỏ.

oooooooooooooooooooooooooooo .

__ điều tra cho tôi một người được không - hấn nói chuyện điện thoại với ai đó.

__ “.....”

__ Hoàng Bảo Như trường Sao Băng-hấn

__ “.....”

__ tôi muốn biết kết quả vào tối nay,ok-hấn nói xong không kịp để người đầu dây bên kia nói thêm gì bèn cúp máy cái rụp.

_____tối nhà hấn—.

*mọi chuyện buồn cũng sẽ qua thôi vì có anh ở đây rồi

Tựa vào vai anh đi em sẽ thấy được bình yên

Đừng bao giờ cảm thấy em lẻ loi trên thế gian này

Bởi vì đằng sau luôn có anh nhìn theo*

Nhạc chuông của hấn reo lên ca khúc “có anh ở đây rồi”

__ có kết quả chưa -hấn

__ “.....”

__ được rồi,gia thế cũng không phải dạng vừa đâu nhĩ- hấn nói xong rồi nhếch mép lên cười nụ cười “chó ngáp phải ruồi”,lúc sau hấn qua phòng bố mẹ hấnchả biết lại có âm mưu gì nữa.

10. Chương Chap 9

Nghĩ vậy hấn bèn mò sang phòng bố mẹ hấn mà trả biết hấn làm cái gì nữa.

cốc cốc.

__ ai thế -mẹ hấn.

__ dạ là con,con có chuyện muốn nói -hấn.

__ ừ vào đi con -mẹ hấn vừa rút câu thì đã thấy hấn đứng lù lù trước mặt mình rồi,xém chút nữa là làm mẹ hấn rụng cuống mật rồi.

__ có chuyện gì không con.
 __ con muốn đến học ở trường Sao Băng.
 __ hử,con nói gì cơ,nói lại được không -mẹ hấn đưa tay lên ngoáy tai rồi hỏi lại hấn.
 __ con nói là muốn đến trường Sao Băng học,à mà thôi mẹ sắp xếp cho con chức giáo viên trường đấy luôn đi -hấn.
 __ hử,học đã dốt mà đòi dạy người khác - mẹ hấn bĩu môi.
 __ mẹ,,đi mà -hấn.
 __ được rồi,thế muốn bao giờ đi dạy đây.
 __ con muốn sáng mai -hấn.
 __ hử,sáng mai á,có gấp quá không đấy - bà Dung chỗ mắt nhìn hấn
 __ không sao đâu mẹ ơi,nhớ nha mẹ - nói rồi hấn phi cái vèo về phòng ngồi tự kỉ cười như thằng điên chốn trại
 __ ngày mai chắc có nhiều điều thú vị đây hahaha - ngồi cười một lúc thì hấn cũng lăn quay ra ngủ luôn.

7h00 trường cấp 3 Sao Băng

Hấn phi con BMW đồ chon chót vào trường, điều này đã gây đến một sự chú ý không hề nhỏ,mọi người thì thắc mắc bàn tán xì xầm với nhau không biết chủ nhân con xe đồ chót đấy là ai nữa,bỗng hấn bước xuống xe làm toàn thể học sinh,à nhầm,chỉ có học sinh nữ thôi ngừng thở.

....

1s

2s

3s

....

...

__ Á Á Á Á CHÚNG MÀY ƠI HỐT BÔI KÌAAAAAAAAAAAAAAAAA .

__ TRỜI ƠI ĐẸP TRAI QUÁ À,BỌN CON TRAI TRƯỜNG PHẢI SÁCH DÉP THEO THÔI.

__ anh ơi anh học trường nào thế,hay anh là học sinh mới vậy.

__ anh ơi anh đến trường em tìm ai thế anh,anh tìm em hử.

Bla

..

....

Bla..

....

Bla

Mấy con vịt dời thì không ngừng léo nhéo quang quác kêu cạp cạp bên tai,còn bọn con trai thì tức muốn ới máu,thằng nào thằng đấy đều chiếu “tia laze” vào hấn và xì xầm bàn tán

__ trời,đẹp trai nổi gì,mấy đứa trường mình nó bị mù hết sao á mày - nam 1.

__ khiếp mày ới nhìn mà xem kìa,con trai gì đâu mà môi đỏ da trắng hơn cả con gái,nhìn như thằng “3D” ý-nam 2.

__ tướng tá thì ẻo lả,tóm lại là chả chấm được điểm nào cả,tao còn đẹp trai hơn. - nam 3.

@%#-\$%

...

Mấy ông 8 nói xong thì cũng nhận được ánh mắt kẹo đồng từ những con vịt dời thì im tịt,nhưng...

BỐP....BINH...CHÁT...PHỊCH.....

__ Ngu hã mày,ai ày nói hoàng tử của bọn tao như thế hã - nữ 1.

__ mày chán sống rồi phải không, mày về soi gương đi nhá- nữ 2. Cứ như vậy mấy ông tám bị mấy con vịt đã ột chặn như xương,hắn thấy đám hỗn loạn đấy chỉ nhếch môi cười kèm theo câu tự sướng ” ôi mình đẹp trai quá cũng khổ,sao trên đời lại có người đẹp trai như mình nhỉ ”.

Nó và nhỏ đạp xe đến cổng trường thì thấy lũ con trai đang bị mấy đứa con gái đánh không thương tiếc,còn xung quanh một lũ con gái đang bầu vào một “sinh vật lạ” đang đứng dựa lưng vào con xe đỏ đỏ,nó để ý kĩ thì mồm mở to,mắt chợn tròng như mắt “lợn lộc” không tin vào mắt mình.

__ mày ới tên chân dài kia sao lại ở trường mình -nó

__ sao tao biết được-nhỏ nói xong thì hai đứa chạy lên lớp luôn,nhưng thế nào hắn lại nhìn thấy nó liền chạy theo..

__ gặp nhau nữa rồi -hắn.

__ tránh ra để tôi đi -nó lườm.

__ cũng được, sau này chúng ta đâu phải không gặp được nhau nữa -nói rồi hắn đi cất xe và lượn xuống phòng hiệu trưởng.

11. Chương Chap 10

15 p’ sau.

Lớp 10a7 của nó thì ngày nào cũng như ngày nào,chẳng bao giờ được bình yên cả,cái lớp thì như một đàn loi chơi,đứa chơi bài,ăn vặt,soi gương và tô son trét phấn....vân vân...và...mây...mây.

Bỗng lớp trở nên im thít vì lão hiệu trưởng bước vào lớp và theo sau là cái dáng cao kều của hắn,mấy đứa con gái thì nháo nhào lên. Bỗng lão HT bèn cất tiếng ồm ồm lên nói;

__ bắt đầu từ hôm nay lớp mình sẽ có giáo viên chủ nhiệm mới,thầy ấy vẫn còn trẻ nên các bạn nữ phải dừ ý tứ đấy biết chưa,thầy giáo và các em làm quen với nhau đi tôi còn có việc khác. Nói xong lão ta lượn đi luôn làm cả lũ con gái hò hét ầm ĩ,đương nhiên là trừ nó và nhỏ rồi.

__ các em trật tự đi,tôi tự giới thiệu tôi tên Hải Minh sẽ là giáo viên chủ nhiệm lớp ta trong năm nay,các em cho tôi biết tên được không. Chỉ chờ câu nói đấy là mấy con vịt dời đứng lên tạo dáng này nọ khoe tên làm nó nổi da gà,cuối cùng là nó và nhỏ

__ tên Hồng mai.

__ Bảo Như, xong chưa đẹp ngay tiết mục này đi -nó.

__ thầy ới thầy có người yêu chưa thầy -nữ 1.

__ thầy ới thầy đẹp trai quá à hí hí -nữ 2.

__ thầy ới thầy bao nhiêu tuổi vậy thầy.

__ thầy 18 - nói xong hấn ném cho bọn con gái nụ cười sáng chói làm mấy đứa đỏ rầm rầm, thấy thế nó bĩu môi

__ đây là lớp học chứ không phải là chỗ quảng cáo răng miệng đâu nhá- nó nói câu đấy làm mặt hấn méo sệch,nụ cười trên môi cũng tắt ngấm từ bao giờ

__ ơ thầy xin lỗi,từ nay thầy sẽ dạy 3 môn của lớp ta,đó là môn : giáo dục công dân, toán và văn,bây giờ chúng ta lấy sách ra học bài nhanh lên.

Hấn nói làm bọn trong lớp lục đục lấy sách vở ra ghi chép,riêng nó và nhỏ thì làm việc riêng. Nhỏ ngậm kẹo mút và ôm cái điện thoại nghịch nghịch,còn nó thì lăn quay ra ngủ từ lúc nào. Hấn đang giảng bài say sưa,học sinh nghe giảng say sưa,còn nó thì. ..ngủ say sưa,hình ảnh của nó đập ngay vào mắt của hấn làm hấn ngưng giảng bước xuống chỗ nó.....véo tai.

__ A A,,cái gì thế -nó dụi dụi đôi mắt dáo dác nhìn khắp lớp.

__ trong giờ học ai cho em ngủ hả -hấn

__ hức...thầy ơi hôm qua em không được ngủ nên bây giờ em ngủ bù-nó meo meo.

__ em làm gì mà không ngủ -hấn.

__ tại vì hôm qua mẹ em ốm nên em phải thức suốt đêm chăm sóc ẹ em nên em không được ngủ ít nào (con này chỉ giỏi chửi ẹo mẹ bị bệnh).

Hấn nghe thấy nó nói vậy Thì có chút không tin nhưng nhìn thấy hai mắt nó thâm quầng hết lên thì cảm thấy thương cho nó liền ra hiệu cho nó ngồi xuống. Hấn đi khỏi thì noa hí hửng ra mặt và nghĩ“không ngờ ông thầy này dễ gạt thật,ôm gì chứ mẹ mình khỏe như bò ở nhà kia kìa,nếu không hôm qua thức cả đêm để đọc hết cuốn chuyện doraemon thì bây giờ cũng không buồn ngủ như thế”. Cuối cùng nó cũng lăn ra ngủ đến cuối buổi vẫn không biết gì.

12. Chương 11

—về—.

__ dậy,dậy, mày ăn cái giống gì mà ngủ nhiều thế hả -nhỏ lay nó.

__ ” zzzZzZ”

__ ô hay con này,mày có dậy không hả .

__ ” khò.....khò..zzZz”

__ tao nói một lần nữa mày có dậy không hả.

__ “.....”

__ đừng nói là tao không gọi mày dậy nhá - nói rồi nhỏ giơ chân lên và...

*RẦM” Nó đã an tọa mà về với đất mẹ.

__ Aaaaaaa,sập nhà - nó hốt hoảng bò dậy thì thấy cái mặt của nhỏ đang lăm le nhìn mình còn mình thì ngồi dưới đất.

__ sập cái gì hả con khùng kia có về không -nhỏ.

__ ủa,được về rồi hả -nó ngơ ngác hỏi.

__ vâng ạ, hết giờ được 15p’ rồi thưa chị -nhỏ.

__ sao mày không gọi tao.

BỐP __ gọi mày mày có chịu dậy không- nhỏ nói rồi táng cho nó ngay cái vào đầu rồi lôi nó đi.

_____.

Chiều hôm ấy nhỏ tung tăng vào quán trà sữa vì rủ nó đi nhưng nó bận ngủ nên phải đi một mình, vào đến nơi thì bắt gặp cảnh tượng hân đang ngồi cùng một tên đẹp trai khác, thấy vậy nhỏ đi qua mà không quên chào hỏi.

__ em chào thầy

__ ừ, chào em, em cũng đi trà sữa hả - hân.

__ vâng ạ .

__ ai đây mà- người kia thấy thằng bạn nói chuyện với nhỏ thì quay sang hỏi.

__ học trò của tao.

__ hả, mà đi đây học á - người kia tỏ vẻ không tin.

__ ừ, mới hôm nay

__ hiiiii chào em, anh tên Khang bạn của thầy giáo em - khang nói rồi nở nụ cười tỏa nắng làm nhỏ đỏ mặt.

__ ơ ...dạ em tên Mai ạ.

__ hihi tên em đẹp như em vậy á - khang khen nhỏ làm mặt nhỏ đỏ hơn không dám nói gì chỉ cúi mặt xuống..
Lúc sau hân hân lên tiếng hỏi

__ cô bạn của em đâu sao không đi cùng.

__ dạ nó đang ngủ ở nhà á thầy

__ hử, mấy giờ rồi mà vẫn còn ngủ, thôi em gọi ra đây đi.

Nghe hân nói vậy nhỏ lấy điện thoại gọi cho nó. Nó đang ngủ thì thấy có người gọi đến bèn lồm bồm chửi.

__ cái gì mà, mà có biết mà đang phá hoại giấc ngủ ngàn thu, á nhầm giấc ngủ ngàn vàng của tao không hả.

__ tao ày 5p' phải có mặt ở quán trà sữa gần nhà tao, trễ một dây tao cạo đầu mà - nghe tiếng nhỏ hét bên đầu dây nó liền vứt điện thoại bay vào nhà vệ sinh bằng tốc độ ánh sáng rồi 3 chân 4 cẳng bay ra khỏi nhà

13. Chương 12

Đến nơi nó nhìn nhỏ bằng ánh mắt kẹo đồng và chửi.

__ học....học....mày..tính....giết....người.. Hả

__ 4p'58 giây, có cố gắng

__ cố gắng cái gì hả, xuýt nữa là tao đột quỵ chết luôn đây - dứt câu nó ngồi bệt xuống dưới sàn nhà mà không thèm để ý đến những người xung quanh đang nhìn chăm chăm vào mình. Lúc sau nó đứng dậy lôi ghế ra ngồi một cách tự nhiên như ruồi và để ý thấy nhỏ đang ngồi cùng 2 tên một quen một lạ, cũng theo phép "lịch sự" lên tiếng chào hỏi.

__ A em chào thầy ạ, thầy già rồi mà cũng vào đây nữa hả

__ ơ..., thầy mới 18 thì già gì.

__ thầy nhiều tuổi hơn em thì già chứ sao, mà hôm nay thầy mang theo một con khi già nữa hả - nó chưng cái bộ mặt ngây thơ vô số tội nhìn hân

__ khi ???? Ở đâu ra - hân hỏi.

__ thì đây này- vừa nói vừa lấy tay chỉ vào Khang làm anh rật mình.

Nhỏ shock, hân shock, anh shock.

__ cái gì, em nhìn anh như thế này mà em dám nói anh là khi à - anh ầm ức.

_ thì tại tôi thấy giống mà,cái đầu vàng,mỏ nhọn còn gì nữa, anh vẫn đỡ hơn thầy giáo của tôi nhìn giống bò.

_ HA HA HA,HI HI HI - nhỏ nghe thấy vậy bèn lẩn quay ra cười.

_ em...nói ai giống bò hả -hắn.

_ thì em nói thầy chứ ai,hôm nay ở trên trường còn đeo cái kính nhìn mặt thì ngu ngu trông như bò ý.

_ ngu mà tôi lại làm thầy giáo dạy lớp em.

_ hứ,thầy giáo có gì mà to,nhìn thầy là em biết thầy học dốt rồi .

Nghe nó nói vậy hắn tức muốn nổ đom đóm mắt lồi anh đi luôn và còn thề là sẽ trả thù nó nữa.

14. Chương 13

Hắn đi còn nó thì đưa mắt nhìn theo....ngơ ngác hỏi.

_ mày mày,ông thầy đấy bị làm sao thế mày.

_ chả biết, chắc là lên cơn mày ẹ,à đúng rồi mày nói thì tao mới nhớ ra hôm nay lão ta đi dạy đeo cặp kính tao nhìn mà tao cũng thấy ngu ngu mày ẹ.

_ đấy thấy trưa,tao nói lại còn cãi-nó.

_ thôi về đi mày,mất vui rồi- nói xong thì 2 đứa chúng nó cũng mất dạng,nhưng quan trọng là chúng nó.....quýt tiền trà sữa (ặc).

.....

Hôm sau.

°°°°° tiết sinh.

_ cả lớp cất hết sách vở đi chúng ta sẽ làm bài kiểm tra 15 phút.

Bà cô nói vậy làm cả lớp ùu xiu có mấy đứa học ngu và trong số đó có nó và nhỏ kêu ầm ĩ.

_ trời ơi,kiểm tra hả,tao đã học cái gì đâu chứ - hs1.

_ lần này chắc chết rồi.

_ mày mày,mày học chưa -nó khều tay nhỏ.

_ chưaaaaaaaaaaaaaa - nhỏ uể oải đáp.

_ lần này chắc là lại phải chép phao rồi.

@%#&@%@%.

_ *RẦM* TẤT CẢ IM LẶNG,AI MÀ COI TÀI LIỆU THÌ NHẬN ĐIỂM KHÔNG BIẾT CHƯA -bà cô đập bàn quát.

_ vâng ẹaaaaaaaaaaaaa.

_ được rồi, chép đề vào làm đi -bà cô

5 phút sau.

hí hoáy,hí hoáy

_ mày bỏ cái tay ra coi,mày che hết rồi thì sao tao chép được -nó vỗ vỗ tay nhỏ.

_ im đi,nói nhỏ thôi không bà ta biết được là chết.

_ ừ,thì mày bỏ tay ra đã -nó.
_ biết rồi,đây này chép đi.
_ chỗ của Mai và Như,im lặng làm bài-bà cô.
_ vâng-Nhỏ.
_ hú hồn,xuýt chết-nó.

chép,chép và chép

Bỗng bà cô từ đâu lù lù xuất hiện làm nó và nhỏ sợ muốn vỡ cả mặt,không may quyển sách rơi xuống đất làm 2 đứa xanh mặt. Thấy vậy bà cô từ từ ngúi xuống nhặt lấy quyển sách...

_ 2 em trong giờ của tôi mà cũng giám xem tài liệu hả -bà ta gần gè _ không phải làm bài nữa,để yên đây nữa nộp bài- xong bà ta quay đi luôn để lại 2 khuôn mặt đang méo sệch. Nó tức quá bèn lấy cái bút viết vào tờ giấy kiểm tra mấy trữ : ” câu trả lời ở trong sách giáo khoa trang 82 ” rồi nộp bài luôn.

15. Chương 14

* tiết giáo dục công dân của ông thầy đẹp trai*

Hắn đang say sưa giảng bài thì lại một lần nữa bắt gặp nó đang làm việc riêng,lần này không phải ngủ nữa mà là đang...đọc truyện. Hắn nhìn thấy thì tức muốn trào máu họng khi nghĩ lại hôm qua nó giám bảo mình giống bò.

_ Như cất ngay mấy cuốn truyện trẻ con đẩy đi cho thầy.

_ vâng- nó nói với vẻ khó chịu. Ngồi im nghe hắn “tự kinh niệm phật” được một lúc thì nó cảm thấy ngứa ngáy chân tay vì không có gì để nghịch,làm liều lấy cuốn truyện ra đọc tiếp, nếu nó ngồi im mà đọc thì không sao nhưng mà nó lại vừa đọc vừa cười nên nó lại làm cho hắn ngứa mắt. Hắn bước xuống chỗ nó liền lấy quyển sách đang cầm trên tay phang vào đầu nó cái *bộp* và thu luôn cuốn truyện luôn.

_ các em cũng biết tội “hấp diêm” theo khoản 6 bộ luật hình sự bla....bla...bla....

_ ơ thầy ơi- hắn đang giảng thì nó bỗng đứng dậy giơ tay có ý muốn phát biểu (giỏi ghê).

_ Như,em có ý kiến gì sao !????

_ dạ,theo em biết thì giết người mới có tội nhưng làm ra người mà cũng có tội hả thầy - nó nói tỉnh bơ làm cả lớp cười như điên như dại,còn hắn nghe thấy nó hỏi thế thì giận đến tím mặt.

_ em..... Em ngồi xuống ngay cho tôi

_ dạ,thầy không cần phải nhắc đâu,thầy không cho thì em cũng tự biết ngồi- nói xong nó hí hửng ngồi xuống mà để cho hắn cục tức to bùng..

16. Chương 15

Hắn nhìn thấy cái mặt của nó mà sao lại thấy ghét thế không biết, càng nhìn mà càng thấy ngứa mắt nên thỉnh thoảng khi hắn giảng bài lại nhìn xuống chỗ nó và lườm cho nó một cái muốn cháy cả mặt,nhưng mà cứ mỗi lúc hắn lườm nó thì nó lại lè lưỡi ra trêu hắn,điều này lại làm hắn ghét nó hơn. Cho nên nó đã được vinh dự nhận được một vé VIP nằm trong danh sách đen những học sinh cá biệt gây ngứa mắt của hắn.

Cứ thế mà hắn đã làm giáo viên chủ nhiệm của lớp nó đã được một tháng,suốt ngày bị nó bắt bẻ nhưng mà ngày nào nó cũng bị hắn phạt cho: lúc thì vệ sinh lớp, lúc nhặt lá sân trường, lúc rửa nhà vệ sinh,viết bản kiểm điểm nhưng nó mãi không chừa, càng ngày càng bướng nữa chứ. Cái lớp của nó từ khi hắn làm chủ nhiệm đến giờ thì tuần nào cũng được đứng cuối trường vì học sinh lười học,bọn con gái thì ngấm hần mãi

không chán, con trai thì không thèm nghe lời vì ghét hẳn.. Riêng nó và nhỏ thì chuyên môn quậy phá, đá xoáy thầy cô khiến cho hẳn phải đau đầu....

Ngồi học mà nó cảm thấy khó chịu kinh khủng nên nó muốn ra ngoài tìm chỗ nào đó để xơi đồ ăn nên lên tiếng xin hẳn ra ngoài.

— em thưa thầy cho em ra ngoài.

Hắn lại nhìn cái mặt của nó thì muốn nói là không cho ra, nhưng chả biết trong đầu hẳn bây giờ đang nghĩ cái gì mà nhếch mép lên cười đều kinh khủng và nói.

— ừ, em đi đâu thì đi đi nhưng không ra khỏi cửa là được rồi.

Nghe thấy vậy nó chỉ ước được tóm cổ hẳn đánh ột chận thôi. Hậm hực ngồi xuống mà không quên lườm hẳn một cái muốn rách mắt lòi con ngươi, điều này làm trong lòng hẳn cảm thấy hả hê kinh khủng vì chơi cho nó được vô đau.

17. Chương 16

— giờ ra chơi —

Nó đang ngồi ở ghế đá đặt dưới gốc cây bằng lăng mắt mắt một đồng đồ ăn thì bỗng nhiên...

bộp...bộp . nó cảm nhận như là có vật gì đập rụng vào đầu nó nên nó đưa tay lên đầu mò mò thì sờ phải một “sinh vật lạ” mà chả biết là cái gì. Nó cảm thấy cái vật đang bị tay nó đè ở trên đầu thì “mềm mềm”, “lông lông”, “nhậm nhậm”, “ngựa ngựa” mà mãi không nhận ra nên nó nhúp xuống luôn và đặt ở lòng bàn tay. Bỗng nó tròn mắt nhìn sinh vật lạ màu “đen đen” đầy lông lá còn bò trên tay nó nữa và “sinh vật lạ” đấy chính là con “sâu róm”. (có ai biết con này k nhỉ).

Nếu như là những đứa con gái khác thì đảm bảo là mấy đứa đấy sẽ hét ầm ĩ lên còn nó thì...

— woaaaa, dễ thương quá (xấu xí dị hợm vậy mà kêu dễ thương). Nó lại nhìn xuống đất thì lại thấy một con đang bò gần chân nó nữa, định nhặt lên để nghịch thì thấp thoáng thấy bóng của hẳn, môi nó bất chợt nở nụ cười nửa miệng và....

— Á Á Á Á Á SÂU HU HU - nó khóc thét lên. Hẳn nghe thấy tiếng nó hét bèn chạy ra, chỉ chờ cơ hội đấy nhảy tót lên người hẳn bấm như sam.

— nè, em sao thế.

— hức...hức...thầy ơi sâu- vừa nói nó vừa chỉ tay ra chỗ con râu đang bò nhao nhao làm hẳn nghĩ “con nhóc không sợ trời không sợ đất này mà cũng sợ sâu à”. Sau đó hẳn “cấp” nó nó ra chỗ “bé sâu” đang bò và lấy chân nhấm, con sâu nát bết lòi ruột lòi gan chết không kịp ngáp. Thực ra hẳn cũng sợ sâu lắm chứ nhưng tại vì sợ....mất mặt nên mới phải cố tỏ ra “anh hùng rơm”.

Lúc đấy nó vẫn còn đang bám vào người hẳn giả vờ khóc thì không ngừng bôi nước mắt, nước mũi vào áo hẳn (____ ||).

— thôi, nó chết rồi, không khóc nữa.

Nghe vậy nó nhảy xuống khỏi người hẳn rồi chạy đi luôn, trên môi nó là một nụ cười cực đều. Hẳn đang đi lên lớp thì cảm thấy có cái gì nhột nhột ở cổ, lại còn ngựa ngựa nữa chứ (sâu đấy anh ơi).

Đưa tay lên sờ thì hẳn cũng sờ phải “sinh vật lạ” mềm mềm, lông lá, nhậm nhậm, ngựa ngựa, bèn nhúp xuống xem thì mắt mở tooooo, miệng há hốc.....

— Á Á Á Á Á TRỜI ƠI HOÀNG BẢO NHƯ !!!! EM CHẾT ĐI -hắn nhảy cẫng cẫng lên hét, mặt xanh như “đít nhái”.

Cách đó không xa có một con điên chốn trai đang cười ...

_ hahaha hahaha,hí hí hí,hồ hồ hồ trời...oi...cái.mặt.kia...trông...m..mắc..cười..quá..hahahhaha

18. Chương 17

Hậm hực bước vào lớp mà không quên hằm hè lườm cháy mặt nó,đã thế cái mặt nó lúc này còn nhơn nhơn nhan nhon trông cực kỳ ngứa mắt, hấn chỉ muốn lúc này bay ra chỗ nó bóp chết nó cho lòi ruột lòi gan giống con sâu lúc nãy thôi (tiện tay tiện tay,í nhằm thiện tai thiện tai)

_ thầy ơi sao thầy lườm em - nó nói rồi trưng ra cái bộ mặt “nai tơ” làm hấn muốn học máu mà chết.

_ em lại còn hỏi nữa hả,em để sâu trên người tôi đúng không -hấn.

_ hihi vâng ạ,sao thầy “khôn” thía hử -nó.

_ hừ,em được lắm,về viết bản kiểm điểm cho tôi - hấn.

_ em có làm gì đâu mà phải viết -,nó.

_ cấm cãi,không viết thì đừng trách -hấn sách cặp đi.

_ xì...đây không viết đây -nó lùm bùm rồi quay sang tám với nhỏ luôn.

————— tối tại nhà nó ———-.

* lẩn qua lẩn lại trên giường *

_ trời ơi,mai lại phải đi học rồi muốn nghỉ quá đi.

* lẩn lẩn*

_ sao mới được nghỉ đây...à có cách rồi,mình viết giấy phép xin nghỉ dài dài là xong mà hehe - nói là làm nó liền chạy đến bài học và lấy giấy bút ra viết.

—————sáng hôm sau—————

_ Như ơi,đi học đi - nhỏ đẩy cửa phòng nó sông vào.

_ thôi,tao không đi học đâu,tao viết giấy phép rồi mày lên lớp nộp cho tao đi.

_ mày bị ốm à ,hay là hôm qua đi tắm bị đập đầu vào bồn cầu nên bị vỡ sọ.

_ lắm chuyện,bảo thì nghe cấm cãi.

_ ờm..- nói rồi nhỏ lấy tờ giấy rồi đi học luôn.

—————

* tùng...tùng...tùng.*

_ lớp trưởng,hôm nay lớp mình vắng bạn nào không.

_ ơ...ạ có ạ,vắng bạn Như

_ thầy ơi,bạn Như có viết giấy phép xin nghỉ nè thầy - nói rồi nhỏ tong toe đem giấy phép lên cho hấn,đọc xong mà máu dồn lên não,giận tím mặt..

_ các em tự ôn bài đi,tôi có việc đi trước- hấn nói sách cặp ra khỏi lớp luôn và lái xe đến nhà nó. Mỗi lúc hấn nghĩ đến tờ giấy phép đấy mà lại càng tức

..

CỘNG HÀNH XÃ HẸ CỬ TỎI THỊT TRÂU

độc lập- tự do- miếng nào to thì gấp.

ĐƠN XIN NGHỈ HỌC

KÍNH GỬI: Thầy Triệu Hải Bò.

Em tên Hốt gơ Hoàng Bảo Như.

Do các môn học có quá nhiều khi em chưa kịp điều hòa,âm dương chưa thông suốt.

Hôm nay em bị gió độc phong tỏa huyết đạo, khi ngủ dậy em có triệu trứng bị tẩu hỏa nhập ma,nội công giảm sút.

Em xin phép được nghỉ 1 tháng để ở nhà tĩnh tâm điều hòa khí huyết.

Kí tên : hốt gơ Hoàng Bảo Như

19. Chương 18

kính koongggg.

__ ủa cậu đến tìm ai - người giúp việc nhà nó chạy ra nhìn thấy hấn nên...đơ trong một lúc rồi mới hoàn hồn.

__ tôi đến tìm Bảo Như

__ mời cậu vào nhà ạ- nói xong thì hấn theo người giúp việc vào nhà,hấn thì ngồi salon đợi cô lên gọi nó 10p' sau

Người giúp việc đẩy cũng xuống trong bộ dạng không thể nào thắm hơn,quần áo thì xộc xệch,tóc tai bù xù,trần thì bị sưng to như quả ổi.

__ thưa cậu cô chủ đang ngủ nên không chịu xuống -người đẩy mặt mày tái mét.

__ không sao,để tôi lên gọi.

Hấn theo lời dặn của người làm nhà nó bèn mò lên phòng của đứa học trò láo toét.

cốc...cốc

im lặng

cốc cốc

* im lặng*.

...

..

...

Hấn gõ cửa mãi mà không thấy ai nên xông vào luôn,một cảnh tượng huy hoàng đã đập vào mắt hấn: cái phòng thì bữa bộn như chuồng lợn,truyện tranh vỏ bánh kẹo,vỏ sữa thì vứt lung tung,chăn gối thì bay đi phương trời nào rồi...còn nó thì nằm dưới đất đầu gối lên quần áo,một tay một chân thì gác lên giường.... Nói tóm lại là nó bây giờ thì không mê nổi. Nhưng hấn lúc này vưng phải thừa công nhận là khi ngủ nó rất dễ thương nhưng cứ nghĩ đến cái giấy xin phép của nó thì lại làm hấn sôi máu. Không nói không rằng gì hấn liền tới chỗ nó đập cho nó một cái không thương tiếc,đau quá nên nó chửi ầm ĩ lên ..

__ trời ơi mấy người muốn bị đuổi việc có phải không, tránh ra cho tôi ngủ - nó lè nhè.

__ dậy nhanh cho tôi -hấn.

__ ồn quá,đi chỗ khác cho đẹp trời

__ em dậy ngay cho tôi,dậy đi học.

Nó lúc này mới chịu ngồi dậy mở mắt ra thì thấy hấn đang đứng trước mặt mình.

__ á !! Sao thầy ở đây.

__ sao tôi không được, cái này là cái gì hả -hấn nói rồi vứt cho nó tờ giấy phép.

__ thì là đơn xin nghỉ học.
__ vậy mà em viết như này à.
__ không viết như thế thì phải viết như nào.
__ em...., thôi dậy thay đồ đi học
__ em không đi,chả phải em xin phép rồi mà.
__ không nói nhiều,NHANH.
Nó thấy hấn lửa giận phùng phùng bèn co cẳng chạy vào phòng tắm luôn.

20. Chương 19

Sau 30 phút thì cuối cùng hấn cũng đã lôi được cổ nó đến trường,đã thế nó còn cứ neho neho bên tai làm đầu hấn bốc khói nghi ngút và vứt nó cái *Rầm* vào lớp luôn làm nó lăn lóc dưới sàn nhà một lúc mới dậy được, cái mặt thì mếu máo như sắp khóc trông đến tội làm hấn cũng cảm thấy thương thương một chút.

__ Như lên bảng làm cho thầy bài toán này.
__ dạ thưa thầy em không biết làm.
__ bài dễ như này mà không làm được là sao.
__ khó bỏ bà ra,đối với thầy dễ nhưng đối với em thì khó.
__ hừ...em được lắm 0 điểm.
_____- chiều_____.
__ Như ơi nữa mẹ đến nhà một người bạn cũ con đi cùng nhé.
__ thôi con bận rồi không đi được đâu
__ nói phải nghe,lên thay đồ nhanh lên,nếu không đi thì từ nay không được ăn vặt và đọc truyện nữa - mẹ nó cười gian..
__ ơ...con đi là được chứ gì,không được ăn và đọc truyện là con chết luôn á-nó cuống cuống lên.
_____.
__ nhà này là nhà ai hả mẹ ơi.
__ đã nói là nhà bạn mẹ rồi mà.
__ à.
Một lúc sau cũng có người ra mở cổng rồi dắt hai mẹ con nó vào nhà,vào đến nơi thì thấy một người phụ nữ trông rấy quý phái còn đẹp nữa. Mẹ nó nhìn thấy thì nước mắt rưng rưng..
__ Dung.
Bà Dung nghe thấy tiếng gọi liền ngoảnh đầu lại..
__ Linh,,là cậu phải không, lâu lắm rồi không gặp.
Thế rồi hai bà ôm nhau và khóc lóc ỉ ôi mà không thềm để ý đến nó. Mãi lúc sau thì mẹ hấn cũng để ý thấy có nó đang thập thò đứng ngoài cửa..
__ à,Như vào đây con,đây là bác Dung bạn của mẹ ngày xưa,con chào đi.
__ dạ con chào bác.
__ Bảo Như bây giờ lớn nhìn xinh quá -mẹ hấn khen.

_ hihi cháu cũng biết là cháu đẹp mà -nó

21. Chương 20

_ ủa,mà sao bác biết tên cháu ạ -nó hỏi tiếp.

_ haha bác còn lạ gì nữa,bác là bác Dung cháu không nhớ hả,ngày xưa bác hay đến nhà cháu đấy thầy...cháu còn nhớ thằng Minh chứ-mẹ hử.

Nó ngồi nghĩ một lúc rồi cũng reo lên.

_ a...cháu nhớ rồi,thế anh Minh đâu rồi hả bác-nó háo hức hỏi.

_ nó trên phòng đó con,để bác lên gọi nó nhá.

_ dạ không cần đâu,để cháu tự lên gọi cũng được.

_ ừ,cháu cứ lên thẳng cầu thang rồi có cái phòng cửa đen á..

_ vâng- nói xong thì nó cũng mất dạng luôn. Đến nơi nó không gõ cửa hay gọi ai cả mà cứ thế chạy thẳng vào gọi ầm ĩ hết lên. Hửn đang ngủ mà tự nhiên có người làm phiền định bụng thức dậy cho kẻ đấy một chận như tử thì mở mắt ra đập vào mắt hửn là cái mặt đáng ghét của nó đang nhìn mình chằm chằm.

_ sao thầy ở đây -nó ngây ngô hỏi.

_ nhà tôi,tôi không ở thì tôi ở đâu

_ à ra vậy,thế thầy có nhìn thấy anh Minh của em đâu không.

_ Minh ???? , của em ????- hửn hỏi lại

_ vâng,bác Dung bầu nà anh Minh ở đây mà,thế đâu rồi- nó cứ ngó nghiêng dác dác mắt nhìn thì nó phát hiện ra một con búp bê ở trên nóc tủ rồi nó ôm bụng cười.

_ hahaha hihiihi hehehe há há,trời ơi thầy là con trai mà cũng thích chơi búp bê hả.

_ không phải việc của em -hửn hậm hực trả lời. Nói xong thì hửn thấy nó đang bắc ghế chèo lên tủ.

_ này đang làm gì thế hả,xuống ngay không là ngã què chân bây giờ.

_*im lặng*

_ này này nghe thấy gì không hả.

_ A,lấy được rồi- nó reo lên vẻ thích thú.

_ bỏ ra,không được động vào nó -hửn quát.

_ không, đây là của em mà-nó cãi rồi ôm chạy xuống nhà luôn,thấy vậy hửn bèn đuổi theo đòi lại. Thấy nó chạy xuống mẹ hửn lên tiếng hỏi.

_ cháu gặp thằng Minh chưa.

_ dạ chưa,cháu thấy mỗi ông thầy giáo khùng khùng lớp cháu thôi- nó xụ mặt cuống nhìn con búp bê

_ hả,,thầy giáo khùng khùng.

Đúng lúc đấy hửn chạy xuống miệng thì cứ oang oang ra.

_ nhỏ kia có đem đây không hả.

_ không,thầy ăn cắp con này ở đâu.

_ cắp đâu mà cắp,dem đây ngay cho tôi.

_ đây là con búp bê của em,ngày xưa em cho anh Minh của em mà sao tự nhiên thầy nhận là của thầy,thầy ăn cắp đúng không.

__ hả -hắn tròn mắt. Nó không nói gì liền chạy ra chỗ mẹ nó ngồi,lúc này hắn mới để ý đến mẹ nó.

__ A,bác là bác Linh phải không-hắn reo lên...

__ ừ,Minh hả cháu,càng lớn càng đẹp trai nha-mẹ nó khen.

__ hihi bác quá khen rồi,bác bây giờ vẫn không thay đổi gì cả,vẫn trẻ đẹp như xưa.

__ cháu đúng là khéo ăn nói mà,cũng chục năm rồi chứ ít gì nữa đâu mà nói thế

__ mẹ mẹ,sao mẹ lại nói chuyện với ông thầy đáng ghét đấy vậy -nó giật giật áo mẹ nó.

*bốp*__ nói thế à - mẹ nó cốc cho nó một phát vào chán ..

__ hix hix,sao mẹ cốc đầu con -nó méu máo.

__ con không biết đấy là ai sao - mẹ nó chỉ tay vào hắn nói.

__ thì là ông thầy chủ nhiệm đáng ghét lớp con,thầy ấy ác lắm suốt ngày phạt con trực nhật lớp, viết bản kiểm điểm đã vậy lại còn đánh đập con nữa bla....bla....bla.....

Nghe nó nói một lèo kể tội của mình đã thế còn thêm mắm muối vào cho câu chuyện thêm sinh động nữa làm hắn mắt tròn mắt dẹt nhìn nó nói không nên lời,mà nói đúng hơn là hắn cứng họng không nói được gì,mẹ nó bỗng chuyển tia nhìn sang hắn làm hắn đổ mồ hôi hột,bà gần từng chữ qua kẽ răng nói...

__ tốt tốt,bắt đầu từ hôm nay bác giao quyền quản lý nó cho cháu nó có làm gì sai thì cháu cứ phạt nặng vào (mẹ con thế đấy).

__ ơ mẹ,mẹ nở lòng nào giao con cho thú dữ chứ -nó méu..

__ im lặng.

__ bác ơi,chẳng lẽ Như chính là.....

__ đúng đấy cháu,chính là nó -mẹ nó hí hửng trả lời. Hắn nghe thấy câu đấy thì vui ra mặt liền phi đến chỗ nó ôm nó cứng ngắt làm nó không thở nổi

__ bé Như,anh nhớ em lắm.

__ nè nè,làm gì thế hả,buông ra coi.

__ hử,anh Minh của em nè,không nhớ anh nữa hả-hắn vờ giận dỗi.

__ hả,là sao.

__ trời ơi,tại sao mẹ thông minh như vậy mà lại có đứa con ngốc như con vậy nhỉ - mẹ nó ôm đầu than thở.

__ là sao mẹ.

.. anh Minh yêu vầu ngay trước mặt con đấy thầy,lại còn hỏi nữa hả-mẹ nó.

__ thật hả mẹ. Bỗng nhận được 3 cái đầu gật lia lịa là hắn,mẹ hắn và mẹ nó.

__ nhưng mà anh Minh không đáng ghét như thế này, con về đây, mẹ cứ ở lại mà chơi. - rút lời thì nó cũng vùng vằng bỏ ra ngoài mà không quên lườm cho hắn một cái muốn cháy cả mặt.

22. Chương 21

——hôm sau——__

__ Như,con dậy ngay ẹ, thằng Minh đang đợi dưới nhà kìa - mẹ nó vừa nói vừa lôi chăn ra khỏi người nó.

__ kệ cha anh ta,để con ngủ đi mẹ -nó lè nè.

__ có dậy không thì bảo -,mẹ nó quát.

__ không,đã đến giờ đi học đâu mà phải dậy.

__ ừ cũng được - mẹ nó cười gian và nói tiếp __ úi úi cái đồng truyện tranh này chắc là bỏ rồi thôi thì đem đi cân phế liệu vậy,không thì đem cuống lót xoong,à có cả đồng bánh kẹo này chắc là không ai ăn đâu đem xuống cho con Lulu Ăn vậy (là con chó của nó ý). Nó đang ngủ thì nghe thấy tiếng của mẹ nó dình dập sắp vứt bảo bối của nó đi thì ngay lập tức mắt mở tròn trĩnh,tay chân của loạn xạ,người thì bay ra khỏi giường...

__ ối mẹ ơi cứ bình tĩnh đã con dậy ngay đây.

__ ngay từ đầu nên nghe lời thì có phải tốt hơn không muahahaha...hahaha....hahaha...khụ..khụ...khụ...trời ơi ho chết tôi rồi khụ khụ khụ - mẹ nó làm một chậm cười man rợ thì bị sặc nước miếng xuyết chết, nó ở trong phòng tắm nghe được điệu cười rất chi là “có duyên” thì không khỏi rùng mình.

23. Chương 22

5 phút sau nó đã có mặt tại phòng khách,xuống đến nơi thì nó đã bắt gặp gương mặt “đập choai” như choai “Hàn Xứng” của hần lại làm nó ngứa mắt.

__ thầy đến đây làm gì -nó lườm.

__ đón em đi học.

__ cảm ơn nhưng tôi không cần- nó nói tỏ vẻ khó chịu,thực ra mà nói thì ngày xưa hồi bé nó thích hần lắm ý,nhưng bây giờ nó gặp lại hần thì lại cảm thấy ghét kinh khủng.

__ sao thế.

__ vì không thích chứ sao,lắm chuyện- rồi nó vác balo đi luôn để lại đằng sau cái mặt méo sệch của hần.

Nó vừa đi đến cổng trường thì đúng lúc hần cũng đến nơi. Hần vừa bước xuống khỏi xe thì tự nhiên ở đâu chui ra hai đứa,à không...là hai thằng,mà cũng không đúng...không biết mình phải nói là đứa hay thằng đây. Nói tóm lại là hai người đầy sở hữu một đôi môi dày như hai miếng thịt bò và đỏ chon chót như trà “độc tố thanh”,mắt thì xanh lè lè như “7 up” , quần áo thì hoa hoa hòe hòe,diêm diêm dúa dúa,tóc tai thì như một bát mì tôm,kết luận là hai thằng bê dê. 2 con đầy chạy ra ôm hần cứng ngắt và sờ mó lung tung,mặt hần lúc này thì không thể nào mà ngu hơn được...đần thối ra như đít bò. Mọi người xung quanh thì mắt chữ A mồm chữ O,mặt ai cũng ngu ngu trông giống hệt hần. Bỗng hai con đầy nó cất cái giọng như vịt đực ra làm mọi người nôn thốc nôn tháo

__ úi trùi ui nhìn anh đẹp trai quá à - ,con 1.

__ uiiii cái mặt nhìn yêu chết đi được ý -con 2

__ anh ơi em yêu anh,anh làm bạn trai em nhé.

__ tối nay anh đi chơi với em được hông.

Và bây giờ hần cũng đã hoàn hồn..

__ Aaaaaaa làm cái gì thế hả,bỏ cái tay ra đi,eo ơi ghê hết cả người.

__ trùi ui đồ quỷ sứ hà,ghét ghê cơ..

__ anh ơi cho em hôn anh một cái được không - nói rồi con đầy chuuuuu cái mỏ đỏ chót dày như miếng thịt ra trước mặt hần.

__ ối ối cút đi cút đi, AAAAAAAAAA,trời ơi ai cứu tôi với.

Bỗng một đám Fan nữ của hần chạy ra lôi hai con 3D ra khỏi người của hần và giã ột chặn.

__ Á Á Á Á Á anh đẹp trai ơi cứu emmmmmmm -,3D 1.

__ bỏ bà ra mấy con kiaaaaa - 3 D 2.

Nhân lúc đấy hần vác cặp chạy thực mạng rồi nghĩ đến cảnh lúc đấy lại khẽ rùng mình.

__ hihhihi hahaha- nó bỗng chui ở đâu ra cười.

__ em còn cười được nữa à - hần liếc số nó.

__ em không ngờ thầy lại có hứng thú với bọn 3D đấy - nói xong câu thì nó cũng mất dạng và bỏ lại đằng sau cái đầu đang bốc khói nghi ngút.

24. Chương 23

__ các em làm bài tập chưa mang lên đây tôi kiểm tra - bà cô dạy Lý.

5phút sau.

__ Như,em làm cái gì mà vở bài tập trắng xóa thế này hả.

__ thì em dữ gìn sách vở theo phong trào “vở sạch chữ đẹp” mà cô -nó trả lời tỉnh bơ.

__ hừ..hừ...nếu em muốn giữ gìn vở sạch chữ đẹp thì làm bài tập cho đầy đủ,không làm quăn mép vở,không rách,không nhàu nát như vậy mới là vở sạch chữ đẹp biết chưa.

__ cô đúng thật là...không biết mà còn thích phát biểu đã chẳng biết gì về khái niệm vở sạch chữ đẹp còn nói -nó bịu môi.

__ vậy em giải thích cho tôi nghe xem nào,giải đến đâu lắm..

__ thì vở sạch có nghĩa là không dính bẩn,không dính mực,nếu viết một chữ vào vở thì là sách bẩn,không sạch. Chữ đẹp có nghĩa là chữ đánh máy in,còn mình viết thì làm sao có thể đẹp bằng chữ đánh máy,cho nên để vở trông giữ cho vở sạch chữ đẹp đúng không cô- nó cười toe toét.

__ em...em. *rầm* cô giáo lặn đùng.

Ồ e ò e ò e,tiếng xe cứu thương hú còi inh ỏi ở cổng trường đã làm cho bệnh viện tăng thêm thu nhập...

25. Chương 24

__ há há Như ơi là Như tao hâm mộ mày quá -nhỏ reo lên.

__ chuyện, tao mà,tao đã ra tay thì gạo say ra “kýt” - nó hếch mũi lên tự sướng.

__ nhìn cái mặt bà cô trông buồn cười chết mất,hahaha. Chúng nó đang 8 với nhau thì trả biết hần chui từ số nào ra gương mặt thì không khác gì “Bông Cao”, (bao công hô hô).

RẦM __ TRẬT TỰ CHO TÔI - hần đập bàn quát làm đứa nào đứa nấy mặt mày xanh lét.

__ Như,đứng lên cho tôi.

__ không.

__ ĐỨNG LÊN- hần quát làm nó rật mình từ từ đứng dậy.

__ đứng hết tiết cho tôi

__ ơ,không chịu đâu,tại sao các bạn được ngồi thầy cũng được ngồi mà mỗi em bị đứng.

__ lại còn cãi à,tại em mà cô dạy Lý lên cơn đau tim phải đi cấp cứu kìa.

__ ai bảo bà đấy ngu làm chi,cãi không lại thì lăn quay ra đấy chứ có phải tại em đâu - nó cãi bướng.

__ lại còn trả treo à,không nói nhiều nữa bắt đầu từ thứ 2 tuần tới làm trực nhật một tháng cho tôi.

__ không, không chịu,em có làm gì đâu chứ,thầy muốn làm thì thầy tự làm một mình đi.

__ em.... Không cãi nữa - nói rồi hần sách cặp đi về luôn để lại cái mặt nó đần thối một chỗ góc lớp.

26. Chương 25

__ tức,tức,tức,tao hận là tao không thể bấm bấm thầy ta ra nghìn mảnh,tức không chịu được - nó .

__ hạ hỏa,hạ hỏa đi mày- nhỏ vừa nói vừa cầm...cái dép phe phẩy trước mặt nó.

*bóp*__ mày điên à- nó táng cho nhỏ một phát vào đầu nổi cục.

__ mày đúng là đồ vũ nữ mà -nhỏ xoa trán.

__ thôi đi về-nó.

Buổi sáng chủ nhật tuần này đáng nhẽ ra là nó định nướng cả buổi sáng cho khét giường nhưng chẳng biết hôm nay nó ăn phải cái gì mà nó dậy sớm hơn bình thường, ăn sáng xong nó quyết định đi dạo. Nói là làm nó chạy ra nhà tí hon của con Lulu tháo xích rồi dắt con cún đi luôn. Trên đường đi nó nhìn thấy hấn đang ôm eo một ả mắt sanh mỡ đỏ tóc lò xo,nó ném ngay cho hấn một ánh mắt thể hiện rõ sự khinh bỉ. Hấn nhìn nó,khuôn mặt hấn hiện lên rõ chữ bối rối liền đạp con ả đấy đi không thương tiếc . nó đi qua không thèm nói gì khiến hấn khó chịu liền lên tiếng hỏi:

__ ê,dắt “khỉ” đi chơi hả -hấn nhìn nó cười đều. Nhìn mặt hấn lúc này làm cho nó lại nghĩ đến chuyện hôm qua hấn phạt nó nên nó liếc hấn cái sắc lẹm và nói:

__ thầy có bị mù không hay là nhìn gái nhiều quá nên mắt bị quáng gà,tốt nhất là đi khám đi nhá, đây là con chó..là con chó biết chưa,mở to cái mắt ra mà nhìn-nó.

__ hơ...anh có hỏi em đâu,anh hỏi nó mà - vừa nói hấn vừa chỉ tay về phía con Lulu.

__ à thế hả??? Lulu bạn mày hỏi mày kìa, trả lời đi chứ -nó .

__ em.... -hấn cứng họng.

__ em làm sao, không có việc gì nữa thì thầy tránh ra chỗ khác để em đi.

__ ơ...anh hỏi em một câu được không.

__ thầy hỏi rồi còn gì.

__ đâu có-hấn.

__ đấy nhá,2 câu rồi đấy,thôi thầy tránh ra đi.

__ nhưng anh đã hỏi gì đâu.

__ thầy hỏi 3 câu rồi biết chưa.

__ em bỏ ngay cái chữ thầy đi được không, đây không phải ở trên trường mà em phải xưng hô như thế-hấn gắt.

__ không thích- nó nói rồi vùng vằng lôi cổ con Lulu đi còn hấn đang ngó người ở phía sau nhưng cũng nhanh chóng đuổi theo nó

27. Chương 26

__ anh về chung với -hấn cười.

__ nhà thầy đâu phải hướng này đâu .

__ ừ thì không phải,nhưng anh lại thích về chung với em thôi hà.

__ làm ơn thầy biến hộ cái,nhìn cái mặt thầy đã mất cảm tình rồi thì đừng có mà theo em nữa - nó bực mình nên hét lên.

__ em ghét anh đến thế à.

__ không phải là ghét, mà là rất ghét biết chưa . bỗng chuông điện thoại của hấn reo lên ,vội vàng bắt máy nói chuyện một lúc thì hấn quay sang nó cười rõ tươi..

__ thầy hôm nay chưa uống thuốc hả,,làm ơn ngậm miệng vào dùm cái đi, người ngoài nhìn thấy lại nghĩ thầy có tiền sử bị thần kinh đấy - nó nói làm nụ cười của hấn tắt ngấm.

__ mẹ em nói là hôm nay đến nhà em dùng cơm.

__ nhà thầy hết gạo hả,hay là do thầy ăn tốn quá nên hết tiền mua gạo,em rất hiểu cho thầy... Em không hứa sẽ cho thầy gạo hàng ngày nhưng em hứa sẽ bố thí cho thầy một ít “cơm thiêu” nên thầy đừng có mà mượn cớ mẹ em gọi điện để thầy sang nhà em ăn chùa nhé,không có gạo nuôi thầy ăn đâu - nó nói làm hấn méo mặt..

__ cái địch nhà em,em quen cái thói móc họng anh từ bao giờ thế.

__ chẳng nhẽ em nói không đúng hả,em cấm thầy qua nhà đấy,có gì thì em sẽ nói với mẹ em là thầy sợ con Lulu nên không dám qua -nó nhếch môi cười..

__ ok,ok không qua nhà em cũng được, nhưng anh phải được ăn cái khác chứ nhỉ -hấn cười gian.

__ ăn gì -nó hỏi.

__ hôn anh một cái rồi anh sẽ không qua nhà em nữa -hấn nói rồi chỉ lên môi mình.

__ ừ cũng được - nó nở nụ cười ma mãnh rồi lôi cổ áo hấn xuống và...

BỐP một phát cái mắt của hấn tím bầm khi được bàn tay ngọc ngà của nó hôn .

__ em....em...em làm gì thế hả - mếu máo nén đau.

__ cho chừa cái thói khôn lỏi,dê xồm,lợi dụng.

Nhà nó:

__ trời ơi,mắt cháu bị làm sao mà tím bầm thế kia -mẹ nó hốt hoảng hỏi hấn.

__ dạ không sao đâu bác - hấn nói rồi liếc nó nhưng nó chẳng biểu hiện gì cả vẫn nhớn nhác ăn nhó.

Trưa nay đang tiếp,giờ mk bận rồi mọi người.

28. Chương 27

__ thôi vào trong kia để bác lược trứng gà lặn cho khỏi.

__ mẹ ơi,con còn chẳng có mà ăn mà mẹ lại cho hấn ta lặn mắt hả mẹ.

BỐP __ ăn mới chả nói -mẹ nó ký vào đầu nó cái rõ đau làm nó phải nhăn mặt,mẹ nó đi khỏi thì nó lườm hấn cái muồn rách cả mắt.

__ biết điều thì đừng có mà nói lung tung -nó gằn từng chữ.

__ em cắt cái mắt đấy đi,ghê quá đấy.

__ không, nữa thầy ăn xong thì lượn hộ cái chứ đừng có mà lấy cớ này cớ nọ mà ở đây ăn chùa thêm bữa nữa biết chưa.

__ nhưng mà phải xem mẹ em có cho anh về không đã chứ hehe -hấn cười đều.

20 phút sau.

__ hai đứa vào ăn cơm đi - mẹ nó gọi.
__ vâng ạ - nó trả lời rồi phóng cái vèo vào bếp luôn.

nhoằm...nhoằm...nhoằm

__ Như, lớn rồi mà ăn uống không có chút ý tứ nào hết, ăn từ từ thôi.
__ ệ o, o ói à (kệ con, con đói mà) - nó .
__ hihi em đúng thật là...có ai ăn chanh của em đâu chứ, từ từ thôi không là mắc nghẹn bây giờ - hấn nhìn nó ăn từ nãy đến giờ nên hấn đã ăn được miếng nào đâu, nhìn nó ăn mà cũng thấy buồn cười.
__ kệ em, thầy ăn nhanh lên rồi về đi, ở đây làm gì - nó lườm.
__ thôi ăn đi, không cãi nhau- mẹ nó giục. Và chỉ một lúc sau thôi trên bàn ăn chỉ còn mỗi bát đĩa, thức ăn thì nó ăn hết rồi còn đâu.

29. Chương 28

__ miammmmm, ngon quá đi - nó xoa bụng.
__ ơ... -hấn tròn mắt nhìn nó “xúc động ” nói không nên lời. Còn mẹ nó thấy nó như vậy thì xấu hổ quá không biết phải giấu mặt vào đâu.
__ thôi, hai người cứ ở lại ăn đi nha, con lên phòng đây - nói xong nó chạy biến, còn mẹ nó và hấn hết nhìn nhau lại nhìn xuống bàn ăn trống rỗng chỉ còn mấy món “đặc sản” bát và đĩa (Heo: muahaha, hai người ăn ngon miệng nha, ăn từ từ thôi kẻo hóc lại mất công đi “vá” ruột.. / hấn, mẹ nó: tao ăn thịt mày trước đây *cầm con dao nhọn hoắt */ Heo: chu mi ngaaa, chu mi ngaaaa.. / hấn, mẹ nó: á à mày kêu à, *chọc tiết, Heo kêu “éc éc”.. Và giờ Heo đã nằm trong nôi)
__ trời ơi bác xin lỗi cháu nha, tại con Như nhà bác nó như vậy từ bé rồi - mẹ nó rồi rít
__ dạ không sao đâu bác, thật ra thì cháu cũng không đói đâu ạ - hấn nói vậy thôi chứ thật ra là đói xanh cả ruột ý chứ (Heo em : ý ý làm bộ hoài *bĩu môi*.. Hấn :kệ tao, à tự nhiên ở đâu lại chui ra con Heo béo mập thế này nhỉ, ra đây cho anh xin một cân thịt mỡ nào *cười gian*.. *Heo em chạy mất xác*)
__ thôi, cháu cứ ở đây đi để bác nấu món khác cho ăn nhá -mẹ nó.
__ vâng ạ
5 phút sau———
Các thánh đang liên tưởng đến một bàn ăn hoành tráng, với những món ăn sơn hào hải vị, ôi mình cũng liên tưởng như thế...nhưng.... Bàn ăn hoành tráng thì chả thấy đâu, sơn hào hải vị cũng chẳng phải mà thay vào đó là hai cái bát “gì gì” đó trên bàn đang bốc khói nghi ngút tỏa ra mùi thơm quen thuộc...
__ bác ơi cái gì đây bác - ,hấn lấy dũa “chọc ngoáy” vào trong bát
__ là mì tôm đấy cháu - mẹ nó
__ có ăn được không ạ (Heo em : xì, không ăn được thì nấu làm cái gì, không ăn thì đem đây tui ăn thử cho xem *chĩa tay ra*. / hấn : mì tôm mà nấu với thịt heo nghe có vẻ ngon đấy nhỉ *cười nham nhố*. / *heo em chạy mất dép*)
__ ăn được, còn ngon đấy cháu, cái Như nó mê món này lắm, cháu ăn thử mà xem.
Rút câu thì hấn cũng lao đầu vào ăn luôn, lúc ăn thì luôn miệng tẩm tặc khen ngon làm mẹ nó được một phen nở mũi to như cái mũi con heo nái (muahaha), kết thúc bữa “húp” mì tôm hấn đã đạt được kỷ lục húp hết 5 bát mì tôm, mời mọi người cho tròng pháo tay thật to nào (Heo: *bóp bóp bóp *)

30. Chương 29

——trường sao băng——

__ cả lớp trật tự,hôm nay lớp mình sẽ có hai thành viên mới nên thầy mong cả lớp sẽ giúp đỡ các bạn nhiều hơn,hai em vào lớp đi- hần vừa rút câu thì từ ngoài cửa có hai thằng con trai nghênh ngang bước vào làm bọn con gái reo hò ầm ĩ..

__ ôi đẹp trai quá đi,sao lớp mình toàn tập chung trai đẹp vậy kìa - nữ 1

__ woa,hoàng tử của lòng em,đẹp trai y chang thầy giáo luôn- nữ 2

__ bạn ơi bạn ăn cái gì mà đẹp trai quá vậy,bạn có người yêu chưa,làm người yêu mình nhé -nữ 2

__ uây,Như ời hai thằng kia đẹp trai chưa kìa - nhỏ quay sang vỗ vai nó mà hai mắt vẫn đá vào hai thằng hốt bồi mới chuyển đến.

__ kệ cha chúng nó,trai chứ có phải đồ gì ăn được đâu chứ -nó vừa nói vừa giữ giữ gói bimbim đã hết từ bao giờ xuống dưới đất,tiện tay lấy luôn gói nữa trong balo ra ăn một cách ngon lành,điều đấy đã làm cho hai ten trên bục giảng chú ý đến

__ gớm,mày thì lúc nào chả năn,ăn cho lăm vào mà người vẫn như cái nắm ý hihi -nhỏ phán xét nó từ trên xuống dưới rồi che miệng vào cười khúc khích

__ hừ,mày đừng có mà động đến “nỗi đau lặn thâm” của tao nhé

__ tao thấy sao thì tao nói vậy thôi,nhìn xem chân mày có mẩu à.

__ kệ tao,chẳng qua là lỗi kỹ thuật trong lúc ba mẹ tao sản xuất ra tao thôi hí hí.

__ sặc,thôi đi mày,ngắm trai đẹp kìa hihii.

__ cả lớp trật tự đi,hai em có thể giới thiệu được rồi.. -hần

__ chào cả lớp mình là Phan Mạnh Hoàng,rất mong được các bạn giúp đỡ hihi - cha này nói rồi tặng cả lớp nụ cười tỏa khối,ý lộn...tỏa nắng làm bọn con gái la ó ầm ĩ như một cái chợ.

__ Nguyễn Minh Thành - đến lượt cha này lạnh lùng chỉ nói được mỗi cái tên rồi ngoảnh mặt ra cửa nhìn mây nhìn đất,nhìn hoa nhìn lá,nhìn chim nhìn bướm,nhìn nhà nhìn..... Hết cái để nhìn luôn rồi. Nhưng Thành lại làm bọn con gái reo hò,hét “dữ dội” hơn trước..

__ woa,cậu ý lạnh lùng ghê,mẫu đàn ông lý tưởng của mình là những người lạnh lùng đó -nữ sinh 1 mơ mộng nói..

__ gớm,kiêu ngạo bà cố luôn có gì đâu mà thích chứ,tao cam đoan rằng nếu thằng này xấu trai mà lạnh lùng thì mày chắc là chẳng nói thể đâu nhĩ - nam sjh bĩu môi.

__ lăm chuyện,người gì đâu mà vô duyên dễ sợ,ai nói chuyện với mày mà mày phải nói -nữ sjh 1

__ thể chẳng nhẽ mày nói chuyện một mình à.

__ ừ,sao mày biết -nữ sjh đó chỗ mắt ra hỏi.

__ đoán thể thôi- vừa nói cậu ta bèn đưa tay lên chán nữ sjh kia rồi chép miệng...

__ chặc,chán mày hơi ảm,để tao mang mày đi bệnh viện kéo mang lại di chứng cho con cái về sau.

*BỐP*__ Ăn nói vớ vẩn,muốn chết à- nữ sjh kia gằn gè nói và tặng cho cậu ta phát táng vào đầu,cô ả định cho cậu ta thêm phát nữa thì đúng lúc hần lên tiếng cứu cậu ta khỏi tay tử thần

__ cả lớp im lặng đi, *quay sang Thành và Hoàng*__ hai em xuống bàn cuối kia ngồi nhé- hần vừa nói vừa đưa tay chỉ xuống bàn cuối phía sau bàn của nó và nhỏ

__ vâng ạ- Hoàng nói rồi hí ha hí hửng chạy xuống còn Thành thì vẫn giữ nguyên bộ mặt lạnh như nước đá rồi cũng về chỗ luôn.

Hoàng xuống chỗ ngồi bèn đưa tay vỗ vai nó làm nó đang ăn mà xuýt sặc nên chửi bới om xòm.

__ thăng kia,có bị điên không, người ta đang bận mà tự nhiên làm phiền là sao,rảnh quá thì đi nhảy lầu đi há

__ ơ không, bạn ình biết cái tên được không -Hoàng cười.

__ để làm gì -nó.

__ hiii muốn làm quen vậy thôi hà,cậu tên gì vậy.

__ tên “biến đi cho đẹp trời”, rồi đó cả họ lẫn tên rồi thì đi chỗ khác,đừng có làm phiền tôi- nó nói câu này làm Hoàng méo mặt, còn Thành chỉ nhếch môi lên cười, nhưng cái nhếch mồm không quá 2 giây và không một ai biết.

__ con này,mày nói thế à,mắt mặt chết đi được -nhỏ nhéo vào eo nó làm nó nhăn mặt. Nhưng cũng chẳng biết từ bao giờ mà nhỏ lại chở nên mê trai đẹp vậy nhỉ,chắc là từ cái lần gặp Khang trong trà sữa (có ai còn nhớ không nhỉ,là cái lần nó gọi Khang là khỉ già đó).

sì sầm,sì sầm

__ cả lớp,à không...các bạn nữ trật tự đi,lấy giấy ra kiểm tra viết văn mau lên -hắn

__ ôi trời ơi lúc nào cũng kiểm tra, thầy ơi là thầy,thầy rõ là đẹp trai mà sao thầy ác vậy hả -nữ sjh 1 than vãn.

__ không biết hôm nay thầy lại cho đề gì không biết, ngày nào cũng kiểm tra chắc chết -nữ 2

__ sặc,vừa mới vào lớp mà đã bị làm bài kiểm tra là sao hả trời,aishhhh..bực quá -Hoàng cắn nhần.

*RẦM*__ cả lớp chép đề mau lên,đề bài : hãy phát biểu cảm nghĩ của em về lòng dũng cảm. Hết... Làm bài đi.

__ sời,tưởng gì,dễ rồi- cả lớp laih bắt đầu xì xầm thi nhau trao đổi bài với nhau,còn hắn đọc xomg đề là ngồi bắt chéo chân với nhau rồi lấy gương ra ngắm lại nhan sắc,thỉnh thoảng lại nói vài câu đúng chất người tự kỷ như là : chắc,sao trên đời lại có người đẹp trai như mình nhỉ.. Hay là: ôi không, sao tự nhiên chán của mình lại mọc một cái mụn sấu xí vậy nhỉ,thôi không sao có tóc che rồi.. Hay là: mình thế có chúa là từ trước đến giờ chưa có ai đẹp trai hơn mình,à không... Bằng mình thôi chứ làm gì có thằng nào to gan lớn mật mà giám đẹp trai hơn mình chứ...bla...bla...bla (anh yêu bệnh nặng rồi thì phải).

Cuối cùng thời khác mà học sinh mong nhất cuối cùng cũng đã đến đó là giờ ra chơi,bọn trong lớp thi nhau nộp bài rồi chạy biến xuống canteen,chả biết là hôm nay nó cũng ăn phải cái giống gì mà chăm kính khùng,chép đề xong là nó cũng cắm cổ vào làm bài rồi lại còn nộp bài trước nhất nữa chứ.

——-canteen trường——

__ hai đứa chúng nó đang tranh nhau ăn thì Hoàng từ đâu chạy ra chỗ chúng nó,không nói không rằng gì mà tự kéo ghế ra ngồi một cách tự nhiên như ruồi rồi còn nhe nhớn cười nữa chứ...

__ bị điên à - nó.

__ hả - Hoàng

__ hỏi cậu đó,đang không thì tự nhiên cười là sao.

__ ơ hì,không có gì đâu,cậu dễ thương ghê,cậu tên là Như hả,mình vừa đi hỏi về xong.

__ biết rồi còn hỏi tôi làm cái gì.

__ hỏi lại cho chắc thôi mà,Như ăn cái này đi này,ăn vặt sao nó - Hoàng nói rồi đưa cho nó bát phở bò làm hai mắt nó sáng rực,nhưng sợ mất mặt nên phải làm bộ một chút.

__ cảm ơn,tại vì cậu có lòng thì tôi cũng có dạ nên tôi sẽ ăn,tôi nói thật là tôi “không thích ăn” đâu nhưng tại tôi sợ cậu bỏ lại phí của đời nên tôi phải ăn- nó nói mà tay không ngừng gấp gấp cho vào miệng ăn cứ như là bị bỏ đói ý làm Hoàng ngồi cười như một thằng điên.

Rồi chẳng có gì nữa nên mình sẽ tua đoạn đến lúc về,lúc về rồi đến hôm sau ạ hí hí (bị ném đá là cái chắc).

Hôm nay hấn sẽ trả bài văn mà hôm qua kiểm tra nhưng chẳng biết vì sao mà từ lúc hấn gặp nó ở cổng trường đến giờ cứ nhìn nó mà hấn lại cười.

__ thầy hôm nay chưa uống thuốc hả -nó.

__ em thì còn nghe được -hấn

__ xí,thế sao thầy cứ nhăn nhó cười thế kia.

__ anh thích thì anh cười, em cảm được anh à -nói rút câu thì hấn cũng bỏ đi luôn còn mỗi cái mặt nó đang lơ ngơ một đồng đàng sau.

__ cái thầy này hôm nay chắc là lại lên cơn rồi -nó lắc đầu ngán ngẩm.

__ lớp trưởng lên lấy bài kiểm tra trả cho các bạn đi.

5 phút sau thì hầu như cả lớp đều reo hò vì bài làm của mình được điểm à để lại dễ,nhưng riêng nó thì cái mặt trông ngổ tào kinh khủng vì chưa có bài.

__ thầy ơi,bài của em đâu -nó.

__ ừ thầy đang giữ, rồi thầy sẽ trả lại sau,nhưng trước khi trả thì thầy phải đọc bài văn của em lên cho cả lớp nghe đã .

__ vâng,nhah nhah thầy.

Và hấn bắt đầu đọc

” mở bài: trong tất cả các lòng như là lòng gà,lòng vịt,lòng lợn,lòng chó thì em thích nhất là lòng dũng cảm.

.

.

.kết bài: lòng dũng cảm tuy không ăn được nhưng em lại rất yêu quý nó.

__ HAHABA HAHABA,ỒI MẸ ƠI HÍ HÍ HÍ.

Hấn đọc xong thì cả lớp lăn lê ra mà cười, nói thật là khi hấn chấm bài của nó cũng đã cười một chận muốn đứt ruột rồi ý chứ nên đây mới là lý do vì sao hấn hôm nay cứ nhìn thấy nó rồi lại cười. Còn thành “nạn nùng” nhà ta cũng chỉ nhếch môi lên cười nhạt một cái rồi nụ cười cũng theo gió bay đi phương nào rồi tắt ngấm,khác lần trước là không ai thấy,nhưng lần này nụ cười của cậu đã có người thấy và người đó là nó.

__ tên này cũng biết cười hả trời -nó lẩm bẩm như thầy cúng

__ gì thế mày -nhỏ quay sang hỏi nó.

__ ơ không, không có gì -nó sủa tay.

Rồi hấn đem bài xuống trả cho nó thì hai mếu của nó như muốn lòi ra ti như hai cìn ốc nhồi bầu trên mặt vì bài của nó được 10 điểm (anh yêu là đồ thiên vị.. Hấn: kệ ta). Nó đưa mắt sang nhìn ô nhận xét của giáo viên thì thấy mấy chữ gì gì đấy, đọc xong nó lườm hấn một cái muốn cháy áo,chữ đấy là “đồ ngốc nhà em,anh em điểm 10 rồi ngày mai đi chơi với anh một hôm,nếu không thì bài kiểm tra đó anh sẽ ẹ em xem” kèm theo dòng chữ đó là cái mặt cười nhe răng,nó nhìn thấy mà bực kinh khủng. Hấn thấy vậy vẫn cố tình nhăn nhó cười làm nó tức muốn ói máu.

Pi pi các thánh,mình đi ngủ đây.

31. Chương 30

——-nhà nó——

reengggggggg, reengggggg chuông báo thức reo lên inh ỏi cái bệnh ngủ nướng của nó thì mãi không chữa được nên...

về .. bóp...choang. biết tiếng gì không, mình không nói chắc mọi người cũng biết rồi nhỉ... sau khi chiếc đồng hồ dừng cảm hi sinh thì nó lại lăn quay ra ngủ luôn mà không biết rằng...đã muộn học.

—oáp, hôm nay ngủ đã quá đi -nó lợ mọ ngồi dậy rồi “đứng dậy vươn vai”.

—ơ cái đồng hồ đâu rồi nhỉ- ngó ngang ngó dọc, và bây giờ nó cũng đã phát hiện cái đồng hồ đã vỡ tan tành ở số nhà. lục đục mò mò cái điện thoại để xem đồng hồ thì ôi thôi...

—Aaaaaa trời ơi muộn học rồi phải làm sao đây huhu, lần này không xong với ông thầy ác ma đây rồi huhu -nó meo máo rồi bay cái về vào phòng tắm vsen..

5 phút sau thì nó cũng bay được xuống nhà, vừa xuống đến chân cầu thanh thì đã thấy cái bản mặt đáng ghét của hấn ngồi trình inh một đồng trên salon đang xem phim hoạt hình “những trái bóng vui nhộn”.

—hi em dậy sớm thế

nó nghe vậy thì biết ngay là hấn đang xỏ xiên mình vì bây giờ đã 9h kém rồi còn sớm gì nữa đâu. nó không thêm nói gì chỉ liếc hấn một cái sắc lẹm rồi bay ra ngoài.

—ê, em đi đâu đấy.

—hỏi vậy cũng hỏi được à, đi học chứ đi đâu, muộn rồi kìa.

—cúp đi.

—hả.

—cúp học luôn đi, hôm nay anh cũng không đi mà.

—thật hả, thầy cho em nghỉ thật hả, ohhh yeahhhhhhhh, đi ăn sáng thôi đói quá à hú hú- vừa nói nó vừa nhảy cẫng cẫng lên như con dờ hơi rồi chạy vọt vào trong bếp, thấy nó đi thì hấn cũng chạy theo “ăn chùa”.

—nhà thầy không có cơm ăn à mà suốt ngày sang nhà em ăn chực vậy, cơm đâu mà cho thầy ăn - nó gắt.

—hi thì anh cũng có đói đâu, thấy em ăn moi t j mình thì sẽ buồn nên anh mới ăn cũng cho vui thôi mà (điều).

nó không nói gì nữa chỉ cắm cổ vào ăn, đang ăn thì nghe thấy bên ngoài có tiếng nói nên nó chui ra xem có chuyện gì xảy ra thì...

—a ba về, ba về hú hú hú -nó nhảy nhón như một con diên, a bác Hưng, bác cũng ở đây hả.

—ừ, lâu không quạ nên hôm nay bác sang chơi thôi mà. hấn đang ăn thì nghe thấy giọng nổ quen quen nên cũng chạy ra...

—ủa, sao ba ở đây.

—thì sang đây chơi không được hả, ơ...cháu chào bác ạ- hấn lễ phép chào ba nó.

—ừ, sao cháu ở đây vậy.

không kịp để hấn nói nó đã cướp lời:

—dạ tại nhà thầy ấy giàu mà keo không chịu mua gạo ăn nên mới phải sang nhà mình ăn chực đấy ba -nó kể lể làm ba hấn và hấn mặt méo như quả quéo.

—Như, sao con lại nói thế hả - ba nó.

__ thì tại đây là sự thật mà ba,mọi hôm cũng sang nhà mình ăn,mà hôm nay thầy í thấy con ăn cũng chạy theo ăn chứ.

__ hahahaha - 3 nó và 3 hấn cười ầm lên.

__ mà sao con lại gọi thằng Minh là thầy vậy - ba nó hỏi làm ba hấn cũng thắc mắc.

__ thì tại thầy ý là thầy giáo chủ nhiệm lớp con mà.

__ học đã dứt mà còn đi dạy người haha - 3 hấn chêm vào rồi lẩn ra cười.

__ baaaaaaa,con đâu có tệ như ba nói đâu chứ -hấn phụng phịu nhìn cái mặt trông yêu cực làm nó đơ ra mắt mấy giây (kì vậy ta)

Hấn đưa nó đến công viên giải trí thì đến nơi hai đứa đã là tâm điểm chú ý nhưng vì sao thì mọi người tự biết nhé. Nó hầu như là chơi hết tất cả các trò ở đây chỉ tội nghiệp cho hấn là bị nó lôi đi quay mòng mòng như chong chóng. Duy nhất có một trò mà nó không giám chơi là “Ngôi nhà ma”

__ hj em,chơi cái kia nhé - hấn chỉ tay ngay vào kẻ thù của nó làm nó xanh mặt.

__ không đâu,thầy thích thì thầy chơi một mình đi.

__ đừng có nói là em sợ nhê -hấn cười đều

__ ai nói là em sợ,chẳng qua là không thích thôi.

__ em không thích nhưng anh thích là được - không để nó nói gì nữa hấn bèn lôi nó đến quầy bán vé làm mờ hôi cụ mờ hôi kị vãi ra như tắm.

__ chị , em hai vé - hấn nói và tặng ụ ta nụ cười đẹp mê người làm ụ ta đơ,hai mắt thù biến dạng thành hai hình trái tim bự chẳng,dãi thì dứt đến tận đốn, nhưng đâu phải riêng mù ta đâu, hầu như là tất cả bọn vịt cái ở đây đều đơ như cây cơ. Nó cũng không ngoại lệ thậm chí là hai mắt nó cứ gián chặt vào gương mặt của hấn không rời làm hấn phì cười.

__ anh biết anh đẹp trai rồi nên em không cần phải nhìn anh như thế đâu.

Câu nói của hấn làm nó hoàn hồn vội chối bay chối biến.

__ xí,ai mà thêm chứ,mặt của thầy xấu như quỷ vậy á,đẹp cái nổi gì.

Nghe vậy hấn biết ngay là nó đang xấu hổ vì nhìn cái mặt của nó đang đỏ bừng lên như hai quả cà chua thì làm hấn đủ biết rồi. Khẽ cười rồi quay sang mù bán vé.

__ chị,hai vé.

im lặng

__ ê,có bán không đây,nè,nè - cua tay trước mặt mù ta nhưng hiện giờ hồn mù ta đang bận chu du trên chín tầng mây để ngắm trai đẹp rồi còn đâu. Bực quá hấn bèn hét lên làm mù ta đag từ 9 tầng mây rơi cái bịch xuống đất.

__ NÈ BÀ ĐIÊN,CÓ BÁN VÉ KHÔNG HẢ.

__ ơ hử,gì em.

__ BÀ CÓ BỊ ĐIÊN KHÔNG,TÔI ĐÃ NÓI LÀ BÁN CHO TÔI HAI CÁI VÉ RỒI MÀ SAO MẶT BÀ CỨ ĐẦN RA THẾ HẢ.

__ à ừm,vé em đây. - mù ta luống ca luống cuống đưa vé cho hấn vì sợ mất hình tượng.

Hậm hực dật hai cái rồi lôi nó đi luôn. Đến nơi thì đập ngay vào tai nó là những âm thanh ghê rợn,tiếng khóc lóc la hét thảm thiết làm nó run như cầy sấy. Bỗng một luồng khí lạnh từ đâu đến chạy dọc sống lưng làm nó xanh mặt. Các hồn ma thì bay lơ lửng trên không, bay qua bay lại thậm chí có vài con va phải nhau nhìn vui ơi là vui,buồn cười ơì là buồn cười. (chỉ đối vs những ng k sợ thui).

Bóng đèn quả nhót xanh đỏ tím vàng lập lờ chập chờn như mắt ma. Đi qua một hồ nước đỏ chót màu của máu thì các bàn tay ngoi lên khỏi mặt nước vẫy vẫy như là mời gọi mọi người xuống vậy. Tự nhiên một bàn tay chồm lên bám vào chân nó và lôi....

__AAAAA- nó hét lên nhưng may sao hấn giữ chặt nó nếu không nó đã được tắm hồ miễn phí rồi.

__ thôi quay lại đi hức...hức...

__ sẽ không sao mà,em nhắm mắt vào là sẽ không thấy gì mà - nghe lời hấn nó liền nhắm tịt hai mắt đang đi thì nó cảm nhận được bàn tay của “ai đó” vỗ vào vai nó,thấy lạ bèn ngoảnh lại sau và mở mắt ra nhìn ...

1s..

2s...

3s.....

__AAAAA.

chát..bốp..bjh...bụp..cheng...xoảng...rầm hàng loạt âm thanh kỳ lạ được phát ra và hiện giờ sắc của con ma đang nằm một đồng dưới đất trong tình trạng không còn nguyên vẹn sau khi đã được nó cho “tập thể dục” miễn phí : tay một nơi,chân một nẻo,bộ tóc giả thì bay đi phương nào, thậm chí là hai con mắt bị lôi hai cái lò so ra ngoài. Chân tay nó bây giờ mềm nhũn,nhưng tự nhiên lại chui đầu ra một ẻm ma khác đầu tóc rối bù xù như nghìn năm chưa gội,cái mặt trắng bệch không có mắt mũi miệng dài như cái bươm xe đạp ghé sát vào mặt nó.

1s

2s

3s

4s

5s

.....

Không nghe thấy tiếng nó hét vì nó...đã ngất xụi lơ từ bao giờ.

Tỉnh dậy nó thất mình đang nằm trong phòng của mình nên nghĩ ngay là hấn đã đưa về

ọc ọc

Cái bụng của nó bắt đầu biểu tình nên lọ mọ mò dậy xuống nhà tìm cái ăn. Vào bếp thì nó nhìn thấy ba mẹ và hấn đang ngồi ăn cơm với nhau,thập thập thò thò ngoài cửa như chộm.

__ em tỉnh rồi hả - hấn.

__ ừ - chỉ ừ một tiếng rồi đứng tần ngần ở đấy,cái mặt của nó thì như “cứt chó gặp trời mưa”.

__ con chắc đói rồi,vào đây ăn cơm đi - ba nó nói làm mẹ nó và hấn nhăn mặt,vì sao thì mọi người tự biết nhé.

__ vâng- chỉ chờ câu đấy nó liền bay vào trong ăn,nhưng chưa kịp cầm đũa lên thì mẹ nó đã ghé sát tai nó rồi gần từng chữ.

__ ăn uống cho hấn hỏi nếu không đừng trách.

Ngậm ngùi gật đầu cầm đũa lên. Vì nó sợ nên chỉ giám ăn mấy hạt cơm và ít thức ăn mặc cho cái bụng nó đáng trống liên hồi.

__ ăn xong mọi người kéo nhau ra phòng khách xem phim “hàn xẻng”. Nhân lúc mọi người không để ý nó luồn ngay vào bếp kiểm ăn. Vì đói quá nên nó lộ bản chất hổ đói.

__ hihhihi.

Tự nhiên lại có tiếng cười nên nó bèn ngẩng mặt lên nhìn thì hời ôi hần đang ngồi lù lù trước mặt nó.

__ sao thầy ở đây.

__ thì giống em thôi.

Vừa nổ hần vừa lấy đĩa gấp đồ ăn một cách tự nhiên như nhà mình.

__ ai cho thầy ăn.

__ đói thì ăn chứ sao,vậy mà cũng hỏi được, ngốc - hần lấy đĩa gõ đầu nó làm nó nhăn mặt.

__ thầy làm cái gì thế hả,có biết khi bị đánh vào đầu thì trí thông minh sẽ giảm đi một nửa không hả.

__ biết, nhưng em có thông minh đâu mà phải lo.

__... *nó cứng họng*

__ khiếp em ăn thấy gớm quá,thức ăn dính ết lên miệng rồi kìa - nghe thấy vậy nó liền đưa tay quạt qua quạt lại.

__ hết chưa.

__ chưa,để anh lau cho. - hần tiến đến chỗ nó và *chụt*.

__ ơ,,bọn ta chưa thấy gì đâu nhé,hai con cứ tiếp tục đi hìhì.

Hí hí mọi người biết gì không, là hần lợi dụng rồi lúc nó cho hần lau miệng và *chụt* hôn chộm nó,ở ngoài thì ba mẹ nó thấy có tiếng động trong bếp bèn kéo nhau vào xem thì vào đúng lúc hần và nó đang kissssss nhau he he. Khi ba mẹ nó ra ngoài thì cũng là chặn cuồng phong đại hồng thủy bắt đầu. Sô hần ra và chửi rửa đánh đập không thương tiếc.

__ Aaaaaaaa mày làm cái gì thế hả,ai ày cướp first kiss của tao,huhu mày chết đi cái đồ dâm dê dê tiện, dê già,dê xồm,dê cụ,dê kỳ,chết đi chết đi. Nhưng nó đánh cái nào thì hần trág đc cái đấy nên nó nhặt cây lau nhà và đuổi hần, trò chơi Tom & Jerry chính thức đc khai mạc. Nó cầm cây lau nhà đuổi đằng sau hần thì sách dép chạy trước, thỉnh thoảng còn ngoái đầu lại lè lưỡi chêu nó nhưng chẳng may...

Rầm cái chán của hần đã được ôm hôn tường một cách “đắm đuối”.

32. Chương 31

Khi được ôm hôn bức tường một cách đắm đuối thì đầu hần bây giờ đã được trang điểm thêm “một bông hoa tươi thắm” (heo: há há,đáng đời chưa. Hần: mày muốn chết hay muốn sống *giờ nắm đấm* . heo: dạ dạ em muốn sống ạ *vọt lệ*). Lúc sau nó và hần ra khỏi bếp cái mặt của nó thì đặng đặng sát khí còn hần thì cứ nhe răng ra cười,chắc là lúc này bị cộng đầu ảnh hưởng tới não nên bị chập mạch haha.

__ không ngờ hai con tiến triển tới vậy đó - mẹ nó.

__ không có đâu mẹ / vâng tất nhiên rồi bác - nó /hần. Hần nói xong thì được nó tặng cho cái lườm cháy áo làm hần im thin thít.

__ chối làm gì nữa,thấy hết rồi mà còn làm bộ - ba nó nói làm nó tức muốn “xì khói đầu” (câu này giống câu ns của Hươngken ghê hihì). Hần nhà ta thì khoái không tả được cứ tùm tùm cười mấy lần bị nó đập vào chân à vẫn không chừa,lý như cóc ý.

__ thôi giờ muộn rồi,cháu xin phép cháu về -hần tỏ ra lễ phép vớ gười nhớn.

__ vẫn sớm mà cháu,ở lại uống nước đã.

__ dạ thôi ạ.

__ ừm nếu vậy thì cháu về cẩn thận nhé.

Hắn đi khỏi thì mẹ nó rút điện thoại ra gọi ẹ hắn kể về cái vụ chúng nó kiss nhau, hai bà vừa nói vừa cho ra những điệu cười “bán nước hại dân” không thể nào mà mẹ nó nổi đến nỗi ba nó còn phải rùng mình cơ mà. Buồn song mẹ nó quay sang nó:

— Như, con nói thật đi.

— nói gì hả mẹ

— thì chuyện của con với thằng Minh đó.

— dạ con nói thật là bọn con không có gì hết, con thề luôn.

— xiiii, cô chối làm gì, ôi cảm ơn ông trời đã cho con gái của con thoát khỏi kiếp “Ép A” - mẹ nó vừa nói vừa chắp tay lên trời vái vái vái mấy cái, miệng thì cứ lẩm bẩm như thầy cúng đến nỗi ba nó và nó không chịu nổi nữa đã bỏ lên phòng từ lúc nào đến giờ.

— nhà hắn —

Hắn vừa bước chân vào nhà thì chẳng biết ba mẹ hắn đã “phục kích” từ lúc nào. Thấy hắn hai người liền chạy ra hỏi lia lịa, cũng là câu...

— Minh, có thật không.

— thật gì mẹ.

— thì chuyện của con với Như đó.

— à, đúng ạ - hắn nói rồi cười tít mắt. Được thóp hai người liền hỏi hết cái này đến cái kia làm hắn đau hết cả đầu, không chịu được liền luồn lên phòng luôn....

— hôm sau —

— hey Như !!! Sao giờ mới đến - Hoàng vỗ vai nó.

— tôi đến lúc nào thì kệ tôi, liên quan gì đến cậu à.

— thì tại Hoàng thấy Như đến muộn thôi, sắp vào lớp rồi mà.

— kệ tôi - hằm hè nhìn Hoàng rồi nó lượn đi luôn. Trên đường lên lớp học thì chẳng biết là hắn chui từ xó nào ra cười.

— hi

— cái gì - không thèm nhìn hắn một cái chỉ buông ra một câu chứa sự khó chịu bên trong... vì sao ư.. Tại nó vẫn tức cái vụ hôm qua hắn giám cướp first kiss của mình một cách trắng trợn.

— sao thế.

— sao trắng gì giờ này, cách xa “tao” năm mét nhanh lên.

— hả ????? Em nói gì cơ.

— “tao” nói là “mày” bị điếc à, tránh ra.

— em...em...em vừa gọi anh là gì.

— không nghe thấy sao mà còn hỏi - nói rồi nó nhấc chân lên đạp chân hắn một cái rõ đau làm hắn ôm chân nhảy cồng cồng như bò điên.

* tùng...tùng...tùng*

Cuối cùng giờ học cũng đã đến, ngồi trong lớp mà nó cứ ngó ngoáy như bọ gậy, lục lọi cái nọ cái kia

— ơ cái thuốc đâu rồi.

— gì thế mày - nhỏ quay sang hỏi nó.

— mất thuốc rồi, mày mang không cho tao mượn.

__ tao không mang,còn đang định mượn mày đây nè.

Nó bèn đi mượn bọn trong lớp nhưng chẳng đứa nào cho,bí quá nó đành mặt dày quay xuống bàn của Thành.

cộc cộc nó gõ tay xuống bàn.

cộc cộc __ ê “cục đá” , mượn cái thước coi

__ - Thành không nói gì chỉ liếc qua nó rồi lại đưa mắt ra nhìn cửa sổ.

__ cho tôi mượn cái thước.

__ * im lặng*

__ ê điếc hả, mượn cái thước - gọi mãi mà cậu không nói gì,bực quá nó bèn đưa tay lên và.....

bốp nó táng vào đầu cậu một cái rồ đau làm cậu nhăn mặt (haha mày mượn kiểu này thì tao đổ thẳng nào ày mượn đấy. Nó : mày tao với ai hả con kia. Heo: với mày chứ còn với ai,mày hơn tao được nhiều tuổi mà bày đặt lên giọng hả. Nó: tao 16t rồi nhè haha,gọi chị đi cưng. Heo: tao cũng 16t nhè haha,tao sinh tháng 7 còn mày tháng 12 nhè haha. Nó: *cứng họng*)

__ muốn chết à - cậu lạnh lùng nói.

__ ơ hay nhỉ,kêu mượn thước muốn gây cả lười mà cái mặt cứ ngơ ngơ như bò đội nơ ý là sao.

__ ủa,Như muốn mượn thước sao không bảo Hoàng,Hoàng có nè - vừa nói Hoàng vừa đưa cho nó cái thước và kèm theo một nụ cười.

__ cảm ơn,it ra cậu vẫn còn hơn cái “cục đá” khó ưa kia,nhìn cái mặt đã mất cảm tình rồi xiiii - nó nguyệt dài.

Câu nói của nó làm cậu cười tít mắt làm cho tim nhỏ đập rộn ràng,rồi cậu vỗ vai nó

__ Như ơi chiều nay Như có bận gì không.

__ không, có gì à

__ thì tại Hoàng muốn rủ Như đi chơi ý mà - cậu gỡ đầu gỡ tai ngượng ngùng nhìn nó (đầu bấn kinh,có chảy hã muahaha).

__ vậy hả.

__ có được không.

__ ừm

__ hihi thật hả,đã quá à,vậy chiều nay 2h Hoàng qua đón Như nhé.

__ ờ,biết nhà tôi đâu không mà nói.

__ biết chứ sao không - cậu lém lỉnh nói kèm theo cái nháy mắt đầy tinh nghịch làm tim nó xuyết nữa là nhảy ra ngoài nhưng may sao là lấy tay đỡ kịp,mặt nó thì đỏ hết lên (sao kì vậy,chắc.... Gay văn go rồi).

__ Như dễ thương ghê hiii - và rồi hai đứa tám tám tám với nhau làm cho hai người khó chịu. 1 là hần.. 2 là Thành. Hần thì không nói làm gì,chứ còn Thành thì nghi lắm nha,phải điều tra mới được.

Nhà nó...

king koooonngggggggg

__ ủa cậu đến tìm ai - người giúp việc nhà nó.

__ dạ em đến tìm Như ạ.

__ cậu vào nhà đi,cô chủ đang trên phòng.

Nói rồi cậu leo đèo theo cô hầu vào nhà,sau 30 phút đợi muốn dài cổ như cổ cò thì nó cũng mò xuống. Hôm nay nó mặc cái áo crop top màu đen in hình đầu lâu xương chéo giữa ngực,cái quần jean lửng cạp cao,tóc cột đuôi trâu...ý lớn..đuôi ngựa,mang giày búp bê,và cái mũ lưỡi trai đầy đinh tán. Nhìn nó lúc này vừa dễ thương lại vừa năng động. Còn Hoàng thì áo sơ mi kẻ sọc caro trắng đen,quần tụt giày nike. Đầu cũng đội mũ lưỡi trai màu xanh in cái mặt con rùa trông ngổ ngổ,nhìn thì....úi trùi ui đẹp trai quá. Xuống đến nơi thì nó cứ thấy Hoàng nhìn chằm chằm vào mình,miệng thì há hốc.

__ cậu ngậm miệng vào đi,không là ruồi muỗi bay vào bây giờ - nó châm chọc rồi phá ra cười làm cậu ngượng đến chín mặt.

__ à ừm,giờ đi thôi.

__ à,đi xe đạp nhé.

__ hả,đi xe đạp á,thôi mỗi chân lăm.

..__ không đâu,tui muốn đi xe đạp,cậu phải trở tui,đi maàaaaaaaaaa,nha nha nha,được không - nó đưa cái bộ mặt cún con ra làm cậu bối rối vội gật đầu.

__ zê zê,thật hả thích quá - nó nhảy tưng tưng lên rồi bay ra ngoài lấy xe,khẽ cười rồi cậu chạy theo,ra đến chỗ nó thì hai mắt của cậu muốn lòi ra ngoài.

__ đi cái này hả.

__ thì tất nhiên, đẹp không, của tôi tự thiết kế đó - nó háo hức kể,vì cái xe của nó quá ư là độc,cái xe thì nguyên cái bộ xương người màu trắng+đen (tùy mọi người tưởng tượng nhé).

__ hiiii hàng độc nha,Như bây giờ muốn đi đâu.

__ đi đâu cũng được hết.

__ ừm,Hoàng có chỗ này hay lắm á,đi nhé.

__ chỗ nào

__ đi thì biết ^__~

Sau 45 phút cong mông đạp xe ì ạch thì hai đứa cũng đến nơi,đó là một ngọn đồi toàn hoa bồ công anh đẹp mê hồn.

__ woaaaa,đẹp quá,sao cậu biết chỗ này hay vậy.

__ tình cờ một lần đi qua đây thôi,nếu Như thích thì hôm nào Hoàng sẽ đưa Như đến đây chơi tiếp. -Hoàng nói xong thì ngoảnh ra nó thể nhưng.....nó đâu mất tiu rồi,hóa ra là nó đang chạy nhảy tung tăng như xa tăng,hồn nhiên như con điên làm cậu phì cười. Ngồi xuống gốc cây gần đấy đưa mắt nhìn theo nó và lắt điện thoại ra chụp lại những khoảnh khắc vui vẻ của nó.

__ ê,ra đây chơi nè - nó vẫy tay. Không nói gì mà chỉ cười rồi chạy ra chỗ nó. Lúc sau chứ không biết chính xác là bao lâu,nhưng mà chỉ biết là lúc đấy nó mệt quá hay sao mà lăn ra ngủ luôn.

—————HEO LƯỜI—————

(Ai công nhận heo lười thì cmt đi haha).

__ ừm.....mấy giờ rồi- nó ngồi dậy dụi mắt.

__ 5 rưỡi rồi.

__ hả,sao không gọi tui dậy.

__ thì tại Hoàng thấy Như ngủ ngon quá nên không nỡ gọi thôi mà.

__ ờ,vậy về đi.

__ ừm,thôi về.

Hai đứa lại đèo nhau về thì...

bụp. Nghe vui nhỉ,biết tiếng gì không, đoán đi,nào ai thông minh nào.

33. Chương 32

lộc cục...lộc cục

_ ủa,xe bị sao vậy,sao sộc thế này -nó..

_ không biết, xuống xe xem sao- hai đứa liền nhảy xuống xe thì cậu kêu lên....

_ ối ối ối,nổ lốp rồi

_ hả ???? Giờ sao đây -nó hốt hoảng.

_ bỏ đi,mua xe mới.

_ khùng hả,con cưng của tui thì tôi sao nỡ bỏ.

_ aishhh,giờ sao,hay là đi gửi xe cho người ta sửa lại.

_ ừ biết vậy chứ sao.- nói rồi hai đứa rất “bộ xương người” vào tiệm sửa xe rồi đi bộ về.

_ nè,bao giờ người ta sửa xong vậy,nó khều tay cậu.

_ không biết, để mai quay lại lấy nhé.

_ ừm.

Trên đường về thì thấy mấy cặp đôi đang yêu nhau cứ quần nhau ôm nhau rồi rít,thậm trí còn có mấy đứa đang kiss nhau nữa chứ,thấy vậy nó vội buông ra câu..

_ haizzzz,nhìn mấy đứa có đôi có cặp mà sao lại thấy GATO thế nhỉ.

_ sao Như không yêu lấy một người đi.

_ có chó nó yêu.

Nghe thấy vậy cậu mỉm cười nhìn nó,phải nói là mặt cậu lúc này cực kì nghiêm túc và nói:

_ Như nghĩ sao nếu Hoàng nói là Hoàng yêu Như.

_ nếu thế thì cậu là con chó đấy hahaha - nói xong nó liền bỏ chạy làm đầu cậu bốc khói nghi ngút,lửa cháy phừng phừng (Heo: *dội nước* ”ràoooooooo”, dập lửa không thì sẽ gây ra hỏa hoạn. Hoàng :tự nhiên lại thêm thịt Heo quay nhỉ *cười xấu xa*. Heo: *chạy tót khói*). Rõ ràng là cậu đang nói chuyện nghiêm túc cơ mà,vậy mà nó còn giám dùa được nữa chứ và đuổi theo nó....

_ cậu đứng lại đó nhanhhhhh.

_ bị ngu đâu mà đứng,lêu lêu haha.

Và.....

...

..

.

bốp,rầm

_ uiiiiiiiiiiiiiii,cái gì vậy kìa.

Tình hình là do nó mãi chạy mà đã đâm sầm phải một tên nào đó “áo đỏ,quần xanh,môi thì đỏ như trà đào tơ thanh,mắt thì xanh xanh như trà chanh không độ” ,chân thì mang đôi giày cao gót nhưng biết thế nào mà khi đi lại phát ra tiếng “loẹt xoẹt”..

_ ái cha,con này to gan gớm,mắt mũi để đi đâu mà sao dám tông phải “bà” hả - thằng đấy,ý lộn con đấy lên tiếng nói nhẹ là giọng của “vịt cổ”.

_ HAAAAAAAAAAAAAAAAA - hai đứa nó muốn lòi mắt ra ngoài,miệng mở to như miệng trâu,thậm chí là cầm muốn rụng xuống đất.

_ ôi má ơi trai đẹp kìaaaaaaaaaaaaa - thằng đấy,á nhầm...con đấy nhìn thấy Hoàng mà mắt sáng ra như cái đèn pha ô tô

_ đầu đầu- một đàn 3D đằng sau nhao nhao

_ kia kìa,khoan đã để tao sử con kia đã,ai bảo nó giám đâm phải tao làm ảnh hưởng đến “sắc đẹp trời ban” của tao rồi (ọe...ọe...công nhận là trời ban thật,*nôn*)

_ ừ,rồi chia anh đẹp trai cho tao nhé - một con phía sau vuốt lại vẻ đẹp “trời ban” của mình nói.

_ ừ cứ yên tâm đi,“chị em” đầu,xông lênnnnnnnnnnnnnnnnn - vừa rút câu thì cả một đàn 3D tầm 5,6 con chạy rầm rầm như “trâu húc bờ” đến chóc nó và cậu. Không hiểu mấy đứa này ăn gì mà có dáng đi ảo lả như “sâu đo”,cái hông thì lắc bên nọ,lắc bên kia nhìn như “diễn viên lắc vòng”,hai tay thì để trước ngực nhìn như “căng chó”(khi con chó nó ngồi hai chân trước của con chó thể nào thì tay bọn này bây giờ như thế nhé haha). Phải nói là hai đứa bây giờ chân tay cứ bủn rủn cả lên,không hện mà cả hai...

_ 123 chạyyyyyyyyyyy.

Nhưng đời đầu như mơ hả hai cưng.... Hai trong số 6 con đấy đã tóm được nó,còn 4 con còn lại thì...chắc....tự hiểu nhé,thật sự là mình rất “đáng cmn lòng” khi phải viết hết câu đấy huhu *lau nước mắt*

AI THÔNG MINH NÀO,ĐOÁN ĐI NHEEEEEEEEEEEEEEE.

Bên nó:

_ mày láo hả,đâm phải “bà” mà không xin lỗi hả.

bốp,bình,hự,rầm,chát

Bên cậu:

_ chùi ui sao anh đẹp trai quá vậy hả,cho em hôn một cái nào.

_ cái môi hồng hồng nhìn dễ thương quá cơ,moazzz moazzzzzzzz.

Bla

Bla

Blaaaaa

15 phút sau.

Khi đàn 3D đấy đi khỏi thì trên đường xuất hiện một đôi ăn xin...nó và Hoàng. Nó thì quần áo rách te tua tới tả nhìn như mớ rế lau chân,đầu rối bù xù như một đồng rơm,mặt mày thì bầm dập đang nằm một đồng dưới đất và nói:

_ ôiiiiiiiiiii,trời mới sấm tối thôi mà lại nhiều “sao” vậy kìa,mấy ngôi sao này kỳ ghê cứ bay xung quanh đầu mình hoài à (chắc,tội nghiệp con pé)

Còn hoàng thì cũng không kém phần long trọng,đầu tóc thì như một “tổ cú”,mặt thì chỉ chút dấu son không chỗ nào là không có,quần áo sặc sỡ,đút hết cúc,ngay cả quần của cậu cũng.... Tự hiểu nhé. Bỗng từ xa một chiếc BMW đỏ chạy lại.

_ Á Như,em làm sao thế kia - hấn hốt hoảng chạy xuống khỏi xe khi sắp định đưa ăn xin đấy là nó

_ ôi “sao” đẹp quá đi- nó vừa nổ rồi vừa đưa hai tay lên đầu vỗ vào nhau như kiểu bắt “sao” ý.

_ sao toàn bắt trượt vậy kìa,dừng lại đi,cứ bay hoài thì làm sao mà tao bắt được

_ em sao thế hả,nè..nè.. - hấn lay người nó.

__ ủa,hihii là thầy hả,thầy bắt “sao” cho em đi,nhiều “sao” quá thầy ơi

__ sao ở đâu mà bắt.

__ thì chúng đang bay quanh đầu em kìa,em bắt hoài mà chẳng được gì hết.

rầm nghe xong câu trả lời của nó mà hấn muốn độn thổ ngay tại chỗ,bỗng nhiên lại có một giọng vang lên.

__ hức...hức...first kiss của tôi hix hix,ơ Như ơ Như có sao không - Hoàng vừa méo mào khi bị mất first kiss vừa chạy lại chối nó.

__ Hoàng,sao em ở đây,sao hai đứa lại thành như vậy hả.

__ nữa em kể cho thầy nghe,giờ đưa Như về đã hình như cậu ấy bị chập mạch rồi.

__ ừm,thôi nhanh lên đi - nói rồi hấn liền bồng nó lên xe còn Hoàng cũng lẻo đẻo chạy theo

——nhà nó——

Khi đưa nó lên phòng rồi hấn xuống nhà thì đã thấy Hoàng ngồi đấy trong bộ dạng mới,đầu tóc đã được chải chuốt gọn gàng,mặt được rửa sạch sẽ,quần áo chẳng biết kiếm đâu ra được bộ mới rồi.

__ chuyên là sao em nói đi.

__ thì là...@\$@&\$@@@@%\$%-@\$%%\$@\$%\$%.

1s.

2s.

3s.

4.

5s

.....

....

...

__ hahaha,hahaha

Hoàng kể xong thì tưởng đâu là hấn sẽ thông cảm ỉnh,ai ngờ hấn lại ngoác cái mồm rộng đến mang tai ra mà cười, cười đến nỗi hấn ngã ngửa sang đằng sau.

__ hừ,thầy quá đáng lắm.

__ hihiihii thầy xin lỗi nhé,hihihi- hấn cố nhịn cười nhưng vẫn không giấu được những tiếng cười lén lút.

__ thầy còn cười được nữa -cậu gắt.

__ ơ,không,không cười nữa.

1s..

2s

3s

__ phiiiiiiiiii,hahaha hahaha- chưa nhịn được quá 3 giây thì hấn lại ngoác mồm ra cười nắc nẻ.

__ thầy...em về đây - cậu hậm hực nhìn hấn rồi bỏ về luôn bỏ lại sau cái mặt của hấn đang cười muốn rách cả miệng.

—————

P/s: mình hỏi thật nhé,các bạn có thấy truyện của mk ra gì không, cmt thật lòng đi thì mk mới biết lỗi mà sửa nhé nhé nhé nhé, hii

Thân..

Nhớ phải ủng hộ mk nhiệt tình vào nhé thì mk ms có động lực mà viết tiếp..

Yêu mọi người nhiều lắm cơ.

34. Chương 33

Hôm sau nó tỉnh lại trong tình trạng như một cái xác ướp, đầu óc thì ong ong,bụng đói cồn cào,đứng dậy định bước xuống giường thì chẳng may nhắm phải chai thuốc...

râm nó được lộn cổ một cách “điều luyện” làm ruột gan tim phổi lộn tùng phèo hết lên.

_ a ui hic hic,chưa xuống khỏi giường mà đã bị đổ máu rồi,aizzzz đói quá đi.

Sau một lúc ngồi trên phòng tự kỷ thì nó cũng mần mò xuống dưới nhà kiếm ăn và quyết định sẽ ngủ học ở nhà dưỡng thương. Ăn xong nó lại mò lên phòng đánh một giấc đến 11 rưỡi mới dậy,vừa mở mắt đã thấy nhỏ,hắn,Hoàng ngồi một đồng trong phòng. Nhỏ thì nước mắt ngấn dài tèm nhèm như con mèo,thấy nó tỉnh nhỏ liền bay đến chỗ nó ôm cứng ngực.

_ A mà tỉnh rồi,mày có biết là tao lo ày lắm không hả.

_ ay za,bỏ tao ra nghệt thở quá đây - nó đẩy nhỏ.

_ hic,,tại tao lo ày thôi mà.

_ sao mà ở đây.

_ mà hồi hay nhỉ,ngày nào mà tao chẳng sang nhà mà chơi,với lại hôm nay tao không thấy mà đi học nên tao hỏi thầy giáo nên biết thôi mà.

_ ừm.

_ nè,hai đứa quên anh rồi hả- hắn chen vào.

_ kệ thầy - chúng nó đập làm hắn méo mặt liền lủi thủi ra ghế ngồi.

_ Như ời cậu ăn gì không để Hoàng đi mua.

_ ờ không đâu,sáng ngày ăn bây giờ vẫn còn no nè -ns xoa bụng.

_ HAAAAAAAA,CÁI GÌ- ba người hét.

_ làm cái gì mà hét ghê thế,lung màng nhĩ bây giờ- nó ngoáy tai.

_ mà...mày...hóa ra là mày tỉnh từ sáng rồi hả.

_ ừ,từ sáng,thấy buồn nên đi ngủ thôi- nó đáp tỉnh bơ làm ba người đen mặt.

_ con quỷ,mày có biết là tao lo ày lắm không hả,sao mà tỉnh từ sáng đến giờ mà không nói tao biết, hả hả hả...bla...bla - nhỏ xỏ nguyên một tràng .

_ có hỏi đâu mà nói,vừa mới mở mắt của hi mà đã bô bô cái mồm rồi giờ lại còn mắng tao à huc- nó ầm ừc,nhỏ nghe vậy cúi mặt xuống tỏ ra vẻ “tao biết lỗi rồi” lý nhí đáp.

_ vậy hả,cho tao xin lỗi nhé,tại tao lo ày thôi mà.

_ ừ không sao.

_ cho cậu nè - Hoàng đưa cho nó giỏ bạch hồng,loài hoa mà nó thích nhất.

_ hi cảm ơn nhé.

_ cho em nè - hắn ném về phía nó con gấu bông màu trắng bự tổ trắng khéo to bằng người nó luôn ý chứ.

— hị dễ thương quá hà- nó tròn xoe mắt nhìn con gấu làm hân cũng vui theo.

— em thích là anh vui rồi- hân cười làm tim nó đập lồi nhịp (hổ hổ,hay...*vỗ tay*)

— ý ý kì nha,sao thầy cứ anh anh em em với Như vậy - cậu thắc mắc.

— à ừm,tại thầy thích thôi,mới lại thâu hơn mấy đứa hai tuổi thôi mà.

— thật hả thầy.

— hỏi Như và Mai mà xem - cậu quay sang hai đứa chúng nó thì hai đứa gật đầu cái rụp.

— mới lại đâu phải vì thế mà thaayfcanh em với con quỷ này đâu,em biết rồi nhé,hí hí - nhỏ nhìn hân cười gian làm hân đỏ mặt. Nghe nhỏ nói vậy cậu liền thay đổi luôn sắc mặt nụ cười cũng đâu mất tiu nhưng rồi cũng lấy lại bình tĩnh.

— mà thôi muộn rồi tao về đây,bye - nhỏ phóng cái vèo ra khỏi phòng,cậu cũng về luôn.

— sao thầy không về.

— anh muốn ở đây chơi với em mà.

— đi về đi,thầy đừng có nói là thầy muốn ở đây để ăn chực nhé.

— không thèm nhé,anh không đói...*ọc ọc*...- nhưng cái bụng hân đã phản chủ làm nó ôm bụng cười.

— không đói mà thế hả.

Hân què quá bèn nhét luôn quả táo vào miệng nó làm nó xuýt hóc.

—rắn độc chính thức xuất hiện—

Hôm nay nó thấy người khỏe lại nên sẽ quyết định đi học,đang tung tăng chạy trên sân trường thì nó đâm sầm phải một đứa con gái mặt chất cả một cân son phấn,con ả chanh chua hét lên:.

— cái con điên này,mắt mày mù rồi hả ????

ngó lơ.

— nè,Hoàng Bảo Như,mày có điếc không hả.

— ủa mày gọi tao hả,vậy mà tao lại tưởng tiếng chó xủa ở đâu chứ,cũng biết nói tiếng người cơ à - nó nói làm con ả tức xì khói đầu liền bặm môi trợn mắt hét.

— mày nói ai là chó hả con “đĩ” này.

— hừ,mày nói tao đĩ mà mày không nhìn lại mày à,nhìn lại mình đi xem hơn được người khác không rồi mới được nói nha mày,tao bảo mày là chó đấy.

— tao là chó mà mày cũng hiểu được tiếng chó à,nếu vậy mày cũng là chó rồi.

— chuyên, con chó như mày xuất ngày bám theo tao muốn liếm chân tao rồi còn xủa dai dẳng thì tao cũng hiểu được đôi phần mày đang cần cái gì rồi.- ả ta hiện giờ đầu bốc khói nghi ngút bèn đưa tay lên và....

chát mặt nó in nguyên bàn tay của ả.

chát,chát,chát,chát— mày đừng tưởng tao là loại dễ bị người khác bắt nạt nhé,mày cho tao một thì tao trả lại gấp 10 nhưng đánh cái loại chó như mày thì chỉ tốn bản tay tao thôi,liệu cái hồn mày đấy- nó giáng cho ả 4 phát tát muốn lật mặt.

— hức...hức...huhu - ả ta khóc

— có chuyện gì thế - hân ta từ đâu chạy lại.

— hic...thầy ơi do em không cẩn thận bên đã va phải bạn Như,em đã xin lỗi bạn ấy rồi mà bạn ý còn xúc phạm ba mẹ em rồi còn đánh em nữa -ả ta ôm mặt râm rức khóc.

— thật không - hân quay sang hỏi nó.

— ừ là vậy đấy, nghe nó kể hết rồi còn hỏi em làm gì nữa, giờ muông phạt gì thì phạt đi- nó hếch mặt lên nói

— em...em xin lỗi Nguyệt đi.

— không, tại sao em phải xin lỗi trong khi em cũng bị ăn tát, kêu nó xin lỗi em trước kia kìa

— NHANH -hắn quát làm nó xoi máu rồi quay sang con ả hiện giờ trong lòng đang hả hê vô cùng nhưng bên ngoài vẫn tỏ vẻ vô tội.

— xin lỗi vì tao đã không ày ăn chọn vẹn 10 cái tát, lần này thôi nhé chứ không bao giờ có lần sau tao tha ày đâu - nó nói rồi vùng vằng bỏ đi, trước khi đi còn “hứ” với hắn nữa làm tim hắn khẽ nhói. Nó đi giờ chỉ còn hắn với ả, hắn nhìn ta bằng nửa con mắt rồi nói

— đừng tưởng là tôi không biết chuyện gì xảy ra nhé, liệu hồn.

— ơ thầy, em có làm gì đâu.

— làm gì thì em phải là người biết rõ nhất chứ, giả nai hả, không có tác dụng đâu.

Nói rồi hắn bỏ đi luôn còn ả thì miệng cứ lầm bầm như con thần kinh.

— thầy được lắm, nhất định thầy sẽ là của em..

nhân vật mới

Phan Ánh Nguyệt 16t kẻ thù không đội trời chung với nó. Gương mặt cũng được gọi là xinh nhưng toàn được mấy em son phấn hỗ trợ. Thích hắn, mê hắn từ lần gặp đầu tiên. Sau này sẽ không ít lần gây ra những hiểu lầm cho nó và hắn.

35. Chương 34

Tan học, hai đứa nó rất xe ra cổng trường thì nó lên tiếng.

— Mai ơi hay tao để xe ở đây rồi mày đèo tao đi ra chỗ này một tẹo.

— đi đâu hả mày.

— đi lấy xe chứ còn đi đâu, mày nhớ cái xe mà tọ với mày chế không, mày cũng có đó.

— à, nhưng xe đấy bị làm sao ????

— xe tao bị nổ lốp nên phải mang đi đi sửa.

— trời !!! Xe tao cũng đang phải đi “bệnh viện” đây này.

— ủa sao vậy, tao nhớ là mày đâu có đi xe đấy đâu.

— thì chiều cái hôm mày đi chơi với Hoàng đó, hôm đấy....

———quá khur———.

Chiều hôm nay do nó đi chơi với Hoàng nên nhỏ quyết định đạp xe dạo phố một mình. Nói là phố chứ thật ra là một khu hẻo lánh vắng vẻ như nhà ma. Và cái xe đấy chính là cái xe do hai đứa chế, khác với nó là xe của nhỏ chỉ có màu trắng còn của nó thì trắng + đen. Đang hếch mặt lên ngân nga bài hát thì...

rầm . hiện tại là nhỏ đã tông phải một tên con trai nào đấy, nhưng nhỏ chẳng quan tâm mà cứ ngồi trình ình một đồng ở đấy cho đến khi...

— con heo nái này, có chịu ngồi dậy không thì bảo.

đơ như trái bơ

— dậy chưa hả, nặng quá rồi đấy, dòng họ nhà cô là loài heo hả.

— ơ... - bây giờ nhỏ mới để ý rằng nhỏ và cái xe của nhỏ đang...trên người một tên con trai nào đấy. Phải nói sao nhỉ ???? Đẹp trai à... Không, hot boy à.... Cũng có thể nói vậy, như sao Hàn à... Không hề. Thậm

chí tên này còn hơn cả thế nữa, trên cả đẹp trai, sao Hàn chỉ có đủ trình sách dèp chạy theo sau thôi. Làn da thì trắng mịn như da em bé, còn trắng hơn cả nõn nữa là. Sống mũi ôi đỏ như được đánh son, mí dài cong vút (úi úi sao giống con gái thế), mà nói tóm lại là đẹp trai dã man. Mái tóc màu bạch kim được đánh rối tới bời lờn như một ổ...chó đẻ, nhưng mà lại rất hợp với gương mặt nhè. Nhỏ cứ mê mẩn mà ngắm, dài dót nhè nhè hai mắt biến dạng.

— oa, sao đẹp trai vậy kìa.

— nhìn đủ chưa, đủ rồi thì trèo xuống mau lên.

— im đi để người ta còn ngắm - bây giờ nhỏ cứ như là đang bị thôi miên, ai nói gì cũng mặc kệ cho đến khi tên đó đổ quạu hết.

— dậy ngay, cô muốn dè chết tôi à.

— ơ...hihi sao bạn đẹp trai quá vậy- nhỏ phát biểu một câu không ăn nhập gì với câu chuyện.

— ya

~~, cô bị điên à, dậy ngay hay là cô bị thần kinh hả, điên cũng phải có mức độ thôi chứ.

— ơ, đẹp tr.... Nói gì thế hả thằng khùng kia -bây giờ hồn của nhỏ đã nhập vào sách và hình tượng hot boy của cậu ta hoàn toàn bị sụp đổ trong mắt của nhỏ nên mới hết.

— cô bị điên à mà không nghe thấy tôi nói gì, biến khỏi người tôi nhanh hay là cô thấy tôi đẹp trai mà có ý đồ “hâm hiếp” hả.

— ơ hay cái tên khùng này, ang xuống dùm tôi cái anh bay hơi bị cao rồi đấy, kéo có lần ngã cho vỡ mặt thì đừng trách là tôi không báo trước nhé- nói rồi nhỏ leo đèo vác xe xuống.

— ha... Cô có biết tôi là ai không mà giám xác xược như vậy hả -tên đó nhướn mày.

— tôi biết, tôi biết anh là một tên trời đánh đáng ghét, xấu xa, lảm nhảm, nhỏ nhen ích kỷ, thấy gái nhà lành thì như mèo thấy mỡ như ruồi thấy cá tanh, anh tưởng anh đẹp lắm hả mà đòi lên giọng, cái thứ như anh còn không cả bằng bé “Sun” nhà tôi nữa nhá- nó xỏ nguyên một nải, mỗi lần nói thì cậu ta lại được tám “mưa xuân” miễn phí, cậu ta chỉ biết lau mặt và nói :

— mặt tôi sạch nên không cần cô phải cho nước rửa đầu, bé “Sun” là ai, chẳng lẽ tôi không bằng đứa trẻ.

— ừ, bé “Sun” nhà tôi còn đẹp hơn anh nhiều, ở đó còn làm giá, xiiii - nhỏ nguyền dài.

— nhưng Sun là ai mới được.

— thì bé Sun là con cún con nhà tôi đó

— CÁI GÌ, CHẴNG NHỀ LÀ TÔI KHÔNG CẢ BẰNG MỘT CON CHÓ.

— tôi đâu có nói anh là không bằng con chó đâu, tôi chỉ nói là anh không bằng bé Sun thôi mà, là anh tự nhận nhé- nhỏ đáp tỉnh bơ làm mặt cậu ta đen như “Bông cao” , nhưng chẳng biết thế nào lại nhếch môi lên cười gian cực và nói :

— vậy mà lúc này có “con điên” nào lại khen tôi đẹp trai nhỉ.

— ủa, có hả, có người khen anh đẹp trai hả. Haha con đây chắc là bị điên nặng rồi, mắt thì mù, chập mạch, thần kinh rất linh tinh, đầu óc có vấn đề, thiếu năng bại não, điên khùng không được bình thường. Cái “con điên” đây tôi mà vợ được là tôi đánh bỏ mẹ nó đi, móc lòi hai con mắt nó ra ai bảo mù rồi còn thích thể hiện. Haha cái “con điên...” ơ...Á cái tên khùng kia anh nói ai là con điên hả- nhỏ cứ tuôn ra một lèo mà không để ý rằng cậu đang ôm bụng cười sặc sụa, cuối cùng cũng đã biết người mình chửi là ai.

— Hahaha...hahaha...cô cũng biết là cô tẻ đến vậy cơ à hahaha.

— anh...anh...anh có thôi đi không hả - nhỏ tức muốn hộc máu mồm mà chết.

— không đó, rồi cô làm gì được tôi, aiza cái “con điên” đây khen mình đẹp trai kìa.

__ anh tưởng anh đẹp lắm à,vào vườn bách thú anh còn kém xa,con khỉ nó đứng thứ 3,đười ươi thứ 4 anh là thứ 5 (câu này mình đi mượn nhé mọi người)... Chắc..con trai gì đâu mà da trắng như “xác chết chôi sông ba ngày mới được vớt lên”,à mà không.. Tôi lại thấy anh giống cương thi hơn đấy, mi thì dài như mi bò cái,mũi thì lai mũi ngựa,thậm chí cái môi giống hệt môi con lợn nái,mà nói tóm lại là anh giống hệt con “bò lai ngựa mang gen lợn nái” (con này là con gì thì mình hổng biết nhé)- nhỏ cứ “thao thao bất tuyệt giảng đạo” mà không biết rằng núi lửa sắp phun trào,cậu giận đến tím mặt như “mào gà cắt tiết” , lửa giận bốc cháy trên đầu nghi ngút như Hỏa Diệm Sơn , hai tai hai mũi xì đầy khói độc...

__ CÔ NÓI GÌ THẾ HẢ CÓ GIÁM NÓI LẠI KHÔNG,VẬY MÀ CÁI THằng “BÒ LAI NGỰA MANG GEN LỢN NÁI” ĐẤY ĐƯỢC CON ĐIỀN NÀO ĐÓ KHEN ĐẤY.

__ anh...anh đi chết đi- nhỏ đạp chân cậu một cái đau thấu trời xanh rồi vội trèo lên xe... *đạp...đạp...đạp* “Ủa sao xe bị làm gì mà đạp hoài không được vậy ta”. Rồi nhỏ ngoảnh lại sau thì hỡi ôi...cậu đang bám vào xe nhỏ thảo nào mà đạp hoài không được.

__ yaaaaa

~,cái tên khùng này bỏ cái tay ra coi!!!!!!!!!!!! .

__ phản đối vô hiệu, bỏ tay ra để cô chạy mất hả- cậu héch mặt.

__ A,ba mẹ,sao hai người ở đây - nhỏ reo lên lập tức cậu buông tay ra và nhìn lại phía sau thì...có ai đâu,biết mình bị lừa thì nhận ra nhỏ đang đạp xe chạy..

__ cô đứng lại đó cho tôi -cậu hét.

__ bị ngu đâu mà đứng,giỏi thì bắt tôi đi lêu lêu -nhỏ há họng ra cười thì...

RẦM... Do mãi chê người cậu mà không nhìn đường cho nên nhỏ tông cái rầm vào con Audi r8 đậu rìa đường, kết quả là nhỏ bắn ra bãi cỏ nằm lý một chỗ,còn cái xe của nhỏ thì ..như một đồng sắt vụn :đứt phanh,vỡ đầu (cái đầu lâu ý mọi người), gãy mấy cái xương vè,cong vành,gãy gác ba ga...v.v

__ trời ơi cô và cái xe của cô làm gì con cưng của tôi vậy -cậu ta từ phía sau hét. Vâng !! Cái Audi đấy chính là của cậu do đi đến đây bị hết xăng,định gọi người đến mang về thì điện thoại cũng hết pin nên đành lóc cóc đi bộ mua xăng thì chạm chán ngay với nhỏ.

__ á chết rồi - chỉ chỉ nói kịp nói vậy rồi vác xe chạy.

hiện tại

__ HAHABA,HAHABA,HEHEHE- nó nghe xong thì ngoác mồm ra cười cho đến khi bị nhỏ chửi cho nột chặn thì im tịt.

Nhân vật mới.

* Triệu Hải Nam 16t,em họ của hần,gia thế gần giống nhau nên mình không nói nữa nhé. Mới từ Mỹ về và là người luôn luôn đánh nhau bằng võ...mồm với nhỏ..

36. Chương 35

Mk đag ns là sau này sẽ k cười đc mà,cn bây h thì mk n cười ngoác mồm ms thôi hi hê.

Hai đứa rất nhau đi lấy xe thì không ngờ là cái tiệm sửa xe đấy đều là nơi hai đứa gửi. Lấy xe xong thì hai đứa rất bộ xương người ra ngoài thì thi nhau nhìn chăm chăm,vì cả hai đều không thích khi bị người ta nhìn như vậy nên nhỏ hét:

_ NÈ MẤY NGƯỜI KIA NHÌN NHÌN CÁI GÌ HẢ,BIẾN- nhỏ quát thì không còn một ánh mắt nào nhìn hai đứa nữa. Đang thông dong đạp xe bên bờ hồ thì có người quẹt vào xe nhỏ làm nhỏ mất lái và*rầm*... Nhỏ lại tông phải ai đó.

_ yaaaa,trời ơi đứa mù nào đâm phải ông thế hả -người đẩy quát.

_ ối anh Nam ơi anh có sao không- một con hét.

_ anh có bị đau ở đâu không hả,con kia mày mù hả mà giẫm đâm vào anh Nam của tao-con nữa kêu lên.

_ hai cô biến đi cho tôi,làm cái gì mà cứ theo tôi hoài vậy cậu quát hai con vệt.

_ tại em thích anh mới theo anh mà.

_ thích tôi,hay là thích tiền của tôi-cậu cười khinh bỉ.

_ em...em.

_ ê mày,có sao không-nó đỡ nhỏ dậy

_ hic hic đau quá mày ơi.

Nhỏ đứng dậy và ngẩng mặt lên thì ối ối ối bốn mắt chạm nhau.

_ là anh/cô -hai người đồng thanh.

_ ủa,hai người quen nhau hả-nó chen vào.

_ không quen/ừ,còn là kẻ thù ý-nhỏ/cậu.

_ là sao ??????

_ sao cái gì mà sao,là không quen chứ sao,đi thôi mày-nhỏ lôi nó đi mà cũng chẳng hiểu cái gì.

_ nè,cô định đi á hả,đâu dễ như vậy - nghe thấy vậy nó liền quay lại và hỏi.

_ ủa,anh quen với “con điên” này hả

_ cô là bạn của con heo mù này sao-cậu hỏi lại.

_ ừm,tôi là bạn thân nhất của con điên này đó.

_ thấy chưa hả con heo mù kia,đến bạn của cô còn công nhận là cô điên nhá,“thoai” được “roài” nợ mới nợ cũ hôm nay tôi thanh toán luôn một thể.

_ mày thấy chưa,đi thôi nhanh lên -nhỏ lôi tay nó.

_ con kia mày tính bỏ đi vậy hả,tao sẽ thay anh Nam chửi trị mày.

Đứng trước hai đứa bây giờ là hai con ả mặt chất cả đồng mĩ phẩm nhìn phát gồm đang chống nạnh chu mỏ lên hếch mặt lên quát.

ngó lơ

*chát*_ con chó này mày giám thái độ với tao à-con ả cho nhỏ một cái bạt tai làm nó và cậu rật mình,nhỏ có làm gì đâu mà bị ăn tát chứ.

chát,chát hai tiếng va chạm với da thịt nghe vui không chịu được, là nhỏ đánh à... Không. Nó sao????cũng không phải luôn mà là cậu.

_ biến ngay,việc của tôi không cần cô lo đồ rẻ tiền.

Nghe cậu nói vậy một con ả biết điều chạy trước còn lại mỗi một con đang meo máo tỏ vẻ là “em tội nghiệp lắm”.

_ anh...anh...sao...lại- con ả ôm mặt lấp bắp.

_ tôi nói cô rẻ tiền đó hay là cô điếc nên cô không nghe thấy gì,biến ngay trước khi mặt cô bị biến dạng.

Nge thấy vậy lập tức con ả chạy biến không giám ngoái đầu lại,thử xem,nếu không là được cậu cho “thăm mĩ” miễn phí ngay.

__ sao không mày-nó quay sang hỏi nhỏ.

__ mày không thấy sao mà còn hỏi-nhỏ bặm môi.

__ “cô có đau không” - cậu hỏi một câu “có duyên” đến nỗi mà người ta nghe xong chỉ muốn phang cho cái dép vào mặt.

*bóp*__ muốn biết mà sao không thử. (Heo tán thành với ý kiến của bà này,thử hỏi khi bạn bị ăn tát muốn nổ đom đóm mắt mà lại có người hỏi là có đau không thì có tức không chứ). Nhỏ tặng cho cậu một cái vào đầu rồi hậm hực bỏ đi.

Phải nói rằng lúc này cậu tuy bị ăn tát nhưng mà lại ngu được cái mặt ra nhưng sau đó cũng chịu tỉnh và hết.

__ trời ơi con điên,cô cứ đợi đấy,”quân tử trả thù nghìn năm còn sớm (thông cảm nhé, từ ngữ của thằng này vẫn còn nghèo rách nát ra ý).

__ hihhi đúng là oan gia mà -nó che miệng cười khúc khích. Bây giờ cậu mới để ý thì cậu lẩm bẩm:

__“nhỏ này nhìn trông quen quen hình như là...chưa gặp bao giờ” (con lạy bố). Nhưng rồi cũng lắc đầu xua tan đi ý nghĩ điên rồ đó rồi cậu nói :

__ ủa,cậu học trường Sao Băng hả.

__ biết rồi còn hỏi làm gì.

__ a à ừm... Minh tên Nam,nhìn bạn dễ thương hơn con điên kia đấy.

__ cái đồ vô duyên.. Ai hỏi mà mượn cái mặt cậu phải khoe tên hả.

__ hả ??? Cái gì cơ ??? Ai là vô duyên - cậu nhìn chằm chằm vào nó.

__ nói cậu đó,nhìn nhìn cái gì hả,đồ khùng.

Cậu choáng !!!!! Người thứ hai giám chữ cậu mà cả hai đều là con gái mới tức chứ. Ngay lúc này đây thì cậu chỉ muốn đập đầu vào...gối chết quách đi cho rồi (chết được hả).

__ cái gì ???? Tôi lại cứ tưởng cô sẽ khác con bạn điên khùng của cô nhưng ai ngờ “cá mè một đồng” (heo: cá mè một lứa mà. / cậu: ừ thì cá mè một...đồng. /heo: *bó tay,bó chân,bó toàn thân*).

__ ừ rồi sao,làm gì được tôi à - nó hất mặt.

__ cô... Cô muốn chết phải không -cậu lườm nó cháy mặt.

__ sống chả được ai lại muốn chết bao giờ chứ. Mà thôi tốt nhất là cậu nên biến đi chứ nhìn cái mặt của cậu lại làm tôi liên tưởng đến một “người” mà tôi ghét nhất đấy,cái mặt nhìn giống i chang làm tôi trướng mắt.

__ ủa,là ai -cậu ngây thơ hỏi.

__ thì là con chó Sun đó,nhìn thấy nó là tôi chỉ muốn vặn cổ nó cho nó gãy cổ chết quách đi cho rồi.

__ CÁI GÌ,CÔ NÓI AI GIỐNG CON SUN HẢ- cậu hét lên vì nhỏ nói cậu không bằng con Sun làm cậu choáng,đến nó lại bảo cậu không cả bằng con Sun làm cậu tức muốn chết mất.

__ nói cậu đó,haha tốt nhất trước khi ra ngoài thì cậu nên soi gương đi nhé - nó thản nhiên nói mà không để ý thấy cậu đang nhếch môi lên cười gian cực. Đến lúc này thì nó đã ngửi được mùi của “biến thái” phảng phất quanh đây,môi nó giật giật bất dác nhắc chân lùi lại đằng sau. Cậu từ từ tiến đến chỗ nó,cậu cứ tiến hai bước thì nó lại lùi...3 bước cho đến khi nó bị cậu chèn gần đến mép bờ hồ..

__ cậu...cậu...đỉnh...la...làm...gì...thế...hả- nó lắp bắp mãi mới nói được câu hoàn chỉnh.

__ đầu làm gì,chỉ muốn cho cô một bài học thôi- rồi cậu đưa tay vuốt mặt nó làm nó nổi da gà.

__ ĐỒ BIẾN THÁI,CÚT ĐI- nó hét lên làm ấy cặp đôi đang ôm hôn nhau gần đấy cũng phải giật mình nên cắn phải lưỡi nhau.

__ biến thái ???? Được rồi,tôi sẽ cho cô biết thế nào là biến thái.

__ cậu ..cậu tránh xa tôi ra nếu không tôi sẽ la lên đó.

__ cô thích thì cô cứ la.

Và dần mặt cậu càng gần mặt nó hơn,bây giờ đầu póc nó đang rối như tơ vò vì không biết phải làm thế nào... 5cm...3cm...2cm. Bỗng một bóng đèn sáng trưng trên đầu nó rồi nghĩ “chỉ còn cách duy nhất thôi,tuy rằng hơi nguy hiểm nhưng thoát ra là quan trọng hơn”. Nghĩ là làm nó liền từ từ nhấc chân lên và...“bụp” chân nó đã đập vào chỗ...chỗ...xyz.. Của cậu làm cậu tím tái mặt mày,gương mặt trắng bệch không còn giọt máu rồi nhảy cồng công lên.

__ huhu...cô...cô...làm...cái...gì...thế..hả...huhhu..đau quá...huhhuuu mẹ ơi đau quá.

Đúng lúc đấy thì chẳng biết nhỏ từ đâu chạy ra cho cậu ăn ngay cú đá “liên hoàn cước” làm cậu bay cái vèo xuống hồ rồi kéo tay nó chạy,trước khi chạy thì hai đứa còn làm mặt quỷ trên cậu nữa chứ. Do bị nó đá vào.... (Hí hí) đau quá nên cậu cứ vùng vẫy tay chân dưới nước mà không lên được, may mà nước trong hồ nông,nếu sâu thìtò tí te “tùng tùng lấp đất” (muahaha).

___ mẹ ơi sao anh kia cứ “múa máy” dưới nước thế ạ -một đứa nhóc ngây ngô hỏi mẹ mình.

__ thì tại “cổng bệnh viện quên không khóa” mà con (haha ai thông minh sẽ hiểu câu này thôi)

Cậu nghe vậy mà tức muốn học máu mồm chào máu mũi ra chết,ngọn lửa điên vẫn bốc cháy phừng phừng mặc dù cậu đang ở dưới nước.

..°..°°..°..°..

Cậu trở về nhà trong tình trạng từ đầu tới chân như “chó đi mưa”. Vào đến nhà thì nhìn thấy hấn đang ngồi thù lù một bãi trên “sàlôn” ôm điện thoại xem lại mấy tấm hình của nó mà hấn đã mất công chụp...chộp được. Thấy hấn cậu lên tiếng :

__ ủa,sao anh ở đây.

__ anh đến thăm mày chứ còn làm gì,về từ bao giờ mà không nói cho anh mày biết- chẳng thèm nhìn cậu lấy một cái mà mắt vẫn gián chặt vào cái điện thoại.

__ cũng được mấy hôm rồi.

Bây giờ hấn mới để ý đến bộ dạng của cậu nhìn như thằng xay rượu và hỏi:

__ mày bị làm sao mà từ đầu đến chân ướt nhẹp thế kia.

__ anh đừng có hỏi...hừ hừ... Nghĩ mà đã thấy bực rồi. À mà em nghe nói là việc ở công ty anh không thêm lo mà lại chạy đến trường Sao Băng dạy học phải không.

__ ừ có gì à.

__ vậy anh có biết hai con nhãi Hoàng Bảo Như và Trịnh Hồng Mai không (là do cậu nhìn thấy tên chúng nó trên thẻ học sjh đấy)

__ sao ???hai nhóc đấy là học sjh của anh mày mà,nhưng lạ nha tự nhiên mày hỏi làm gì,đừng có nói là do chúng làm mày thành thế này nhé - hấn nhếch môi lên cười.

__ anh im đi,em mà bắt được hai con nhãi ranh đấy một lần nữa là em không tha cho chúng đâu.

__ mày thích làm gì thì làm nhưng riêng Bảo Như thì tao cấm mày không được động đến.

__ ủa,tại sao.

__ không phải việc của mày,à mà đấy là người tao thích được chưa.

__ em mặc kệ,chúng dám làm em nhục mặt mà lại muốn em tha cho à - cậu ầm ức.

_ tao đâu có nói là mày tha đâu, mày làm gì nhóc Mai thì làm nhưng đừng có mà quá đáng nhé,còn Bảo Như thì tuyệt đối cấm động,tao nói rồi đấy đừng để tao phải nói lại - hấn liếc cậu.

_ thôi được rồi -cậu hậm hực.

_ à,nhưng hai đứa làm gì mày,kể anh mày nghe với -hấn háo hức.

_ thì là @\$@%\$&&\$ \$#@\$#.

Cậu kể từ đầu đến cuối, từ A đến Z cho hấn nghe nhưng nào ngờ hấn phá ra cười làm cậu muốn bốc khói đầu.

_ hahaha hí hí hí hớ hớ hớ...trời..ơi..đau...đau..bụng quá,hahaha.

_ anh nín ngay cho em,nếu không thì đi khỏi nhà em nhanh lên-cậu đen mặt

_ hí hí,bình tĩnh nào thằng em,hihi

_ IM NGAY - cậu quát lên làm hấn cầm nín song rồi lại phá ra cười, cậu liền tháo rốp và *vèo*... Xuýt chút nữa là cái dép bị phang ngay đầu hấn nhưng may sao hấn chạy kịp và chuồn về nhà.

1h đêm nhà hấn.

Đang ngủ thì chuông điện thoại hấn reo lên ca khúc quen thuộc, lim dim mở mắt mò vội cái điện thoại rồi hét vào loa:

_ “ĐKM” (câu này là ns thả ra nè nhưng mk viết tắt) đứa nào thả nào đang đêm đang hôm mà làm phiền ông nội mày ngủ hả,có biết mấy giờ rồi không, chúng mày không ngủ thì cũng phải để cho người khác ngủ nữa chứ,biến.

Hấn chửi bới ầm ĩ làm đầu dây bên kia phải đưa điện thoại ra muốn lủng màng nhĩ.

_ em đây.

_ em đây là thằng nào thì bố “đéo” biết, cút ngay mày mà nói câu nữa là tao sẽ cho nhà mày “sáng nhất Việt Nam” đấy.

_ em lạy anh,em là Nam chứ còn ai nữa.

_ là mày hả,thể mày có bị điên không đấy có biết giờ là mấy giờ rồi không hả.

_ em biết, chẳng qua là có chuyện quan trọng thì em mới gọi cho anh thôi.

_ có gì thì nói nhanh lên để tao còn ngủ.

_ à,chả là mai em sẽ chuyển về trường anh học đấy hihi -cậu phớt.

_ ừ thế thì sao ??? Còn gì nữa không.

_ dạ không ạ,em chỉ khoe với anh thôi.

Nghe vậy mà hấn đen mặt,đầu bốc khói nghi ngút rít từng chữ qua kẽ răng....

_ chỉ thế thôi à mà mày lại giám phá giấc ngủ của tao,MÀY MUỐN CHẾT PHẢI KHÔNG CÁI THằng TỐ NÀY (anh em mà chửi nhau thế đấy)

Thấy vậy xuýt nữa là cậu đánh rơi điện thoại, bèn lau mồ hôi và lắp bắp:

_ ơ hihihi...anh cứ ngủ đi ạ,em không làm phiền nữa đâu,bye anh.

Nói rồi cậu cúp máy cái rụp rồi chồm chắn đi ngủ. Còn hấn thì sao ??? Hiện tại là bầu không khí trong phòng hấn đang nồng nặc mùi thuốc súng lừ đừ vì do cái thằng em dở hơi của hấn làm phiền hấn ngủ.

_ thằng c.h.ó này,mai mày chết với tao.

37. Chương 36

Hôm sau:

Nó tung tăng dắt con xe của nó ra cổng,mắt thì dáo dác nhìn đông nhìn tây nhìn nam nhìn bắc,chim hót líu lo chúu chúu và nghĩ : hôm nay trời đẹp thế này chắc sẽ là ngày tốt đây hí hí. Vừa mới thò được cái đầu đen ra khỏi cổng thì đã nhìn thấy hấn đang đứng tựa người vào con xe của hấn,thấy hấn mà nó không nhìn không liếc chỉ bơ đẹp hấn luôn,vác xe đi qua mặt hấn thì hấn lên tiếng :

__ làm gì mà không thèm nhìn anh vậy,chẳng lẽ anh không đáng để em nhìn à.

__ *bơ đẹp,bơ đẽ*

__ nè,nghe anh nói gì không đấy.

lơ. Ánh mắt của nó nhìn hấn như cái kiểu ”việc ai người nấy lo ấy*. Đúng lúc đấy thì mẹ nó ra ngoài để tới công ty thì thấy ánh mắt của nó nhìn hấn rực lửa thì rùng mình và nói.

__ ủa Minh,sao mới sáng ra đã sang nhà cô vậy.

__ dạ cháu đến đưa Bảo Như đi học có được không cô - hấn nhìn mẹ nó rồi cười.

__ à ừm được chứ,hai đứa đi vui vẻ nhé.

__ không,ai mà thèm đi với thầy ta chứ... Con không đi đâu - nó gân cổ lên cãi vì đời nào nó lại muốn đi với hấn chứ,tại vì nó ghét hấn mà (heo: thật không đấy má).

__ giám không - mẹ nó liếc nó một cái sắc lẻm làm nó run,mếu máo nhìn thấy tội. Rồi mẹ nó lại quay sang hấn cười hiền và nói :

__ cháu kệ nó đi,nó ăn nói nhảm đó mà *quay sang nó* còn con nữa mau vào cất xe nhanh - mẹ nó dứt câu thì nó cũng luống cuống vác xe vào cổng và sau 10 phút (tại nhà nó rộng quá nên tính cả lúc đi lúc về là 10 phút) thì nó cũng chạy ra rồi chui tọt vào trong xe hấn. Trên đường đi học mà nó liên tục chĩa tia lửa vào hấn làm cho hấn đỏ mồ hôi hột,biết thân biết phận nên hấn chỉ im lặng lái xe thảnh thơi lại nhìn chộm nó một cái nhưng hấn nhìn nó lúc nào thì lại phải rùng mình trước ánh mắt giết Ruồi...ý lộn..giết người của nó. Hấn thắc mắc vì sao mà hôm nay nó lại thế nữa mặc dù hấn biết là nó không ưa gì hấn nhưng mọi hôm dù tuy vậy thì nó vẫn hay móc họng hấn cơ mà,thế mà hôm nay nó lại ném cho hấn cái ánh mắt sắc nhọn như lưỡi hái của thần chết cho hấn nữa. . vừa đi vừa suy nghĩ mà không biết là mình đã đắc tội gì với nó mà nó lại giận như vậy nữa,rõ ràng là không có mà (ai bảo là không có). Sau một lúc lục tung lại cái bộ não “heo” của hấn thì cuối cùng hấn cũng biết lý do vì sao nó giận,chẳng là do cái lần hấn bắt nó xin lỗi con ả Ánh Nguyệt còn gì,lắc đầu cười khổ rồi nghĩ : lần này phải xin lỗi rồi.

Xe dừng lại trước cổng trường thì cái cảnh náo loạn hỗn độn thường ngày lại xảy ra,cái lũ con gái thì hò hét như lũ dờ để đón chào “thầy hoàng tử” của chúng đến,thật sự là cũng không thể nào mà hiểu nổi tại sao ngày nào cũng như ngày nào cái bọn thừa calo đấy hò hét suốt mà không biết chán chứ còn hấn thì chán lắm rồi. Khi nó từ xe bước xuống thì nó lại là tâm điểm bàn tán của lũ vịt cái đấy.

__ ủa,sao con hổ cái đó lại đi chung xe với hoàng tử của tao nhỉ -gái 1

__ ai biết, chắc là ăn bám theo thôi... Tưởng thế nào hóa ra cũng như mấy con đĩ -gái 2

__ nói nhỏ nhỏ thôi không là nó cho cả nhà bọn mình ra đường ở đấy -gái 3.

__ Á Á Á,gì thế kia,sao hoàng tử của tao lại đi cùng con Bảo Như thế kia,mỗi chài à - gái 4

__ hay là nó cho hoàng tử ăn bùa hồ ly -gái 5

__ con này kinh thật,nữa tao cũng phải hỏi nó cách mỗi chài vậy - gái 6

__.....

__.....

__.....

.....

Nhiều nhiều mà tóm lại là rất nhiều những lời bàn tán về nó,mặt nó đen lại,tay nắm thành quyền...lên gân sắp sửa cho ra chiêu ” sư tử gầm chưởng ”.....

_ CÂM HẾT CHO TAO CHÚNG MÀY MUỐN CHẾT À, BIẾT CON C** GÌ MÀ NÓI CHỨ,TAO CHO CHÚNG MÀY 5s BIẾN HẾT CHO TAO,CÚTTTTTTTTTTT.

haizz...vì quá nóng giận mà nó văng tục ra luôn,mà nó hét không nhỏ đâu nhé đã gọi là “sư tử gầm chưởng” thì làm sao mà bé được, mấy con vẹt đang tranh nhau bàn tán cũng bị giọng hét đầy vội dẫm đạp lên nhau mà chạy toán loạn,đứng trong vòng 5 giây 23 tích tắc thì sân trường vắng tanh,đúng là khâm phục mà... Hấn thì cũng bất ngờ lắm khi mà nghe thấy nó chửi nữa,nhưng mà nó giám lấy cái...ây...của... Bọn con trai ra mà chửi mới ghê chứ,nhìn nó rồi cười.

_ nội công thâm hậu thật hihi.

Không nhìn hấn mà mắt cứ lăm le nhìn về phía trước, môi mấp máy nói :

_ thì sao.

_ ờ...không sao hết á.

Hấn cười giả lả nhìn nó nhưng mà nó vẫn không thèm nhìn hấn làm “tan nát trái tim rẻ rách... Ý lộn rẻ lau chân... À không,trái tim ‘lon lốt’ ” của hấn,mặt méo như cái bánh bị giã nát. Nhưng hấn lại cảm thấy khó chịu,làm gì mà giận dai thế không biết (ừ !!! Mi thử xem bị ăn tát mà lại phải xin lỗi có tức không đây), hít một hơi dàiiiiiii thật sâu để cho bớt căng thẳng nhưng cũng vì vậy mà mặt hấn dày thêm mấy phân và nói:

_ nè,giận anh hả.

_ không biết.

Haha đúng thật là.... Hấn biết ngay là nó giận mà vì ai đời khi người ta hỏi thì lại trả lời không biết chứ, rồi hấn lại “hót”

_ sao giận dai thế,cho anh xin lỗi nhé.

Thấy nó cứ như này nên hấn phải xuống nước xin lỗi nhưng mà nó vẫn không nhìn hấn mà miệng chỉ mấp máy.

_ nói vừa thôi,làm ơn đi chỗ khác đi,đồ phiền phức,từ bao giờ mà em lại có cái đuôi theo sau vậy hả,đi chỗ khác nhah lên -nó

Ồi thôi xong,giờ hấn đang nghĩ xem có cách nào không thì bóng đèn trên đầu hấn phát sáng *tinh* kèm theo là cái mặt dê cụ kị có qua đào tạo của hấn,lập tức đầu hấn mọc một cặp “sừng dê” và cái mặt dê già pha một chút phởn phởn của hấn. Nhe bộ răng trắng nhợt như răng mèo ra và nói...

_ có tha lỗi cho anh “hông” - phải nói rằng hấn nói điệu chảy nước,phởn cực kỳ nhưng gương mặt dê già không kém.

_ diên hả,đi chỗ khác hộ ca....ừm - chưa nói hết câu thì nó đã bị hấn khóa môi bằng một nụ hôn trong 5 giây (heo: *đỏ mặt* hic hic xịt máu mũi, hai anh chị có biết là hai anh chị đang đầu độc tâm hồn “ngây thơ đen tối” của các mem không hả.... / các mem : á à mà ns ai là ngây thơ đen tối hả,chị em đâu phi dếp mau lên.... *vèo,vèo,vèo....* - dứt câu là một đồng dếp được phi vèo vèo trên không chung rồi đáp đáp thẳng vào mặt tg,trong số đó có hai người phi dếp “nhiệt tình” và “hăng hái” nhất,hai người đó chính là hai người đã ủng hộ truyện của Heo nhìu nhất.... /heo: hix hix *khóc* oaoa ta “vô tội mà”).

_ A,thầy....thầy làm gì thế hả - nó nói mà mặt nó đỏ bừng vì....xấu hổ,trong khi đó cả hàng trăm con mắt đổ dồn về hai đứa,tiếng gào thét,khóc lóc của bọn nữ sinh cứ lạnh lạnh bên tai thì lại làm nó xấu hổ hơn.

_ không biết là gì hả -hấn lại đem cái bản mặt dê già ra trước mặt nó,nhìn thôi mà nó chỉ muốn dìm đầu hấn vào....bồn cầu rồi (heo: mô phật,tội lỗi,tội lỗi... /các mem : hí hí hớ hớ hớ hớ hế hế *cười man rợ* mô phật,tiện tay tiện tay haha.... /heo: *xiu*).

_ thầy...thầy muốn chết phải không.

_ không,anh còn yêu đời lắm *chụt* - hần nói rồi đặt lên môi nó một nụ hôn rồi chạy đi,thấy vậy thì nó lập tức vác dép chạy theo,miệng không ngừng chữ bới la hét ầm ĩ,thực ra để mà nói thì hôm nay bố “được” hần kiss nhưng đã không giận thì thôi mà nó lại cảm thấy vui vui nữa chứ,kì lạ,tại sao lại vậy nhỉ...và câu hỏi đó cũng quanh quẩn trong đầu của nó suốt... Dưới ánh nắng nhẹ nhàng ấm áp của buổi sáng sớm thì bên trong khuôn viên trường xuất hiện hai “đứa điên” đang đuổi nhau.. Nhưng hai đứa đâu biết rằng mọi hành động của hai đứa đã từ đầu đến cuối rơi vào tầm mắt của một người mà không nên thấy.... Nghĩ ra ai chưa ???là con ả Ánh Nguyệt đó,con ả răng nghiêng ken két,bàn tay nắm chặt thành quả đấm,chân thì dậm bình bịch xuống nền gạch bình bịch như chó lên cơn dại,miệng thì gằn gè từng chữ :

_ con chó này,đến “anh” Minh “của tao” mà mày cũng muốn cưỡi thì mày không song đâu,mày cứ đợi đấy rồi tao sẽ ày biết thế nào là khổ,con đi.

Sau khi con ả vật chọi hết chậu cây cảnh quý hiếm thì cũng hất tóc bỏ đi và trong đầu của ả đang vạch ra những kế hoạch thâm độc nhất rành rành cho nó...haizzzzz.

Heo: hai người ủng hộ mình nhiều nhất trong thời gian qua là wet_moon và hươngken đó,à mà đây chỉ là hai người ủng hộ nhìu nhất thôi chứ còn những thánh khác đừng giận Heo nhé,Heo yêu tất cả mọi người luôn á .

Giờ vào lớp :

Mặc dù mà nói là vào lớp cho có lệ thôi nhưng thực sự là bên trong lớp 10a7 của nó thì không hề có một hành động nào cho sự vào lớp, cái lớp thì như một bãi chiến trường : rác rưởi vỏ bánh kẹo la liệt một đồng trên sàn,học sinh thì ngổn ngang đứ đũa nằm đứ đũa ngồi,đứa đọc truyện, ăn quà,chát chít....v.v mà nói tóm là bao nhiêu tạt sấu...à không... Mà phải nói là bao nhiêu con người gây ra những thứ này thì đều hội tụ trong đây hết,tiếng la ó ầm ĩ của mấy cô nàng tiểu thư quát tháo mấy tên công tử bột mà thấy buồn cười... Thậm chí là do nhiều rác quá mà Ruồi Nhặng bay vo ve trong lớp,cùng khi đó là nó và nhỏ ngồi hóng với nhau :

_ ê con hăm,chuyện lúc sáng là sao hả - nhỏ nhếch môi lên cười gian cực làm cho nó lạnh sống lưng, nhưng nó vẫn không hiểu chuyện lúc sáng mà nhỏ nói đến là chuyện gì,mặt thộn ra một lúc rồi ngu ngơ hỏi :

_ chuyện lúc sáng,là chuyện gì.

Nghe nó nói vậy mà nhỏ chỉ biết lắc đầu ngán ngẩm,thực sự mà nói thì lúc sáng chỉ có mỗi cái vụ nó và hần kiss nhau thì mới làm nhỏ cười gian vậy chứ thế mà nó vẫn còn hỏi được thì nhỏ cũng phải bó tay,đưa tay cốc lên đầu nó một cái nhẹ rồi lại cười và nói :

_ ý ý không nhớ thật hả,hay là để tao nói ày nhớ nhé hihi.

_ có gì thì mày nói đi,vòng vo mãi vậy.

_ hehe thì mày và thầy Minh kiss nhau trong trường đó,gớm bà nội ơi cái tin này loan truyền nhanh như vũ bão ý chỉ có những con ngu mới không biết thôi hí hí.

Nhỏ nói mà không quên đá đếu nó nhưng mà mấy cái chữ nhỏ đá đếu nó thì nó chẳng quan tâm cứ cho là số của nhỏ hôm nay ăn may đi,còn cái mà nó quan tâm là vụ kiss nhau ý,tự nhiên mặt nó đỏ bừng lên khi nhắc lại mà nó xấu hổ,à mà cái gì hả ??? Tin tức loan khắp trường rồi á,thôi xong...từ đây chắc nó phải có nhiều kẻ thù lắm đây.

Nhận thấy điều khác lạ từ nó mặt thì đỏ đã làm nhỏ bắt được thóp, đôi môi đỏ căng mọng lại nhếch lên vẽ ra được một nụ cười đẹp mê người nhưng không kém phần gian manh khôn lỏi :

_ mày nói đi,mày có thích thầy ấy không.

Nghe được câu hỏi đấy từ nhỏ thì làm nó giật mình,thật ra mà nói rằng nó cũng không biết là nó có yêu hần không đây... Có...hay...là không... Thì nó không biết chắc chắn đáp án được, nó chỉ biết rằng khi ở bên cạnh hần thì nó có cảm giác như ở gần....Diêm Vương (hahaha) ,thấy hần cười thì tim nó đập mạnh đến nỗi muốn nhảy ra ngoài, đôi lúc hần làm nó bực thì nó hận sao không thể phang cho hần cả cái bồn cầu vào

mặt...haizzz...đầu óc của nó bây giờ thì rối như tơ vò...tóm lại là sao đây ??? Nhỏ thấy nó không trả lời mà cứ dần mặt nghĩ gì đó.

__ ê con này trả lời đi chứ,mày có yêu thầy ấy không, mày nói thật đi chỉ ột mình tao biết thôi,tao thề tao hứa là tao sẽ không nói với ai đâu.

__ tao không biết.

Nó nghe nhỏ hỏi vậy mà chỉ muốn cho nhỏ ngậm cái dép,lần nào cũng vậy,lần nào cũng có ca khúc “mày nói đi,tao hứa là sẽ không nói cho ai biết đâu” nhưng thật ra là chỉ có đứa ngu đứa dần mới nói cho nhỏ biết, ai chứ...nếu nói cho nhỏ thì cũng như là nói cho cả thế giới biết luôn rồi vì trình độ loan tin của nhỏ rất cao,chưa gì đã khối người biết rồi..

__ cái gì mà không biết, mày khùng hả,yêu hay không mà cũng không biết thì tao lấy mày làm mẹ..

Đúng lúc ấy thì hấn ta từ cửa lớp bước vào và lại làm nó đỏ mặt khi nghĩ đến chuyện hồi sáng,hấn bây giờ thì cứ nhìn nó cười toe toét,còn hơn cả nắng ngoài kia... Sau 2 phút thì hấn hắng giọng :

__ e hèm !!!! Lớp mình hôm nay sẽ có bạn mới nhé.

__ aaaa thầy ơi,là boy hay girl vậy thầy - hs A

__ có đẹp trai /xinh gái không thầy - hs B,C.

__ Nhà giàu không thầy - hs B.

__ ủa thầy ơi,lại học sinh mới nữa hả,sao lớp mình nhiều học sinh mới vậy thầy,học sinh mới toàn một lũ khùng thôi à - nó lên tiếng phát biểu mà quên luôn đi vụ hồi sáng,nghe nó nói vậy thì Hoàng và Thành méo mặt còn hấn thì cười.

__ à hiiiiii,hai bạn trước thì không nhưng bạn này thì có khùng đấy,ôi giời ơi mà cái bạn đấy trắbiết làm sao mà đang đêm đang hôm lại đi phá giấc ngủ của người khác đấy - hấn nhếch môi cười đều.

__ À,thì ra vậy,em nghĩ đầu óc bạn ấy không được bình thường đâu ạ,chắc là do đi tắm mà trượt chân nên đập đầu vào bồn cầu thế là bị động “dây” á thầy -nó gật gù như bà cụ,nghe nó nói vậy mà cả lớp cười rầm rầm.

__ à mà thầy , loại đấy chắc mới từ bệnh viện ra á thầy hớ hớ - nhỏ hòa theo.

__ à,thầy nói thật nhé,cái thể loại đấy chắc là do “cổng bệnh viện quên không khóa” đấy,chứ thành phần đấy không ai cho ra đâu - hấn vừa nói vừa nhìn ra cậu mà đá đều, mặt cậu đen xì như đất nồi,khói bay mịt mù vì nghe hấn và hai đứa nó shock cậu... Haha vì sao mà hấn lại đá đều cậu ư,là vì do cậu đang đêm đang hôm “lên cơn” phá giấc ngủ của hấn thôi... Haizzzzz....anh em thể đấy...

38. Chương 37

Bỗng nhiên hấn ngửi được mùi thuốc súng nồng nặc thì chú ý ra cửa thấy đầu cậu đang bốc khói,nhìn cậu rồi cười cầu hòa và lên tiếng.

__ hihi thầy đùa thôi,em vào lớp đi.

Chỉ cần nghe thấy thì cậu dậm chân vào lớp, vừa vào đến nơi thì lại làm cho lũ con gái lên cơn mà la hét ầm ĩ,nó và nhỏ đang cười thì bỗng nụ cười trên môi bay đi mất tiêu phương nào...

__ ối mày ơi sao lại là thằng “Sun” kia hả mày.

Nó hỏi nhỏ,nhưng mà nó quá đáng cơ,cậu có tên có tuổi đang hoàng mà nó lại gọi cậu là “Sun” mới tức chứ,nhỏ nghe vậy mà phì cười vì nó cũng ví cậu giống con Sun bèn lên tiếng

__ ai biết, mà tao công nhận là đầu của thằng này giống con Sun nhà tao thật hì hì.

__ em giới thiệu đi -hấn

_ à,chào cả lớp mình tên Triệu Hải Nam mong được giúp đỡ nhất là hai bạn nữ ngồi bàn thứ tư. (Là hai đứa nó)

Vừa nói mà cậu vừa nghiêng răng ken ken gần ra từng chữ,nhìn chăm chăm vào hai đứa nó bằng ánh mắt đạn được, hai đứa thấy vậy còn đưa tay thành hình chữ V lên quơ qua quơ lại thì càng làm cậu sôi máu,bỗng nhiên nó nhìn chăm chăm vào cậu và lẩm bẩm :

_ triệu hải Nam,Triệu Hải Minh,à đúng rồi

_ mày sao thế -nhỏ quay sang hỏi nó.

_ mày ơi thầy í với thằng “Sun” kia là anh em họ đấy,thảo nào mà tao thấy mặt thằng này trông quen quen,nói tên ra thì tao mới nhớ.

_ thật hả.

_ ừ,hai anh em nhà tên này đều đáng ghét như nhau,cái thằng đấy hồi bé nhất như cáy ý,suốt ngày bị tao bắt nạt haha.

_ woa,ghê nhỉ -nhỏ há hốc mồm nhìn nó.

_ em xuống bàn kia ngồi đi - hấn chỉ tay xuống bàn cuối mới được bọn con trai khênh về,nghe vậy cậu vác cặp xuống,đi qua đến chỗ hai đứa còn nhếch môi cười đắc trí nữa chứ và nói :

_ chào, lại gặp hai cô rồi.

_ chào “cộng bún thiêu” , “chị” không ngờ được gặp lại cưng đấy hahaha -nó vênh mặt lên nói,cậu nghe thấy vậy thì mặt biến sắc,sao nó lại biết được tên “cộng bún thiêu” của cậu chứ :

_ cô xưng chị với ai thế hả - cậu nói như hét

_ nói mày chứ nói ai,lâu không được tao cho ăn đập nên thế phải không.

_ cô nói cái quái gì thế,caái gì mà lâu không gặp,lâu không được ăn đập hả.

_ không hiểu hả,mới 8 năm không gặp mà đã quên rồi à.

_ hả,chẳng lẽ.... - cậu lấp lửng,cậu cầu mong không phải là con yêu nữ hồi bé bám hấn như sam và là người thường xuyên gây thương tích đầy mình cho cậu,ngĩ lại mà cậu rùng mình,khó khăn lắm mới chôn được đi Mỹ để thoát khỏi con yêu nữ đó,lần này về thì cầu mong không gặp lại nhưng ông trời đâu thương cậu.

_ yes,yes,thông minh đấy -nó cười ha há.

+++++

HHố hớ ngại quá đi,không sao hết á win hí hí. Về phần chính tả thì Heo học hơi bị ngu nên thông cảm nhé

+++++

Chương mới nè....

Cậu nghe nó nói như vậy mà hóa đá tại chỗ,nhìn nó mà lòng đau như cắt nước mắt đầm đìa,tưởng đâu là sẽ thoát được nó chứ nhưng ngờ đâu...chắc...

_ sao cưng,nói gì đi chứ hớ hớ hớ -nó ngoác cái mồm rộng đến mang tai ra mà cười làm cả lớp được một phen rụng tim,hấn nhìn thấy vậy chỉ lắc đầu ngán ngẩm rồi nói :

_ haizzzz các em ạ,dạo này có rất nhiều người mới chôn trại nên các em phải cẩn thận nhé,những cái loại đây là phải tránh xa nếu không là lây bệnh thì chỉ khổ cho gia đình thôi,ở lớp mình thì thấy phát hiện ra có hai bạn đấy.

Kèm theo câu nói là cái nhếch môi gian cực,nghe vậy mà cả lũ cả lý há hợng ra mà cười trong số đó thì có cậu và nó cười to nhất.

_ há há há,em cũng phát hiện ra hai người, một là thầy,hai là bạn Nam phải không hí hí hí. -nó

_ thầy ơi,em cũng phát hiện ra ba người thầy ạ,là bạn Như bạn Mai và thầy hahaha - Cậu.

_ thầy ơi em phát hiện ra bạn Nam và bạn Như ạ -nhỏ

_ NÓI GÌ THẾ HẢ -cậu và nó đồng thanh.

_ ơ... Tau nói gì sai à,là sự thật mà -nhỏ đưa đôi mắt “nai tơ” ra nhìn hai đứa (có mà là cáo già ý) làm hai đứa muốn đột quy ngay tại chỗ,nhìn chăm chăm chăm vào nhỏ như là muốn hút máu nhỏ ngay tại chỗ,nhưng chưa gì hắn đã lên tiếng làm hai đứa đen mặt.

_ à Mai !!!em nói đúng rồi đấy,hai bạn mà thầy nói là Nam và Như đó,cả lớp cẩn thận nhé nếu không là bị lây đấy,lúc đấy chỉ tốn tiền mà đi chữa thôi....

Bỗng nhiên hắn ngửi thấy mùi gì khét khét bay trong lớp và nhìn xuống bạn của nó thì thấy đầu nó và đầu cậu bốc khói nghi ngút,mặt đen xì như đít nòi,hai ánh mắt rực lửa cháy phừng phừng,bất giác hắn đưa tay lên lau mồ hôi và lỗ miệng nói :

_ ý...Nam và Như bốc khói,khét qu...ỒI... - Và hắn liền đưa tay lên che miệng ngay sau khi nhìn thấy hai đôi mắt của “hắc bạch vô thường” đang nhìn mình chăm chăm rồi hắn lại nói tiếp :

_ à...hihi...thôi...các...em...lấy...sách...ra...học...đi...nhé...đùa...thế...là...đủ...rồi...hihi...thầy...đùa...ý...mà -hắn lấp bắp như gà mắc tóc mãi mới nói được ra một câu hoàn chỉnh...

_ tha cho thầy đấy,có lần sau thì mua hòm là vừa - nó lườm hắn xuyết nữa là cháy áo,đưa tay lên lau mồ hôi và bắt đầu bài giảng....

Môn địa :

_ kiểm tra bài cũ,một em lên đọc lại bài hôm trước cho tôi.

Bà ta rút câu thì 40 con người đều cúi gằm mắt xuống, cái kiểu là “em đang chăm chỉ học bài” ý,nhưng bà cô đâu biết rằng đứa nào đứa nấy mồ hôi vã ra như tắm,người run bần bật,cô liền đưa mắt nhìn xung quanh lớp, mắt thì đảo như rang lạc,sau 2 phút mà không thấy có cánh tay nào giơ lên bà ta bắt đầu lên tiếng :

_ có em nào xung phong không, nếu không có thì tôi sẽ gọi số..à...ừm Hải Nam là em nào nhỉ...

_ dạ là em,sao hả cô.

_ lên bảng đọc bài cũ.

Nghe vậy mà cậu rật mình liền đưa đôi mắt nai con rưng rưng như sắp khóc nhìn bà ta.

_ nhìn cái gì hả,nhanh lên.

_ dạ vâng.

Sau 5 phút đứng “bán dáng” trên bục giảng thì cậu hết huyết sáo đá lông nheo với bọn con gái trong lớp mà không đọc gì cả,tuồn tẹo như con giun..

_ nè..đọc đi chứ.

_ em mới chuyển đến nên có biết gì đâu mà đọc.

_ mới chuyển đến à,thế sao hôm trước không xem lại bài đi,đây là trường danh giá thì ít nhất em cũng phải...@\$%\$&@#... Nèn...@#&#\$\$.. Bởi vì...vậy nên...@\$%&%\$#\$\$...hiểu chưa hả - bà cô sổ ra nguyên một tràng mà cậu có hiểu gì đâu,cứ gật đầu cho lấy lệ thôi..

_ dạ,hết rồi hả cô...

_ ừ hết,ra ngoài đi.

_ dạ ???? -cậu chỗ mắt ra nhìn.

_ tôi nói cậu ra ngoài,nhanh lên,người tiếp theo...à...Mạnh Hoàng

Câu nói của bà ta làm Hoàng ngơ ngơ cái mặt còn cả lớp thì thở phào nhẹ nhõm buông xuôi...

__ còn ngồi đấy nữa à,lên đây đọc bài cho tôi.

Cũng 5 phút sau thì cậu hết soi gương,đứng tưỡn tẹo trên đấy mà miệng cũng câm như hến,cho đến khi...

__ ê không đọc à..

__ em có học đâu mà đọc..

__ vậy sao không nói,ra ngoài đi,người tiếp theo... Hồng Mai.

__ ầu noooooo -gương mặt nhỏ méo mó như sắp méo,thấy vậy nó liền cười ha há..

__ ầu zeeee,toàn thầy nhé hahaha.

__ mà cứ đợi đấy đi.

Lên đến nơi nhỏ liền quay sang bà cô và hỏi :

__ ủa cô,cô gọi em lên đây là gì ạ

__ *đầu bà ta bốc khói* lên trả bài chứ còn làm gì.

__ à... Dạ em chưa học bài,thế em có phải ra ngoài không ạ...

__ ra luôn đi,mất thời gian,người cuối cùng....Bảo Như đâu lên đây

5 phút

__..... “Im lặng”

__ ê sao câm như hến vậy.

__ ủa,vậy là em phải nói gì hả cô -nó.

__ em...dạ...thưa chị chị đọc bài cho em -bà cô lên tiếng nói đều nó nhưng nó đâu phải dạng vừa,ngay lập tức đáp trả bà ta :

__ à...“chị” không học bài,còn gì nữa không “em”.

Nó nói xong làm bọn trong lớp há ra cười còn trán bà ta thì xuất hiện mấy gạch đen..

__ cô...cô nói gì thế hả.

__ ủa,“em” Chưa nghe thấy à,cần “chị” phải nói lại cho nghe không

__ cô...cô...xưng chị với ai thế hả,hỗn à.

__ ơ...tại cô nói trước mà.

__ cô được lắm,toi sẽ báo với thầy chủ nhiệm của cô biết,ngay bây giờ thì 4anh chị đi nhổ cỏ vườn hoa cho tôi,nếu không thì đừng có trách,cuối buổi tôi sẽ đến kiểm tra...hừ...

Nói rồi bà ta vùng vằng sách cặp ra khỏi lớp còn lại 4 đứa đứng trơ trọi ngoài cửa,miệng thì lùm bùm chửi rồi cũng kéo nhau ra vườn hoa,nhưng đang trên đường đi thì chẳng biết bà ta từ đâu sỏ ra và nói :

__ nhổ cỏ của vườn bỏ hoang phía tây của trường ý nhé,nếu vườn hoa đằng kia thì không thể trị các cô các cậu được

Rồi bà ta cũng mất dạng....

39. Chương 38

4 đứa liền kéo nhau ra vườn hoa của trường rồi nhảy vào trong hết nhổ,nhằm,đạp...v.v thì cũng triệu bò đi đến vườn bỏ hoang của trường,xem nào...à...theo như Heo điều tra được thì nơi đây có hoa thơm (thật ra là hoa cút lợn,có ai biết cây này không nhỉ) cỏ lạ (cỏ dại) chim bay bướm lượn (nói thật nhé,là ruồi muỗi bay chứ lấy đâu ra chim với bướm) suối nước chảy róc rách (cống nước chảy) cá bơi tung tăng (rác bơi nổi phồng phênh)

— ôi má,sao chỗ này gớm thế -Hoàng nhăn mặt
— vậy mới là bỏ hoang,bực thật. -nó
— trường chuẩn quốc gia mà lại có cái chỗ như này thì không thể nào mà chấp nhận được -nhỏ.
— thôi đi,nhỏ qua loa thôi mà còn lượn - cậu lên tiếng làm ba đứa giãy đành đạch như tôm trong chảo.
———.

Tại văn phòng của hấn:

Hấn đang nhàn nhã ngồi xơi nước xem phim thì tự nhiên bà cô đập tung cửa rồi giẫm chân vào làm hấn đang uống nước mà cũng bị sặc ho sặc sụa :

— khụ...khụ...cô Địa (địa lý) sao xuống đây ạ.
— hừ...cậu...dạy lại học sinh của mình đi nhé,toàn một lũ hỗn,láo,mất dạy,không coi ai ra gì.
— ủa,có học sinh như vậy hả cô.
— lớp cậu mà cậu không biết à,hả,cậu dạy học sinh cái kiểu gì vậy hả.
— thôi được rồi,những em nào cô nói tên đi,tôi sẽ phạt thật nặng.
— là Bảo Như,Hồng Mai,Mạnh Hoàng và Bảo Nam,sao trên đời lại có cái loại học sinh như thế chứ.
— nhưng mấy đứa đó làm gì mới được.
— thì...@%#@%#\$%##%#%#@%&. Là vậy đó,cậu lo đi tôi có việc phải đi rồi.

Nói rồi bà ta lại sách cặp đá cửa bỏ đi,còn lại hấn thì chỉ có lắc đầu ngán ngẩm rồi đi ra ngoài,ra đến cửa thì hấn thấy thời tiết bây giờ lạnh lạnh,rõ ràng lúc sáng còn nắng mà..chắc là mùa đông rồi,rút ý nghĩ thì hấn quay lại lấy cái áo khoác thêm,mà cũng là là hấn đi dạy mà toàn mặc đồ hiệu,nếu ai không biết thì lại tưởng là hấn đi chơi ý chứ..

Ra đến nơi thì thấy bốn đứa đang cặm cụi nhỏ cở,miệng thì cứ lầm bà lầm bầm như thầy cúng,hấn đứng tựa người vào gốc cây rồi nói :

— vui nhỉ.
Nghe thấy tiếng người nói bốn đứa liền dừng tay nhìn lên,thấy hấn mà bốn đứa tưởng phật sống bèn reo lên...
— A thầy,sao thầy ở đây.
— thì ra xem mấy đứa đếm được nhiều cở chưa ý mà...
— xì..đếm cái gì chứ,mệt gần chết luôn đây này-cậu bĩu môi.
— thôi,không làm phiền mấy đứa nữa,đếm cở vui vẻ nhé -hấn nhếch môi cười đều.
— ơ...thầy bỏ lòng nào làm thế,tha cho bọn em đi -nhỏ.
— hừ...không thèm chơi với thầy nữa -nó
— ai khiến mấy đứa gây chuyện chứ.
— hừ...bọn em có làm gì đâu,đấy là tại bà ta mà -nó gân cổ lên cãi..
— hừ tất cả là tại bà cô già chết tiệt kia -cậu.
— ề...muốn trả thù không -nó nhếch mép,nghe thấy vậy ba đứa kia nhìn luôn vào nó,nó liền ngúi xuống chân nhúp một con sâu róm to bằng ngón tay cái rồi đặt lên tay cho nó bò lúc nhúc,thấy vậy mà hấn rùng cả mình còn ba đứa kia thì ngây ngô hỏi :
— đồ khùng,có cách gì thì nói đi lại còn nghịch sâu nữa à - nhỏ.
— lại đây...

Nó ngoắc tay lập tức ba đứa chạy ra chỗ nó rồi chụm đầu vào nhau xì xào cái gì đó mà hần không được biết (heo : cho Heo nghe với,nghe với...Heo cũng muốn nghe *hí hửng ra mặt*.../ 4đứa : cútdi,biết gì mà nghe xùy xùy.../ heo: hứ...đuổi người ta mà cứ như đuổi gà đuổi vịt ý,hứ...ta đi là được chứ gì)

__ thế này... Như này....rồi thế này...xong thế này .

__ wfhay hay,hí hí.

Bàn tán xong thì mỗi đứa vọt một hướng khác nhau tìm cái gì đó,đứa thì leo lên cây, đứa thì chạy mất tích,đứa thì mò mẫm chên cỏ tìm thứ gì đó... Sau 30 phút thì bốn đứa cũng tập chung lại và gom tất cả những thứ mà chúng tìm được nhét vào trong một cái hộp quà,nó thì viết lách cái gì đó... Xong xuôi thì nó đưa hộp quà cho hần noén miệng cười..

__ hihi thầy ơi,thầy giúp em chuyển hộp quà này cho cô Địa hộ em được không...

__ ủa ??? Trong này có gì thế...

__ là gì thì thầy không cần biết, đi nhanh lên.

Nó vút hộp quà cho hần rồi đẩy hần đi,âm ờ vài câu rồi cũng vác hộp quà đi luôn,theo như Heo quan sát được thì hộp quà đầy có màu hồng,thất nơ hồng nốt còn ở trong có cái gì thì Heo không biết,nhưng cái màu hồng này thì không hợp với người được ngân thì phải... Lẽo đẽo trên sân trường thì hần thấy bà ta đang ngồi trên ghế đã vuốt lại “nhan sắc” của mình,thấy bà ta mà hần như thấy vàng tí tởn gọi...

__ A cô địa đây rồi,em đang tìm cô đây.

__ ủa,cậu tìm tôi có gì không ????

__ à,chẳng là lúc nãy có một người đàn ông nhờ em đưa hộp quà này cho cô. - hần chìa hộp quà ra trước mặt bà ta.

__ cậu có biết là ai đưa không

__ dạ,là một người đàn ông cực kì đẹp trai,cực kì hấp dẫn nhưng còn lâu mới bằng em (giờ này mà vẫn còn tự sướng được).

__ ủa vậy hả hí hí.

__ thôi cô nhận đi,em có việc phải đi đây ạ.

Đưa hộp quà cho bà ta rồi hần chạy biến,khi chạy ngang qua bụi cây nọ thì bị bốn đứa chúng nó lôi vào ngồi rình... Bà ta hí hửng nâng niu hộp quà như nâng trứng,hứng như hứng hoa rồi lẩm bầm...

__ hí hí không biết là ai tặng quà ình nhỉ,bên trong không biết là có cái gì nhỉ...

Lẩm bầm một hồi rồi bà ra lật tờ giấy ra đọc... Nội dung bức thư như sau :

” gửi người con gái anh yêu : Hoa Hoa à em có biết là từ lần đầu gặp em anh đã đem lòng yêu em rồi không, nhưng tại anh nhút nhát nên không dám thổ lộ ra tình cảm của anh,hôm nay anh mượn giấy bút viết ra hết những tâm tư của anh từ bao lâu chôn giấu... Ang yêu em từ ánh mắt xéch như yêu quái,cái mũi to như cái bát cơm,đôi môi giầy như hai quả chuối thái vợi ra cubgx được hai đĩa,bộ răng vầu mà tưởng con ma,nụ cười khi nghe xong thì chim bay chó sủa...người nghe thấy cũng phải đột quy...nhưng tuy vậy anh lại rất yêu em... Anh nhớ cái lần anh đang ngồi ăn phở chó thì em đi ngang qua...“tiên sư bố” nó anh nhìn thấy em mà anh đưa nhầm cái chân của anh lên miệng mút em ạ,“bà mẹ nó” đã thế cái chân của anh cả tuần chưa rửa rồi thế mới đau chứ,đã thế cái mùi giày thối của anh bốc lên nồng nặc...anh vẫn nhớ là cái giày đấy anh nhặt ở “shop thời trang” bãi rác.. Cái mùi đấy thối kinh khủng i như là mùi cóc chết (hahaha),đúng lúc đấy thì chủ quán phở chó đấy rất con chó đi qua để chuẩn bị làm thịt thì con chó ngửi thấy mùi giày của anh rồi lăn ra đất kêu lên vài tiếng “ẳẳ ẳẳ” và chết kịp ngáp (mô phật) đỡ phải mất công chọc tiết em nhỉ... Mà thôi em à thư cũng đã dài rồi và anh cũng mỏi tay lắm rồi nên anh sẽ dừng thư ở đây,mong tin em hồi âm moazzzzz...”

Hậm hực vút tờ giấy đi rồi bà ta mở hộp quà ra xem không biết là bên trong có cái gì... Khi hộp quà được mở ra thì trong hộp hàng chục con sâu róm cỡ khủng lúc nhúc bò ra,con nào cũng béo quay như con cun cút đen xì sùi to đùng (hic nói thật nhé !!!Heo sợ con này nhất trên đời luôn đấy)...

_ AAAAAAAAAA TRỜI ƠI CON GÌ MÀ GỒM VẬY CỨU TÔI VỚI...AAAAAAAA- bà ta hét lên kinh hoàng rồi bỏ chạy.... Phía gốc cây thì bốn đứa đang ôm bụng cười sặc sụa còn hắc thì mặt mày xanh như ớt nhái... Cười đã đời xong thì 5 đứa kéo nhau ra hiện trường vụ án,hắn nhanh nhẩu nhặt tờ giấy lên đọc thì nhỏ,cậu và hoàng cũng tò mò thò đầu vào đọc theo vì khi nó viết do ba đứa chỉ chú ý bắt sâu nên không để ý nó viết cái gì...

_ hahaha...hồ..hồ..hồ..“clgt” này (hắc ns thẳng ra nhé)

_ ôi....mẹ...ơì...đá...đau..bụng quá hahaha.

Khi đọc xong thì đứa nào cũng cười lăn cười bò,cười đến nổi mà bốn đứa nằm luôn ra đất cười như lũ dở,nhưng nằm đâu không nằm lại nằm luôn lên đỉnh đồng sâu thành ra đứa nào đứa ấy cũng thì nhau gãi khành khạch như “chó gãi ghẻ” (hahaha)

40. Chương 39

_ thánh họ,Như ời tao lấy mày - nhỏ chấp tay nói,được đà nó hếch mũi lên tỏ vẻ chiến thắng.

_ vãi bà,lạy bà,, vậy mà cũng nghĩ ra được -cậu cười cợt..

_ à về lớp đi.

Hoàng rủ chúng nó về lớp thì chợt nhớ ra một chuyện... Ai biết chuyện gì không ????? Nói cho nghe nè !!! Chẳng là Hoàng nhớ ra còn cái vườn đây cỏ chưa nhổ hết nên định rủ chúng nó chốn việc,nhưng ...

_ hay nhỉ !!!! Cỏ đã nhổ xong đâu mà đòi lên lớp - hắn khoanh tay nói,câu nói của hắn làm chúng nó đang nhe nhớn từ trên thiên đường nay lại rớt cái bịch xuống đất,ngay lập tức cả bốn đứa liền đưa đôi mắt cún con nhìn hắn,mắt đứa nào đứa nấy cũng long lanh rơm rớm nước mắt.

_ nhìn cái gì,móc mắt ra bây giờ - hắn nói làm 4 đứa lại thu mắt về,nó chạy lại ôm cánh tay hắn mà nũng nịu nịnh bợ làm hắn sướng gàn chết :

_ thầy oiiiiiiiiiiiiiiiiii,yêu thầy nhất trên đời... Thầy vừa đẹp trai vừa tài giỏi, cho em lên lớp nheeeeeeeeeeeee.

_ nói lại đi.

_ thầyyyyyyyyyyyyyyyy Hải Minh đẹp troai dễ thương “của em” ,thầy đẹp nhất trên đời mà em cũng yêu thầy nhất luôn,thầy cho em lên lớp nhé,nhé nheeeeeeeeeee.

_ yêu thật không (gian gớm).

_ thật mà,thề luôn,cho em lên lớp đi màaaaaaaaaaaaaa.

_ hí hí được rồi,lên lớp đi,chiều nay về học chờ anh ngoài cổng.

Nó nghe vậy mà cũng vâng vâng dạ dạ nhưng mà nó cũng kệ,thoát được mới là quan trọng.. Rồi ba chân bốn cẳng vọt lẹ,ba đứa kia thấy vậy cũng tí tởn chạy theo nhưng hắn nói một câu khiến ba đứa chôn chân tại chỗ :

_ ai cho 3 đứa đi.

_ ơ !!!! Thầy cho bọn em đi rồi mà - Hoàng ngu ngơ hỏi.

_ cho khi nào ?????

_ lúc này mà,Bảo Như xin rồi đó thầy

_ thì Bảo Như xin thì Bảo Như được đi,chứ mấy đứa có xin đâu... Thôi không phải lí do lí chấu nữa,đi nhỏ cỏ đi.

Nghe vậy mà 3 đứa meo máo nhìn buồn cười kinh khủng, lúc này nó dùng mũi nhọn kể thì bây giờ nhỏ cũng phải bắt trước mới được, nghĩ là làm nhỏ liền chạy ra chỗ hân cũng đưa đôi mắt nai tơ nhìn và ôm cánh tay thì hân hất tay nhỏ ra và nói :

__ gồm quá bà nội ơi,đẹp chiều này đi không có tác dụng đâu.

âm...âm

Câu nói của hân như là tảng đá nghìn tấn đè lên người nhỏ vậy,lườm hân cái sắc lẻm rồi lùm bùm :

__ hừ... Đáng ghét,hai anh em tên này đáng ghét như nhau.

Rửa thơm rồi nhỏ dặm chân như khủng long đi nhỏ cổ. Nhỏ đi Hoàng và cậu cũng theo đuôi nhưng trước khi đi không quên lườm hân cái cháy áo...

Thấy vậy hân không nói gì chỉ thản nhiên sờ tay túi quần hếch mặt quay đi càng làm cho ba đứa sôi mắt.

__ khốn kiếp,đúng là đồ thiên vị mà- nhỏ lăm bầm chữi,chân thì không ngừng đạp vào gốc cây,tính ra con này cũng rảnh cơ !!! Đạp cây chỉ tổn đau chân thôi em ạ !!!

__ hừ !!! Tôi là em mà còn bị vậy thì cô là cái gì ???

Cậu liếc nhỏ cái sắc lẻm,nghe vậy Hoàng bất ngờ,vì sao ư ??? Đơn giản thôi,vì cậu nói là em của hân mà !!! Không ngại nhiên mới lạ.

__ thôi đi đêm cổ đi !!! Chiều nay tôi rủ đi ăn hàng - Hoàng nói làm nhỏ sáng mắt ra,hiếm khi được ăn chùa mà,cậu thì cũng chẳng thèm nhưng được ăn miễn phí thì ngu gì mà không đi.... hờn ha hờn hờ tí tởn chạy ra vườn ngồi đếm cỏ chỉ chông chờ cho đến chiều mau mau để đi ăn chùa...

————+—chiều ra về—

Nó nghe lời của hân đứng ngoài cổng chờ hân mà muốn dãi cả cổ,làm cái gì mà lâu thế không biết... đang tự kỉ đứngtaanf gần một mình thì con ả Ánh Nguyệt tườn tẹo ẹo tiến tới chỗ nó,nó nhìn thấy mà phát tởm !!! Làm cái gì mà chất lớp phấn dày thế kia,bờ hết cả lên nhìn cứ như đeo mặt nạ ý... nó nhìn qua rồi quay mắt đi luôn vì vẫn tức cái vụ con ả tát nó...con ả bị ăn quả bơ to chẳng thì giận tím mặt,đồng đánh nói.. cái giọng điệu chảy nước ra :

.. _ conkia !!!! Mày coi tao là không khí hả ???

__ *nhìn ngang*

__ con chó này,mày có hiểu tiếng người không đây ????

__ ttào là người nên tao hiểu tiếng người, tao chỉ không hiểu tierngs cho chúng mày thôi - nó nhàn nhã nói nhưng nó cũng nhận ra ngọn nù lửa gần nó đang chuẩn bị phun trào,con ả giận muốn nổ mắt liền chạy ra chỗ nó túm tóc nó lên và...

CHÁT ngay lúc đó nó bị ăn cái bạt tai muốn méo mặt vì con ả dùng lực quá mạnh làm nó ngã xuống đất... được đà con ả lại chạy lại chỗ nó...

CHÁT,CHÁT,CHÁT nó lại được ăn 3 cái tát nữa làm mặt sưng vù,môi bật máu,kèm theo 3 cái tát đó là giọng điệu chua ngoa của ả :

__ mẹ con khốn nạn,tao trả mày 4 cái tát đó,mày cứ liệu hồn tránh xa anh Hải Minh “của tao” ra nếu không thì lo mà chuẩn bị đi thẩm mỹ là vừa,biết chưa con chó.

Rút câu ả ta định gờ tay cho nó ăn phát tát nữa thì bị.ột lực mạnh hất tay ả ra...

CHÁT một cái tát kêu giòn như bánh đa nướng giáng thẳng lên mặt ả,lực mạnh gấp đôi lúc này ả đánh nó khiến mặt ả tím bầm,môi bật máu .. ả không hiểu chuyện gì xảy ra bèn ngược mặt lên thì bắt gặp hân với khuôn mặt đen xì vì giận... thấy vậy ả ta lấp bắp nói :

__ anh....à...thầy...thầy...sa...sao...ở...đà...đây.

— sao tôi không được ở đây,cô cứ liệu hồn,lo cho cái mạng của cô trước đi.. để tôi bắt gặp một lần nữa thì người phải đi thăm mỹ là cô đó..

Nhìn ả bằng ánh mắt xát khí rồi đỡ nó đứng dậy dịu dàng hỏi :

— em đau lắm không, đi thôi !!! Anh giúp em bôi thuốc.

Nó ngoan ngoãn nghe lời hấn chui vào trong xe thoa thuốc cho hết sưng... chẳng lúc hấn ra đến cổng thì bắt gặp con ả gây sự với nó rồi cho nó ăn 4 cái tát khiến lửa giận trong hấn cháy phừng phừng liền chạy ra cho con ả cái tát lật mặt trước bao nhiêu ánh mắt của lũ học sinh trong trường... và chúng chứng kiến sự việc cũng đâm ra ghét ả chỉ chờ vài đứa ăn theo đàn nịch hót ả thôi.

—— tặng cho Nga Nguyễn chap này đó hihi ——

Lúc đấy trong xe :

— A đau,nhẹ thôi.

— anh biết rồi.

— A,đã bảo nhẹ thôi mà,đau chết mất.

— thì em im hộ anh cái.. ơ... yên xem nào.

— ay za,thôi ..thôi...đau...quá...huhuhu.

(Heo: hai đứa này đang làm cái gì mờ ám đây,nghi quá . Heo đang có ý nghĩ không hề trong sáng haha)

cóp.

— chào ơi,đổ hết thuốc rồi đây này,thấy chưa !!! Bảo ngồi im mà còn....mặc kệ em đấy. - hấn lườm lườm nó... thấy vậy mà nó nhảu nở ra cười,một nụ cười mó vì lúc này bị ăn tát cho nên xưng mặt.

— còn cười nữa hả ??? Thấy chưa sấu gái chưa,bảo ngồi im cho anh bôi thuốc mà cứ ngó ngoáy như bọ gây ỷ - hấn ký yêu lên đầu nó một cái, nó đưa tay lên đầu xoa xoa rồi chu mỏ đáng yêu lên cái :

— hứ tại thầy ý,đã bảo nhẹ nhẹ cái tay thôi mà cứ xoa mạnh vậy đau gần chết.

(Heo: à !!! Thì ra là bôi thuốc hả,vậy mà Heo cứ tưởng là đang làm gì chứ *cười nhm nhở*. Nó hấn: làm gì *lườm*. Heo: không ạ *chạy tóe khói*)

Nhìn nó như vậy mà hấn phì cười, hai má thì sưng vù mà vẫn chu mỏ lên được, nhìn vậy hấn chỉ muốn...cắn cho cái vào môi thôi.

P/s: tạm thời thể này để cho các thánh đọc đỡ sót ruột ạ.

Chuẩn bị có chap mới

Đúng lúc đấy thì chuông báo tin nhắn của nó reo lên,nó lẹ mọ lấy điện thoại ra thì hấn cũng hóng hớt thò đầu vào ngó,nó đẩy người hấn ra nhưng hấn vẫn lì lợm đòi xem tin nhắn vì sợ có thằng nào nhắn tin cho nó đây mà,đúng là khủng mà. Nội dung tin nhắn như sau :

Nhỏ: e ! Di an cut không.

Đọc xong mà nó lùm bùm rửa còn hấn thì nhìn nó cười, hậm hực Rep lại :

Nó : con điên,mày hết cái rử đi ăn rồi hả,ăn một mình đi con tró !

Nhỏ: det... co an khong ??? Den nha hang gan nha thang Hai Nam nhanh len.tao,thang Nam vs thang Hoang dang ngoi an mot dong cut to dung daynay,ra nhanh len không het bay gio.. .

Nó : con khủng,mọi hôm làm người mà hôm nay chúng mày làm tró à,ăn món gì mà người không ăn được vậy,lũ Tró!

Viết đến đây mà đầu nó bốc khói định liệng cái điện thoại ra ngoài miệng thì không ngừng chữ... còn hấn cũng không khá hơn là mấy,mặt cứ nhăn như khổ thì nhỏ rep lại :

Nhỏ: ĐKM,tao ru may di an Chim Cút,là Chim Cút đó con tró ! Ở nhà luôn đi con,biển.

Nó: ủa ủa,vậy hả,hiểu nhầm ý mà hiiiii ra ngay.

Phải nói sao nhỉ !??? À,lúc này mặt nó tươi hơn hoa vìđược ăn chùa, hấn đọc được tin nhắn mà phì cười, viết không dấu thì không hiểu nhầm mới lạ :

_ hihji thầy ơi !!! Đến đó đi.

_ ok em - hấn nháy mắt tinh nghịch với nó làm mặt nó đỏ bừng,triệu trứng này mới xuất hiện dạo gần đây mà chính nó cũng không biết lí do vì sao lại vậy..

Hấn bắt đầu khởi động xe phi cái vèo trên đường

cao tốc bằng tốc độ ánh sáng làm tim nó xuyết nhảy ra ngoài vội nhắm tịt hai mắt lại

Đến nơi nó và hấn đã là tâm điểm ọi người.. trai xinh,gái đẹp mà !!! Mấy cô nhân viên mặt chất cả cân phấn cũng ồng ẹo đi gần chỗ hấn để tạo sự chú ý...

41. Chương 40

_ ý !!!! Anh kia đẹp trai quá à,i lớp diu. - một cô chu cái mỏ đỏ chót ra thổi trái tim về phía hấn làm hấn sồn gai ốc...

_ woa anh ơi,anh rảnh không tối nay mình đi chơi nhé..

_ anh ơi nhìn em đi.

_ không được, nhìn em cơ..

Bla

Bla

Nó nghe những lời vậy mà máu nóng sôi sùng sục lên 1200°C mà chẳng biết vì sao,đưa đôi mắt lườm ấy con ả đó một cái sắc lẹm rồi ôm cánh tay hấn nụng nịu :

_ “chồng yêu” đi nhanh thôi anh mọi người đang đợi kìa.

_ ừm,vợ yêu - nói rồi hấn đặt lên môi nó một nụ hôn sâuuuuuuu làm mặt nó đỏ bừng,nó cũng chẳng hiểu vì sao lúc này lại nói ra nhẽng lời xấu hổ như vậy nữa.. rồi cánh tay hấn rồi ngúng nguẩy đi tìm ba đứa kia,hấn nhìn nó mà phì cười vội chạy r lên chỗ nó ôm eo nó và nói :

_ “vợ yêu” ghen hả.

_ hứ !!!! Ai là vợ thầy chứ.

Kèm theo câu nói là cái mặt không khác gì quả cà chua chín..

_ vợ là vợ của anh,lúc này em nhận mà.

_ hứ !!! Thầy chết đi.

Nó đá vào chân hấn rồi co cẳng chạy,cười nhẹ rồi hấn cũng theo sau...

↓↓↓↓↓↓↓↓↓↓

Hai đứa rong rêu lòng vòng một lúc cuối cùng cũng thấy ba con tiểu yêu kia ngồi chỗ nào rồi,thấy nó nhỏ khinh khỉnh nói :

_ sao ??? Tưởng không đi.

_ hí hí,ăn của chùa ngu gì không ăn.

_ ủa,sao tao tưởng mày nói là món này người không ăn được mà, sao vẫn muốn ăn.

_ ơ...hihi đây là tại mày viết không dấu nên tao mới hiểu nhầm chứ,thôi mà !!! Chị Hồng Mai xum gái đáng yêu bớt giận bớt giận.

Nó nói và kèm theo đó là cái mặt mèo con đưa đôi mắt long lanh nhìn nhỏ làm nhỏ muốn giận cũng không thể giận nổi,thở nhẹ rồi kí lên đầu nó một cái và nói :

_ lần này thôi đây biết chưa.

_ hihihi biết rồi mà,thôi ăn đi.

Vừa nói nó và nhỏ vừa bay ra bàn sử lý đồng Chim Cút, phải nói là nhà hàng này nấu món chim cút này ngon dã man,con nào con đâu cũng béo quay béo quắt nhưng không có mỡ đâu nhé... Bấy giờ Hoàng đã lựa chọn sai lầm khi rủ hai đứa nó đi ăn,ăn như chết đói.. nó lại còn nói là :..... ơ ..Heo quên mất tiu nó nói gì rồi,đúng là chưa già đã lú lẩn hic hic khổ ghê cơ... Hoàng và cậu cứ thao thao mắt ếch ra nhìn hai đứa đến nổi mà tròng mắt muốn rớt ra ngoài,còn hần thì biết rồi nên cũng chỉ ngồi ăn vài...con thôi (_ _!!).

——hic hic Heo bị hết ý tưởng rồi các thánh ơi !!!! Cho Heo nghỉ ngơi.... vài tháng để xuy nghĩ chap mới nhé.... hihi đùa thôi,ngủ phép một lúc để nghĩ ý mà,chứ nghĩ viết vài tháng thì óc nhà Heo bị các thánh rở luôn rồi hihij... tối mk đăng ạ ——

Cũng tại một nơi nào đó,có một người con gái và một người con trai đang nói chuyện với nhau gương mặt cực kì gian xảo.

_ Anh Bảo !!!! Em có chuyện nhờ anh - ả Ánh Nguyệt khinh khỉnh nói,nghe vậy người con trai có gương mặt đẹp trai kia nhưng không kém phần gian xảo đang hút phì phèo điếu thuốc rồi nói :

_ chuyện gì.

_ anh giúp em sử một người.

_ ai ????

_ con c.h.ó Hoàng Bảo Như con gái của tập đoàn Jk.

Nghe vậy người mang tên Bảo kia ném điếu thuốc xuống sàn nhà lạnh rồi liếc ả ta cái sắc lém và nói :

_ cô có điên không ??? Có biết cái tập đoàn đấy lớn mạnh thế nào không mà giám động đến con gái của họ,họ chỉ cần búng tay là ngay lập tức cái công ty bé nhỏ nhà cô sụp đổ đấy biết chưa,sợ lúc đấy nhà còn không có mà ở chứ đừng có nói động đến con gái của họ.

_ tôi nói mà anh không nghe hả,tôi bảo sử thì cứ sử đi sao anh nói nhiều quá vậy ??? Tiền !!! Đối với tôi không thành vấn đề okay !!!!

Tên đó ngồi thờ người xuy nghĩ một lát rồi cũng gật đầu cái Rụp, cái vụ này gay rồi đây !?? Làm sao họ có thể để yên khi con gái của họ bị hại chứ !!!

_ bao giờ hành động.

_ ngay ngày mai anh hãy sử nó cho tôi !!!! 200 triệu đủ không

Vừa nói ả ta ta vừa vất lên bàn một xấp tiền,hắn ta đưa tay cầm xấp tiền đó đếm đếm rồi nhếch môi lên cười, một nụ cười của con quỷ... nói về ả ta thì ả ta chẳng lấy đâu ra số tiền đấy cả,đơn giản chỉ là ăn cắp của ba mẹ ả chứ ả làm gì có...

Nhân vật mới : Trần Gja Bảo,nhưng tên trong giang hồ thường gọi là Bảo Su. 20tuổi

Là con người nham hiểm,sảo tra đầy mưu mô.. giết người không ghê tay... tham gia vào nhiều đường dây buôn bán vũ khí lậu,ma túy ...vân...vân...vân...mây...mây.

Mà tên này có tên Bảo Su cũng biến thái vãi lọ,con trai gì đâu mà Su mí trả Sai,đúng là khủng.

P/s : Heo : há há đáng đời anh Bảo chưa, thích nói “cho anh vào truyện nữa” à, em chiều rồi đó, i chang cái ních Bảo Su của anh luôn. Đọc xong thì đừng có mém đá em, tội nghiệp em haha, tại anh chứ không phải tại em nhé hahaha

Hôm sau....

Từng hạt nắng yếu ớt xuyên những tán lá len lỏi vào căn phòng công chúa màu hồng mà dội thẳng vào mặt một con nhóc đang ngủ say li bì trên giường. Đã thế tối hôm qua nó đi ngủ còn không đóng cửa sổ mới sợ chứ. Mặc cho nắng có chiếu đến mông, đồng hồ báo thức có reo lên inh ỏi nhưng nó vẫn mặc kệ vẫn rúc trong chăn mà ngủ say như chết cho đến khi...

Rầm - cửa phòng bị bật tung và tiếng chân rậm bịch xuống sàn nhà tưởng chừng long bạo chúa bay thẳng vào trong phòng, khi ai đó đã đến bên cạnh giường của nó thì bèn cất giọng hét chói tai :

_ BẢO NHƯ !!! CON CHỊU DẠY CHƯA HẢ ??? CÓ BIẾT GIỜ LÀ MẤY GIỜ RỒI KHÔNG.

Dạ vâng !!! Chủ nhân của giọng nói đấy không phải là ai khác mà chính là mami đáng kính của nó.. Sau khi mẹ nó cất giọng oanh vàng lên thì tưởng như trời đất rung chuyển, cỏ cây trao đảo, chim bay muốn xù lông thì cũng chẳng ăn thua gì với nó. Nó vẫn tiếp tục sự nghiệp trọng đại của mình là rúc đầu trong chăn mà ngủ... Hết cách!! Mẹ nó liền đưa chân lên và..

bịch... Cả người nó bị đập thẳng xuống đất một cách không thương tiếc.. Do đang ngủ say sưa thì tự nhiên bị ngã xuống đất làm nó giật mình bèn hét toáng lên :

_ AAAAAAAAAA. CÁI GÌ VẬY TRỜI...

Chợt nhận ra người mình bị đau ê ẩm thì nó mặt mày nhăn nhó mà nằm thẳng xuống đất mà khóc. Nhưng chưa kịp mếu thì đã bị một giọng nói nhẹ như gió thoảng nhưng mang tính sát thương cực kì nghiêm trọng đập thẳng vào tai :

_ chịu dạy chưa hay là muốn ăn thêm phát đập nữa hả.

_ hơ... Mẹ...

_ DẬY NGAY CHO BÀ.À.À.À.

Mẹ nó hét lên thì ngay lập tức chẳng thấy nó đâu nữa, mà chỉ nghe thấy cánh cửa phòng tầm kêu “Rầm” một tiếng chói tai. Mỉm cười mãn nguyện rồi xuống nhà luôn. 10 phút sau nó đồng phục chỉnh tề đã có mặt ngay tại phòng khách nhưng cái đầu nó không hề gọn gàng một chút nào, nhìn như tổ quạ, té ra là nó chưa kịp chải tóc đây mà. Hôm nay trời trời khá lạnh nên nó khoác thêm cái áo và quàng thêm cái khăn gió mỏng. Đang định ra cửa thì mẹ nó gọi với theo :

_ Bảo Như !!! Con không ăn sáng hả, tóc vẫn chưa chải kìa.

Nghe mẹ nó nói vậy nó cũng quay đầu lại nói :

_ dạ, muộn rồi con đi học đây, đến trường ăn sáng cũng được.

Nói rồi nó liền bay ra cửa, tay thì cầm chiếc lược con con mà đưa lên đầu chải qua loa.

Khi đang thông dong đập xe thì nó có cảm giác như ai đó đang theo mình thì phải, bất giác nó ngoảnh mặt lại phía sau nhưng cũng chẳng thấy ai khả nghi. Nó bỏ qua truyện đấy luôn rồi lại đập xe đi thẳng, nhưng cứ đi được một đoạn thì nó lại có cảm giác nghi ngờ như lúc nãy. Dừng xe lại rồi nhìn tứ phía nhưng cũng chẳng thấy gì lạ nên nó lại leo lên xe đi tiếp. Nhưng không hiểu tại sao lúc này nó lại cảm thấy lo sợ, tim nó thì đập nhanh hơn bèn đập xe thoăn thoắt đi..

Két.t.t.t.t.t.t.t.t

Tiếng thắng xe nghe chói tai, xuất hiện trước mặt nó là 4,5 chiếc moto phân khối lớn, môi nó bất giác giật giật nhìn mấy tên đầu xanh đầu đỏ mặt sọc trước mặt mình ngang nhiên chắn đường nó. Nó quay xe sang trái thì chẳng biết từ bao giờ đã có mấy cái moto đã vòng vây mình, nó bèn lên tiếng :

_ mấy người muốn gì, tránh ra tôi còn đi học, trề học tôi rồi đó.

Mấy tên đó như là không nghe thấy nó nói gì chỉ nhìn chằm chằm vào nó, một tên lên tiếng :

_ cô là Hoàng Bảo Như ???

_ đúng !!! Là tôi.

Nó không nhận ra sự nguy hiểm trước mắt mqf thản nhiên trả lời, nghe nó nói vậy mà mấy tên gật đầu với nhau rồi nói :

_ bắt nó.

Rút câu thì ngay lập tức có hai tên to con tiến đến chỗ nó rồi nhấc bổng nó lên làm nó phát hoảng bèn hét :

_ Á mấy người làm cái gì thế hả ??? Bỏ tôi ra.

Nó ra sức vùng vẫy nhưng mấy tên đó vẫn mặc kệ, nhét nó vào con ôtô đen kịt rồi nổ máy đi, mấy chiếc moto kia cũng lao đi theo. Do nó la hét vùng vẫy dữ quá nên mấy tên đó cho nó liều thuốc mê làm nó xỉu chẳng biết gì nữa.

42. Chương 41

↓↓↓↓↓↓

Cùng thời điểm đó ở trường thì hiện giờ đã quá tiết một, hần đứng trên băng mà thỉnh thoảng cứ nhìn ra phía cổng trường như đang đợi ai đó đến, lòng thì cứ thấp thỏm một điều bất an nào đấy báo với hần rằng sắp có chuyện không hay xảy ra. Cuối cùng thì cũng hết tiết hần liền lấy điện thoại ra gọi cho nó nhưng nhận lại cũng chỉ là một bài ca muôn thuở của cô tổng đài...

_ aissss, con nhóc này làm cái gì mà tắt máy chứ, lại còn không đi học nữa, trưa nay mình về thì biết tay...

Hần lẩm nhảm như chửi rủa nó thì nhỏ chẳng biết từ đâu chui ra gọi hần :

_ thầy ơi, thầy có biết vì sao mà Bảo Như hôm nay không đến trường không thầy...

_ ơ... Làm sao mà thầy biết, thầy gọi điện lại còn giám tắt máy nữa chứ... Mà sao em lại hỏi thầy chẳng phải em và Bảo Như là bạn thân sao ???

_ em...em không biết biết, thôi thì để em gọi ẹ nó vậy.

Nói rút câu thì nhỏ cũng lôi điện thoại ra, sau khi nói chuyện với mẹ nó xong thì nhỏ quay sang hần với bộ mặt thảm nhất có thể :

_ hic hic thầy ơi, mẹ nó nói là nó đi học từ sáng rồi... Hic... Chẳng biết là nó có sao không nữa..

_ chắc không sao đâu, chắc là con nhóc đó lại chôn đi chơi rồi !! Trưa nay thầy qua nhà là nó biết tay.

Và cái chuyện nó không đi học thì cũng bị hần gạt bég sang một bên, trong lòng thì lập kế hoạch để phạt nó như thế nào !! (anh ơi, giờ này anh vẫn còn lo tìm cách phạt nó à)

~*~

Tại một nơi cách nhà nó chừng 30km thì trong một ngôi nhà bỏ hoang đã khá lâu, xung quanh thì như một đồng mục nát, phế liệu. Giữa nhà xuất hiện một cô gái mang trên mình bộ đồng phục học sinh đang bị chói tay treo lơ lửng trên nóc nhà. Cách đó vài mét có đến chục tên to con đầu xanh đầu đỏ đang tranh chơi Ma Túy. Bỗng cửa bật mở ?? Một vóc dáng của một thằng con trai tầm 20 với gương mặt khá điển trai bước vào. Thấy anh ta thì ngay tức khắc cả chục thằng bỏ ngay việc của mình bèn đứng dậy và cúi đầu :

_ đại ca mới đến.

Nghe vậy tên đó liền phẩy tay cho chúng tiếp tục nhưng rồi cũng nói :

_ bắt được con nhãi Hoàng Bảo Như chưa.

— dạ rồi thưa đại ca, công nhận con này người nhỏ mà chống cự khỏe phết làm bọn em đánh thuốc mê cho nó ngủ, nó ở bên này !!!

Thằng đàn em rút câu thì Gia Bảo nhìn theo hướng thằng tép đó chỉ, một con nhóc với gương mặt đẹp như tạc đang trong tình trạng bị chói lên trần nhà, Gia Bảo có chút đứng hình khi nhìn thấy nó nhưng cũng phải gạt sắc qua một bên. Giờ đây hẳn chỉ để tâm đến lời nói của con ả Ánh Nguyệt mà thôi, là... Phải giết nó.

+++++

#193 | BéHeoLười 1845 XU ~ 9 HC

Thứ 7, 30/05/2015, 22:56 - ↓↓↓↓

Gồm hai bà nội ơi, con thấy hai bà đều ác như nhau kìa, lại còn đổ cho nhau nữa hehehe, Sói mà có ở đây là Heo kêu chụy Sói sử hai người lương hí hí hí

———*———.

— làm nó tỉnh ngay, còn phải chơi đùa với nó nữa chứ - Gia Bảo nhếch mép cười rồi châm điếu thuốc đưa lên miệng hút phì phèo. Được lệnh thì một tên sách xô nước dội thẳng vào mặt nó..

* ào... Áo.. *

— ưm....

Ngay xau khi được ăn xô nước vào mặt thì nó cũng lim dim mở mắt, trước mặt nó là đến chục tên đầu trâu mặt sọ đang vây quanh gần đó, chính giữa là một tên đẹp trai ưa nhìn nhất đoàn. Nó cử động tay thì... Không sao mà nhúc nhích nổi vì tay nó đã bị chói rồi mà, nó giãy dụa rồi cất giọng nói :

— mấy người là ai, sao bắt tôi đến đây..

— tôi là ai thì sao phải nói cho cô biết, quan trọng là tôi sẽ là người tiễn cô xuống Diêm Phủ - Gia Bảo cười khẩy nhìn nó, nó nghe xong mà như sét đánh ngang tai.. Tại sao chứ ?? Nó đâu có thù oán với ai đâu, lia ánh mắt như muốn giết người về phía Gia Bảo rồi lại nói :

— tôi không có thù oán gì với anh vậy tại sao anh lại bắt tôi.

— sao tôi biết ??? Có người thuê không làm thì lấy gì mà ăn - Gia Bảo cười khẩy..

— ai ?? Là ai - nó hét

— cô không nên biết thì tốt hơn, lên tụi bay.. Chúng mày thích làm gì thì làm nhưng vòng hôm nay phải tiễn cô ta xuống chơi Diêm Phủ đấy nhé !!!

Gia Bảo dứt câu thì cũng nhanh chóng dời khỏi, trên môi là một nụ cười ác quỷ và trong lòng không có gì là hối hận...

Còn nó nghe thấy câu nói của Gia Bảo thì sợ muốn đứng tim, chân nó muốn chạy khỏi nơi này lắm nhưng nó không thể. Một tên cầm chiếc dao đến bên nó và không ngừng tay quất vào nó những cái đánh đau đến tận xương tủy..

* vút... Vút... Vút *.

Nó không khóc, không kêu đau mà chỉ cắn răng chịu những đòn roi từ chúng. Bên ngoài nó tỏ ra như vậy nhưng bên trong nó sợ lắm, đau lắm, nó vẫn phải cố gắng không khóc vì nếu nó khóc thì những tên đó sẽ càng thích trí hơn. Sợ !!! Phải nó rất sợ, nó mong lúc này sẽ có ai đó đến cứu nó và người nó nghĩ đến lúc này là hẳn.. Tại sao lại là hẳn chứ ??? Chẳng nhẽ đối với nó thì hẳn quan trọng đến mức vậy sao ??.

Trong lúc chúng đang tra tấn nó bằng mọi cách thì có một tên với gương mặt ngu ngu nhìn thấy con điện thoại ip6 của nó mà hai mắt như đèn pha, vội chạy ra nhặt rồi ngồi nghịch một cách hăng say mà không thèm quan tâm đến mọi việc xung quanh.

—— trường Sao Băng ——

Cuối cùng 4 tiết học cũng đã trôi qua và giờ ra về cũng đã đến, hắn chạy từ văn phòng của hắn ra rồi phóng xe bằng tốc độ ánh sáng tới nhà nó. Người giúp việc nhà nó chưa ra mở cửa thì hắn đã bỏ xe ngoài cổng rồi trèo tường vào.. Vào đến nhà thì hắn hỏi mấy người làm gần đây :

__ Bảo Như đâu.

__ dạ cô chủ chưa về.

__ CÁI GÌ. Thôi được rồi mấy người cứ tiếp tục làm việc đi.

Hắn hét lên rồi cũng hạ giọng xuống, lấy điện thoại gọi cho nó thì....

**

Tên đó đang ôm điện thoại của nó chơi game thì tự nhiên có người gọi đến là số của " thầy điên ". Nếu là một thằng khôn ngoan thì chắc chắn sẽ không nghe máy, nhưng tên này ngu quá vội bắt máy luôn :

__ A LỖ, ai đấy (thằng này điên nặng rồi)

__ " ủa, ai đang nghe máy của Bảo Như vậy "

__ không liên quan, mày gọi có việc gì - tên này dứt câu thì tất cả lũ đó ngừng tay rồi nhìn chăm chăm vào thằng ngu đó.

__ " mày... Hừ... Bảo Như đâu, tại sao người bắt máy lại là mày, mày giấu Bảo Như đi đâu rồi hả.

Nghe thấy vậy mà tên đó liền bĩu môi. :

__ tao không biết, tại sao tao lại phải nói ày biết là tao đã bắt con nhãi đó (heo : * xỉu *).

Thằng đó nói xong thì bỗng cảm thấy lạnh sống lưng vội quay qua thì nhìn thấy 10 cặp mắt lửa đang nhìn về mình, tay ai cũng nổi gân xanh chẳng chịt.

__ " CÁI GÌ, MÀY BẮT BẢO NHƯ CỦA TAO ĐI Đâu RỒI , NÓI MAU NẾU KHÔNG THÌ MÀY ĐỪNG HÔNG MÀ SỐNG " - tiếng hắn quát tháo ở đầu dây bên kia làm tên ngu đó phải đưa điện thoại cách xa tai mình ra rồi lại đưa điện thoại vào nói tiếp :

__ ơ... Thằng điên, sao mày quát tao, mày quát nữa là tao sẽ không nói ày biết là bọn tao đang giam nó ở nhà hoang abc đường XYZ đâu, mày...

* bóp *

Yên đó chưa nói xong câu thì bị một tên giằng lấy điện thoại và ném thẳng vào tường khiến điện thoại vỡ tan tành, cả 10 cặp mắt nhìn tên đó như ăn tươi nuốt sống :

__ mẹ kiếp thằng ngu, sao mày dám nói ra hả ???

__ ơ tao... Tao..mà cũng tại thằng đó lúc nào cũng nói Bảo Như Bảo Như làm chối tai.

Nó nghe thấy vậy thì môi bỗng nở nụ cười, chẳng phải chỉ có mình hắn mới gọi vậy sao, nó chỉ cầu mong lúc này hắn đến cứu nó và luôn ở bên nó thì đã mãn nguyện rồi, nhưng liệu hắn có cứu nó không ??

43. Chương 42

... Em dừng lại anh nhé....

.....bởi đường anh đi thật rộng và dài.....

...em nhỏ bé lơ ngơ....

.....và ngốc nhếch..

.. đứng bên đường nhường lối anh đi.

* bóp,, bóp, bóp *

Tiếng đánh nhau vang động khắp xung quanh nhà hoang và người lãnh đoàn không ai khác ngoài tên ngu đó (haizzz mày ngu cũng có lợi phết đấy) hắn ta nằm bẹp xuống đất mà hứng chịu những cú đâm thép của bọn đồng đảng, bây giờ hắn mới thấu câu ” cái miệng hại cái thân ”. Nó thì vẫn bị treo lơ lửng, cơ thể thì chẳng chịt những vết bầm tím, máu tụ, sát sát... Và không thiếu mọi hìn thù...

Còn hắn sau khi nghe thấy tên đó nói địa chỉ xong thì cứ thế chạy bay ra cổng lên xe đạp ga phóng đi bằng tốc độ tự thần, lòng hắn như lửa đốt cầu mong nó sẽ không sao.

~°° . . . °°~

Khi hành hạ tên đó chán thì chúng lại quay sang nó, một tên định giờ doi ra thì một tên khác ngăn lại :

__ thôi chơi trò khác đi, đánh mãi cũng chán - tên đó nhếch mép cười, nghe vậy mà cả lũ hòa theo :

__ nhưng làm gì mới được.

__ tao có ý này..

Hắn ta nói xong thì lấy ra một con dao gập rooof đi đến phía nó. Nó thất thần nhìn tên đó và nó cũng biết hắn sẽ làm gì, chắc chắn là mấy cái kiểu rạch mặt rồi..

__ mặt cứng đẹp quá, nếu trên này xuất hiện mấy vết sẹo thì sẽ như thế nào nhỉ ?? Nhưng cũng không sao vì nốt hôm nay thôi thì cứng sẽ không còn nhìn thấy bình minh ngày mai rồi hahaha.

Thằng đó cất điệu cười khả ố ra còn nó chỉ biết đưa đôi mắt ngập nước lên nhìn, có mơ thì nó cũng không thể tưởng tượng được có ngày nó sẽ lâm vào cảnh như này, nhắm mắt buông xuôi mặc cho chúng làm gì thì làm.. Hắn đưa lưỡi dao sắc lém kè vào mặt nó.. Chưa kịp xuống tay thì...

* RẦM *

Cánh cửa bị đập văng không thương tiếc, từ ngoài cửa hắn nhìn vào thì bắt gặp ngay gương mặt của nó đắm nước mắt nhìn mình..

__ Bảo Như à, anh đến rồi đây.

Rút câu tjif hắn tung ra những cú đá, đâm đẹp mắt làm mấy tên đó không kịp đỡ mà chỉ lãnh chọn rồi về đất mẹ bao la => nằm bất động tại chỗ. Cứ vậy hắn lần lượt hạ hết 9 thằng còn thằng duy nhất mặt mày xanh lét đang kè dao ở cổ nó :

__ mày...mày...không... Không đc.. Lại gần...không...không... Là tao giê...giết nó.

__ tao cấm mày được động đến cô ấy, nếu không thì tao cũng không bảo đảm mày sẽ toàn mạng đâu.

__ mày nghĩ tao phải sợ mày à - tên sdos dù sợ nhưng vẫn lên giọng.

__ hừ...đừng trách tao không nói trước.

Hắn rút câu thì liền bay đến chỗ tên đó bằng một đòn đơn giản cũng khiến hắn quần quai, vội cúi chúi cho nó rồi ôm nó vào lòng...

__ anh xin lỗi,, không sao rồi mình về thôi - hắn mỉm cười nhìn nó làm nó đỏ hết mặt (giờ này vẫn còn...)

__ ừm - gật đầu nhẹ rồi để hắn ôm ra ngoài, nhưng bỗng một tên đang trong tình trạng ngất ngoải bèn cầm con dao sáng loáng bay về phía hắn..

* phạtp *

Không kịp né nên hắn lãnh chọn phát dao, nhưng nhanh chóng quay người lại đập tên đó một phát làm tên đó bất tỉnh.. Khi tên đó ngã xuống thì hắn cũng quỵ xuống luôn làm nó hốt hoảng :

__ thầy ơi thầy có sao không - nó ôm người hắn thì cảm như là đang sờ phải thứ gì ướt ướt, đưa tay lên thì nó bàng hoàng... Máu !!! Là máu, rất nhiều máu. :

__ anh không sao - tiếng hắn thều thào bên tai làm nó bật khóc vội ôm lấy người hắn ::

__ hức...hức..hhuhuh...thầy..ơi đừng có sao nha thầy..

_ đã nói là anh không sao rồi mà, mình về thôi - nói xong thì hấn lại gượng dậy nhưng cơn đau lại lại ập đến khiến quy xuống lần nữa trong vòng tay nó :

_ huhuu thầy ơi , thầy tỉnh lại đi thầy... À phải rồi, cấp cứu - nó vội lấy điện thoại gọi cấp cứu rồi đỡ lấy hấn ra xe, nhưng đáng người nhỏ nhắn như nó thì chuyện đẩy đầu phải là dễ.

hì hục một lúc thì cũng đưa được hấn ra xe thì đúng lúc xe cấp cứu đến nơi. Bỗng những vết thương trên người nó nhói lên làm cơn đau ập đến, cơ thể đau nhói lên không chịu nổi mà nó ngã xuống ngất đi làm mọi người nháo nhào.

Tỉnh lại thì nó thấy mình đang ở trong bệnh viện, mùi thuốc khử trùng cứ thế mà sộc thẳng vào mũi khiến nó khó chịu. Chợt nhớ đến hấn thì nó vội chạy xuống giường ra ngoài tìm thì đúng lúc gặp mẹ hấn đi vào, thấy mẹ hấn nó vội hỏi :

_ bác ơi, Hải Minh đâu rồi, thầy ý có sao không - nó đưa đôi mắt long lanh lên nhìn mẹ hấn thì nó thấy khóe mắt bà đọng lại vài giọt nước. Khi ba mẹ hấn nhận được cuộc gọi từ bệnh viện thì bỏ luôn công việc rồi chạy đến bệnh viện mà không quên gọi cho ba mẹ nó. Thấy nó hỏi thì bà Dung (mẹ hấn đó, cái này mình nói rồi) không ngần ngại mà trả lời luôn :

_ nó đang ở trong phòng cấp cứu, thôi cháu vào nghỉ đi.. Cháu còn yếu lắm.

_ cháu không muốn, cháu muốn gặp thầy í

_ nào !!! Hải Minh vẫn đang cấp cứu mà, nếu cháu thích thì đến đây đợi.

Rút câu thì mẹ hấn kéo tay nó đi, mà cũng chẳng phải là xa, phòng bệnh của nó chỉ cách phòng cấp cứu vài bước chân. Đến nơi thì thấy 3 vị phụ huynh (ba mẹ nó và ba hấn) đang đi đi lại lại trước cửa phòng, gương mặt của ai cũng ánh lên vẻ lo lắng :

_ mẹ !!!

Nó gọi to rồi chạy vào lòng mẹ nó khóc lóc, mẹ nó không nói gì chỉ vỗ lưng nó cho nó nín rồi ba nó hỏi :

_ Bảo Như !!! Chuyện là sao ?? Con nói đi..

_ hic...hic...con.... @\$#%\$#\$\$

Nó kể đầu đuôi câu chuyện cho 4 người nghe, nghe xong mà mặt ai cũng đỏ bừng vì tức giận. Mấy thằng đó nghĩ mình là ai mà giám làm vậy chứ, hình như là ba hấn giận nhất bèn lấy điện thoại ra gọi cho ai đó rồi kêu họ điều tra về người chủ mưu trong vụ này.

44. Chương 43

Khi ba hấn nói chuyện điện thoại xong thì lại nhìn vào phòng cấp cứu và nó cũng không ngoại lệ, lòng bồn chồn cầu mong cho hấn sẽ không sao nhưng mãi mà cửa phòng cấp cứu không có gì là mở ra. Trong nó lúc này dâng lên một nỗi sợ hãi, một nỗi sợ hãi tột cùng !! Sợ hấn sẽ rời xa nó, nhưng tại sao nó lại sợ hấn rời xa nó chứ !! Chính nó cũng không thể hóa giải được câu hỏi đó là vì sao. Bỗng..

* tỉnh *

Cửa phòng cấp cứu từ từ mở ra, ông bác sỹ già với gương mặt nhiều nếp nhăn và những giọt mồ hôi còn nóng hổi lộ rõ vẻ mệt mỏi lúc này. Chỉ chờ có vậy mà nó chạy ra mà hỏi lia lịa, ba mẹ hấn và ba mẹ nó cũng không ngoại lệ :

_ bác sỹ !! Con trai tôi thế nào rồi.

_ Hải Minh sao rồi.

#%#\$

_ các vị cứ bình tĩnh đã, hỏi nhiều như vậy sao tôi trả lời kịp - ông bác sỹ lại đưa tay lau mồ hôi, ông đã đủ mệt rồi mà mọi người còn hỏi nhiều như vậy nữa thì làm sao ông chịu được, rồi ông lại nói tiếp :

__ thiếu gia đã không sao, đã qua nguy hiểm nhưng do vết đâm quá sâu và mất nhiều máu nên sẽ dẫn đến tình trạng hôn mê sâu, tôi cũng không biết chắc chắn đến bao giờ thiếu gia sẽ tỉnh, có thể 1 tuần hoặc một tháng (heo cũng không biết là có phải vậy không nữa, cứ chém bừa hihi).

__ chúng tôi có thể vào thăm chứ - mẹ hân.

__ được, chúng tôi sẽ chuyển thiếu gia đến phòng chăm sóc đặc biệt, nhưng chú ý là không được làm ồn - rút câu thì ông bác sỹ đi thẳng còn 5 người vội bước vào phòng bệnh VIP thăm hân..

Pi/ét : tối nay Heo sẽ dành thời gian để đăng fic này, không chắc chắn là mấy chap nhưng các thánh cứ theo dõi nhé hihi.. Heo đang muốn truyện chóng full để còn đăng 3 truyện kia nữa... Cảm ơn đã ủng hộ cho Heo nha.

Vào đến trong phòng thì bắt gặp hân với gương mặt nhợt nhạt thiếu sức sống trên người là hàng đồng dây rợ làm tim nó nhói đau lên (Heo : chết chết, chết rồi. / nó : con điên kia, mày nói ai chết thế hả. / heo : chưa nói xong đã ngắt lời, chết rồi mày yêu hân rồi. / nó : thật không. / heo : *gật gật*). Còn 4 bậc phụ huynh sau khi đã tình trạng hân ra sao thì ai nấy đều ra sofa ngồi (vì là đây là phòng Vip nên có đầy đủ các tiện nghi như trog khách sạn 5 sao ý). Bỗng ánh mắt của mọi người dừng lại ở nó khi họ thấy nó đang trong tình trạng ngồi lên giường bệnh của hân, tay hai đứa nắm chặt vào với nhau, nước mắt nó vô cớ rơi xuống ! Nó tự trách bản thân vì tại nó thì hân mới thành ra như vậy.

Nhìn thấy vậy 4 người liền cười gian rồi rủ nhau ra ngoài, còn lại hai đứa trong gian phòng bệnh rộng lớn thì nó cũng chẳng biết nên làm gì, nó cứ như vậy cho đến khi nó lên tiếng :

__ hic...hic... Thầy ơi,, thầy nhanh tỉnh lại đi rồi muốn gì cũng được hic...

__ thầy có nghe thấy không vậy..hic..huhu...oa.oa

Nó cứ tự độc thoại một mình rồi lại lăn ra khóc, vừa hay lúc đẩy cánh cửa phòng phát ra tiếng * rầm * làm nó nhìn ra cửa thì thấy cậu và nhĩ chạy vào. Thấy nó nhỏ vội bay vào ôm nó khóc :

__ con quý...hức...hức... Mày sao lại thành ra như vậy hả, có biết khi tao nghe tin tao lo thế nào không, tao chạy vào đây ngay nè..

Nhỏ khóc lóc ỉ ôi làm nó đau hết đầu, có cần khóc to như vậy không chứ. Giờ nó mới để ý đến bộ dạng của nhỏ lúc này, đầu chưa chải, quần áo ngủ ở nhà, thậm chí chân nhỏ còn đeo chiếc nọ lẫn chiếc kia nữa chứ thì nó cũng biết nhỏ lo thế nào rồi. Nó nín khóc rồi cốc đầu nhỏ :

__ tao không sao mà, mày nín đi.

Nghe nó nói vậy thì nhỏ cũng im lìm hưng vẫn phát ra tiếng nấc nho nhỏ. Nó nhìn sang cậu và thắc mắc không biết vì sao nhỏ và cậu lại đi cùng với nhau nhĩ, chí tò mò chân lan trong đầu nó... Không chịu được bèn hỏi :

__ ủa, sao hai người đi cùng nhau.

Cậu trả lời :

__ à, thì tại gặp nhau ngoài cổng á. - nói rồi cậu quay sang sofa ngồi mà ánh mắt cứ nhìn vào...nhỏ (ý, kì zậy toaaaa)

__ ê !! Đồ vô duyên, sao nhìn chăm chăm vào tôi vậy - nhỏ nói cậu. Nghe nhỏ nói vậy mà cậu giật mình, hai má thì ửng đỏ lên vội lấp bắp :

__ ai...ai...th...thêm nhìn cô chứ.

__ hừ... Rõ ràng tôi thấy cậu nhìn tôi còn gì.

__ cô tưởng mặt cô đẹp lắm chắc mà muốn tôi nhìn, ảo tưởng à hả.

__ cậu @\$#%

__ cô @%\$\$

@\$#\$\$

Nó nghe hai đứa cãi qua cãi lại mà ong hết cả đầu đâm ra bực, bác sỹ rõ ràng là dặn không được gây ồn để hấn nghỉ ngơi, vậy mà... Mặt nó đỏ bừng lên như là kim nén sự nực tức lâu không được tuôn ra ngoài, lập tức hét :

_ HAI ĐỨA TỤI BÂY CÂM HẾT CHO TAO, KHÔNG Ở ĐƯỢC THÌ BIẾN ĐỂ CHO THẦY ẤY CÒN NGHỈ NGƠI, CÂM.

Nó hét xong làm hai đứa bàng hoàng, không giám nói câu nào. Không khí được bao trùm bởi một sự im lặng đến ngột ngạt, không chịu được nữa nó lại nói :

_ hai người đi về đi, ở đây có tôi lo rồi.

_ ơ... Vậy hả ??? Tao về đây - nhỏ vội chuồn, nhỏ đi thì cậu cũng chạy theo còn lại trong gian phòng bệnh rộng lớn chỉ còn nó và hấn thôi. Bất chợt :

* rầm *

Cánh cửa lại bật mở một lần nữa, nó tưởng là cậu và nhỏ định quay ra đuổi đi thì nó phải giật mình vì những tiếng khóc lóc phát ra :

_ huhuh thầy ơi thầy sao thầy lại thành ra nông nổi này - nữ 1

_ thầy ơi em đã đến thăm thầy đây - nữ 2

_ em có mang quà đến cho thầy này - nữ 3

...

Bla

Bla

Chắc hẳn chẳng phải nói thì mọi người cũng biết là ai nhỉ, một nhóm nữ sinh trường Sao Băng lên đến mười mấy đứa đang ôm tút to tút nhỏ mà đứa nào cũng khóc lóc tèm lem. Nó trợn tròn mắt ra nhìn mấy con vịt cái này và nghĩ " Sao mấy đứa này nghe tin ở đâu vậy trời ". Cắt đứt dòng suy nghĩ của nó là một lũ vịt cái chạy rầm rí vào giường bệnh của hấn mà ôm ấp khóc lóc còn nó thì bị gạt ngay ra ngoài. Sự tức giận lại được châm ngòi nổ, nó lấy hết hơi gào toáng lên :

_ MẤY CON NÀY BIẾN HẾT ĐI, AI CHO CHÚNG MÀY ĐỘNG VÀO NGƯỜI THẦY HẢI MINH " CỦA TAO " HẢ, CÚTTTTTT

Sau tiếng hét của nó thì tất cả đều ngưng mọi hoạt động để nhìn lên nó, một đứa hỏi :

_ mà y là cái gì mà không cho bọn tao động vài hoàng tử chứ.

_ đúng đúng.

_ đúng.

...

Một lũ nhao nhao lên làm nó cũng phải khựng lại, giờ nó mới nhớ ra là nó có là gì của hấn đâu chứ, quê tội độ nó đành phát biểu liêu :

_ tao á, tao là bạn gái của thầy ấy đây này, chúng mày không tin thì chúng mày có thể hỏi ba mẹ của thầy ý, ba mẹ đang ở trong phòng khách Vip đây này - nó héch mặt lên làm bọn kua chẳng giám nói gì nữa, biết có tác dụng nó lại nói thêm :

_ giờ biết rồi thì biến đi cho tao, à mà nhớ phải để quà ở lại đây nhé, cút hết.

Rút câu thì bọn nữ sinh nháo nhào chạy mà để trong phòng không ít những món ăn ngon làm nó thích lắm :

— đừng có mơ, ai thèm chứ - nó chu môi lên cái rồi vùng vằng bỏ đi. Chưa đi được mấy bước thì bị hắn kéo giật lại, mắt dầ nó ngã nhào vào người hắn. Chỉ chờ có vậy hắn vòng tay qua ôm lấy nó, bất ngờ...ngỡ ngàng..vui vui là cảm xúc hiện giờ của nó nhưng cũng không kém phần xấu hổ. Gỡ tay hắn ra định chạy đi để dấu gương mặt đỏ bừng của nó nhưng hắn đâu chịu một lần nữa lại ôm lấy nó rồi thì thào vào tai nó :

— đừng đi.

— ơ...

— Bảo Như !!!

— ơ...hả.. Dạ...dạ - nó lấp bắp.

— làm người yêu anh nhé !!! Em biết là anh yêu em từ rất lâu rồi mà.

— ơ...ơ...

— đồng ý nhé !!!

— ừm...

Nó gật đầu nhẹ, nghe vậy mà hắn vui muốn chết rồi lại vòng tay sang ôm nó thật chặt mà không giám buông, vì hắn sợ nếu như buông ra thì nó sẽ biến mất khỏi vòng tay hắn. Hắn yêu nó rất nhiều mà nói đúng hơn là từ ngày bé đến giờ. Nâng nhẹ cằm nó lên rồi đặt lên môi nó một nụ hôn, nó ngỡ ngàng, bất ngờ rồi cũng đáp trả lại nụ hôn của hắn (heo : * phụt, xịt máu mũi * oa oa oa, chảy máu mũi rồi huhuhu cấp cứu, cấp cứu... * ò e ò e ò e *)

Lúc đấy ở ngoài :

— Linh à, cậu nên khuyên Bảo Như đi học đi, con bé nó nghỉ cả tuần rồi mà - mẹ hắn nhìn mẹ nó, nghe vậy mẹ nó gật gù rồi nói :

— Tất nhiên rồi, con bé này đúng thật là, thôi vào xem thằng Minh nó đã có biến chuyển gì chưa.

Rút câu hai bà đưa tay vặn chốt cửa bước vào, một cảnh " hùng vĩ " đã được thu hết vào đôi mắt của hai bà, miệng hai người há hốc lên nhìn vì trước mắt họ là hai đứa con yêu vấu của mình đang hôn nhau đắm đuối, nó và hắn giật mình buông nhau ra nhìn ra ngoài cửa nơi đó đang có hai " bức tượng " đang bất động.

— mẹ...mẹ...sao...me..mẹ..o..ở...đây - nó lấp ba lấp bắp làm hau bà hoàn hồn vội bay ra ngoài đóng cửa " rầm " và nói vọng lại phía sau :

— hai đứa cứ tiếp tục đi, ta không làm phiền.

Hai bà đi khỏi thì để lại trong phòng gương mặt đỏ như hai quả gấc, cả hai ngại ngần cúi mặt xuống mà không giám nhìn nhau. Được một lúc hắn lên tiếng :

— hôm nay em không đi học hả ????????

— ơ không, hihi ở lại với thầy.

— huhhhh, phải gọi là anh chứ, em là người yêu của anh rồi mà.

— à hiii.

— gọi thử đi.

— anh hihi.

— vậy mới ngoan chứ - nói rút lời thì hắn ôm nó vào lòng rồi xoa đầu nó và.... Ngủ.

—

2 tuần sau :

Vậy là nó đã chính thức đồng ý quen hắn được hai tuần và vết thương của hắn cũng đã lành hẳn, được xuất viện thì y như rằng hắn ở nhà nó 25/24 (chém hơi quá nhỉ), chẳng muốn rời khỏi nó chút nào. Và ngày

— không có gì đâu.

Nói xong thì nó gục đầu xuống bàn nhấn tin cho hấn thì từ ngoài cửa hai giọng nói của một nam một nữ đang cãi nhau chí chóe vọng vào lớp :

— cái gì hả ??? Là cậu va phải tôi trước nha, giờ đổ cho tôi là sao hả - nhỏ chanh chua hét thẳng vào mặt cậu.

— cô nói đúng chút đi, rõ ràng là cô tông phải tôi mà giờ còn cãi à, hay là cô muốn tôi chú ý đến cô !! Xin lỗi tình yêu nha, cô tưởng cô đẹp lắm chắc mà bày trò đấy, mắc ói - cậu cũng không vừa nạt nộ lại. Nhỏ cũng há họng rửa luôn :

— gì cơ !!! Muốn cậu chú ý á, thôi thôi thôi làm ơn cậu xuống hộ tôi cái, cứ bay mãi trên mây có lên ngã rụng rãng đấy biết chưa hả ??? Tôi đã nói rồi cậu cứ tưởng như cậu đẹp lắm ý. . hứ.

— cô @%#\$%

— cậu @%#\$

@\$#%

Hai người cứ xoen xoét cái miệng ra mà rửa vả, học sinh trong lớp thì cứ trợn tròn mắt lên mà nhìn, nó đang nhấn tin cho hấn thì bị hai giọng nói ấy đập vào tai làm nó đen mặt, làm cái gì mà ngày nào cũng cãi nhau chứ ! Không cãi thì không chịu được hay sao, hậm hực đập bàn kêu ” rầm ” và quát :

— hai đứa tụi bây rảnh lắm hả, rảnh quá lên sân thượng mà nhảy xuống đi chứ chúng mày cãi nhau như vậy cho ai nghe hả.

— thì tại tên này này, đi đứng không nhìn tôngg cái rầm vào tao đã không nhận lại còn đổ cko tao tông vào hấn nữa chứ - nhỏ tặng cho cậu cái lườm muốn cháy áo, cậu cũng đâu để yên cũng ” trống nạnh ” nhìn như bà bán cá ngoài chợ và hét thẳng vào mặt nhỏ :

— cô im đi, rõ ràng coi tông phải tôi chứ đời nào tôi thêm động vào người của cô, đồ con điên.

— yaaaaa~, thẳng khùng, mày nói ai là con điên hả ??? Tao vả cho chẹo quai hàm bây giờ.

— á à, con điên này mày muốn động tay động chân chứ gì, ông đây chiều mày - nói rồi cậu và nhỏ định xông vào nhau thì cả hai đều ngửi thấy mùi khét lẹt, đưa đôi mắt xuống thì thấy mặt nó đã đen lên từ bao giờ :

— IM NGAY CHO BÀ, MUỐN CHẾT PHẢI KHÔNGGGGGGGG - nó hét lên đầy giận giữ làm cko hai đứa đổ mồ hôi hột, lấp va bấp bấp nói mà không ngừng trao nhau ánh mắt đầy ” yêu thương ” :

— Bảo Như xinh đẹp, Bảo Như dễ thương bớt giận đi mà - nhỏ lấy cuốn sách quạt quạt cho nó, cậ cũng bắt đầu nịnh nọt :

— đúng đúng, ” chị dâu ” cứ bình tĩnh đã, tức giận sẽ gây nhăn da, mà da nhăn thì anh Hải Minh không thích đâu.

— tạm tha cho tụi bây, tao mà nghe thấy tiếng cãi nhau nào nữa thì liệu hồn.

— vâng vâng.

Hai đứa đồng thanh rồi luồn cuống chạy về chỗ ngồi nhưng quên sao được những cái ” liếc mắt đưa tình ” mà hai đứa đang giàn cho nhau.

46. Chương 45

Eo ơi, Quỷ nói hay ghê, hai ông ý mà gay không biết sẽ như nào nhỉ hí hí, có quyền dữ không nhỉ * mơ mộng *

— chap mới —

__ tội bây lườm nhau đủ chưa hả, tao móc mắt cả hai đưa ra bây giờ - nó trống nạnh lên, nghe vậy mà hai đứa vội thu mắt về nhìn đi chỗ khác mà trong lòng không ngừng rửa và nhau mong đối phương chết đi, chết bờ chết bụi đi, chết mất sác đi (heo : * chấp tay * mô phật, tội lỗi tội lỗi. / Mai, Nam : biến vào chùa mà ở).

Sau một tiết lịch sự gây buồn ngủ kết thúc thì nó cũng phóng vèo xuống cantin, nhưng khi trên đường xuống thì nó bị ai đó lôi vào một góc, nó quay mặt ra nhìn thì bất ngờ : đây chẳng phải là nhỏ Ánh Nguyệt hay sao. Nó tặng cho ả một cái liếc đầy khinh bỉ nói :

__ cô kéo tôi ra đây làm gì.

Con ả đay nghiến đáp :

__ tao muốn mày tránh xa anh Hải Minh của tao ra.

__ của mày, hahaha bao giờ thế - nó cười đầy đẽo cáng, chỉ như vậy mà con ả tức đến tím mặt nói :

__ tao nói của tao thì là của tao, khôn hồn thì rút khỏi anh ấy.

__ không thì sao - nó khoanh tay tỏ vẻ thách thức , ả ta tức quá bèn vung tay cho nó phát tát :

* chát *

Tieengs động chát chúa vang lên, mặt nó giờ đây hằn lên từng vết đỏ.. Đen mặt, nó cũng không ngại gì mà thẳng tay cho ả ta phát tát:

* CHÁT *

__ huhuu,bạn đừng làm vậy mà, mình đâu làm gì sai chứ - con ả khóc lóc, nghe vậy mà nó khinh bỉ nói :

__ hừ... Mày không làm gì sao, mày nghĩ mày là ai mà...

__ Bảo Như, có gì vậy, sao đánh bạn hả - hấn từ đâu xuất hiện làm nó giật mình vội quay mặt lại sau thì thấy mặt hấn tỏ vẻ tức giận lắm. Con ả y như rằng chạy bay về phía hấn đứng sau lưng hấn khóc lóc mà trong lòng vui như nở hoa ...

__ thầy ơi, huhuu em sợ lắm

__ Bảo Như, nói anh nghe đi, sao em lại làm vậy hả - hấn mất kiên nhẫn khi nó cứ vênh mặt lên mà nhìn, trong lòng thì không ngừng khen ả về trình độ diễn phim.

__ nó đó, nó đánh rm nên em phải đánh lại chứ sao nữa.

__ thật không - hấn nhú mày hỏi nó.

__ thì đây này - nó giơ cái mặt nó đã in hình bàn tay từ bao giờ lên cko hấn xem.

__ em...em...

Hấn vội vàng hất tay ả ta ra rồi chạy về phía nó, phải nói là ả ta sợ đến mức độ nào vội bỏ đi.

Tạm thời thế nha, heo đi ngủ đây buồn ngủ quá, mai đăng típ.

++++++

Nè Cáo Già, Quỷ Cái.... Sao giám nói xấu ta hả... Hừ... Giận luôn .. Không đăng nữa cko biết sác... Hừ.

— chap mới đây —

__ em có đau không - hấn xuyết xoa mặt nó, nó không nói gì mà chỉ liếc hấn cái sác lém và quay mặt đi chỗ khác... Thôi xong !!! Lại giận nữa rồi... Thật sự là hấn khóc không ra nước mắt mà, vội chạy ra nở một nụ cười sát gái nhưng hình như nụ cười này không ổn thì phải ?? Vâng !! Hấn cười mà như mếu, mặt méo xệch nhìn nó cười giả lả :

— vợ ơi.

— * liếc xéo *, cái giếeeeeeee - nó kéo dài hàng cây số.

— vợ có đau không.

— muốn biết.

— thì anh quan tâm vợ mà - hấn đưa mặt cún con lên nhìn nó, nó nhìn hấn rồi nở một nụ cười tươi rói nhưng pha thêm thuốc súng, không nga mà nó đưa tay lên ..

* chát *

Mặt hấn hiện giờ đã được nó in cho hình bàn tay xuýt nữa là chẹo quai hàm..

— A, trời đất quỷ thần ơi xuống đây mà xem, em làm cái gì thế hả, sao đánh anh - hấn ôm mặt xuýt xoa, mắt thì bắn hàng trăm viên đạn vào nó. Nó héch mặt lên hỏi :

— đau không anh - * ngây thơ *

— em hỏi vô lí vừa thôi, bị ăn tát lại còn không đau.

— thea vậy tại sao còn hỏi em là có đau không, em cho rồi đó - nó gất lên, nghe vậy mà hấn như con mèo nhỏ vội thu " vuốt " về, đưa gương mặt nai tơ ra về " anh biết lỗi rồi " và nói :

— hihii vợ ơi, đừng giận anh nhá, nhưng sao em và nhỏ kia lại đánh nhau vậy - hấn tò mò. Nhắc lại tbif nó lại sôi máu, nhiệt độ cơ thể tăng lên 1000°C (em chém hí hí) , bàn tay nắm chặt thành quyền, đôi mắt như lưỡi hái tử thần nhìn chằm chằm vào hấn làm hấn lạnh xương sống..

— nó đang tính cướp anh khỏi em kìa - nó giậm chân, hấn thù khoái chí cười như ngựa :

— hí hí hí, nhìn kìa, nhìn vợ yêu anh đang ghen kìa, đáng yêu quá đi - hấn đưa hai tay lên nhéo má nó làm nó la oai oái :

— bị điên hả, bỏ cái tay ra !! Nó nói như vậy còn cười à.

— à không hihii, nhưng mà anh chỉ yêu vợ thôi không yêu ai khác ngoài vợ đâu hihi.

— nhưng nó kêu phải tránh xa anh kìa, nói nói phải giành cho bằng được, tức.....

— thôi được rồi, em kệ nó đi... Bây giờ xuống cantin thôi.

Rút lời thì hấn kéo tay nó đi nhưng trong đầu không ngừng suy nghĩ về những câu nói của ả nói với nó, lần này chắc nó và hấn phải cẩn thận rồi.

• • • • •

Hí hí hai bà bình tĩnh đi không là cháy nhà bây giờ

— chap mới —

Tua nhanh.....

Một ngày học lại kết thúc đối với nó thì chẳng có gì đặc biệt cả, chỉ một chữ " chán " thôi. Nó ghét phải đi học vì đi học thì lại phải đụng mặt con ả Ánh Nguyệt đáng ghét đó, nhìn cái mặt con ả nó chẳng ưa chút nào, lúc nào cũng kiếm chuyện với nó để nó bị hấn mắng cho. Liệu ngày hôm sau sẽ có chuyện gì xảy ra đây, muốn biết thì theo dõi chap này nhé !!!

Như thường lệ nó mở cổng ra thì đã thấy hấn chờ nó ngoài cổng, mi má hấn một cái coi như là chào buổi sáng rồi cùng hấn đến trường. Hôm nay không khí ở trường rất khác, học sinh thì thi nhau bàn tán cái gì đó, thỉnh thoảng có đứa cầm cái thiệp màu hồng hồng rồi tíu tít khoe khoang... Đầu nó đang có một dấu " ? " to đùng thì nhỏ từ đsau chạy lại vỗ bốp vào lưng nó làm nó giật mình :

— trời !!! Hết hồn, mày muốn tao rụng tim chết hả - nó ôm tim.

_ ha ha ha mà đúng thật là... Có vậy thôi mà cũng sợ..

_ thôi kệ mà đây, à mà mà có thấy hôm nay bọn trường mình có gì khác không - nó hỏi.

_ có gì đâu, con Ánh Nguyệt ngay cạnh lớp mình á, nó mấy hôm nữa sinh nhật nên làm to mời bọn trường mình đến dự ý mà, à nghe đâu chúng nó nói là nó làm lễ trên biển á, vậy là được ra biển chơi rồi, à thiệp mời của mà đây - nhỏ đưa cho nó, nó cũng cầm lấy xem qua xem lại rồi cất đi, lần này nó phải quây một trầu cho ra trò mới được hehehe, nó cười gian rồi hí hửng lên lớp.

47. Chương 46

Mới đến cửa lớp thì chẳng biết Ánh Nguyệt từ đâu ra đứng chắn trước lối đi của nó, khó chịu nhìn ả rồi lên tiếng :

_ cô tránh ra cho tôi đi, có biết chắn đường người khác là bất lịch sự lắm không hả ????

Ánh Nguyệt nói vậy chỉ bĩu môi khinh bỉ, điệu bộ vô cùng ngứa mắt, khoanh tay kênh kiệu rồi mới nói :

_ cô nhận được thiệp rồi chứ, nhớ phải đến đó biết chưa..

_ vâng !! Tôi sẽ đến để xem bữa đó cô sẽ làm gì - nó liếc Ánh Nguyệt bằng nửa con mắt rồi đi qua ả cố tình động vào ả để cho ả ta ngã. Bị ngã xuống thì ả nghe thấy mays tiếng cười khúc khích trong lớp nó, què độ liền vùng vằng bỏ về, miệng ả khê nhếch lên thành một nụ cười vô cùng quỷ quyet rồi lăm bằm :

_ Bảo Như ơi là Bảo Như, sau hôm đấy thì anh Hải Minh sẽ thuộc về tao thôi, mà cứ từ từ mà chờ mắt lên nhìn người mà yêu về bên tao nhé !!!

Trở lại điệu bộ kênh kiệu vừa rồi và đi vào lớp, trong đầu lúc này thì vạch ra bao nhiêu kế hoạch để hại nó. Từ hôm nay đến ngày ả sinh nhật chỉ còn hai ngày và trong hai ngày này ả ta cố tình chia rẽ nó và hần, còn hôm sinh nhật ả thì " Game Over " (có phải như này không nhỉ, Heo cũng không nhớ rõ nữa hihi).

Giờ vào tiết của hần thù hần cũng chẳng giảng bài như mọi hôm nữa, mà có giảng thì bọn học sinh đâu có nghe, nữ thì ngắm hần...nam thì ôm điện thoại hoặc ipad nên giảng làm gì cho nó mệt.. Suốt giờ hần chỉ có ôm điện thoại nhắn tin cho ai đó, ai đó ở đây không nói ra tụi mọi người cũng biết là ai rồi nhỉ !! Còn ai ngoài nó nữa..... Và giờ ra chơi cũng đã đến cũng như kế hoạch của Ánh Nguyệt bắt đầu...

Ba tiếng trống vang lên báo hiệu giờ ra chơi đã đến,nó tung tăng theo chân hần xuống cantin thì một lần nữa con ả từ đâu chạy ra ôm tay hần và nói với giọng vô cùng ngây thơ...

_ thầy ơi !!! Thầy chỉ cho em bài toán này có được không ??? Bài này khó quá em không biết giải - vừa nói mà một tay ôm lấy tay hần còn tay kia đưa cuốn vở cho hần xem. Bị ả ôm tay làm hần khó chịu nên ngoảnh đằng sau thì thấy mặt nó đang đỏ gay lên vì giận. Thấy vậy hần cố gỡ tay ả ra nhưng ả đâu có chịu, cứ quẩn lấy hần như con giun.

_ em bỏ tay ra đi, người trong trường mà nhìn thấy thì còn ra cái thể thống gì nữa - ả ta nghe vậy cũng tỏ vẻ em đây biết lỗi rồi, tự rác buông hần ra nhưng vẫn còn đưa quyển sách lên :

_ thầy giúp em được không.

_ ừm, bài nào em.

_ bài này....

_ trách ra coi,không biết giải thì thôi ai biểu cô ngu quá - nó đẩy ả ra làm ả xuýt ngã nhưng hần bỗng ôm lấy eo ả nên may không bị " vồ ếch "

_ em làm cái gì thế !!! Bạn chỉ hỏi bài thôi mà - hần gắt lên.

_ sao không kêu người khác giúp đi, học ngu giờ kêu ai - nó giận quá giậm chân bình bịch.

Còn ả ta thì trong lòng hả hê vô cùng khi được hần ôm rồi cãi nhau với nó. Nhưng bên ngoài thì nước mắt như mưa (heo : tao giết chết mà * mài dao *)

— em còn nói vậy nữa à, xuống cantin trước đi.

— hừ....

Nó hậm hực bước đi nhưng vẫn không quên lườm ả và hắt một cái.

— đồ đáng ghét.

Nó rửa vả trong miệng thì Hoàng, Nam, nhỏ từ đâu chạy lại.

— ê đồ quý, sao xuống đây một mình, anh yêu đâu rồi hả haha - nó khoái chí cười toe, nhỏ nhắc lại thì làm nó thêm bực, nhận thấy điều ấy từ nó thì nhỏ khóa miệng vào luôn không dám nói gì nữa. Được nhỏ cầm thì lại đến cậu há họng:

— ý, chị dâu đang giận kìa hahaha.

— cầm hết cho tao - nó quát, thấy vậy cậu cũng im tịt. Giải quyết xong hai cái mỡ thì lại cái mỡ nữa kìa, chẳng ai khác ngoài Hoàng :

— ê, cái mặt cậu làm gì mà nhìn kinh vậy.

— xuống cantin đề tao nói cho nghe.

Nghe nó nói vậy thì 3 đứa tung tăng theo chân nó, chọn bàn rồi lấy đồ ăn xong thì nó nhét một đồng vào miệng, cái kiểu ăn cho bỏ tức làm 3 đứa trợn mắt lên nhìn:

— ê ăn từ từ thôi, làm gì mà nóng thế - nhỏ

— im đi để tao ăn, tao giết chết nó hừ...hừ - nó.

— cậu bị làm sao vậy, nói nghe đi - Hoàng

— mày xem như này có tức không, lúc này tao @\$##\$#@@

Nó kể ra một tràng còn ba đứa tay chống cằm chăm chú nghe nó kể, nghe xong ai cũng đập bàn cái rầm, nhỏ lên tiếng đầu tiên..

— con này đang có ý định cướp chồng mày, tao nghe nói là con Ánh Nguyệt đấy học giỏi lắm, bài khó đến đâu cũng giải được vậy mà... Con này thâm thật

— chỉ đâu nên cẩn thận đi, em nghĩ con đó không đơn giản đâu - cậu vuốt cằm (heo : có râu đâu mà vuốt)

— mà thầy ý cũng dễ tin người nhỉ, rõ ràng là cũng dậy lớp của con đó thì tất nhiên phải biết lực học của nó rồi - Hoàng.

— thôi ăn đi, đừng nhắc lại nữa, thích thì tao cho chiến tranh lạnh luôn...hừ...- nó nguyền dài, nghe vậy ba đứa con gạt đầu đồng tình và cầm đầu vào ăn. Sứ lí xồng bừa 4 đứa lại kéo nhau về lớp. Trên đường về thì lạ nhìn thấy cảnh chương mất nhất là hắt và ả tq đang ngồi trên ghế đá ” giảng đạo ” cho nhau học, thấy vậy cậu nhếch môi vẽ lên nụ cười xảo trá rồi nói :

— chồi ôi !!! Thầy đang dậy bạn í học hả ?? Dậy em với - chẳng để ai đồng ý, cứ thế nhảy vài giữa mà ngồi làm ả ta mất đà xém lộn đầu xuống đất, thấy vậy nhỏ và Hoàng cũng hùa theo còn nó nấu dưới gốc cây xem kịch.

— thầy ơu chỉ em với, sắp thi học kì rồi mà thầy - nhỏ.

— em nữa, dạo này lực học của em tụt hắt - Hoàng.

Hắt nhúu mày khó hiểu nhìn 3 đứa quý.. ả ta thì tức ra mặt nhưng vẫn tỏ ra bình thường, nó bằng giọng nhỏ nhẹ nhất làm mấy đứa sồn gai ốc :

— mấy bạn làm gì thế !!! Thầy í đang dậy mình học mà - ả ta định ra ghế ngồi vào trong thì nhỏ chạy ra tranh

__ xin lỗi nhé !!! Mình ngồi mất rồi hihi, à dưới đất có chỗ rộng lắm này bạn ngồi tạm nhé - nhỏ mỉm cười, nhưng trong nụ cười ấy pha thêm ít khinh bỉ. À ta biết mình bị chơi xỏ, tức lắm nhưng không làm gì được sợ bị mất hình tượng trước hân, cậu và Hoàng, vì ba ” hót boi ” ở đây thì nào giám làm vậy.

__ Ơ.... Rõ ràng là thầy ấy dạy mình trước mà - Ánh Nguyệt.

__ bạn thông cảm nhé !!! Mình nghe nói bạn học giỏi lắm cơ mà, còn bọn mình học kém lắm nên nhờ thầy giúp - cậu cười.

__ bạn có thể đi được rồi - Hoàng.

Tức thì ả ta không làm gì được bèn giậm chân đùng đùng bỏ đi, khi đu khỏi thì ba đứa phá lên cười. Hân thấy vậy thì biết ngay ba đứa bày trò, lắc đầu ngán ngẩm và nói :

__ mấy đứa đúng thật là...haizzzz

__ haha thôi anh ở đây nhé !!! Bọn em lên lớp - cậu cười khoái chí rồi kéo hai đứa đi ra chỗ nó thì thấy nó nhăn nhó ra cười..

__ mấy đứa chúng mày được hí hí.

__ bọn tao mà lại, lên lớp đi - nhỏ nói rồi kéo nhau lên lớp, bụng đứa nào cũng hả hê vô cùng.

Còn Ánh Nguyệt sau khi bị chúng nó đuổi đi thì ôm một bụng tức. vì vậy ả tanhắt định phải đòi lại... Nói vậy thôi chứ ả chẳng muốn động gì đến ba đứa kia, người ả ghét nhất vẫn là nó, vì vậy mà ngay sau đó ả ta đứng trước cửa bán dăng trước cửa lớp nó như đang chờ ai đó. 5 phút sau thì chúng nó cũng lên đến lớp, vừa mới đến cửa lớp đã gặp ngay gương mặt của ả. Cả bọn nhìn ả bằng ánh mắt chán ghét rồi lách qua người ả để vào lớp. Nhỏ, cậu và Hoàng đã đi qua ả còn nó đi cuối cùng, ném cho ả một ánh mắt khinh bỉ rồi bỏ vào trong, nhưng đầu để như vậy... ả lúi cuống tay nó lại rồi nói vào tai nó :

__ mấy chờ đó đi, không lâu nữa thôi Hải Minh sẽ là của tao.

Nó cũng không nhân nhượng mà ghé sát vào tai ả nói đủ cho ả nghe :

__ mày cứ làm nếu như mày có thể, nhất định tao sẽ không bao giờ ày toại nguyện đâu.

__ hừ... Mày chóng mặt lên mà nhìn người mày yêu sẽ về bên tao vào một ngày không xa, rất gần thôi !!! Cố gắng chờ đi.

Nói xong thì ả đồng đánh hất tóc bỏ về lớp mà không quên tặng cho nó cái nhếch mép đầy thách thức.. Còn nó bây giờ thì bị câu nói của ả lấn áp trong đầu, cô ta sẽ cướp được hân vào một ngày rất gần đây là sao, nó khó hiểu nhưng trong lòng không khỏi nỗi sợ. Nó sợ hân sẽ bỏ rơi nó và nhất định nó sẽ không bao giờ buông hân ra đâu. Dù có cãi nhau đi chăng nữa thì nó cũng phải nhịn vì biết đâu rằng nó và hân sẽ phải xa nhau.

Em sợ một ngày nào đó sẽ có người làm anh thay đổi, cho anh mọi thứ để anh vứt bỏ thể giới và bỏ luôn cả em...

Về 0000000.

Nó lững thững vác balo ra ngoài cổng thì i như đã thấy hân đứng ngoài cổng chờ nó. Nhìn về phía nó nở nụ cười sát gái làm bọn nữ sinh say ke, nó cũng cười lại nhưng chưa kịp nhếch môi lên thì đã nghe thấy một giọng nói nhào như cháo.

__ hihi thấy đợi em lâu chưaaaaaaaaaa.

Rất mình, thất thần và lo sợ là cảm xúc của nó bây giờ... Chủ nhân của giọng nói ấy chẳng phải ai khác mà chính là của Ánh Nguyệt, người đẹp mỹ phẩm đây sao. ả ta nhanh chóng chạy ra xe hân rồi chui tọt vào xe ngồi, gấn cũng lên xe nổ máy rồi đi... Trước khi cái xe chụm qua nó thì nó đã nhận được cái nhếch môi từ người chiến thắng từ ả... Nó đau lắm !!! Rằng hân hứa sẽ là người đưa đi đón nó về học mà tại sao hôm nay

hắn lại trở cô ta chứ... Nó nhếch môi lên cười, một nụ cười chua chát rồi lấy điện thoại gọi cho bác tài xế nhà nó đón về.

48. Chương 47

Yêu rồi hứa....

.....rồi tính chuyện tương lai.....

_____ rồi làm sai _____

oooo RỒI CÃI ooooo

•°•°• rồi mất nhau mãi mãi •°•°•

~

Về đến nhà nó lên thẳng phòng nằm ôm chăn khóc, tại sao hắn lại làm vậy chứ. Khóc chán thì nó cũng lăn ra ngủ mặc kệ cho bác quản ra gọi nó dậy ăn cơm muộn rất cổ... Nó đánh một giấc dài tựa ngàn thu (hí hí) đến lúc mò dậy thì cũng đã hơn 6h tối, lấy điện thoại ra xem thì chẳng nhận được cuộc gọi hay cái tin nhắn nào từ hắn... Tui thân !!! Cô độc !!! Là cảm xúc bây giờ của nó, gục đầu xuống gối thì bỗng chuông tin nhắn reo lên . lòng nó vui như nở hoa vì nghĩ là hắn nhắn tin cho nó, lòng hớn hở mở điện thoại ra đọc, nó cảm động lắm !!! Cảm động muốn phát điên lên khi chủ nhân của tin nhắn ấy là của :

“. [QC] Tu 15-16/11 Viettel KM 50% gia tri the nap cho di dong TT..@\$### ”. (hí hí)

Bực mình nó ném luôn con ip vào tường làm điện thoại vỡ tan tành... Chợt bụng nó réo lên báo hiệu cho nó biết cái dạ dày của nó muốn nạp đồ ăn. Lục đục xuống giường rồi đi vào phòng tắm, 10 phút sau nó cũng có mặt dưới nhà dùng cơm. Khi ăn xong nó cũng chẳng hiểu thế nào lại muốn đi dạo, chắc là tâm trạng của nó hôm nay không được tốt cho lắm nên rời khỏi nhà đi bộ dạo phố..

Mới ra khỏi nhà thì nó đã cảm nhận được đôi tay của nó đang lạnh buốt. Chà !!! Mùa đông này lạnh quá nhỉ, xia xoa hai bàn tay vào nhau rồi lững thững đi trên đường... Chợt... Đôi mắt của nó xoáy sâu vào hai dáng người quen thuộc trong quán trà sữa... Đó chẳng phải là.... Người nó yêu và kẻ thù của nó hay sao ??? Phải !!! Là hai người họ !!! Là hắn và Ánh Nguyệt... Tại sao trưa nay họ đi cùng nhau và bây giờ họ lại đi uống trà sữa với nhau chứ ??? Hai mắt nó nhòe đi vì được một lớp nước mắt chất bao phủ...

Mặn đắng ở môi rồi cảm giác đau ở tim, lần đầu nó biết nước mắt lại đắng chát như vậy... Bây giờ nó cũng đã thấu được lời nói của ả ta, nó quay mặt đi và nhận mình là người thua cuộc.. Thắng rồi !!! Cô ta thắng rồi.. Giá như nó không đi dạo phố thì có phải tốt hơn không... Nhưng thật sự thì mọi chuyện đâu có như nó nghĩ... Phải !!! Hắn và cô ta đi với nhau nhưng... Cô ta yêu hắn thì hình như là vậy vì ả ta thích hắn cũng chỉ là bởi cái gương mặt đẹp trai và cái tài sản kékéch xù của hắn mà thôi, còn hắn thì không hề !!! Không có một cảm giác gì với cô ta hết, nhưng tại sao hắn lại đi cùng ả thì do một nguyên nhân khác mà từ từ mọi người sẽ biết (hí hí).

Nó trở về nhà với hai mắt sưng đỏ, ai hỏi gì cũng không nói cứ thế lên phòng đi ngủ luôn (Heo : không tắm à, bần thế muahaha :v)

Một ngày lại qua đi và không biết ngày mai sẽ có gì tiếp diễn nhỉ ??? Muốn biết thì xem tiếp câu chuyện nhé !!!.

Hôm sau

Cái lạnh của mùa đông đang len lỏi qua từng góc ngách mà vào căn phòng công chúa... Bên chiếc giường lớn kia là một con sâu ngủ vẫn còn đang quần chăn nhưng lạ là... Đồng hồ báo thức vẫn chưa reo mà ai đó đã tự động rời khỏi giường với tình trạng mệt mỏi bơ phờ... Chà !!! Cô công chúa này hôm nay không nường

nữa à. Nó lê từng bước nặng trĩu vào phòng tắm, nhìn vào gương nó cũng phải giật mình vì đây là nó ư !!! Là nó thì tại sao hai mắt sưng đỏ thế này ?? Tự cười bản thân rồi vệ sinh cá nhân xong ôm cái balo đi học... Xuống đến nhà mà nó không ăn sáng cứ thế là đi học luôn.

Mở cổng ra cũng không hề có ai đợi mình, thôi thì đi bộ vậy..

— trường —

Lang thang trên sân trường thì con ả từ đâu chạy ra đứng chắn trước mặt nó, nhìn nó bằng ánh mắt khinh bỉ rồi hắng giọng :

_ Bảo Như ơi là Bảo Như !!! Hôm nay qua hân là mày đã thấy những gì nên thấy rồi nhỉ.

_ cô muốn gì - nó chán nản.

_ mày chia tay với anh Hải Minh đi nếu không đến lúc anh ý tự nó ra thì nhục lắm hahaha.

_ việc của tôi không cần cô lo.

_ ai cha !!! Vẫn còn lớn giọng kìa haha, cô biết hôm qua tôi đi chơi với anh Hải Minh vui đến mức nào không ??? Anh ấy đã tỏ tình với tôi đấy.

_ mặc kệ cô, bây giờ cô muốn làm gì thì làm đi.

Rút lời nó quay bước đi lên lớp mà không thể nào ngăn được giọt nước mắt đang rơi xuống, gạt đi nước mắt rồi tự hứa sẽ phải mạnh mẽ hơn không thể yếu đuối như thế được bởi từ trước đến giờ nó vẫn như thế mà. bỗng... Nó bị ai đó kéo đi, chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì có giọng nói trầm ấm của con trai vang lên :

_ hi vợ.

Là hân, chính xác là hân. Hân nhìn nó cười tươi nhưng nhận lại là gì, cũng chỉ là cái nhếch môi đầy khinh bỉ từ nó.. Khó hiểu nhìn cái nhếch môi của nó làm hân nhú mày, hôn nhẹ lên môi nó rồi hỏi :

_ vợ hôm nay bị sao thế ???

_ làm ơn anh tránh xa tôi ra, hạ màn đi là vừa.

_ em nói gì thế ??? Hạ màn ??? Là sao anh không hiểu.

_ anh không hiểu hay là giả ngu không hiểu - nó nhếch mép.

_ anh thật sự không hiểu mà, em nói rõ ra đi.

_ tôi muốn chia tay.

* đừng *

Sét đánh ngang tai hân, nó muốn chia tay ư ??? Điều mà hân chưa bao giờ nghĩ đến... Tại sao chứ ? Hay là nó đã chán hân rồi, hàng mớ hỗn độn trong đầu hân bây giờ, miệng lắp bắp :

_ chi...chia...tay...e..em... Nói...gì...vậy hả

_ tôi nói tôi muốn chia tay, tôi không muốn tiếp tục với loại người đểu cáng như anh nữa.

_ anh đã làm gì sai mà em lại nói như vậy hả ???

_ hừ... Anh nghĩ lại đi xem anh đã làm gì.

Hân nhú mày lục tung bộ não của hân bây giờ cũng không thể giải đáp được lời nói của nó.. Rút cuộc mọi thứ láo chứ, bỗng nhiên hân bật cười...

_ hihi vợ giận về việc hôm qua anh không đưa vợ về rồi hôm nay không đưa vợ đi học chứ gì - hân cười tít mắt.

_ chỉ vậy thôi à, hay là bạn đưa đón người khác - nhếch mép..

_ đưa ai, đón ai ??? Không có... À anh nhớ rồi !!! Hôm qua anh có chở Ánh Nguyệt nhưng quên không nói cho em biết, nhưng anh có lí do mà.

__ lí do ??? - nó nhúu mày. HẮN không nói gì chỉ đưa tay vài túi quần lôi ra cái hộp màu hồng, nhìn nó cười và nói tiếp :

__ hôm qua anh thấy vợ giận nên tính đi mua quà chuộc lỗi với vợ yêu này nhưng mà không biết mua cái gì thì may sao Ánh Nguyệt kêu sẽ giúp anh, có qua có lại nên tối qua anh đã rủ trò ấy đi uống trà sữa coi như cảm ơn thôi, còn sáng nay thì anh muốn cho vợ bất ngờ í mà - vừa nói hắN vừa mở hộp ra, bên trong là sợi giây truyền được nhà thiết kế nổi tiếng tỉ mỉ làm ra (nói chung là đẹp lắm nhưng Heo không biết phải tả ra sao hihi) rồi đeo vào cổ cho nó.

__ ơ - nó ngạc nhiên.

__ vợ sao thế ?? Còn gì nữa hả ??? Anh thề tất cả những lời anh nói là sự thật, anh mà nói sai thì ra đường bị ” công ten nơ ” cán chết, trời mưa thì bị sét đánh, trong nhà thì bị điên giết...blabla.

__ hừ...vậy tỏ tình là sao hả ???

__ tỏ tình ??? Tỏ tình với ai, vợ ời anh không có, anh vô tội - hắN lắc đầu lia lịa.

__ với con Ánh Nguyệt đó.

__ Á, không có nha, anh thề luôn ngừng điều anh nói là sự thật, chắc nó đùa vậy thôi thật sự là không có mà huhu tin anh đi, sao vợ không nói gì hả, vợ không tin sao vợ nói đi mà (anh hỏi thế ai trả lời được)

__ IM, CÓ CHO NÓI ĐÂU MÀ NÓI HẢ ???

__ ơ.. Anh biết rồi, vợ không giận nữa nhá.

__ hứ... - nó nguýt.

__ hic... Được rồi !!! Anh chết cho em xem - vừa nói hắN vừa lấy con dao gấp ra định đâm vào người thì nó vội ngăn lại ..

__ đừng mà, em tin.

__ thật không, vợ không được giận anh đâu nhá.

Nó không nói gì chỉ mỉm cười nhìn hắN rồi lại nói tiếp :

__ cho em cái dao này đi - nó giật giật tay hắN.

__ lấy làm gì, không được chơi dao nguy hiểm lắm.

__ nhưng em thích.

Chẳng để hắN đồng ý mà nó tự giật lấy con dao từ tay hắN cho vào balo rồi quay đi định lên lớp thì bị hắN lôi lại :

__ anh yêu em - rồi đặt lên môi nó một nụ hôn ngọt ngào (heo : * ôm tim * ôi mẹ ời con đau tim)

49. Chương 48

Rời khỏi môi nó thì nó lôi cổ áo hắN xuống rồi thì thầm vào tai :

__ em cũng yêu anh lắm.

HắN nở nụ cười hạnh phúc và nắm tay nó về lớp, hai đứa đi khỏi nhưng nào hay biết là đã có một người không nên thấy đã thấy chuyện này, hắN là ai cũng biết người đấy là ai rồi nhỉ ? Vâng !!! Là Ánh Nguyệt. Cô lăm bầm rít từng chữ :

__ hai người được lắm, rồi tôi sẽ cho hai người phải đau khổ, hừ....

__

Còn nó sau khi chia tay hắN dưới sân trường thì nhẩy chân sáo về lớp, miệng thì cười không ngớt trông như con tự kỉ. Nhận thấy điều lạ từ nó thì làm nhỏ tò mò, nhìn nó bằng ánh mắt dò xét rồi hỏi :

— ề ! Tâm trạng của mày hôm nay tốt nhỉ ?? Bị điên hả ???

— mày mới điên đó, đồ khùng - nó lờm nhỏ, nhỏ chỉ biết cười hì hì thì bất chợt ánh mắt của nhỏ rơi vào vật sáng lấp lánh trên cổ nó, hai mắt thì sáng long lanh, miệng mở to đến nỗi có thể nhét được quả trứng đà điểu vào (em chém).

— woaaaa, đẹp quá... Mày...mày mua ở đâu thế, sợi dây chuyền này có duy nhất một cái thôi nha !!! Tao muốn có mà cũng không được hic hic.

— đẹp thật không ??? Hải Minh mới tặng cho tao á - nó cười títt mắt, nghe vậy mà nhỏ bĩu môi :

— lúc nào cũng Hải Minh Hải Minh... À làm lành rồi hả ??

— tất nhiên rồi - nó nói mà hai tay nâng niu cái sợi dây chuyền trên cổ như báu vật (thì đúng là báu vật mà).

— à, mai mày có đi sinh nhật con Ánh Nguyệt không đấy.

— tất nhiên là tao có rồi, để tao xem ngày mai nó sẽ giở trò gì - nó vênh mặt.

— thôi, vào lớp rồi kìa.

Hai đứa quay lên thì hắt từ ngoài cửa vào, theo sau là một đứa con gái khá dễ thương làm bọn con trai la hét ầm ĩ. Hắt lấy thước đập xuống bàn cho bọn học sinh im lại nhưng chẳng có thằng nào chiu nghe, bực quá hắt quát :

— tất cả im hết cho tôi , đây là lớp học chứ không phải cái chợ mà cho các em làm loạn.

Nhưng lời nói của hắt đâu có tác dụng, bọn trong lớp còn la to hơn như thế nữa.

Nhưng lời nói của hắt đâu có tác dụng, thậm chí bọn học sinh còn la to hơn nữa... Hắt giận lắm mà không biết phải làm thế nào thì có giọng nữ hét lên :

— IM LẶNG, TẤT CẢ IM HẾT !!! KHÔNG AI ĐƯỢC NÓI CHUYỆN.

cả lớp rất mình khi nghe thấy giọng nói ấy, là ai ??? Là nó à ??? Không phải, là nhỏ sao ??? Cũng không phải luôn mà người đẩy chính là cô học sinh mới đang chống nạnh trên băng, miệng phồng lên nhìn như bà bán thịt. Trong lớp lúc này không còn một tiếng động nào phát ra nữa mà chỉ có tiếng ruồi muỗi kêu vo ve (báỉ phục). Hắt im cười hài lòng rồi hắng giọng.

— bạn này sẽ là thành viên mới của lớp mình nên thầy mong các em giúp đỡ bạn trong học tập, em có thể giới thiệu.

— hiiii chào các bạn mình là Du Ánh Tuyết, mong các bạn giúp đỡ nhiều - nói xong cô tặng cho cả lớp nụ cười tươi rồi làm bọn nam sinh đổ rầm rầm... Phải nói khi cô cười nhìn rất đẹp nhưng còn lâu mới bằng nó nhá.

— rồi !!! Em xuống ngồi với bạn Minh Thành nhé !!! - hắt đưa tay chỉ về phía phía Thành, cô ngoan ngoãn nhẩy chân sáo xuống bàn cuối lớp, ngồi vào chỗ cô mỉm cười với thành rồi nói :

— chào bạn cùng bàn, giúp đỡ mem mới nhé.

Nhưng đáp lại cô thì chỉ là một sự im lặng, Thành không thềm nói gì và cũng chẳng thềm nhìn cô lấy một cái mà thờ ơ nhìn ra cửa sổ.. Nụ cười trên môi cô đông cứng vào vì lần đầu có người giám bơ cô như thế.

— ề !! Điếc hả, đồ khùng.

Hậm hực đập cái bàn rồi vùng vằng ngồi vào chỗ. Giờ học cũng bắt đầu nhưng hình như cô cảm thấy khó chịu thì phải, bởi ngay bên cạnh cô là tảng băng di động tỏa hàn khí ra làm cô ớn lạnh... Sau 45 phút bị tra tấn ngồi gần tảng băng. Trống rỗng chơi thì coi như cô được thoát nạn bay đi chỗ khác thì ...

* cốp *

— ui zaaaaaaa.

Nó và cô ngồi bệt xuống đất xoa chân, chẳng là khi cô rời khỏi chỗ định chạy ra cửa thì nó đi hướng ngược lại nên đâm sầm vào nhau, đầu đầu choáng váng làm hai đứa dần mặt :

_ nè .. Sao ngồi đây, dậy mau lên - hấn kéo tay nó.

_ đau - nó meo máo xoa đầu

_ lại anh xem nào.

Hấn nhắc nó ngồi dậy lên cái ghế thì trán nó sưng như quả ổi từ bao giờ. Còn cô sau khi hết đau liền bật ngay dậy :

_ ý, bạn gì ơi, đau lắm không ??? Mình xin lỗi nhé - cô xoa chân nó, nó ngồi dần mặt lắc đầu thì cảm thấy như là thiếu cái gì đó, à phải rồi ! Hấn đi đâu mất rồi.

_ bạn không sao thật chứ, bạn ỉnh kết bạn nhé hihi - cô chìa tay ra trước mặt nó, nó cũng cười lại rồi bắt tay :

_ mình tên Bảo Như, rất vui được làm quen - nó cười tít mắt thì có giọng chanh chua của con gái vang lên :

_ oa oa oa tao không chịu, mày có bạn mới rồi mày quên tao chứ gì, oa oa oa - nhỏ phồng má ăn vạ, thấy vậy cô và nó cười khúc khích.

_ hihi bạn ỉnh biết tên được không, mình muốn có bạn - cô

_ à ha, tui !!! Hồng Mai xinh đẹp - nhỏ héch mặt tự sướng lại làm cho nó và cô bật cười, nhỏ cũng cười theo nhưng nụ cười tắt ngấm khi :

_ cô xinh đẹp cái nổi gì, trông xấu như con cóc ghẻ ý - cậu khoanh tay đứng trước cửa.

_ đồ âm binh, sao ám tôi hoài vậy... Tôi chưa đụng chạm đến cậu đó nha, đừng có động đến tôi.. Còn cậu thì sao ?? Nhìn xấu xí dị hợm như quái vật í, đồ điên.

_ hừ... Cô giám nói gương mặt đẹp trai hoàn mỹ của tôi là quái vật sao, mắt cô bị cận hả

##%##

Và màn võ mồm lại được khai mạc bởi chính hot boy, hot girl no2 của trường (vì số 1 hấn và nó giành mất rồi còn đâu). Cả lớp nhìn cặp đôi này mà chỉ biết lắc đầu ngán ngẩm, việc này đã quá quen thuộc với họ rồi vì ngày nào cũng như vậy mà.

—

Nhân vật mới :

Du Ánh Tuyết...

Bảo bối của ông trùm Mafia trong thế giới ngầm vì vậy thì chẳng có lý nào mà cô không biết võ cả, thậm chí võ còn rất giỏi nữa. Xinh đẹp dễ thương nhưng lại cực kì quậy phá, sẽ là Hot Girl no3 của trường.

Trước đây là bạn thân của Ánh Nguyệt nhưng sau đó đã nhận ra bộ mặt thật của ả nên từ đó không còn chơi với cô ta nữa... Và bây giờ cũng vậy, cô ghét cay ghét đắng Ánh Nguyệt vì đã hãm hại, đổ thừa cho cô không ít lần... Muốn biết vì sao thì cứ tìm hiểu vào những chap sau nhé!!!!

_ hai đứa chúng mày cãi đủ chưa hả ?? Bực rồi nha - nó.

_ CHƯA - nhỏ và cậu đồng thanh rồi lại đấu võ mắt thì hấn từ cửa chạy vào trên tay là lọ dầu thoa, nhìn nó rồi miệng toe toét :

_ anh đi mượn được chai dầu về này ra, ra đây anh thoa cho - hấn kéo tay nó về cái ghế làm nó đỏ hết mặt, hấn có biết đây là chỗ nào hay không mà giám tự tiện anh em như thế chứ ! Ghét quá đi... Ngoan ngoan ngồi yên để hấn thoa thuốc thì nó thấy tất cả các ánh mắt trong lớp đều nhìn nó khinh bỉ, môi thì chề dài ra, nó liền đưa mắt liếc chúng một cái muốn cháy cả mặt thì chúng mới chịu nhìn chỗ khác.

_ xong !!! - hấn cười.

__ ừ,thôi thầy đi chỗ khác đi, bọn nó đang nhìn kìa - nó giật giật áo hần,hần biết nó ngại thì gật đầu rồi ghé vào tai nó :

__ ra ssu trường nhé, anh đi trước.

Nó gật đầu thì hần đi khỏi, hần đi được một lúc thì nó lượn theo nhưng đâu có dễ như vậy, mới ra đến cửa lớp thì nhỏ và cô (Tuyết) đứng chắn trước mặt nó,vênh mặt nhìn rồi nhếch mép cười :

__ mày định đi đâu - nhỏ.

__ à...à tao đi đi ực ý mà, chánh ra đi , mau lên.

__ thật không đây - đến lượt cô lên tiếng, nó toát mồ hôi vì hai đứa này... Mà cô làm như vậy vì khi biết hần quan tâm ní thì cũng đóa được chuyện ra sao, còn nhỏ thì phá đám thôi...

__ thật mà..

__ thôi được rồi tao ày đi đấy, nhanh lên không anh yêu chờ hahahaha - nhỏ cười vang..

__ đúng là điên, con gái con đứa mà cười ha hả như bà bán cá ngoài chợ, có lần ế chồng cho coi - cậu khinh khinh.

__ nè, cậu không kiếm chuyện với tôi là không chịu được hay sao hả, bực mình quá đi mất.

__ tôi thích được không.

Nó thấy vậy cũng chỉ lắc đầu ngao ngán rồi nghĩ ” hai đứa này sau này lại thành đôi cũng nên ” nó lướt qua mặt hai đứa rồi hí hửng chạy đi, từ nãy đến giờ cũng mất nhiều thời gian lắm rồi, hần chắc phải đợi lâu lắm đây... Bỗng chuông báo tin nhắn reo lên. Nó mở ra đọc thì cười hí hửng :

“. Vk oi s lau xuog tke ??? (vợ ơi sao lâu xuống thế ”.

Vâng ! Chủ nhân tin nhắn đấy chính là hần, vội vàng rep lại :

__ hihi đang xuống, mới đó mà đã nhớ em rồi hả (heo : * bữ môi * Như ời Như à, tao nghĩ mày không nên xuống thì tốt hơn đấy)

5 phút sau nó chạy muốn hụt hơi thì cuối cùng cũng có mặt sau trường, đưa mắt tìm hình bóng quen thuộc thì bầu trời trước mắt nó như sụp đổ,ti nó như bị hàng trăm mũi dao xuyên qua khi trước mắt nó bây giờ là cảnh hần và Ánh Nguyệt đang hôn nhau... Nó cười khinh bỉ thì ra chuyện sáng ngày cô ta nói là sự thật (chuyện tỏ tình ý). Còn hần nữa, bịa chuyện lừa nó rồi thề thốt này nọ làm nó khinh hần hơn... Nó bỗng lên tiếng :

__ hừ... Anh gọi tôi xuống nhanh là để tôi xem hai người đóng phim hả, phim hay quá nhỉ nhưng tôi lại thấy chướng mắt đấy.

Giật mình vì giọng nói quen thuộc vang lên, hần vội buông ả ta ra rồi nhìn sợ hãi nhìn nó :

__ Bảo...Như...à..à... Mo...mọi...chuyện... Khô...không..như...e em nghĩ đâu.

Còn ử ta khi hần buông, à mà nói đúng hơn là hất ả ra thì nhanh chóng chuồn thẳng, trềb môi là cái nhếch mép đầy quỷ quyệt.

* CHÁT *

Nó thẳng tay tát hần rồi cười chua chát:

__ haha không như tôi nghĩ nhưng mà lại là tất cả những gì tôi nhìn được sao, anh đóng kịch cũng hơi bị giỏi đấy... Đồ khốn nạn... Từ nay tôi và anh chẳng là gì hết, cái này trả anh mà đem tặng cô bạn gái bé nhỏ của anh đi.

Nó giật lấy sợi dây chuyền trên cổ rồi ném thẳng vào mặt hần như là đang vứt bỏ một thứ bẩn thỉu đi. Nó quay người bước đi thì cũng là lúc nước mắt nó trực trào rơi xuống... Còn hần thì sao ??? Nhìn theo bóng nó đi mà lại chẳng đủ dũng cảm để níu nó lại, nước mắt rơi và hần đã khóc... Lần đầu trong đời hần rơi

nước mắt vì một người con gái... Hắn ghét cô ta... Ánh Nguyệt...phải !! Hắn rất ghét vì cô ta là nguyên nhân khiến tình cảm của hắn với nó bị sút mẻ.

50. Chương 49

oooooooooooo

Nó nhanh chóng rời khỏi rồi chạy một mạch lên lớp, nước mắt rơi ướt đầm gương mặt xinh đẹp của nó... Nó đau lắm... Nó hận lắm... Hận hắn đã lừa gạt tình cảm của nó, hận hai người họ... Ước gì ngày xưa nó đi đứng cẩn thận thì đã không va phải hắn... Nếu như khi va phải hắn mà nó không chửi mắng hắn thì hắn đã chẳng thêm để ý đến nó... Nếu như ngày ngày nó không bày trò chọc phá hắn thì hắn sẽ không bao giờ ghét nó để sinh tình cảm với nó. Và giả như ngày bé nó không thích hắn, lớn lên không nhận ra hắn thì mọi chuyện đâu thành ra như này.... Nhưng cũng chỉ là nếu mà thôi và nó cũng chẳng thể nào vượt thời gian quay về lúc nó chưa quen hắn,thôi thì cứ để mọi chuyện xảy ra bình thường và trả hắn về tự do. Vào lớp nó ngồi vào chỗ gục đầu xuống bàn để cho đôi vai nó run lên nhẹ nhẹ. Nhận thấy điểm khác lạ của nó thì nhỏ nhanh chóng quay sang hỏi :

__ ề !! Mà bị sao thế - nhỏ vỗ vai nghe nhỏ hỏi nó cũng từ từ ngẩng đầu lên rồi lắc đầu, nhưng nó lắc đầu cũng đâu phải là không sao vì nhỏ đã thấy hai mắt đỏ hoe của nó, vài giọt nước mắt vẫn còn đọng lại trên mi.

__ ơ... Mà làm sao thế ! Mà khóc à, ai bắt nạt mà mày tao sẽ không tha cho người đẩy đầu - nhỏ nắm chặt tay.. Nghe được lời nói ấy nó bất chợt ôm chặt lấy nhỏ rồi khóc, thấy nó khóc mà làm mấy đứa trong lớp nháo nhào, cô cũng chạy lên hỏi thăm nó :

__ ề cậu làm sao thế !! Tại sao lại khóc vậy

__ mình...mình...không... Sao.

__ không sao mà như vậy hả ??? Cậu nói đi mình sẽ xử đứa nào bắt nạt cậu.

Cô và nhỏ gần hỏi mãi thì nó cũng chịu nói ra, nó kể lại tất cả những gì nó được biết và những gì nó đã nhìn thấy. Nghe xong mà nhỏ như một con hổ cái đập cái bàn bên cạnh đồ rầm rồi chửi bới :

__ con mẹ nó !!! Khốn nạn à, được rồi mà chờ đấy đi tao sẽ cho chúng nó một chận, nhất là cái con hồ ly kia hừ...

__ thôi cậu bình tĩnh đi đã, à mà Bảo Như !!! Cậu bảo con đấy tên là gì cơ - mặt cô biến sắc.

__ Phan Ánh Nguyệt.

__ Mẹ kiếp, không ngờ bây giờ nó có thể làm ra như vậy... Được rồi Hồng Mai !! Cậu đi với tớ tính sổ với con dog đấy tiện thể tớ đòi lại món nợ từ nó luôn - cô đen mặt nói thì làm hai đứa bất ngờ, vì cô nói là đòi nợ từ ả là sao, chẳng nhẽ cô và ả tq có quen biết.

__ ủa, chẳng nhẽ cô ta và cậu có quen biết sao ??? - nó thôi khóc hỏi, nhắc lại càng làm cô thêm tức, miệng cô cong lên thành một đường cong hoàn mỹ, vẽ ra được nụ cười chứa sự khinh bỉ bên trong :

__ đâu những quen, còn là " bạn thân " nữa kìa - cô nhấn mạnh chữ bạn thân làm hai đứa bất ngờ, nói như vậy là cô quen ả sao, lại còn là bạn thân nữa chứ.. Nhưng nếu là bạn thân thì tại sao khi nhắc đến ả thì cô lại tức giận đến như vậy, khó hiểu nhìn cô bằng ánh mắt dò xét. Thấy hai đứa nhìn mình chằm chằm thì cô biết hai đứa đang nghĩ cái gì, nhìn chúng nó và lại nhếch môi cười nói :

__ trước đây thôi !!! Bây giờ thì hết rồi, mình sẽ nói cko hai cậu nghe nhưng trước hết phải đi cùng mình " chào hỏi " cô ta nữa chứ, " bạn thân " lâu ngày không gặp cũng phải hỏi thăm nữa chứ.

Cô đứng dậy và đi ra cửa, nhỏ lồi nó theo sau nhưng nó đâu muốn đi vì nó sẽ phải đối diện với ả ta, phải nhìn thấy cái gương mặt đáng ghét của ả rồi nụ cười khinh bỉ từ người chiến thắng. Nó ghét, nó chán, nó hận không muốn nhìn thấy mặt ả và hận lắm nhưng nhỏ đâu có chịu, cứ lồi nó đi cho bằng được thì thôi.

Ba đưa dầm chân trước cửa lớp của Ánh Nguyệt làm bọn nam sinh cứ reo hò ầm ĩ lên, cô thì thò đầu vào trong lớp mà ngó nhưng mà nhìn mãi chẳng thấy gương mặt của ả đâu, chán nản cô quay người lại thì ánh mắt cô rơi ngay vào người con gái có gương mặt hàng tấn mỹ phẩm đang nghênh ngang đi lại, khóe môi cô khẽ cong lên rồi mở lời. :

— ôi !!! Chào ” bạn thân yêu ” của tôi.

Ả nghe thấy giọng nói quen thuộc thì quay qua, bất ngờ... Lo sợ là cảm nghĩ của ả khi nhìn thấy cô nhưng ả vẫn cố gượng gạo ra cười :

— yo... Ai đây ai đây, à là Ánh Tuyết hả, lâu ngày không gặp rồi nhỉ bạn tốt.

— hahaha rất vui khi được gặp lại ” banb thân yêu ” lâu không gặp càng ngày mặt ” bạn ” càng dày ra đấy - cô khinh bỉ nói làm ả ta sôi máu, ngay lập tức vứt bỏ gương mặt thiên thần của mình mà thay vào đó là cái mặt của con cáo già thành tinh (PhongVy kakaka).

— mẹ con c.h.ó này, mày nói mặt ai dày hả.

— tao nói mày đó, càng ngày cái bản chất cáo già của mày lại lên level đấy, học hành tử tế không lo mà chỉ lo cướp bạn trai người khác.

— mày...nói...cái gì hả, à Bảo Như hả, không làm được gì nên nhờ người khác trả thù hộ hay sao, mày thấy chưa ??? Lúc này mày đã thấy anh ấy hôn tao chứ, mày mãi mãi là người thua cuộc mà thôi - con ả khinh khỉnh nhìn nó.

* CHÁT * _ MÀY CẬM CHO TAO, TAO VÀ HẮN TA GIỜ CHẴNG LÀ CÁI Đ.Ế.O GÌ CẢ NÊN MÀY ĐỪNG CÓ NÓI NỮA - nó thẳng tay ném cho ả phát tát thì ả bật khóc rầm rức..

— huhuhuu bạn tha ỉnh đi, mình đâu có giành người yêu của bạn chứ..

— ôi ôi, diễn viên chuyên nghiệp đang đóng phim kìa * bốp bốp * - cô vỗ tay cổ vũ.

Còn ả ta khi ăn cái tát của nó thì ả khóc như mọi người biết rồi đấy, tại vì đúng lúc ấy hắn đi qua mà. Khinh bỉ nhìn ả rồi kéo tay nó đi.

— bỏ tôi ra, làm gì thế hả ??? Bỏ raaaaaaa

Nó ra sức vùng vẫy nhưng đâu có tác dụng, hắn không nói gì mà cứ thế lôi nó đi mặc cho nó vùng vẫy đến mức nào đi nữa... Lôi nó xuống văn phòng của hắn rồi ném thẳng nó vào trong còn mình thì lại đi ra ngoài, trước khi đi hắn vẫn không quên khóa cửa đâu nhá, khóa cẩn thận rồi đi lên lớp của ả xem ả còn bày trò gì nữa.

Trên lớp của ả Ánh Nguyệt.

Sau khi bị hắn lơ thì mặt ả bị què một cục nhưng may sao bọn học sinh chẳng hiểu cái mô tê gì ngoài nhỏ và cô, hai đứa ôm bụng cười sặc sụa rồi nói :

— há há há, diễn viên này bị lép vế rồi kìa - cô.

— hì hì thì mọi hôm chuyên nghiệp quá nhưng giờ kịch bản được thay đổi rồi còn đâu - nhỏ bĩu môi.

— mẹ kiếp hai con c.h.ó này chúng mày có tin là tao rạch nát cái mặt mày ra không.

— tao thách mày đó, mày cho tao một thì nhất định tao sẽ trả lại mày gấp mười, món nợ ngày xưa tao vẫn chưa bỏ qua ày đâu, nhất định sẽ vào một ngày gần đây nhất, tao chán ngán cái mặt của mày rồi vì ngày xưa tốt với mày bao nhiêu mà mày trả lại tao nhữn gì, ngay cả cái tập đoàn nhà mày nếu không có tao giúp thì mày nghĩ nó còn được tồn tại đến bây giờ ư.. Vậy mà tao nhận lại cũng chỉ là cái thứ tình bạn giả dối của mày, rồi mày giám cho người hại tao, hahaha bạn tốt thật đấy - cô cười vang nhưng pha thêm chút chua xót vì một người bạn cô đã đặt trọn niềm tin vào, Ánh Nguyệt ngây thơ tốt bụng cũng chỉ là cái móc của ả ta, lợi dụng ra thế của cô để làm lợi cho công ty của mình, khi công ty đã phát triển mạnh mẽ lợi nhuận được thu vào không ít thì cũng là lúc ả quay sang cắn lại cô. Cáo già chính cống (ả Ánh Nguyệt này gian xảo i như PhongVy kakaka).

Ả nghe những lời nói từ cô thì không khỏi sợ hãi, lần này cô tìm gặp ả chắc chắn sẽ không tha cho. Tức giận nhìn cô định cho cô phát tát nhưng cô là ai chứ ?? Là con gái của trùm mafia thì đâu có ngu để người khác cho ăn tát chứ, cô nghiêng người tránh cái tát của ả ta rồi một tay túm lấy tay ả và vặn lại khiến ả ta đau đớn.

51. Chương 50

_ A, con c.h.ó này bỏ tay ra - Ánh Nguyệt nước mắt lưng tròng nhìn cô bằng ánh mắt căm phẫn, cô không nói gì mà còn cố siết mạnh hơn rồi nói :

_ hừ... Tao đâu có ngu, nhưng tao nể tình mày là " bạn tốt " của tao thì tao tha ày cũng được, hừ - rút lời thì co hất ả ra rồi đập ả một phát làm ả ngã xống xoài, nhiều tiếng cười phát ra từ trong lớp khiến ả què một cục và vùng vằng chạy đi . xong !! Cô và nhỏ cùng đập tay nhau một cái rooof cười thích thú bỏ về lớp. Còn hấn sau khi chứng kiến cảnh đấy thì nhếch môi cười rồi bỏ về văn phòng. Vừa mới đứng trước cửa thì hấn đã nhúu mày khi bên trong phát ra hàng đồng tiếng kì là kèm theo cái giọng của con gái hét lên :

* bốp, choang... Choang, rầm *

_ TRIỆU HẢI MINH ! ANH CHẾT Ở ĐÂU RỒI HẢ, MỞ CỬA RA CHO TÔIHHHHH. TRIỆU HẢI MINHHHHHHHHHHH - nó gào rú bên trong, cứ mỗi lần nó hét thì một đồ vật được ra đi vĩnh viễn. Hấn đưa tay mở cửa thì chẳng biết từ đâu một quyển sách dày cộp bay thẳng vào mặt hấn gây ra tiếng * bốp * nghe mà vui tai. Đen mặt khi trước mắt hấn là căn phòng bây giờ không khác gì bãi rác, sách vở, giáo án, cốc chén nằm mộij đồng dưới đất :

_ em quậy đủ chưa.

Nó không nói gì chỉ nhìn hấn bằng đôi mắt sắc lạnh và vùng vằng bỏ ra ngoài. Nhưng đâu dễ như vậy ! Hấn lôi tay nó lại rồi đặt lên môi nó một nụ hôn cưỡng bức (heo : anh ơi em đau timmmmmm . / hấn : kệ mày, liên quan đến tao à. / heo : huhuuu đưa em đi bác sỹ. / hấn : * nhếch mép * sửa lại kịch bản đi rồi tao đưa đi bệnh viện, thích " Đông Khê hay là " Châu Quỳ " . / heo : * choáng * ối anh ơi anh nghĩ sao mà đưa em zô đấy). Nó bị hấn hôn bất ngờ thì ra sức vùng vẫy nhưng mà cái loại 45 cân thì làm sao mà đấu lại 65 cân thật (heo : ối anh ơi bệnh em nặng rồi, dừng ngay lại không em đau tim chết mất. / hấn : khỏi nói đi, nhìn là tao đủ biết bệnh mày nặng đến mức nào rồi). Bất lúc nó lấy chân đá vào chỗ...cái chỗ đấy ý... XYZ ý (hấn : * lườm *), bị bất ngờ hấn vội buông nó ra, mặt trắng bệch không còn giọt máu thì ...

* chát *

Cái đau ở " dưới " chưa hết thì nó lại thẳng tay tát hấn một phát muốn méo mặt không một chút thương tiếc, nhìn hấn căm thù rồi chạy ra ngoài nhưng sao ngăn được nước mắt. Nó cứ thế chạy đến một góc khuất rồi ngồi thụp xuống khóc nức nở. Nó khóc không phải là do hấn hôn nó maf là do nó đã đánh hấn, nó cũng đâu muốn như vậy đâu chẳng qua đấy chỉ là phản xạ tự nhiên thôi mà. (Heo : hừ... Hôn đã nhẹ, ta mà ác thêm chút nữa là ta không biết chuyện gì xảy ra đâu nha, chẳng qua là tại nhà người còn bé nên ta mới tha cho chứ người mà lớn thêm chút xíu nữa là ta cho hấn làm thịt người luôn muahahahahahaha * cười man rợ)

+——

Heo : hức...hức... Có ai cứu Heo với. . hức hức... Đạo này Heo thấy Heo hơi bị biến thái, chẳng biết đứa nào đã đầu độc tâm hồn " ngây thơ trong sáng " của Heo rồi huhu .

Còn hấn thì sao ?? Lúc nó chạy đi thì để lại hấn trong phòng đang vật lộn với cơn đau quần quai, đứng không nổi mà ngồi chẳng xong nhưng vẫn phải cố lết ra khỏi phòng để đi tìm nó. Chạy qua chạy lại thì hấn cũng hết đau nhưng biết tìm nó chỗ nào, hấn lên lớp cũng không có, sau trường cũng không. Nản lòng định bỏ về nhà thì thấp thoáng thấy hình dáng quen thuộc đang ngồi bó gối trong góc tường, hấn từ từ bước đến nơi mà nó đang ngồi khóc, nhẹ nhàng ngồi xuống bên cạnh nó mà không gây một tiếng động. Còn nó cho dù có gục mặt xuống nhưng nó vẫn cảm nhận được có người đang bên cạnh mình, nó từ từ ngẩng đầu dậy và ngược đôi mắt nặng trĩu nước lên nhìn, một thoáng bất ngờ, một chút vui vui khi nhìn thấy hấn

nhưng.... Nó cứ nghĩ đến cái lúc hấn và Ánh Nguyệt hôn nhau thì lí trí lại không cho phép như vậy, nó nhìn hấn sắc lạnh rồi lạnh lùng nói :

— anh đến đây làm gì, anh cút đi.

Hấn không nói gì chỉ nhìn nó rồi đưa tay lên định lau đi giọt nước mắt trên mặt nó nhưng nó lạnh lùng hất thẳng tay hấn ra, bàn tay hấn chơi vơi trên không rồi buông xuống. Nó đứng dậy bỏ chạy thì từ sau một vòng tay ấm áp ôm ngang eo nó, bất ngờ l, nó đứng im như tượng thì giọng nói ấm áp của hấn lại vang lên bên tai :

— đừng đi , nghe anh nói một lần thôi có được không.

— bỏ ra, tôi với anh bây giờ chẳng là gì hết nên chẳng có gì mà nói cả, bỏ raaaaaaa.

— em không có nhưng anh có.

— hừ... Muốn nói thì anh đi mà nói với cô bạn gái bé nhỏ của anh đấy, anh có nói thì tôi cũng không muốn nghe... Buông ra, tốt ghét anh.

Nó gắt lên.. Bàn tay hấn từ từ nới lỏng eo nó rồi buông ra hấn. Nhìn nó lạnh lùng đi qua hấn mà tim hấn như co thắt lại, cổ họng hấn như nghẹn lại , đôi mắt cũng vì thế mà rơi ra vài giọt nước trong suốt nhưng mà lại đắng đến tận tim.. Phải !!! Hấn khóc rồi ! Khóc vì một người con gái hấn yêu vì hấn đã không biết nắm bắt, và chính hấn cũng chán ghét bản thân mình kinh khủng vì đã để nó hiểu lầm cho hấn... .

++-++-——++-+-

Trở lại thời gian hấn đợi nó ở sau trường...

Sau khi nhận tin cho nó xuống thì lòng hấn hí hửng như trúng số, từ phía sau hấn nghe thấy tiếng bước chân thì tưởng là nó nên quay người lại, miệng thì cười toe toét nhưng nụ cười trên môi tắt lịm khi trước mặt hấn bây giờ không phải là người con gái hấn mong, không phải là nó mà là Ánh Nguyệt. Nhíu mày nhìn Ánh Nguyệt rồi hỏi :

— sao cô ở đây.

— vườn trường thôi mà, đâu phải chỉ có mình thầy được đến đây chứ, đúng không.

Hấn không nói gì chỉ quay mặt đi. Bỗng trên môi Ánh Nguyệt nhếch lên thành nụ cười ma mị khi nhìn thấy ai đó. Ánh Nguyệt kéo tay hấn lại và lôi hấn xuống rồi hôn . Hấn bất ngờ tưng tưng định hất ả ra rồi tá hoặc chửi ột chận nhưng chưa kịp ra tay thì hấn nghe thấy giọng nói quen thuộc từ phía sau vang lên... Vâng !! Chính là nó. Còn mọi truyện sau đó ra sao thì ai cũng biết rồi nhỉ nên sẽ không nhắc lại nữa.

Liệu hấn và nó có hóa giải được hiểu lầm với nhau rồi lại bên nhau nữa không ??? Hay là sẽ phải xa nhau mãi mãi.... Muốn biết thì tiếp tục theo dõi truyện nhé !!!!

Thân !!!!

»» Heo ««

52. Chương 51

Nó chạy lên lớp ôm balo và bỏ về nhà làm bọn trong lớp không hiểu cái mô tê gì hết. Về đến nhà nó liền nằm ườn ra giường mà khóc... Ánh mắt nó bất chợt rơi vào cái thiệp màu hồng mà hôm nọ nó vứt vào góc tường... Vâng !!! Thiệp mời dự tiệc sinh nhật của Ánh Nguyệt. Mai là đến sinh nhật của cô ta rồi, nó không muốn đi một chút nào vì nếu đi thì chắc chắn sẽ chạm mặt cô ta, nhưng không đi thì cô ta sẽ khinh mình và nói mình là sợ không dám đến. Dẫn đo một lúc thì nó cũng có quyết định cho chính mình là nhất định sẽ đến. Nó lại nghĩ đến hấn, những lúc tức giận, những lúc hấn cười, lúc hấn nói yêu nó và lúc hấn làm nó đau, một tay hấn đã cầm dao rạch nát tim nó và để lại vết thương khó lành, nhưng... Đau chỉ riêng nó đau, hấn cũng đau lắm chứ nhưng biết làm sao được, có trách thì trách chính con Ánh Nguyệt đó đã làm hạnh phúc của nó vỡ tan.

—-+— tôi -+-++-+—+—+

Thần thờ ngồi bên bậu cửa sổ nhìn ra ngoài, hôm nay trời không sao, không trăng chỉ có một màu đen yên tĩnh, bầu trời đen kịt báo hiệu cho nó một điều chẳng lành sắp xảy ra. Nó mặc kệ vẫn ngồi trên bậu nghĩ vẩn vơ thì tiếng người gõ cửa làm nó bừng tỉnh.

* cóc cóc cóc *

— ai ???

— dạ tiểu thư, là tôi ạ - người làm nhà nó nói vọng vào.

— có việc gì.

— cậu Triệu muốn gặp tiểu thư.

Là hần, tại sao hần lại đến đây vào giờ này chứ, cũng đã 10h đêm rồi mà, hần đến có việc gì sao ????. Hàng loạt câu hỏi xuất hiện trong đầu nó, lúc này nó cũng muốn gặp hần lắm nhưng nó không thể thì vì hận hần đã làm nó đau, lạnh lòng buông ra câu :

— đuổi anh ta về đi.

— dạ vâng.

Cô hầu kính cẩn rồi lui xuống nhà.

— phòng khách —

— Bảo Như đâu.

Vừa thất cô hầu đó hần liền lên tiếng hour ngay vì hần nhớ nó lắm, muốn gặp nó lắm và hần cũng muốn giải thích tất cả cho nó nghe là giữa hần và cô ta thật sự là không có gì hết.

— dạ thưa cậu Triệu, tiểu thư không muốn gặp cậu nên cậu về cho.

— sao ??? Không muốn gặp tôi thì tôi tự lên gặp.

Rút câu hần rời chỗ ngồi rồi lên thẳng lầu mặc cho người làm trong nhà nó cũng ra sức ngăn cản nhưng hần mặc kệ, hướng thẳng phòng nó mà đi.

— Bảo Như, mở cửa ra cho anh.

Nó đang chuẩn bị chợp mắt thì giọng nói quen thuộc từ ngoài vọng vào, một thoáng bất ngờ nhưng nó vẫn giữ im lặng không nói gì. Còn hần sau khi gọi mà không ai thưa bèn lấy tay vỗ rầm rầm vào cánh cửa rồi hets:

— Bảo Như, mở cửa cho anh đi, anh biết em chưa ngủ mà, mở ra.

Ở trong, nó rất muốn chạy ra mở cửa để nhìn thấy hần, bàn chân nó định bước xuống giường nhưng một lần nữa lí trí lại ngăn cản trái tim nó, bất lực ngồi thụp xuống sàn nhà lạnh mà nước mắt không ngừng rơi.

* RẦM *

Cánh cửa bị đập văng ra ra và hần chạy vào. Nó giật mình nhìn cảnh trước mắt lòng không khỏi xót xa vì.... Nhà nó lại phải chi ra một khoản tiền để thay cửa mới rồi (hổ hổ).

Sau khi cánh cửa đổ xuống rồi thì hần lại gần chỗ nó, nó ngược mắt lên nhìn thì hần quỳ ập xuống chỗ nó vòng tay ôm nó. Bất ngờ, vui vui trong lòng nhưng nó cố gắng đẩy hần ra vì nó sợ nếu cứ như vậy thì nó lại yêu hần mất (Heo : * hát * nếu cứ như vậy, chắc chắn anh sẽ buông đôi tay, nếu cứ như vậy.... Nó : * đập * biennnnnn. / Heo : ngồi khóc).

— anh.... Buông tôi ra mau... Buông ra - nó hét lên, nhưng hần cứ mặc kệ, ôm chặt lấy nó và khóc, chẳng mấy chốc mà vai áo nó đã ướt đầm nước mắt củavhần :

— xin em.... Nghe anh nói một lần thôi có được không ??? Anh và cô ta thật sự là không có gì hết. Em tin anh....

__ tôi không muốn nghe gì hết, buông raaaaaaaaaaaaa - nó hét lên mà nước mắt cũng rơi nhưng vẫn cố gắng đẩy hẳn ra.

__ EM CỨNG ĐẦU CŨNG VỪA PHẢI THÔI CHỨ !!! TẠI SAO EM KHÔNG LẮNG NGHE ANH NÓI MỌI CHUYỆN RA SAO HẢ ?? ANH MUỐN GIẢI THÍCH TẤT CẢ MÀ SAO EM KHÔNG NGHE, CỨ TIN VÀO NHỮNG ĐIỀU EM ĐÃ NHÌN THẤY, NHƯNG TRƯỚC ĐÓ EM CÓ Ở ĐẤY KHÔNG HẢ ??? EM NÓI ĐI - Hẳn nhìn thẳng vào nó mà hét lên, nói ra những gì hẳn muốn nói. Còn nó thì sao ? Nó cũng người khi nghe câu nói của hẳn, ừ thì nó không có ở đấy để chứng kiến mọi việc mà nó chỉ thấy hẳn và cô ta hôn nhau, đối với nó như vậy là quá đủ rồi vì nó chẳng muốn chuyện gì xảy ra nữa, nhờ đâu lời nói của hẳn chỉ là ngụy biện.

__ tôi không muốn biết gì hết, tôi không muốn nghe... Anh cút đi cho tôi.. Cút điiiiiiiiiii - nó đâm thùm thụp vào hẳn làm hẳn đauvlắm, không phải là đau ở ngoài da thịt mà là đau tận sâu trong tim, tại sao nó lại không tin chứ ? Sự thật là hẳn chỉ có mình nó và yêu nó thôi mà ! Hẳn cũng phải thừa công nhận rằng ngày xưa hẳn đã rất lẳng nhăng, thích thì quen, không thì bỏ... Đối với hẳn những cô gái hẳn quen cũng chỉ là người tình qua đường không hơn không kém, hẳn nghĩ là trên đời này làm gì tồn tại cái thứ được gọi là tình yêu thật sự thì làm gì mà mình phải chung tình với người ta. Nhưng bây giờ đã khác rồi vì nó đã đến, đã bắt mất hồn của hẳn từ lần gặp đầu tiên, đã cho hẳn biết cái cảm giác được yêu thương là như thế nào vậy mà cũng chỉ tại hẳn không biết giữ chặt người con gái mình yêu trong vòng tay để nó tuột khỏi tay hẳn như vậy... Bây giờ hẳn không biết phải làm thế nào để nó mới trở về với hẳn đây ?

__ ANH KHÔNG ĐI, ANH KHÔNG ĐI ĐÂU HẾT, CHỪ KHI EM PHẢI TIN TẤT CẢ NHỮNG GÌ ANH NÓI, ANH THỀ VỚI EM NHỮNG ĐIỀU ANH NÓI ĐỀU LÀ SỰ THẬT, TIN ANH ĐI - hẳn vừa nói vừa khóc, đôi tay thì ôm chặt lấy nó (heo : * bĩu môi * con trai mà khóc như gì á), nó nghe thấy vậy chẳng nói gì chỗ gục đầu vào lồng ngực hẳn mà khóc nức lên , bất chợt chuông điện thoại hẳn reo lên.

* cứ mãi như vậy thì tình ta sẽ chẳng phai nhòa và một thời gian sau, em sẽ là cô dâu.

Dù anh luôn biết sẽ thật khó đến ngày mà anh luôn mơ thầm...

Nhưng mong lắm ngày gọi em là vợ yêu ơi.. (vợ yêu - vũ duy khánh & khắc anh)

Hẳn vội vàng lấy điện thoại ra thì hóa ra là số của ba hẳn nhưng tay kia vẫn ôm nó :

__ dạ con nghe.

“”

__ dạ, thật hả ba, con về liền.

Cúp máy rồi nhìn vào nó.

__ em đến nhà anh đi

__ tại sao tôi phải đi.

__ người của ba ” chúng mình ” đã bắt được tên bắt cóc em lần trước rồi, nhưng người đứng sau việc này hẳn chưa tìm ra, đi thôi.

Rút câu hẳn đứng dậy kéo nó đi nhưng nó nào có chịu, cứng đầu ngồi ở đấy. Bực mình, hẳn nhắc bổng nó lên bổng ra xe làm nó kêu oai oái :

__ đồ điên, cko tôi xuống, tôi không muốn đi.

__ em im lặng có được không.

-+-----+--+--+--+--+-----+--+

Nhà hẳn :

Khi hai đứa lôi nhau vào nhà, à mà nói đúng hơn là hẳn lôi nó vào thì nhìn thấy giữa nhà có một tên thanh niên người dính bê bết máu, gương mặt tím bầm do bị đánh nhiều quá, thấy hai đứa vào ba hẳn lên tiếng :

__ Hải Minh, cho con lo vụ này, ba chịu.

Hắn không nói gì chỉ nhìn tên đsáy bằng ánh mắt sắc lạnh, không ai khác mà chính là Bảo Su nổi tiếng trong giang hồ.

__ nói, ai là người thuê mày bắt cóc Bảo Như.

Gia Bảo không nói gì chỉ khinh khỉnh nhìn hắn rooif quay mặt đi làm hắn chướng mắt.

* bốp *

__ mày có nói không.

__ hừ... Muốn chém muốn giết thì tùy các người.

* bốp, bốp, bốp *

__ mẹ kiếp , thằng c.h.ó này mày nói ngay cho tao.

Hắn như con thú dữ xông vào đáng cho Gia Bảo miotj chặn thừa sống thiếu chết nhưng Gia Bảo cũng không thêm nói một lời nào, ba hắn thất vậy thì ra hiệu cho hắn dừng tay rồi ông nói :

__ theo như tôi được biết thì cậu đã phạm nhiều tội như giết người, buôn bán ma túy, vũ khí trái phép..v.v đúng chứ, nếu như cậu khai ra người chủ mưu thì tôi sẽ tha cho cậu bằng không... Lo mà ngồi tù đến chết đi.

__ hừ... Thằng này giờ đã vào tay của các người rồi nên mấy người thích làm gì thì làm đi.

__ được thôi, đem vào.

Ba hắn rút câu thì từ ngoài mất tên mặc đen toàn tập khênh một người phụ nữ đã bất tỉnh từ ngoài cửa đi vào làm cho Gia Bảo giật mình.

__ mẹ...mẹ.... Các người làm gì thế hả, tội tôi một mình tôi chịu tại sao lại bắt mẹ tôi hả - anh hét lên, nghe vậy ba hắn cũng chỉ nhếch mép cười.

__ sao ??? Cậu có khai ra không hay là muốn hốt xác mẹ cậu.

Ông rút lời thì tên áo đen cũng dí súng vào đầu mẹ của Gia Bảo làm anh hoang mang, lo sợ vì mẹ cậu là người mà cậu thương nhất nên vội nói :

__ được, tôi nói, chỉ cần mấy người không làm gì mẹ tôi là được.

__ tôi đảm bảo là mẹ caauk sẽ không bị mất một sợi tóc nào nếu như cậu nói ra.

__ là Phan Ánh Nguyệt con gái của giams đốc công ty xây dựng Thiên Long.

53. Chương 52

__ mẹ kiếp, con c.h.ó - hắn chửi ả ta rồi chạy ra cửa, còn nó nghe xong thì bất ngờ lắm, là cô ta sao ?? Nó không thể tin được nên hỏi lại Gia Bảo :

__ anh....anh có chắc là cô ta không ?

__ không sai, chính cô ta thuê tôi để giết cô, tôi còn nghe cô ta nói là cô đã cướp bạn trai của cô ta.

__ cái gì ??? Tôi không có.

Một dòng suy nghĩ chạy ngang qua đầu nó, Ánh Nguyệt vì muốn có hắn nên đã bắt chấp mọi thủ đoạn để có hắn, còn giám thuê người để hại nó thì chẳng nhẽ điều hắn nói là sự thật rằng hắn không làm điều có lỗi với nó và tất cả chỉ là hiểu lầm. Sững người trước dòng suy nghĩ nghĩ đó và đưa mắt đi tìm hắn nhưng hắn đã đâu rồi, thất vọng vì không thấy hắn để chấp nhận lời xin lỗi của hắn và xóa bỏ mọi hiểu lầm. Nó gục mặt xuống khóc thì mẹ hắn từ bao giờ đã bên cạnh nó ôm nó vào lòng..

Những chuyện xảy ra giữa nó và hấn trong mấy hôm nay 4 bậc phụ huynh đều biết nhưng cũng không muốn nhúng vào vì họ muốn con của họ tự giải quyết cho nhau.

_ từ ngày mai sẽ không có bất cứ cái tên công ty nào tên là Thiên Long tồn tại nữa, tất cả giải tán.

Ba hấn tuyên bố rồi đi lên lầu, bọn vệ sĩ cũng giải tán luôn và Gia Bảo cũng nhanh chóng đưa mẹ anh về và cậu thề rằng bắt đầu từ giây phút này sẽ không bao giờ động vào máu tanh nữa, sẽ từ bỏ bang phái trong giang hồ đi, sẽ tìm một công việc chân chính để làm. Còn hấn thì sao, trở lại với hấn nhé !!

++++++

Sau khi ra khỏi nhà thì hấn lái xe đến nhà Ánh Nguyệt, lòng thì tràn ngập lửa hận , trong lúc này đây hấn chỉ muốn tìm cô ta vụn cổ cho chết (Heo : sao ác thế anh ơi). Dừng trước cổng nhà cô ta hấn bấm chuông inh ỏi, mãi một lúc sau quản gia nhà ả mới ra mở cổng, thấy hấn bà hỏi :

_ đêm hôm thế này cậu đến tìm ai ???

_ tôi muốn tìm Ánh Nguyệt.

_ nhưng giờ đã muộn mà tiểu thư cũng đã ngủ rồi.

_ tôi không quan tâm, gọi cô ta xuống gặp tôi mau.

Vừa nói mà hấn vừa hằm hằm đi vào trong biệt thự mà chưa được sự đồng ý của quản gia , mặc cho bà có ngăn lại nhưng hấn đâu có chịu.

_ bà lên nói với cô ta là có Hải Minh đến muốn gặp, tôi không tin là cô ta không xuống.

Bất lực vì khuyên ngăn hấn thì bà ta cũng lên gọi ả xuống, chưa đến 5 phút đã thấy cô ta mặt tươi hơn hoa chạy xuống. Vừa nhìn thấy hấn cô ta đã giở quẻ nói với giọng ngọt nhất có thể khiến bà quản gia rùng mình. Nói thật là bà không ưa ả ta một chút nào vì ả ta là một cô tiểu thư kiêu kì, chảnh chọe, không coi ai ra gì và rất khinh người nghèo :

_ ” anh “, muộn rồi ”anh ” đến nhà ” em ” làm...

* CHÁT *

Ả Chưa nói hết câu đã nhận ngay phát tát như trời giáng từ hấn, giật mình uất hận nhưng vẫn phải cố tỏ ra yếu đuối khóc nức lên..

_ hức... Anh sao vậy.. Hức.... Sao anh lại đánh em chứ.

* CHÁT *

_ con khốn nạn, cô bỏ ngay cái điệu bộ giả tạo đấy đi... Hừ... Cô thuê người hại Bảo Như rồi cố tình hôn, tôi, bịa chuyện để cô ấ hận tôi hả, cô vui lắm sao.

* CHAT *

Hấn tuôn ra một lèo rồi lại tặng cô ta phát tát. Còn cô ta thì sao ?? Khi hấn nói những chuyện đấy ra thì lòng hoang mang lo sợ nhưng rồi cũng nhếch môi lên cười :

_ haha anh đã biết rồi sao, phải ! Tôi làm đó,nhưng anh nói ra liệu cô bạn gái đáng thương của anh có quay lại với anh không hahah....

* CHÁT *

_ CÂM MỒM

Cô ta cứ há họng ra cười thì lại bị hấn ta tát cái nữa làm nụ cười trên môi tắt ngấm. Hấn khinh bỉ nhìn cô ta rồi bỏ về nhưng vẫn không quên để lại một câu làm cô ta hoang mang lo sợ :

_ cô cứ đợi ra ngoài đường mà ở đi, không lâu nữa đâu hừ..

*****#

Về đến nhà thì thấy cảnh nhà vắng tanh, không còn ai nữa ngoại ba mẹ hấn và nó đang ngồi trên sofa, thấy hấn nó chạy ra ôm hấn cứng ngắt, thấy vậy hai ông bà cười gian rồi chuồn lên lầu nhưng cũng ném lại cho hai đứa một câu :

__ hai đứa cứ tự nhiên, lát con đưa Bảo Như về, nó có mất cọng tóc nào thì con lo ra đường ở đi.

Méo mặt trước lời đe dọa của mẹ mình mà hấn chỉ có biết cười chừ nhưng chợt nhớ đến nó môi hấn nở nụ cười khi thấy nó đang rúc trong ngực hấn mà khóc.

__ ngoan nào, ai làm em khóc anh giết nó.

__ là tên khốn Triệu Hải Minh, anh giết thằng đó cho em đi.

Môi hấn giật giật vài cái, nó nói là giết tên khốn Triệu Hải Minh và đó cũng là hấn, vậy... Nó nghĩ nó đang nói chuyện với ai thế ????

__ em....em... Em biết anh là ai không.

__ biết.

__ là ai ???

__ tên khốn Hải Minh.

* ầm *

Hấn muốn xiu trước câu trả lời của nó, vậy nó muốn hấn tự sát ư... Nhưng... Hình như hấn thấy có điều gì không ổn thì phải ! Là gì nhỉ... À...

__ Bảo Như... Em... Em chịu tha lỗi cho anh rồi đúng không (Heo : chậm tiêu thế anh. / hấn : tao vả cho cái méo mặt bây giờ * lườm *. / Heo : hứ, ừ thêm sợ, đánh ta là ta đá ra khỏi truyện rồi cho người khác vào thế vai biết chưa. / hấn : tự nhiên đi cưng, đá ta là truyện của cưng bị ế ./ Heo : * ngồi khóc *)

Nó không nói gì mà vẫn rúc trong ngực hấn như tìm lại hơi ấm ngày nào. Mỉm cười nhìn nó rồi hấn nói :

__ thôi được rồi, anh đưa em về.

Vừa nói hấn vừa ôm nó ra xe rồi nổ máy đi về nhà nó. Về đến nhà hấn lại còn có ý theo nó lên phòng, thấy hấn đi theo mình nó chớp chớp đôi mắt hỏi :

__ anh.... Sao không về mà đi theo em ???

Cái giọng chong chéo ấy vang bên tai hấn mà ngày nào hấn cũng muốn nghe, mà cái biểu hiện đáng yêu của nó lúc này khiến hấn yêu nó chết mất. Đưa tay véo cái má phúng phính của nó rồi miệng cười gian tà :

__ muộn rồi, anh không muốn về, ở lại với em cơ.

__ hơ... - nó dần cái mặt ra chẳng hiểu gì hết, ý hấn nói là không muốn về => ở lại với nó => => ngủ => ngủ chung giường. Nghĩ như vậy thì mặt nó đỏ bừng lên định lên tiếng đuổi hấn thì hấn nhanh miệng hơn :

__ đi ngủ thôi, buồn ngủ quá.

Lời nói thường đi đôi với hành động và hấn cũng vậy, kéo nó lại gần giường nhưng nó nào có chịu.

__ không, anh đi về đi... anh ngủ đây thì em ngủ đâu (biết rồi vẫn còn hỏi)

__ thì ngủ đây chứ đâu, lại đây

Hấn kéo nó xuống nằm rồi ôm nó ngủ, nó thì tâm trí rối bời lên khi nửa nó muốn hấn ở lại nhưng nửa kia muốn đuổi hấn về nhưng... Dù có đuổi thì hấn cũng chẳng thèm về đâu nên đuổi làm gì cho phí sức. Hấn đang lim dim ngủ thì nó giật giật áo hấn, mở mắt nhìn nó rồi mỉm cười :

__ sao vậy, không ngủ được hả.

__ không phải - nó lắc đầu.

__ vậy sao thế, muốn nói gì à.

— ưm... Anh kể cho em chuyện lúc sáng đi.

— được rồi.

Hắn đem tất cả ra kể cho nó nghe không bỏ sót một chi tiết. Nó nghe xong thì mặt nó sụ xuống, giả như nó lắng nghe hắn nó xôm hơn thì mọi chuyện cũng chẳng tồi tệ như ngày hôm nay.. Nó miên man suy nghĩ thì cũng từ từ chìm sâu vào giấc ngủ và đã mơ một giấc mơ rất đẹp chắc hẳn tại có hắn bên cạnh nên nó mới ngủ ngon như thế đây. Còn hắn thì sau khi thấy nó ngủ thì miệng nở nụ cười hạnh phúc, hôn nhẹ lên trán nó rồi cũng ngủ luôn.

Sáng hôm sau :

Hôm nay là ngày sinh nhật của Ánh Nguyệt nên nó sẽ dậy sớm để chuẩn bị mọi thứ trước khi đi, mà lần này làm trên biển nên nó phải nhanh chóng sửa soạn mọi thứ để ra kịp lúc trước khi tàu rời bến. Mở mắt ra định bước xuống khỏi giường thì nó cảm thấy hình như là thiếu cái gì thì phải, nhìn sang bên cạnh thì chẳng thấy hắn đâu chắc là dậy rồi. Nó không suy nghĩ nhiều nữa mà hướng thẳng Washington City mà đi.

* cách *

Tay nó vịn nắm cửa rồi đi vào nhưng... Hai mắt của nó muốn rớt ra, miệng há hốc khi trước mặt nó bây giờ là... Cảnh hắn đang trần truồng dưới vòi hoa sen... Từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên, từ " giữa " đi lên đi xuống mà nó chẳng bỏ sót bất kì chỗ nào (heo : * xịt máu mũi + chảy nước miếng * hic hic sao dạo này mình mê ngắm trai đẹp " khỏa thân " vậy trời, hic hic biến thái quá, nhưng thôi không sao, miễn là trai đẹp là được hí hí)

— AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

* RẦM *

Sau khi chứng kiến cảnh " hùng vĩ " có 1-0-2 thì nó hét lên đồng thời cửa phòng tắm đóng sầm lại khiến cho ngôi biệt thự như muốn rung chuyển, cũng vì vậy mà hai má nó nóng bừng đỏ như hai quả cà chua chín.

Hắn lúc này thì sao, lúng túng lấy khăn choàng tắm che lại và gương mặt cũng đỏ chảnh thua kém nó là bao. Vội vàng lấy quần áo mặc rồi đi ra ngoài nhưng chẳng thấy nó đâu mà chỉ thấy một đồng tròn tròn trên giường đang quẩn chân.. Vâng ! Chính là nó sau khi nhìn thấy... Thì vội lên giường trùm chăn cho đỡ xấu hổ.

— Bả...Bả...Bả... Nh... Như... À... Dạ... Dậy... Nhanh - hắn lắp bắp nó vì vẫn còn xấu hổ đây mà (Heo : sao em không thấy xấu hổ nhỉ. / hắn : mặt mày dày như cái thớt rồi còn gì)

Nó nghe vậy nhưng vẫn cúi rúc trong chăn không muốn ra, nhưng chón tránh mãi cũng không phải là cách vì nó sẽ được gặp hắn dài dài nên nó quyết định thò đầu ra, rón rén mò vào phòng tắm thì hắn nói :

— em.... E...m... Đã... T..h..ấy... G..gì... Rồi

— thấy hết rồi, nhìn thấy hết rồi, không bỏ qua một chỗ nào hết (em thích tính thẳng thắn của chuy muahaha), những gì nên thấy cũng đã thấy hết rồi - nó nhắm mắt nói một lèo nhưng nhận ra mình đang nói cái gì liền bịt mồm rồi bay vào phòng tắm.

Cho Heo ngoài lề chút xíu ạ.

Heo : sao cái chương này Heo biến thái thế nhỉ, lên level mới rồi hí hí. Ngắm bổ mắt thật . * mơ mộng *

Hắn : con ranh kiaaaaaaaaaa * mặt đỏ bừng *

Heo : * chớp chớp *. gì vậy anh. * che miệng cười e then *

Hắn : ọe... Ọe... Mày vút ngay cái kiểu then thùng đó đĩ, mắc ói quá.. Mày có biết mày rất kinh khủng không hả, biennnnnnnnnnnb

Heo : * khóc * hức.. Hức... Huhu * chạy đi.

Hắn : con khùng * phi dép *

54. Chương 53

* RẦM *

Cửa phòng tắm được nó ” nhẹ nhàng ” đóng lại gây ra tiếng chói tai, ở bên trong nó ôm mặt xấu hổ tự lấy tay cốc vào đầu mình rồi than.

__ trời ơi !!! Xấu hổ quá đi, xấu hổ chết mất huhuu giờ làm sao đây, chắc không giám nhìn mặt anh í mất, trời ơi....i.i.i.

Nó cứ ở bên trong mà tự kỉ còn hắn thì dần mặt ngồi một đống bên ngoài, gương mặt baby của hắn được ” trang điểm ” thêm hai quả cà chua chín làm tăng vẻ dễ thương (con trai mà dễ thương thì cũng hơi quá nhỉ). Mỗi lúc lâu sau nó cũng mò ra thay đồ đẹp để đi dự tiệc rồi, muốn tránh mặt hắn nên lui thủ xuống nhà thì hắn gọi nó làm nó giật mình :.

__ e...m...e...m.... Th...ật... Sự.... Đã....th... Thấy... Hết.... Rồi chứ ???

Hắn hỏi mà không giám nhìn mặt nó, nó cũng ngượng vô cùng nhưng vẫn phải nói :

__ hơ... E...em... Chưa thấy gì hết (nói dối là hơ, cứ thật thà như Heo thì ai cũng thích hí hí)

__ thật.... Không

Hắn nghi ngờ nhìn nó thì nhận được cái gật đầu chắc nịch nên cũng nhẹ lòng. Cả đời hắn chưa bao giờ xấu hổ như hôm nay vì từ bé đến giờ hắn chưa bị một ai nhìn ” hàng ” mà có thì cũng chỉ là lúc hắn mới sinh ra thôi.

__ anh.... Không tính đi sinh nhật Ánh Nguyệt hả - nó hỏi. Cho dù có ghét cô ta vì biết cô ta hại mình đi chẳng nữa nhưng nó nhất định phải đi vì muốn quay một chận cho ra trò xem đến lúc đấy cô ta còn giấu mặt vào đâu. Hắn không nói gì chỉ để cơ thể nhẹ rờ lên chiếc giường êm ái, nhắm mắt và nói bằng giọng chán nản.

__ em khùng hả, ai lại đi sinh nhật buổi sáng bao giờ. Mà hôm nay sẽ không có tiệc sinh nhật nào hết nên ở nhà cho khỏe - hắn nhếch mép cười khinh làm nó khó hiểu, hắn nói là sẽ không có sinh nhật nào hết, là sao ??? Trí tò mò lại nổi lên, bay về phía hắn và hỏi :

__ ủa là sao ?

__ rồi em sẽ biết, thay đồ đi, xuống nhà ăn sáng

Mỉm cười xoa đầu nó rồi thản nhiên xỏ tay vào túi quần và bước xuống nhà.

—+—

5 phút sau :

Nó tí tởn chạy xuống nhà thì mới đến chân cầu thang đã nghe thấy cô phát thanh viên oang oang cái giọng trong tivi : ” tập đoàn Thiên Long đã bị phá sản ngay trong một đêm, Chủ tịch Phan bất ngờ nghe tin động trời nên đã bị đột quỵ đang trong bệnh viện XX cấp cứu...bla...bla.

Nó bất ngờ, tập đoàn Thiên Long chẳng phải là tập đoàn nhà con Ánh Nguyệt hay sao, rõ ràng là công ty đang phát triển mạnh mà sao lại bị phá sản chỉ trong vòng một đêm. Chau mày khó hiểu rồi đi thẳng vào phòng bếp nơi mà hắn đang nhàn nhã thưởng thức bữa sáng. Thấy hắn nó bay ra ôm tay hỏi mà quên luôn cái vụ lúc sáng :

__ anh, anh nghe tin gì chưa.

__ tin gì ?

__ thì là cái vụ công ty nhà con Nguyệt bị....

_ anh biết, đó là cái giá mà nó phải trả khi giám động vào em.

_ Ơ... Chẳng nhẽ là do nhà anh làm hả - nó chớp chớp đôi mắt to tròn lên lên hỏi, hần cười nhẹ ropic xoa đầu nó :

_ thông minh lắm bảo bối, thôi ăn sáng đi

Nhắc nó lên cái ghế bên cạnh rồi dứt thức ăn cho nó ăn làm mấy người giúp việc trong nhà nó cũng phải đỏ mặt.

—

Ở một nơi cách đây không xa, có một người con gái xinh đẹp đang khóc. Nhưng trong ánh mắt ấy thì ngập tràn rức lửa hận, bàn tay nắm chặt vào nhau rồi hét :

_ HOÀNG BẢO NHƯ, TRIỆU HẢI MINH !! TÔI SẼ TRẢ THÙ, HAI NGƯỜI CỨ ĐỢI ĐÓ ĐI, TÔI SẼ LÀM CHO HAI NGƯỜI PHẢI ĐAU KHỔ, TÔI HẬN HAI NGƯỜI.

Mọi người đã đoán ra ai rồi chứ ! Vâng, chính là Phan Ánh Nguyệt, cô ta sẽ làm gì thì mọi người chờ đọc vào những chap cuối nhé !!!!!

» HEO «

Do nhà Ánh Nguyệt bị phá sản và cũng như là không có tiệc sinh nhật nào hết vì tiền đâu mà làm, do vậy Ánh Nguyệt cũng rời khỏi trường Sao Băng, đi đâu thì không ai biết. Trong lòng cô ta lúc này chỉ có hận thù làm ở mắt, cô nhất định phải trả thù nó và hần.

— hôm sau —

Hôm nay nó sẽ bắt đầu một ngày học mới với tâm trạng cực kì vui vẻ vì... Mới sáng mở mắt ra đã thấy cái mặt của hần trong phòng rồi nên vui cực kì, tung tăng vào lớp thì nó lại phải nhíu mày khó chịu khi nghe thấy tiếng chửi nhau chí chóe vang lên :

_ đồ biến thái, đồ điên, đồ khùng, sao cậu giám cướp first kiss của tôi hả, tôi giết cậu yaaaa~ - nhỏ như một con điên sống chuồng nhảy tung tung đánh thùm thụp vào cậu, cậu chẳng phải vừa nên túm lấy tóc nhỏ mà hét :

_ tôi đã nói là tôi không cố ý mà sao cô cứ đánh tôi vậy hả, tôi đập chết cô.

_ @\$###\$###\$###\$%&-%@#+-\$\$

Cứ như vậy mà hai đứa cào, cắn, cấu, xé...v.v vào người nhau khiến hai đứa quần áo sộc sộc, đầu tóc bù xù như hai đứa điên. Còn bọn trong lớp thì sao ? Không đứa nào giám ngăn lại vì cứ lại gần là bị hai đứa đá văng ra ngoài rồi chửi cho té tát nên đành giương mắt đứng nhìn. Nó thấy vậy thì giận lắm tính vào cho chúng một chận nhưng chẳng biết thế nào mà nó nhếch môi cực gian lấy điện thoại gọi cho ai đó, lúc sau hần chạy lên vào thẳng trong lớp quát :

_ DỪNG LẠI, HAI ĐỨA LÀM CÁI GÌ THẾ HẢ ??? ĐÂY KHÔNG PHẢI CÁI CHỢ MÀ THÍCH LÀM GÌ THÌ LÀM NHÁ.

Nghe thấy giọng quen thuộc cậu và nhỏ dừng lại, mặt nhăn nhó như con mèo đứng trước hần.

_ hai đứa muốn chết hả ?? Học hành không lo mà còn giám đánh nhau, có biết chỉ còn một tuần nữa là thi học kỳ rồi không hả ???

_ tại cậu ta kiếm chuyện chứ - nhỏ lườm nguýt cậu

_ coo nói gì hả ???? Rõ ràng là tôi đã xin lỗi cô rồi mà cô còn không nghe, cô....

_ im cho tôi - hần cắt ngang câu nói của cậu rồi lại nói tiếp :

_ Hải Nam, hết chuyện để làm gì rồi hay sao mà lại cẩu nhau đánh nhau thế hả, cậu là con trai cũng phải nhường nhịn con gái chứ, đây lại còn nhảy vào đánh nhau nữa chứ... Còn Hồng Mai, con gái gì đâu mà đánh đá không có dịu dàng nét na gì hết, cứ như vậy thì sau này ai thèm rinh. Em nên học tập Bảo Như đi, vừa

xinh đẹp, vừa dễ thương, tính tình ” đoan trang hiền thực nết na ” nói năng ” nhỏ nhẹ ” đáng yêu, em phải học tập nhiều đấy.

* RẦM *

Những con người có mặt tại đây đều lộn nhào té ngã ra đất. Sock, sock... Phải nói là rất sock khi nghe xong câu hấn khen nó. Nó mà hiền lành thì chúng đi đầu xuống đất. Nó lúc này thì sao ? Cười híp mắt khi được hấn khen, cứ rúc sau lưng hấn mà cười. Ổn định lại tinh thần rồi lọ mọ ngồi dậy và đồng thanh :

__ nó mà được như vậy hả trời.

__ còn sao nữa, thôi không nói nhiều, cuối buổi này Hải Nam và Hồng Mai ở lại vệ sinh lớp, không sạch thì đừng có về.

Bỏ lại cho hai đứa một câu rồi phui mông đi thẳng, nhỏ và cậu thì mặt ỉu xiu như bánh bao thiu.

__ hê nhô, e vợ đi bơ đi. - Ánh Tuyết từ ngoài cửa vác balo chạy vào, miệng thì cười tươi rói làm bọn con trai cứ đơ hết người ra, nhảy chân sáo về chỗ vứt balo lên bàn định lăn ra làm một giấc thì Minh Thành từ ngoài đi vào nốt, khó chịu khi nhìn thấy Minh Thành nhưng Ánh Tuyết biết làm sao, lòng không ngừng rửa : ” làm cái gì mà ngày nào cũng vác cái mặt lạnh như nước đá đến lớp vậy trời, tên này chui ra từ tảng đá à ”.

__ vui thế bà - nhỏ hỏi cô (Ánh Tuyết)

__ tất nhiên là vui rồi, công ty nhà con Nguyệt bị phá sản không vui mới lạ hihi.

Cô cười toe toét khiến tim ai kia đập lồi nhịp, gương mặt cũng vì thế mà đỏ bừng lên và nghĩ : ” tim mình bị sao mà đập nhanh vậy trời, chắc điên quá ”. Rút dòng suy nghĩ thì ai kia cũng đi ra khỏi lớp, cô thấy vậy thì khều khều nhỏ :

__ ê, tên đó làm gì mà ngày nào cũng vác cái mặt như nước đá đến đây vậy.

__ ai biết đâu, từ ngày đến đây học đã vậy rồi.

Giờ thì mọi người đã biết ai kia là ai rồi chứ, không ai khác mà chính là hoàng tử băng - Minh Thành của chúng ta.

—————5 giờ chiều —————

Sau một ngày vật lộn với nhữn tiết học gây buồn ngủ thì trống báo giờ ra về cũng đã đến khiến ặt ai cũng tươi như hoa lục đục kéo nhau ra về, chỉ tội nghiệp cho cặp đôi oan gia Hải Nam và Hồng Mai của chúng ta phải ở lại vệ sinh lớp thôi. Thấy nó và cô ôm balo lên thì nhỏ giật áo :

__ chúng mày ở đây với tao được không, tao không muốn ở lại với hấn ta đâu

__ việc ai người nấy lo, toàn thầy nhé hahaha

Nó và cô cho ra một tràng cười rồi bỏ về làm mặt nhỏ méo sệch. Khi lớp về hết, trường không còn một ai thì cậu và cô cũng bắt đầu công việc của mình là lau chùi, quét dọn. Bỗng nhiên...

* Rầm *

Cánh cửa đóng im lìm làm cho hai đứa giật mình, nhỏ vội chạy ra xem sao thì... Ôi thôi, cửa đã bị khóa lại, điện bị cúp làm lớp tối om (mùa đông nên mọi người biết trời nhanh tối thế nào rồi đấy)

* rầm, rầm, rầm *

__ có ai không, trong này có người, mở cửa ra.

* im lặng *

__ có ai ngoài đây không.

__ cô im lặng chút đi, không có ai đâu.

Cậu đứng sau lưng nhỏ, nhỏ quay lại lườm cho cậu một cái rồi gọi tiếp, nhưng xung quanh vắng lặng, không một ai nghe thấy nhỏ gọi hết làm nhỏ sợ ngồi xuống khóc, cậu thấy nhỏ khóc thì lúng ta lúng túng, có chút gì đó nhói nhói trong tim nhưng cũng không biết là tại sao nữa.

Trong khi hai đứa lo lắng, sợ hãi (có bà Mai sợ thôi) thì phía ngoài cửa có hai cái đầu 1 đen, 1 nâu thập thò :

— Anh, liệu chúng có sao không - nó lôi tay hần

— không sao đâu, hai đứa chúng nó trâu bò lắm. - hần trả lời.

— vậy bao giờ mới thả hai đứa ra.

— kệ chúng, sáng mai sẽ có người mở cửa, giờ về thôi vợ, ạn đưa em đi ăn KFC.

Nhắc đến ăn làm nó sáng mắt, tí tởn lôi tay hần đi và nó nghĩ nó là người hạnh phúc nhất trên đời này, nhưng đâu ai biết sau này sẽ có chuyện gì xảy ra.

Trong lớp :

Trời càng ngày càng tối nên không khí cũng lạnh hơn hần, nhỏ co ro ngồi vào một góc cơ thể run lên bần bật, chẳng biết ai bày ra trò này nữa nhỏ mà biết nhỏ phanh thây đứa đấy ra, có cách gì gọi người đến cứu không nhỉ ???

* tỉnh *

Bóng đèn trên đầu nhỏ phát sáng, nhỏ hí hửng lấy điện thoại ra gọi người đến đến, đưa tay lên cổ đầu mình một cái vì ngu không biết gọi sớm hơn. Mở máy ra thì dòng chữ nhấp nháy teen màn hình kèm theo cái tiếng * tít tít *

” pin thấp, vui lòng tắt máy

Nhỏ bực mình muốn phát điên lên mất, tại sao lại hết pin vào lúc này cơ chứ. Giờ phải làm sao đây ? Ánh mắt của nhỏ rơi trên người của cậu, thấy nhỏ nhìn mình chằm chằm cậu nheo mắt hỏi :

— cô nhìn cái gì, đừng nói là cô muốn ” cưỡng hiếp ” tôi nha - cậu cười đều.

* bóp *

Một cái dép hạ cánh ngay trên gương mặt siêu cute của cậu kèm theo cái giọng chanh chua vang lên :

— cậu bị điên hả ?? Tự tin gớm.

— ai mà biết được, tôi đẹp trai như thế này với lại nơi đây không có ai ngoài tôi với cô thì điều đấy rất có thể xảy ra - cậu xoa cằm.

— bớt nói nhảm đi ông, cho dù trên đời này bọn đàn ông chết hết thì... Bất đắc dĩ tôi mới í định với cậu thôi nhá, còn không thì đừng có mơ... Hừ

— đấy, biết ngay mà, cô tránh xa tôi ra, thân thể trong trắng này mà tôi cố giữ 16 năm nay không thể để cô cướp mất đi trong vòng một đêm được, đi chỗ khác (Heo : anhhhhhhh ! Hình như là em mới phát hiện ra một điều là... Anh cũng điên điên khùng khùng giống em thì phải anh em mình hợp với nhau phết, anh có thể làm người yêu của e.... ./ cậu : biến đi con mê trai * đá *)

— cậu điên cũng vừa phải thôi, đưa điện thoại đây.

— để làm gì ? À... Í cô là muốn quay lại ” cảnh đấy ” chứ gì, đây... Cầm lấy, nhớ chỉnh góc độ cho sắc nét một chút, mà thôi... Trời tối thế này chắc không nhìn thấy gì đâu nên khỏi quay cũng đự...

* bóp *

— cậu điên cũng vừa phải thôi, đem điện thoại đây để còn gọi người đến cứu, cậu muốn chết lạnh ở đây cả đêm hả ??????

Nhỏ phi luôn cái dép còn lại mặt thì đỏ bừng, 1 phần do xấu hổ, phần còn lại là do cậu cứ liên thiên như thằng điên xuốt. Còn cậu giờ mới biết là mình ăn nói lắm njamr thật nên mới đưa điện thoại cho nhỏ.

— cái shit gì vậy trời, sao lại hết pin chứ.

Nhỏ đau khổ nói, giờ con đường sống cuối cùng đã bị dập tắt luôn rồi phải làm sao đây, chắc phải qua đêm ở đây quá, nhưng nhỏ làm sao có thể ngủ được khi bên cạnh luôn luôn có tên biến thái nhất quả đất này chứ.

Một cơn gió rít lên, rèm cửa bay trong gió kèm theo cái va đập khá mạnh của cánh cửa kêu lên tiếng ” rầm ” . giật mình hoang mang không biết phải làm sao vì gió lạnh cứ lùa vào trong khiến nhỏ run lên bần bật vì lạnh.

55. Chương 54

Đôi môi đỏ thừng ngày giờ đây đã thay bằng màu tím tái, cậu như cảm nhận được cơ thể nhỏ đang run lên thì tim quặn thắt vội lấy áo của mình khoác lên cho nhỏ. Nhưng hình như ông trời thích trêu người con người thì phải, gió càng ngày càng mạnh kèm theo sấm chớp rạch ngang bầu trời một đường lóe..

* RẦM, ĐÙNG, ĐÙNG

— aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Nhỏ hét lên sợ hãi làm cậu chạy đến ôm lấy nhỏ (sao không ôm Heo mà ôm bà Mai làm gì)

— không sao rồi, có tôi ở đây nên sẽ không sao đâu, ngủ đi.

Nhỏ ngược mắt lên nhìn cậu nhưng trời tối quá nên chẳng thấy gì hết, mgoan ngoãn rúc trong ngực cậu mà ngủ, 5 phút sau cậu cũng chìm sâu vào giấc ngủ trong sự lạnh lẽo.

Ở một nơi cách đây không xa, khác hẳn với hai con người đang co ro ngủ vì lạnh thì hai con người này đang ôm nhau ngủ trong chăn ấm đệm êm, mặc cho bên ngoài gió có thổi, sấm có kêu, mưa nặng hạt thì hai đứa này vẫn ngủ say như chết. Hai người này là ai ??? 1 trai một gái. Người con trai thì mặt đẹp baby khỏi biết, gái thì dễ thương xinh xắn. À ha ! Hóa ra là nó và hần đang ôm nhau, muốn biết vì sao hần,lại ngủ cùng nó thì quay lại thời điểm lúc tối nhé !

Sau khi đi ăn KFC xong thì hần đưa nó về, quái lạ ! Nó vào nhà hần cũng vào theo không về à. Vào trong thì nó phải căng mắt ra nhìn vì giữa phòng khách là mấy cái vali cái to cái bé

— dì Nga ơi hôm nay ai đến nhà mình à mà lại mang đồ vào đây, hay là ba mẹ con về.

Nó gọi với vào phòng ăn, dì Nga nhà nó chưa kịp trả lời thì hần đã tong toe :

— là của anh hihi.

— cái gì ? Cửa anh sao lại đem vào nhà em, đi về đi.

— từ nay anh sẽ ở đây, anh xin ba mẹ em rồi nên đây sẽ là nhà của anh.

Xoa đầu nó rồi vác vali lên phòng, nó nghe vậy thì cứ tùm tùm cười vì từ nay nó sẽ được gặp hần thường xuyên rồi. Chạy theo hần lên phòng để xếp lại đồ thì.. Ôi thôi ! Sao hần vào phòng mình làm gì.

— ê ê, sao vào phòng em, phòng anh bên này mà - nó đứng ngoài chỉ tay vào phòng đối diện, hần cười gian tà rồi nói :

— anh ở chung phòng với em

— ai cho hần, ra ngoài.

— không.

— hừ anh được lắm

Nó ôm cái mặt như thiên lôi vào phòng rồi đá bay hần ra một cách không thương tiếc, mếu máo nhìn nó rồi te te sách đồ vào phòng đối diện.

Ăn tối xong nó lên phòng tắm rửa rồi lặn ra giường ngủ xay như chết và hấn cũng lợi dụng lúc nó ngủ xay thì mò vào phòng nó ôm nó ngủ (hic hic em ngủ một mình đây sao anh không ngủ với em)

+++++

Sáng :

Ánh sáng chiếu vào trong phòng nó làm nó nheo mắt dậy, vừa mở mắt ra đã nhìn thấy gương mặt baby được phóng đại của hấn làm nó giật mình, định há mỏ ra hét thì bàn tay hấn giữ miệng nó lại.

_ mới sáng sớm không nên làm ồn.

Mím vười nhìn nó rồi đi về phòng nhưng bị nó gọi rặt lại.

_ anh.. .. Sao ở phòng em.

_ anh vừa mới sang để gọi em dậy mà (nói dối không chớp mắt).

_ à ..

_ thôi vsen đi còn xuống ăn sáng mà đi học.

_ vâng !

——&——

Trường:

Lớp 10a7 ——

* tách, tách, tách *

Hàng loạt âm thanh kì lạ vang lên đập thẳng vào tai cậu và nhỏ làm cho hai đứa phải thức giấc. Mới mở mắt ra thì cảnh tượng đầu tiên mà họ nhìn được là.... Xung quanh hai đứa một lũ học sinh đang ôm điện thoại chụp ảnh, chụp ai ? Chính là chụp hai đứa. Bọn trong lớp đứa nào cũng cười toe toét trong đấy có nó và cô cười to nhất. Giật mình vội buông nhau ra mà cả hai đều đỏ mặt.

_ chúng mày muốn chết phải không - nhỏ hét lên làm bọn tiểu quỷ trong lớp chạy toán loạn, nhưng đứa nào cũng cười khúc khích với nhau làm cho hai đứa sôi máu, mặt thì như hai quả cà chua, không hẹn mà cả hai đều chạy ra ngoài làm bọn nó cười khoái trí.

——&&——

Như vậy đã 1 tháng trôi qua, kì thi học kỳ cũng qua một cách suôn sẻ làm ai cũng hài lòng về kết quả của mình. Nó cũng vậy ! Điểm thi khá cao do được hấn kèm cặp, cậu và nhỏ dạo này cũng ít cãi nhau hơn và còn suốt ngày dính vào nhau nữa, hình như thành bạn thân rồi thì phải ? Chắc là do cái hôm bị nó nhốt ở trường đây mà. Mạnh Hoàng cũng chẳng vừa, dạo này hay đi cua gái lớp bên cạnh vì có một cô nữ sinh mới chuyển về mà. Mọi chuyện tưởng chừng êm đềm như vậy nhưng.... Đến motij ngày....

_ vợ... Vợ... Ồi, dậy mau lên anh đưa đi chơi.

Hấn lay người gọi nó, thấy có người gọi mình nó dụi mắt ngồi dậy thì thấy hấn đứng cạnh giường, ái chà chà ! Hôm nay đẹp trai phết.

_ đẹp trai quá - nó sáng mắt lên nhìn hấn làm hấn phì cười.

_ anh biết anh đẹp trai rồi nên em không phải nhìn thế đâu, thôi dậy còn đi chơi, anh chờ dưới nhà.

Hôn nhẹ vào môi nó rồi chuồn xuống nhà, nó thì cứ tùm tùm cười như con ngỗng roouf cũng bay vào phòng tắm.

—— công viên ——

Buổi sáng mùa đông ở công viên cũng giống như mọi ngày, từng cặp đôi nắm tay nhau đi trong hạn phúc mà quên cả sự lạnh lẽo. Nó và hấn cũng vậy ! Hôm nay cả hai đứa đều đi bộ ngắm cảnh tay trong tay hạnh phúc, mắt nó sáng lên khi thấy có người bán kẹo bông, ôm tay hấn mà nựng nịu :

— anh ! Em muốn ăn cái kia.

— được rồi, đứng yên đây anh mua cho ăn.

Mỉm cười nhìn nó rồi chạy băng qua đường, cả hai đều không biết một cái nhếch môi đầy nguy hiểm của ai đó. 5 phút sau hắn quay lại trên tay là hai cây kẹo bông 1 trắng trắng xinh xinh, nó đón lấy rồi lúi lũi vào một cái ghế để ngồi và lấy kẹo ra ăn. Nhưng.... Đang ăn nó cảm thấy đầu óc quay cuồng, hai mắt nhúu lại, đầu gục vào vai hắn bất tỉnh, hắn cũng vậy....

* bịch *

Cơ thể hắn rơi xuống đất kéo theo là nó, sau khi hai đứa ăn xong liều thuốc mê bất tỉnh thì bị hai người đàn ông mặc áo đen đưa đi.

—
Những gì xảy ra tiếp theo thì đón đọc những chap cuối còn lại nhé !

15h—

Nó lim dim mở mắt thì cảm thấy tay chân mệt mỏi đã rời, dường như không còn chút sức lực nào nữa, nhúc nhích tay chân thì đã bị một sợi dây thừng chới chặt lại. Đưa mắt nhìn xung quanh làm nó bất ngờ, xung quanh chỉ là 4 bức tường không có gì hết, rốt cục đây là ở đâu . Lòng lo sợ tìm hắn, đôi mắt trợn ở đây, đôi mắt trong veo dán lên người con trai bên cạnh, nó hốt hoảng huých vai vào hắn và gọi :

— anh à, tỉnh lại đi, Hải Minh, Hải Minh.

Nghe thấy tiếng người gọi hắn nheo nheo đôi mắt, chớp lấy vài cái rồi mở ra hắn. Đôi tay, chân muốn cử động cũng không được vì đã bị chới chặt rồi.

— ơ.... Đây là đâu.

— anh... Hức...hức - nó meo meo khóc, hắn nghe thấy tiếng nói quen thuộc vội quay ra thấy gương mặt nước mắt ngấn dài của nó.

— Bảo Như, mọi chuyện là sao, sao chúng ta ở đây.

— em...em... Không biết, hức...hức.

— ngoan nào, bây giờ phải tìm cách thoát ra khỏi đây đã. Mẹ kiếp, lũ c.h.ó cần chộm nào không biết.

Bỗng cái bóng đèn trên đầu nó phát sang, nếu như lúc trước nó đang khóc tèm lem thì bây giờ nó lại cười ma mãnh, lập tức nói :

— anh à, anh lấy giúp em con dao trong túi áo đi.

— hả ???

— nhanh lên, anh không thoát ra ngoài hả.

— à à.

Ú ớ vài cái rồi hắn nhích người ra chỗ nó, đưa tay móc con dao từ trong túi áo nó ra rồi nhanh chóng cắt đứt dây chới ỉnh rồi quay sang cới chới cho nó.

— ủa sao em mang theo dao vậy.

— hi, cáo dao này anh cho em mà, em luôn mang theo , trả em đây.

Nó rút lại con dao rồi cho vào túi..

* bịch *

Cả hai ngã sòng soài xuống sàn, rốt cục chuyện gì xảy ra đây, tại sao đang yên đang lành mà mặt đất lại bị trao đảo nghiêng về một bên, có động đất à. Hàng vạn câu hỏi được xuất hiện trong đầu của hai đứa, hắn đỡ nó lên rồi đi ra cửa, cửa không hề khóa làm hai đứa mừng quýnh.

* kết *

Cánh cửa được mở ra, mắt hai đứa trợn trừng lwen nhìn vì xung quanh 4 bề toàn nước.

__ sao.... Sao... Chúng ta lại ở trên biển.

__ mẹ lũ khốn. Đứa nào bày ra cái trò này không biết - hấn đập tay vào cửa, mặt đỏ gay vì giận thì có giọng của con gái vang lên.

__ là tôi - Ánh Nguyệt đứng trước mặt hai đứa, đôi mắt rực lửa hận kèm theo cái nhếch môi đầy nguy hiểm, nó giật mình nhìn ả bắt giắc lùi về phía sau.

__ hừ... Cô bắt chúng tôi đến đây làm gì ? - hấn đứng chắn trước mặt để che chở cho nó, ả ta không nói gì chỉ bật cười như một người điên.

__ Á hahahaha hahahahaha.

__ cô cười gì chứ, cô trả lời tôi nhanh - hấn bực quá nên hét lên, Ánh Nguyệt nhếch môi lên nói :

__ vì sao ư, hahaha đơn giản chỗ là tôi muốn trả thù, trả thù hai người, các người đã làm cho công ty nhà tôi phá sản, hại ba toou cũng vì thế mà qua đời, tôi sẽ đòi lại từ hai người tất cả hahaha, treo nó lên.

Cô ta nói mà nước mắt không ngừng rơi, răng nghiến ken két, theo lệnh của cô thì hai tên đằng sau lùi nó khỏi tay hấn..

__ cô, cô, thả Bảo Như ra nhanh, tôi làm một mình tôi chiuh, thả cô ấy ra - hấn hét lên định đi về phía nó nhưng Ánh Nguyệt lên tiếng làm hấn khựng lại :

__ anh tiến một bước nữa xem, tôi sẽ ném nó xuống biển làm mồi cho cá mập, anh nhìn xuống xem có gì kìa.

Nghe theo lời của ả hấn đưa mắt xuống nhìn thì phải giật mình vì ở dưới biển là một con cá mập trắng dài hơn hai mét. Lòng tự nhủ rằng nhất định phải cho nó an toàn.

__ cô muốn gì ở tôi cô nói đi, nhưng phải thả Bảo Như ra.

__ tôi muốn... Treo nó lên nhanh.

__ thả tôi xuống, thả raaaaa.

Nó bị người của treo lơ lửng lên không, chỉ cần một cái cắt dây thì nó sẽ rơi xuống biển làm mồi cho cá mập, mặt nó tái mét, đôi mắt run run như sắp khóc nhìn hấn. Tim hấn nhói lên khi thấy cảnh đấy, vội đưa ánh mắt rực lửa lên nhìn ả :

__ cô nói đi cô muốn gì, chỉ cần cô thả Bảo Như ra thì cô muốn gì cũng được.

__ hahaha bây giờ tôi mất hết mọi thứ rồi, tiền bạc, gia đình, người thân đều không còn nữa. Cái tôi muốn bây giờ là.... Muốn anh đau khổ giương mắt đứng nhìn người mình yêu phải chết, cắt dây.

__ không được, cô không được làm vậy.

__ Hải Minh, cứu em...hức..hức..

__ được rồi, chờ anh nhé - hấn vội vàng chạy ra chỗ nó nhưng.... Muộn rồi.... Hai tên to con giữ hấn lại còn cái dây đã bị cắt đứt.

__ aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

__ BẢO NHƯ.

* Tùm *

Nó nhẹ nhàng rơi xuống biển làm tim hấn vỡ ra từng mảnh, vùng vẫy thoát khou hai tên to con đó nhưng không được, bọn chúng quá khỏe.

__ Cứu...cứ....khụ..khụ

— dạ phu nhân.

Tối....

— phòng hán —

Lờ mờ mở mắt hán thấy mình đang ở trong căn phòng quen thuộc, đây chẳng phải là phòng của hán sao, ai đã đưa hán về đây. Hàng loạt các câu hỏi xuất hiện trong đầu của hán nhưng.... Hán liền bật dậy chạy bay ra ngoài cửa, miệng lẩm nhẩm gọi tên nó, thấy hán chạy xuống mẹ hán hỏi :

— Hải Minh vào ăn cơm đi con.

— mẹ... Mẹ ơi, đưa Bảo Như đến đây cho con, mẹ.. Mẹ Bảo Như vẫn chưa chết đúng không mẹ.

Hán níu lấy tay bà vừa nói vừa khóc , mẹ hán thì thộn cái mặt ra chẳng hiểu gì hết,, không biết con trai bà đang nói cái gì đây.

— Hải Minh, con nói gì vậy, cái gì mà chết hả.

— mẹ.... Bảo Như bỏ con đi rồi... Bỏ con thật rồi, con không muốn.

— Hải Minh, con nói gì vậy hả. Con nói rõ đi xem nào.

— mẹ... Bảo... Như...

— con bé nó làm sao.

— có chuyện gì vậy - ba hán từ ngoài cửa đi vào thì thấy hán đang xà vào lòng mẹ hán mà khóc như một đứa trẻ, hán nhớ rất rõ cảnh tượng lúc đấy ra sao, nó đã bắt lực vùng vẫy muốn thoát khỏi con quái vật đó thế nào... Và... Chỉ có thể nhìn thấy toàn thân nó nhuốm đầy máu rồi cùng con quái vật ấy chìm sâu xuống biển. Hán đau lắm, tim hán như bị một lưỡi dao sắc nhọn rạch lên, rồi dày xéo, vết thương như bị sát muối cái nhận được chỉ là một vết thương không bao giờ lành.

— em cũng không biết, chẳng biết hôm nay Hải Minh nó đi đâu về bất tỉnh ngoài cổng, khi tỉnh dậy thì thành như này.

— Hải Minh ! Con sao thế, đàn ông con trai ai lại khóc như vậy.

— ba... Ba... Bảo... Như...b...bỏ con đi rồi, là cô ta, chính là cô ta đã cướp Bảo Như của cpn đi mất, con phải giết chết cô ta.

Hán lẩm nhẩm như người thần kinh rồi chạy ra cửa nhưng may ba hán giữ lại, họ không hiểu thằng con trai của họ đang nói cái gì nữa.

— Minh. Con nói rõ ra đi, chuyện là sao, tại sao Bảo Như lại bỏ con, nói xem nào.

— con....#%\$

Hán đem tất cả mọi chuyện kể lại nhưng vẫn không khỏi nấc lên, bờ vai hán cùn vậy mà run lên từng hồi , mắt người con gái mình yêu cảm giác đau lắm. Còn ba mẹ hán nghe xong thì ba hán không đứng vững được nữa, ông xem nó như con gái ruột của mình vậy tại sao bao nhiêu đau thương cứ đổ ập lên người nó hết.

— Minh...c...co...con... Nói thật... Chứ - mẹ hán như không tin được sự việc vừa nghe, đôi mắt bà cũng đỏ lên như sắp khóc, định lấy điện thoại gọi ẹ nó thì tiếng cô phát thanh viên trog tivi lại cất lên :

— vào hồi 6h.30 phút chúng tôi đã phát hiện ra được xác của một cô gái chết trôi trên biển XX, theo điều tra nguyên nhân cô gái tử vong do bị cá mập tấn công dẫn đến mất máu mà chết....@\$###

— là Bảo Như, con phải đến đây.

Rút câu hán chạy bay ra cửa, ba mẹ hán cũng luống cuống đi theo nhưng không ai giám thông báo cho nhà nó biết vì hai người sợ mẹ nó sẽ không chịu nổi cú sốc này mất .

Đến nơi hần dạt đám đông ra một bên và chạy vào giữa, nơi mà có người con gái được đắp vải trắng toát.

— Bảo Như.

Hần bật khóc ôm lấy thân thể ấy, bàn tay từ từ mở tấm vải đẩy ra thì hần sốc.. Khi mà gương mặt ấy không còn nguyên vẹn, bị dập nát không nhận ra hình thù, cái mà hần nhận ra chỉ là bộ quần áo mặc trên người, tuy không còn nguyên vẹn và bị dính máu nhưng cũng không khó để nhận ra. Mẹ hần thì ôm lấy ba hần mà khóc giương như bà không thể tin được sự việc trước mắt bà. Bỗng một người phụ nữ quần áo xộc xệch, tóc tai rũ rượi, chân giày chân không chạy vào.

— Bảo Như, con gái tôi đâu - người phụ nữ đấy không ai khác mà chính là mẹ nó, tại sao bà lại biết vụ việc đó trong khi ba mẹ hần chưa có nói. Người nói cho bà biết chính là bác quản gia nhà hần, khi ông từ phòng bếp đi ra thì nghe thấy mẩu truyện của hần và vội vàng báo ẹ nó biết.

— bác... Bác...

Hần lắp bắp hỏi mẹ nó nhưng mẹ nó vội bay đến ôm cơ thể lạnh ngắt của nó mà khóc.

— tại sao mọi chuyện lại thành ra như này chứ, con tôi đâu có làm gì sai mà ông trời nỡ đối xử với nó như vậy ??? Trời ơi (Ông trời : * khóc ròng * ta có làm gì đâu mà cái gì cũng chút hết lên đầu ta như thế chứ, lỗi là do con Heo Lười chết tiệt kia kìa . / Heo : * hóng * * chạy mất dép *)

57. Chương 56

Niềm vui của Heo là được hàn hạ nhân vật. Hắc hắc

— Linh à, cậu bình tĩnh lại đi - mẹ hần tuy miệng nói như vậy nhưng vẫn không kìm được nước mắt đang rơi.

— cậu im đi, nếu đây là con của cậu thì cậu có giống như tớ không hả, là ai ? Là ai đã hại con tôi ra thế này.

— Hahaha hahaha, chết rồi, cuối cùng con khốn đó cũng chết rồi hahaha.

Ánh Nguyệt từ đâu đi đến cười khoái chí, gương như Nguyệt đã bị hóa điên sau vụ việc lúc chiều và chốn thoát khỏi mấy tên áo đen đó, lang thang khắp nơi cười điên dại. Nghe thấy tiếng nói quen thuộc hần như một con thú dữ bị kích thích bởi con mồi lao ra xiết chặt lấy cổ của ả làm mọi người kinh ngạc.

— con khốn, là mày hại chết Bảo Như của tao, tao phải giết chết mày tạ lỗi với Bảo Như - hần nghiến răng xiết mạnh cổ của ả làm ả ta không thể làm gì được chỉ thoi thóp cổ hít lấy một ít không khí để duy trì mạng sống.

* đoànng, đoànng, đoànng *

Ba tiếng nổ chói tai vang lên, mặt của Ánh Nguyệt trắng bệch không còn sức sống, sau lưng áo loang lổ một màu máu đỏ. Tất cả đều giật mình quay lại xem chuyện gì xảy ra thì họ bất ngờ, ba nó gương mặt như sắt thủ, đôi mắt hần từng tia máu, trên tay là khẩu súng ngắn vẫn còn vương lại ít khói.

— bác... Bác... - hần lắp bắp gọi ba nó, ông không nói gì chỉ rít qua kẽ răng.

— ai làm hại đến con gái tôi người đó đều phải chết.

Gương mặt đáng sợ làm những người xung quanh tránh xa mấy mét mà không ai dám lại gần. Ông từ từ bước đến cái xác lạnh lẽo của nó rồi ôm lấy đi về, trên khóe mắt là một giọt nước mắt nóng hổi chuẩn bị rơi.

3 ngày sau.

Đám tang của nó được diễn ra trong một ngày mưa, mọi người đến viếng cho nó ai cũng mong nó được yên nghỉ. 40 thành viên lớp nó cũng có mặt đầy đủ ôm nhau mà khóc, nhỏ và mẹ nó ngất lên ngất xuống, khóc đến nỗi hai mắt sưng húp giương như vẫn không tin được việc trước mắt mình. Còn hần thì sao ? Hần

__ xin lỗi em nhé vì hôm qua anh đã không đến thăm em được, tại công ty anh có việc cần giải quyết, em có giận anh không.

“.....”.

__ vẫn giận anh hả ? Anh xin lỗi nhé ! Từ nay dù có bận đến mấy anh cũng sẽ rành thời gian ra để đi gặp em, chịu không nè ?

....

__ em cứng đầu quá, bỏ anh đi lâu như vậy rồi mà không chịu về gặp anh một lần, ghét quá.

....

__ aixe, anh không ghét em đâu mà, anh đùa chút cho vui thôi hihi.

....

Hắn cười buồn nhìn người con gái đang mỉm cười rạng rỡ trong khung hình và không gian lúc này cũng chìm trong im lặng. Cũng đã 3 năm rồi, từ ngày mà nó mất, rồi bỏ thế giới con người để đến với nơi xa hơn, nơi mà chỉ có thiên thần và ác quỷ... Nó... Là gì trong số đó, là một thiên thần luôn dẫn lối cho hắn đi.... Hay.... Là một ác quỷ hàng đêm giày xéo trái tim hắn... Chỉ có nó mới biết được nó là ai.

Ở một nơi khác, cách xa nơi thành phố nhộn nhịp này thì ở một vùng nông thôn, trong vùng đó có một ngôi làng nhỏ, trong làng nhỏ có một ngôi nhà bé bé xinh xinh, trong ngôi nhà bé bé xinh xinh thì phát ra một tiếng không hề bé chút nào...

__ BẢO NHIIIIIIIIIIIIIIIII ! EM RA ĐÂY CHO CHỊ, MAU LÊN.

* RẦM RẦM RẦM *.

Kèm theo giọng nói "lánh lánh" đó là tiếng bước chân rậm bình bịch xuống nền nhà làm ngôi nhà như muốn sập. Trong nhà người con gái có tên Bảo Nhi đó đang nằm dài ra ghế, tay ôm cuốn tiểu thuyết chăm chú đọc. Nghe thấy có người gọi mình Bảo Nhi đặt cuốn tiểu thuyết xuống rồi đi ra cửa, khoanh tay trước ngực và hếch mặt hỏi người đối diện :

__ chị Loan, chị có cần phải hét to như vậy không hả ? Chị cũng 25 tuổi rồi mà cứ như vậy thì sau này không ai thèm rước đâu nha.

__ em... Em được lắm, em biết hôm nay chị rửa bát vậy mà còn giám bày nhiều bát ra để cho chị rửa hả. - Loan chống nạnh hét. Bảo Nhi nghe vậy thì cười ha hả.

__ hahaha, lâu lâu chị mới về nhà 1 lần nên em tạo cơ hội cho chị rửa thôi, hiếm khi mới có người rửa à.

__ em... Em cứ đợi đấy.

__ hai đứa làm gì mà như chó với mèo vậy hả - một bà cụ từ cổng đi vào (í í bà này có 60t thôi nên chưa đến nỗi gọi cụ hihi).

__ bà ơi bà xem con Nhi kia, biết hôm nay con về nhà nên nó giám bày nhiều bát ra cho con rửa - Loan mách lẻo, nhưng tưởng đâu bà sẽ bênh vực và mắng cho Nhi một trận nhưng... Sự thật thường mất lòng nhau.

__ cha bố cô, ngày nào con Nhi nó cũng phải nấu cơm, dọn dẹp, không thì cũng ra đồng làm mà có mỗi việc rửa bát mà cũng ganh hả

__ hức... Tức quá... Không biết con là cháu ruột của bà hay là nó mới phải nữa, tức quá.

Loan vờ giận dậm chân bình bịch đi rửa bát làm hai bà cháu cười nghiêng ngả, lớn rồi mà tính i chang trẻ con không biết sau này có ai thèm rước không nữa.

— tối —

Ngôi nhà nhỏ đang chìm đắm trong tiếng nói cười vui vẻ vì... Đang bà tán về một bộ phim hài nào đấy, bỗng bà Thoa (bà cụ lúc chiều í) có hứng xem tin tức nên bắt đạcs dĩ hai cô gái phải chiều theo thôi.

.

* choang *

Ly nước trên tay Bảo Nhi rơi xuống vỡ tan tành làm hai người kia phải giật mình.

— Nhi, em làm sao thế ?

— dạ, không có gì đâu.

— ừ, tưởng em bị làm sao cơ... Woaaaa, Triệu Hải Minh này, tổng giám đốc củatập đoàn F.W nha. Đúng là tuổi trẻ tài cao có khác, vừa giỏi dang, còn đẹp trai nữa, đúng không nhi.

— ơ... Hải.. Dạ...dạ...hhihi đẹp trai thật - Nhi cười gượng gạo.

— hình như em không được khỏe thì phải, đi ngủ sớm đi em.

— vâng.

Nhi vội vàng rời khỏi ghế và chạy vào trong phòng ngủ, nước mắt vô cớ cũng rơi xuống vì trong tivi người có tên Triệu Hải Minh đó chẳng phải là người con trai mà Nhi đã mong nhớ suốt 3 năm vừa rồi hay sao. Người đã mang đến cho Nhi những tiếng cười, niềm hạnh phúc bấy lâu nhưng 3 năm trước đã bị cướp mất. Nâng nhẹ sợi dây chuyền có 1-0-2 trên cổ lên và khóc.

— Hải Minh, em nhớ anh lắm ! 3 năm qua anh sống tốt chứ.

Hắn là ngay từ đầu mọi người đã đoán ra Nhi là ai rồi nhỉ ! Vâng ! Đó chính là Bảo Như của 3 năm trước, tại sao nó còn sống thì cùng trở về kí ức ngày xưa nhé !.

———— 3 năm trước ————

Sau khi ngã xuống biển và đối mặt với con cá mập đó, nó đã đâm mấy nhát dao liên tiếp lên người con cá mập đó làm con cá vùng vẫy rồi chìm xuống biển, nó cũng vậy, chìm ngay cùng với con cá vì mất sức... Cái thứ nổi lênh lảng trên biển chỉ là máu của con cá mập nhưng hắn đâu biết, cứ ngỡ là máu của nó nên mới ngất như vậy.

Con tàu rời khỏi thì cũng là lúc một con tàu du lịch chạy quá, thấy có bóng người phập phều dưới nước thì hò nhau vớt lên. Họ mừng quýnh lên khi nó còn sống, khi hỏi lí do vì sao nó bị rơi xuống biển thì nó lại nói do tự tử và không có gia đình. Nó nói như vậy bởi vì nó lo cho hắn. Nhưng nhờ có những lời động viên từ mọi người nên nó mới ” từ bỏ í định tự tử ” đấy đi. Cũng vì thế mà nó quen chị Loan, người ở trong đoàn du lịch, thương tình vì nó không có nhà nên cô đã đưa nó về nhà ở.

Sở dĩ nó nói không có nhà và nó không muốn quay về chỉ là lo cho hắn vì nó sợ rằng nếu như Ánh Nguyệt biết nó còn sống sẽ không ít lần làm hại đến hắn

——- hiện tại ——

Nó tựa đầu vào tường mặc cho nước mắt rơi, nó nhớ hắn lắm, nhớ gia đình và nhớ bạn bè của nó nhưng nó không dám quay về cũng chẳng rõ lí do vì sao, chắc hắn ai cũng nghĩ nó đã chết rồi. Nắm chặt sợi dây chuyền lại môi maaos mấy nhỏ đủ cho riêng một mình nó nghe..

— chờ em nhé ! Em sẽ trở về trong thời gian sớm nhất, bởi vì... Em không thể nào sống nếu như thiếu ba mẹ và...anh được.

58. Chương 57

Nhà hắn ——

* cóc cóc cóc *

Hắn đang xem lại hình của nó thì tiếng gõ cửa vang lên, lẳng lặng ra mở cửa thì hóa ra là mẹ hắn.

— có gì không mẹ.

— ta muốn mai con đi chơi đâu đó cho khuây khoả chút đi, chứ ngày nào con cũng vùi đầu vào công việc thì sao chịu nổi.

— con không thích, con đi thì ở công ty ai lo - hắn trả lời không cảm xúc làm mẹ hắn đau lắm, đứa con trai của bà bây giờ chỉ biết có công việc và công việc, giương như không hề lo cho bản thân của mình nữa, nhìn hắn bằng ánh mắt xót xa cố gắng mà khuyên nhủ.

— con không cần lo đâu, đã có ba và mẹ lo rồi nên con cứ đi chơi đâu vài ngày cũng được.

— vâng.

— ngủ ngon nhé con yêu.

Bà lẳng lặng ra khỏi phòng, còn hắn thì tuy rằng nói chuyện với mẹ mình mà không nhìn bà lấy một cái, đôi mắt vô hồn nhìn ra cửa sổ chứa vẩn nỗi đau

Hôm sau :

Nghe lời của mẹ hắn nên hắn sẽ quyết định đi chơi đâu đó, nơi đầu tiên trong ngày hắn đến là mộ của nó nhưng vẫn không quên mang theo bó bạch hồng.

— anh lại đến thăm em này, đêm qua em ngủ ngon chứ ? Còn anh thì không ngon chút nào vì nhớ em đó.

Hôm nay cũng giống như những ngày trước, hắn ngồi cạnh mộ nó mà độc thoại một mình. Hình như đây đã là một điều quá quen thuộc rồi thì phải. Hắn biết là chỉ có một mình hắn nói nhưng tại sao hắn vẫn muốn vậy chứ ? Đơn giản chỉ là hắn muốn quên đi vết thương lòng.

Rời khỏi nơi ấy hắn quyết định sẽ đi đâu xa xa một chuyến nhưng hiện tại vẫn chưa xác định được mình muốn đi đâu, thooou thì đi đại (Heo : không sợ lạc đường hả anh. / Hắn : * lườm *./ Heo : sao anh lườm em ./ Hắn : * lườm * ./ Heo : anh bị sao sao thế . / hắn : * lườm * . / Heo : em sửa lại kịch bản cho nó về với anh nhé hihi ./ hắn : nhanh lên má. / heo : đừng có mơ, em tưởng anh bị câm chứ)

Sau 3 tiếng đồng hồ ngồi ê mông lái xe hắn cũng dừng lại tại một vùng nông thôn cách thành phố không hề gần chút nào. Hắn cũng chẳng biết tạo sao mà mình lại muốn đến nơi này nữa, thật khó hiểu. Mở cửa bước xuống khỏi xe thì cảnh đồng ruộng được thu hết vào trong mắt hắn, làn gió trời dịu nhẹ thoảng qua từng cơn mát dịu.

Mỉm cười nhìn nơi đây, yên tĩnh thật, thanh bình thật. Người dân nơi đây hình như là rất thân thiện thì phải, gặp ai cũng nở nụ cười không hề có chút giả tạo nào khác hẳn với những con người nơi phồn thịnh chỉ biết giả tạo lấy lòng người khác. Thật thà chất phác là bản tính của người nơi đây sao, họ không bao giờ to tiếng với nhau... Nhưng... Hình như hắn đã nhầm rồi thì phải vì... Ngay trước mặt là hai người phụ nữ đang chống nạnh to tiếng với nhau.

— Á à, bà còn cãi à, chẳng nhẽ con chó nhà tôi không cánh mà bay.

— bà nói đúng chút đi, tôi bối mả cả nhà bà lên nhá, đời tôi phải thềm thuồng mấy con chó nhà bà hả.

— tôi thách bà đấy, tôi nguyện rửa cái thằng nào con nào nó đớp mất con chó nhà tôi thì cả nhà nó ra đường bị sét đánh..

* ùng ùng ùng *

Người đàn bà kia vừa mới rút câu thì trời nổi sấm kêu muốn điếc lỗ tai, người còn lạo khinh bỉ nói :

— ối giời ơi, chó nhà bà chết rồi bà đổ tội lên đầu người khác hả, đấy.. Sét đầy trời kia kia đánh chết con nào độc mồm ăn nói bậy bạ đi.

— hahaha hahaha - hắn ôm bụng cười sặc sụa khi chứng kiến cảnh vừa rồi, hình như đây là nụ cười thật lòng nhất đã mất từ ba năm trước thì phải.

Đang cãi nhau thì hai bà nghe thấy tiếng cười liền ngoảnh ra xem, đen mặt khi nhìn thấy trước mắt một tên con trai mặt búng ra sữa đang cười sằng sặc. Không hện mà cả hai bà đều vác cuốc ra chỗ thủ phạm. Như nhận thấy sự nguy hiểm thủ phạm liền bỏ chạy nhưng...

* CHOANG.. XOẢNG... CHENG GGG *

_ KHÔNGGGGGGGGG

Nhiều âm thanh chất chứa vang lên, hấn mếu máo đau khổ đứng nhìn chiếc lamborghini của hấn mới mua được 3 ngày bị ăn cuốc. Thủ phạm ngay sau khi gây ra vụ việc thì phủi mũng vác cuốc bỏ đi. Nhìn con xe của mình bị méo mất ở đầu, kính vỡ tan tành thì hấn khóc không ra nước mắt.

_ anh gì ơi anh có cần giúp đỡ gì không.

Tiếng nói nhỏ nhẹ dịu dàng mà hấn không bao giờ quên phát ra từ phía sau lưng hấn. Vợ quay người lại... 4mắt chạm nhau.

..

Ngạc nhiên.

..

Vui mừng.

..

Hạnh phúc.

_ BẢO NHƯ !!!!!

59. Chương 58

_ BẢO NHƯ.

_ Ơ... Anh...anh.

Trước mắt hấn là một Bảo Như bằng xương bằng thịt nhìn hấn không chớp mắt . tâm trạng của hấn thì sao nhỉ ??? Như nói ở trên rồi đấy, vợ chấy lại ôm chặt lấy nó mà không giám buông vì hấn sợ ! Sợ đây chỉ là ảo ảnh nếu như buông ra nó sẽ đi mất.

_ là... Là...là em... Đúng...không - hấn nói mà bờ vai run lên nhè nhẹ, phải rồi ! Hấn đang khóc, khóc vì hạnh phúc. Nó bất ngờ lắm vì người con trai nó nhớ từng đêm nay đã xuất hiện trước mắt nó. Nó bật khóc vòng tay ôm lấy thân hình cao lớn đó.

_ Bảo Như, có phải là em không.

_ hức...hức... Là...là...e...e..m...nè.

_ anh nhớ em lắm.

Đưa tay sờ lên gương mặt nó làm hấn thấy xót xa vì bây giờ nó gầy quá, gầy hơn ngày xưa thì phải ! Hay là do đã lâu không gặp nên hấn thấy nó khác hơn.

_ anh... Sao anh gầy vậy.

_ hửm....có em mới gầy đó. Ơ... Bảo Như ! Rõ ràng là ngày xưa em đã...ừm..

Nó lấy tay chặn ngang miệng hấn, mắt nhìn xa xăm rồi giọng đều đều kể. Kể lại tất cả những gì xảy ra trước đó.

_ vậy sao em không quay về hả ? Em có biết mọi người vì em mà buồn lắm không, em độc ác lắm.

_ em....em...xin lỗi...hức...hức.

Sau khi dùng cơm tối xong hấn và nó rất nhau ra sân ngồi ngắm sao, nó tựa đầu vào vai hấn mỉm cười hạnh phúc nhưng giây phút này đây nó cảm thấy nhớ ba mẹ lắm, và cả con bạn thân trời đánh của nó nữa. Rúc rúc cái đầu vào bờ ngực rắn chắc của hấn rồi mếu máo.

__ anh ơi em nhớ ba mẹ.

__ ngoan ! Không khóc ! Vậy mai anh đưa em về nhé !!!!

__ em cũng muốn lắm nhưng em không nỡ để lão bà bà ở đây một mình.

__ ngốc ạ, em về rồi nhưng sau này vẫn còn cơ hội để về đây thăm bà mà, chỉ cần em muốn thì anh sẵn sàng đưa em đi bất cứ lúc nào.

__ thật chứ.

__ anh thề mà, thôi vào nhà xin phép bà đi rồi sáng mai anh đưa em về.

__ ukm....

Nó nhanh chân chạy vào rồi sà vào lòng bà mà nũng nịu xin xỏ. Khi bà nghe nó nói muốn về lại nơi nó được sinh ra thì bà cũng buồn lắm nhưng cũng không thể giữ nó ở đây mãi được nên đã gaqtj đầu đồng í. Đêm đó nó không ngủ được vì nóng lòng hồi hộp muốn gặp lại ba mẹ nó nên thỉnh thoảng lại bật cười khúc khích làm hấn rất mình tưởng nó bị gì nhập chứ.

60. Chương 59

Sáng hôm sau, một màn chia tay sụt sướt đã xảy ra, tạm biệt nơi đồng ruộng này để nó về với nơi đã sinh ra nó, nơi nó đã xa cách ba năm nay, về với thành phố nhộn nhịp và về với ba mẹ bạn bè nó.

__ huhu bà ơi con không muốn xa bà đâu - nó nước mắt ngấn dài ôm lấy bà khóc lóc.

__ thôi, không khóc, con đã xấu như vậy rồi mà khóc thì coi sao được. Chẳng nhẽ con về rồi mà không xuống với ta.

__ ừ nhỉ ? Nhưng con không muốn đi.

Thấy nó cứ mè nheo làm hấn phì cười, vừa hôm qua ai đã nói là nhớ ba mẹ đòi về chứ, mà hôm nay lại không nheo không muốn về nữa rồi. Bước đến chỗ nó rồi lúi nó ra và nói :

__ vợ à, anh tưởng em muốn về lắm cơ mà, giờ đổi ý rồi hả ? Hay không về nữa nhé.

__ không được - nó hét.

__ vậy còn không nheo nữa hả, về thôi. Bà ơi con về đây, bà ở lại giữ gìn sức khỏe nhé.

__ bai bai bà, sau này con sẽ về thăm bà.

Nhìn theo bóng hai đứa khuất sau cánh cổng lên xe đi thẳng, xa dần làm bà thoáng buồn. Dù gì nó cũng ở với bà 3 năm rồi, thân thiết như con cháu ruột trong nhà giờ nó đi bà không buồn sao được.

—————+—————

Sau ba tiếng ngồi trên xe thì nó và hấn đã trở lại nơi thành phố náo nhiệt rồi. Ngồi trên xe nó hồi hộp lắm, không biết khi ba mẹ nó nhìn thấy nó sẽ phản ứng ra sao nhỉ ? Cả nhỏ Hồng Mai nữa, liệu nhỏ có vui không hay là giật mình tưởng nhìn thấy ma chứ. Xe dừng lại trước cổng của ngôi biệt thự mà nó đã xa cách ba năm nay, cảnh vật vẫn không hề thay đổi chút nào nhỉ, nhưng có một thwd thay đổi duy nhất là từ cổng mà vào là hai dãy bạch hồng nở trắng toát giữa cái nắng của cửa buổi trưa.

__ mọi người ơi con nhớ mọi người lắm.

Nó chạy bay ra chỗ người làm nhà nó, bất ngờ, sở hãi (tưởng ma ý mà hahaha), thụt lùi vài bước, vui vẻ khi nhận ra đây không phải là ma vì bên cạnh nó còn có hấn.

__ TIỂU THƯ.

Không ai bảo liền chạy ra chỗ nó rồi khóc lóc.

_ tiểu thư, có phải là cô không.

_ híc híc, là con nè..

_#\$\$\$

_@&\$\$

Trong nhà.

Bác quản gia nhà nó vội vàng chạy vào, trên trán lấm tấm mồ hôi như đang có việc gì gấp lắm, thấy ba mẹ nó mà ông nói không ra hơi.

_ bà ..bà...chủ...ô.....n...g...chủ.

_ quản gia Lâm, ông sao vậy - mẹ nó.

_ thừa...thừa..

_ ông ngồi xuống lấy sức đã, ông sao vậy.

Nghe vậy lão quản ra bắt đầu thở đều lại rồi nói

_ dạ, cậu Hải Minh dên.

_ ừm... Đầu có sao, ngày nào mà nó chẳng đến đây.

_ nhưng...nhưng lần này....

_ BA MEỆỄỄỄỄỄỄỄỄỄ.

Nó từ ngoài chạy bay vào trong ôm lấy mẹ nó cứng ngắt rồi òa khóc như đứa trẻ làm cho hai ông bà bất ngờ lắm, nhìn chằm chằm vào nó và lắp bắp.

_ B...Bà...o.....N...h...ư..... Có...p...phải.... Là...con....không.

_ híc híc mẹ ơi là con đây.. Huhu ba mẹ ơi con nhớ hai người lắm huhuu.

_ Bảo Như.

Chỉ cần nghe thấy vậy mà ba mẹ nó đều ôm lấy đứa con gái bé bỏng này mà khóc. Giờ đây họ hạnh phúc lắm tưởng chừng như đứa con gái này đã mãi xa họ và đến với một nơi thật xa rồi chứ ? Nhưng rốt cục mọi chuyện là sao. Sau khi ôm nhau khóc óc thì hai bậc tiền bối mới buông nó ra và hỏi :

_ Bảo Như, rõ ràng là ngày xưa con đã bị cá mập...

_ để con kể cho nghe. - hần từ cửa đi vào, miệng thì cười toe toét.

_ con biết sao - ba nó hỏi hần :

_ dạ, Bảo Như kể cho con nghe.

Rút câu hần đem lại toàn bộ những gì mà nó đã cho hần biết và kể lại cho hai người nghe, còn nó thì rúc vào lòng mẹ nó....ngủ. Nghe xong mà bà bật khóc, con gái bà may mắn đến vậy sao, chắc ông trời biết họ ăn ở hiền lành nên mới không nỡ cướp đi sinh mạng của đứa con tội nghiệp của họ (ông trời : * hếch mũi * thấy ta tốt ghê chưa. / Heo : * giậm chân * cái gì hử. Công của Heo mà, ngày xưa họ đổ lỗi lên đầu ông vậy mà ông chút hết lên đầu của Heo, giờ thì họ khen ông nhưng đây là công của Heo mà, ừ biết đâu. / ông trời : còn cái hử, Thiên Lôi đâu, sử. Dứt câu Thiên Lôi từ trong oai phong bước ra và... * ùng ùng ùng * . Heo chạy nhưng không kịp, chuyện gì đến rồi sẽ đến. * mùi thịt Heo nướng thơm phức * muahahaha).

Nhìn thấy đứa con của họ đang say ngủ làm cả 3 người đều phì cười, đúng là tặc xấu khó b, chỗ nào cũng ngủ được.

__ thôi thì mừng ngày Bảo Như trở về nên Hải Minh con đặt nhà hàng mở Party đi, rồi tối nay mời mọi người tới.

__ dạ.

—————&&—————

19h.00 tại nhà hàng XX (hết tên rồi ạ há há)

Nhỏ và cô hí hửng chạy vào trong vì khi nhận được tin nó còn sống và trở về thì hai đứa vui đến mức nào, chỉ tội cho cậu méo mặt chạy theo phía sau.

__ Hồng Mai, đợi anh với, sao em chạy nhanh vậy (hả, anh em cơ á)

__ kệ anh đấy, chân dài mà chạy chậm giờ kêu ai.

__ em... Cứ để anh bắt được thì biết tay.

Mọi người thấy lạ vì Hải Nam và Hồng Mai anh em với nhau đúng không. Vâng ! Heo xin được giải thích vì họ đang yêu nhau ạ, tình yêu của họ bắt đầu từ năm lớp 11 thì họ đã nhận ra tình cảm của mình với đối phương. Thật bất ngờ đúng không, không ai tưởng nổi hai người như nước với lửa mà giờ đây có thể đến với nhau. Tất cả là hai chữ ” Duyên và nợ ”.

Còn Ánh Tuyết, giờ đây đã có một cái đuôi thường xuyên bám theo rồi nhé ! Cắt đi mà vẫn mọc lại , đuổi mà cũng không đi, là ai mà lì vậy nhỉ ? Từ từ tìm hiểu nhé ! :

__ MINH THÀNH, TÔI CẤM ANH ĐI THEO TÔI, LÀM CÁI GÌ MÀ NGÀY NÀO CŨNG BẮM THEO TÔI VẬY - tiếng của Tuyết lạnh lạnh hét lên chữ bởi một người con trai tên Minh Thành. Tên quen lắm đúng không ! Chính xác, đây chính là hoàng tử băng - Minh Thành của chúng ta.

__ không ! Anh thích. - Thành nói xong rồi toe toét cười để lộ ra chiếc răng khểnh đáng yêu làm các cô gái ở đây....

* PHỤT *

* RẦM *

* Ò E Ò E Ò E *

Tiếng xe cứu thương hú còi inh ỏi ngay sau khi các cô gái phụt máu mũi vì nhìn thấy nụ cười của Thành, phải nói khi cười Thành rất đẹp trai đến nỗi hẳn cũng phải ghen tỵ đấy nhá.

__ làm ơn anh ngậm cái miệng vào đi. Biến ! Cấm theo tôi.

Vứt lại cho Thành một câu rồi thủng thẳng bỏ vào, Minh Thành cười khổ trước bộ dạng bướng bỉnh của cô. Cô gái này đúng thật là... Theo đuổi hơn 1 năm nay mà không hề rung động lấy một lần vì cứ đến gần thì cô lại đuổi như đuổi tà nhưng... Thành đâu biết được sau khi quay lưng đi trên môi của cô là nụ cười hạnh phúc..

Minh Thành - một con người lạnh lùng không hề biết tình yêu và tình bạn là gì, nhưng lại có thể thay đổi vì cô - vì tình yêu của mình. Thật khó tin nhưng cho dù lạnh lùng đến mấy thì trái tim cũng phải ấm dần lên khi ngọn lửa tình yêu đang nhen nhói trong tim của mình.

61. Chương 60 Mãi Bên Nhau Nhé - End

Cô và nhỏ chạy bay vào thì thấy nó đang đứng với hân cười tươi rói, không hẹn mà cả hai đều ôm chầm lấy nó.

__ huhu Như ơi tao nhớ mày lắm.

__ tớ cũng nhớ cậu... Híc híc.

__ buông ra đi, ôm chặt quá nghẹt thở.

Nó đẩy hai đứa ra rồi thở phì phò, còn cô và nhỏ chỗ biết cười chừ mà thôi. Nhưng cũng vì thế mà nó biết hai người đã lo cho nó đến mức nào, và nó cũng nghe mẹ nó nói rằng nhỏ đã khocd liên tiếp mấy ngày sau khi nghe tin nó mất. Nhìn hai đứa bạn cười tươi rồi bắt đầu nhập tiệc (xin lỗi nhé, Heo không rành về tiệc tùng gì hết nên không tả từng chi tiết một).

_ Bảo Như, cậu còn nhớ tớ không.

Mạnh Hoàng từ cửa đi vào, bên cạnh là một cô gái vô cùng dễ thương tầm 16,17 chắc đây là người Hoàng yêu. Thấy Hoàng nó mỉm cười nhẹ, Hoàng cũng cười lại với nó làm hai người nóng mặt...là... Hả.....và.....người yêu của Hoàng.

_ NÈ, CƯỜI GÌ MÀ CƯỜI HẢ ?????? - hai người cùng nhau hét, nó vội quay người lại thì thấy mặt hấn đen lên vài phần, à... Thì ra là ghen hả.

_ hứ, bạn lâu ngày mới gặp mà.

Nó ôm lấy hấn mà nũng nịu ngay lập tức giận hờn ghen tuông trong hấn đều tan biến đâu hết, thay vào đó là nụ cười hạnh phúc rồi ghé vào tai :

_ anh xin lỗi đã lớn tiếng với em được chưa. Bảo Như !!

_ dạ - nó chớp chớp mắt đáng yêu.

_ theo anh về làm vợ nhé !!!

_ ơ.. Đáng ghét.

Nó đánh vào ngực hấn làm hấn phì cười, xem ra con tiểu yêu này phải dùng cách khác mới chịu theo hấn về đây.

Tiệc tàn, mọi người về hết thì cũng là lúc hấn phải đảm nhiệm nhiệm vụ đưa con heo này về, đúng thật hết nói nổi, ngồi cạnh hấn mà cũng ngủ được thì bó tay mà. Nhìn nó say giấc ngủ trông đáng yêu quá nên hấn chỉ muốn cắn ột cái thôi :/Heo : cắn hả ? Hí hí sao giống chó thế. / hấn : gì cơ ./ Heo : dạ, k có gì * vọt lẹ *)

Hấn cũng không biết phải chờ đến bao giờ nó mới chịu làm cô dâu của hấn đây, chỉ sợ nó từ chối lời cầu hôn của hấn thì hấn phải làm sao ? . muốn biết thì xem tiếp nhé !

-+-----+-----+-----+-----+-----+

Chủ Nhật tuần sau :

Đang say giấc ngủ thì chuông điện thoại reo inh ỏi, lòng rủa thầm không biết đứa nào lên cơn mà mới sáng sớm đã phá giấc ngủ của nó. Ngáp một cái dài rồi vợ lấy cái điện thoại.

_ alooooooooooooo - nó kéo dài hàng cây số.

_ Bảo Như hả, ra công viên chút đi ! Anh có chuyện muốn nói.

Giọng hấn không cảm xúc làm nó thắc mắc không biết là hấn bị sao đây ? Tính làm lạnh lùng Boy hả ? Thật là khó hiểu. Xuy nghĩ vẫn vợ nhưng cũng chịu lết xác vào phòng tắm.

-----&-----

15 phút sau nó cũng có mặt tại công viên thì thấy hấn đang đứng quay lưng về phía mình. Môi nó nhếch lên thành nụ cười gian cực rồi lén lút đi phía sau.

_ hù.....

Nó hù hấn một cái rồi cười sảng sặc. Tưởng đâu hấn sẽ giật mình chứ nhưng... Lại làm nó thất vọng. Hấn không nói gì chỉ quay mặt lại, đôi mắt thờ ơ nhìn chỗ khác làm nó nhúu mày khó hiểu :

_ ê ! Gọi em ra đây làm gì thế.

— anh muốn nói với em một chuyện.

— gì thế ! Nói nhanh lên đi, mới sáng sớm đã phá người ta ngủ rồi.

Hắn nhìn thẳng vào nó, gương mặt rất chi là nghiêm túc rồi nói với giọng đều đều :

— mình chia tay nhé !

— hử, gì cơ... Chia tay á.. Hử... Anh đùa như thế nữa là em về đây - nó chu mỏ.

— không, anh không đùa. Anh hết yêu em rồi và không muốn em làm người yêu anh nữa.

— em không muốn, anh quen con nào khác hử, nói đi ! Em phải rạch nát cái mặt nó ra - nó nước mắt giàn giụa nhưng hắn chẳng thèm quan tâm.

— không phải tại aai hết vì... Anh không muốn em làm người yêu anh nữa mà anh muốn... Em làm vợ anh, đồng ý làm vợ anh nhé !

Rút câu hắn móc từ trong túi ra một chiếc hộp nhỏ bọc nhung, bên trong là một chiếc nhẫn đính kim cương cực đẹp và quỳ xuống trước mặt nó (quỳ cái kiểu cầu hôn ý)

— hử ...????? - mặt nó nghệt ra trông ngổ vô cùng.

— đồng ý làm vợ anh chứ - hắn mỉm cười nhìn nó.

— ơ...e...m...em....

— đồng ý mau lên đi, anh mỗi chân rồi nè (hổ hổ)

— em...em..đồng ý - nó ngại ngừng trả lời, cứ tưởng là hắn sẽ bỏ nó chứ. Còn hắn thì nhận được câu trả lời của nó thì nhoeo miệng cười rồi đeo luôn chiếc nhẫn vào tay cho nó. Đứng bật dậy rồi ôm lấy nó quay vòng vòng làm nó kêu oai oái :

— A, anh bỏ em xuống, chóng mặt em.

— xin lỗi em, tại anh vui quá - ôm lấy cơ thể bé nhỏ của nó cười hạnh phúc. Nó cũng vòng tay sang ôm hắn rồi chu mỏ ra giận dỗi :

— hử.. Lần sau em cấm anh được đùa kiểu thế biết chưa, làm em tưởng anh hết yêu em rồi chứ.

— anh xin lỗi mà, nhất định sẽ không có lần sau nữa đâu.

—+—

Trong lễ đường một cô gái khoác trên mình bộ đồ cô dâu trắng toát làm nổi lên làn da trắng không tỳ vết của nó,miệng cười hạnh phúc sánh đôi cùng chú rể khoác bộ vest trắng không khác gì một bạch mã hoàng tử thứ thiệt.

— Triệu Hải Minh con có đồng ý lấy Hoàng Bảo Như làm vợ dù cho....bla...bla

— con đồng ý.

— Hoàng Bảo Như con có đồng ý lấy Triệu Hải Minh...bla...bla

— con đồng ý.

— thay mặt cho...bla..bla (cái này Heo không nhớ hí hí) Hải Minh con có thể hôn cô dâu của mình.

Dứt câu mặt nó đỏ bừng lên, hôn nhau hử ? Sẽ chẳng sao nhưng do ở đây có nhiều người như vậy thì nó xấu hổ chết mất. Đã vậy mọi người ở đây còn thi nhau hò hét ” hôn đi ” mới ngại chứ. Hắn ôm eo nó và cúi xuống trao cho nó nụ hôn ngọt ngào nhưng.... Ngại ngừng,nếu như ở đây không có ai thì tốt biết mấy.

—

Cuối cùng giờ phút mà các cô gái mong đợi nhất cũng đã đến, là lúc cô dâu ném hoa. Nó cười tươi xoay người lại...

* vèo *

* bộp *

Bó hoa đã an toàn hạ cánh vào tay của một cô gái...là... Ánh Tuyết, mặt cô lúc này không thể nào mà ngơ hơn được, cứ dần thộn lên. Gì chứ ? Cô đâu có ý định sẽ túm lấy bó hoa của nó đâu, cũng chỉ tại cô lảng xảng đi qua thì đúng lúc bó hoa phi đến, theo phản xạ tự nhiên thì đưa tay ra đỡ thôi mà.

— sau này em sẽ là cô dâu của anh - Minh Thành từ đâu đi lại miệng cười tươi với cô, còn cô đỏ mặt quay đi nhưng cũng chịu nheo miệng cười hạnh phúc.

Còn sau khi tung bó hoa xong thì hấn lại gần kéo tay nó chạy ra khỏi nhà thờ. Nụ cười hạnh phúc luôn trực trên môi. Từ bây giờ nó và hấn sẽ là cặp đôi hạnh phúc nhất thế gian và chẳng có gì làm họ xa cách nhau nữa sau bao nhiêu thử thách của cuộc đời thì họ cũng đến được với nhau và sẽ có những đứa con thơ - món quà mà ông trời tặng cho họ.

.....có.....duyên..... Mới.....gặp.....có.....nợ.....mới.....

.....y3u.....

•°•°•°•° HẾT •°•°•°•°•°

— ehehe cuối cùng thì truyện cũng đã end rồi, Heo cảm ơn tất cả mọi người đã ủng hộ cho Heo nha, cảm ơn mọi người nhiều lắm vì đã cho Heo có động lực để viết hết câu truyện. Hẹn gặp lại mọi người ở những fic cũ còn dở dang của Heo và Heo mong muốn mọi người tiếp tục ủng hộ cho Heo có được không ??? bai bai mọi người nhé... :) MoazzzzzzZzz :* :z*

Thời gian hoàn truyện : 13h.16 / 15-6-2015

_____oOo.....HEO.....oOo_____

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nay-nhoc-em-la-vo-anh>